

DEN PRAKTISKE SPROGLÆRER.

Natur-System.

Ny amerikansk, praktisk Læremetode.

TYSK.

Til Skoler og Selvundervisning.

Frit omarbejdet, udgivet og forlagt

af

M. MEYER.

Kjøbenhavn.

I Hovedkommission hos

Andr. Fred. Høst & Søn.

1886.

Til d'Herrer Skolebestyrere og Sproglærere.

I det jeg særligt tillader mig at anbefale «Natur-systemet» til d'Herrer Skolebestyrere og Sproglærere, undlader jeg ikke at henlede Opmærksomheden paa, at jeg, med Skolerne for Øje, har bestræbt mig for at være i Overensstemmelse med de Regler, som Kirke- og Undervisningsministeriets Cirkulære af 21. Febr. 1872 indeholder angaaende Retskrivning, og i tvivlsomme Tilfælde holder mig til S. Grundtvigs «Dansk Haandordbog».

Som et af denne Bogs Fortrin anføres, at den omfatter samtlige de for Sprogkundskab nødvendige Afdelinger: Ordsamling, Parleur, Læsning, Stilevelse og Grammatik, og ere disse fremstillede paa en saadan Maade, at enhver i korteste Tid kan tilegne sig den fornødne Færdighed i at tale, skrive og forstaa det tyske Sprog.

Dersom mit Arbejde turde være saa heldigt, at Undervisningen i det tyske Sprog i vore Skoler derved maatte blive lettet og fulgt af et større Udbytte for Eleverne, vilde mit tyveaarige Ophold i Udlandet ikke være uden Gavn, og jeg derved anspores til vedblivende at virke for Udbredelsen af det praktiske Natursystem i de forskjellige Sprog.

Med Agtelse ærb.

Udgiveren.

Kjøbenhavn, Oktober 1885.

Til alle, der virkelig ønske at lære at tale fremmede Sprog.

Hvori Fejlene ved de hidtil brugte Sproglære-metoder bestaa.

Det er en almindelig uomtvistet Kjendsgjerning, at de ved vort Universitet, i vo're lærde Skoler, Realskoler, Handelsakademier etc. uddannede Studenter, Elever og Kjøbmænd, trods det flittigste Studium af de fremmede Sprogs Grammatik, ikke bringe det saa vidt, at de flydende og rigtig kunne udtrykke sig i de paagjældende Sprog.

Nu til Dags, hvor det internationale Samkvem er blevet saa livligt, opstaa for os langt mere praktiske Opgaver end i tidligere Tider.

Det kan ikke længere siges at være nok, at man indfører Eleven i de fremmede Sprogs Literatur, man maa nu til Dags *særlig lægge Vægt paa, at Eleven lærer at tale Sproget flydende og med Lethed*, noget man hidtil har ladet upaaagtet. Hvad kan det nytte, at man, endog i flere Aar, plager sig med de fremmede Sprogs Grammatik, Lærebøger og Oversættelser, uden sluttelig at kunne føre en blot nogenlunde flydende Konversation med en indfødt?

Med et Ord, vo're Skoler uddanne Grammatikere og boglærde, men ingen praktiske Linguister.

Heraf kan man se, at teoretisk Studium af et Sprog ikke nytter, naar man ikke forstaar praktisk at udtrykke sig i samme.

Som man aldrig alene ved kritisk Studium af Malerier kan uddanne sig til Maler, saaledes kan man ikke, ved det blotte Studium alene af Grammatik, udanne sig til praktisk Linguist. At kunne et Sprogs Grammatik er langt fra det samme som at kunne tale Sproget, og under disse Omstændigheder opstaar Spørgsmaalet: «*Hvorledes kan man bedst bøde paa det mangelfulde ved vore nuværende Sproglæremetoder?*» som jo ogsaa i den senere Tid med fuld Føje er rejst her hjemme.

Det maa være ethvert tænkende Menneske paa-faldende, at Børn, der komme til fremmede Lande, i faa Maaneder lære det betræffende Sprog.

Uden Grammatik, uden Lærer, ja hyppig uden at kunne læse og skrive, ere de, trods alt dette, i meget kort Tid i Stand til at kunne udtrykke sig flydende. Og da saavel dumme som kluge Børn formaa dette, er det klart, at der til Grund for dette instinktmæssig fulgte Natursystem maa ligge en ganske bestemt Metode, *der, stedse og under alle Omstændigheder, fører til at tale Sproget.* Uden at ville gaa ind paa de enkelte Stadier, som Børn og voxne have at gjennemgaa i fremmede Lande, tro vi dog, for at godtgjøre dette Systems jævne Naturlighed, med faa Ord at burde skitsere Fremgangsmaaden. Efter at Øret i Løbet af 3 à 4 Uger har vænnet sig til de fremmede Lyde, begynder Barnet at efterligne smaa Sætninger, som det hyppigst har hørt af sine Omgivelser, bruger de Ord, det forstaar, i de forskjelligste Kombinationer, lærer daglig nye praktiske Udtryk, til det sluttelig, ved hyppig Gjentagelse af det hørte, opnaar fuldstændig Sprogbeherskelse. Det er hele Fremgangsmaaden, og det er den bedste Maade, *paa hvilken man til alle Tider og i alle Lande har lært og kan lære at tale saa vel sit eget som fremmede Sprog.* Uden at tænke paa Grammatik eller Syntax, ja uden overhovedet at tænke, lader Barnet sig udelukkende

lede ene af sin Trang til Efterlignelse og naar saaledes, ledet af Naturen, i kort Tid til fuldstændig Sprogbeher-skelse af de sværreste Tungemaal.

Det er indlysende, at Intelligenten under disse forskellige Stadier kun spiller en meget underordnet Rolle. *Øret, Taleorganet og Hukommelsen* lægges hovedsagelig i Beslag, medens Intelligenten først kan komme til An-vendelse, efter at Hukommelsen, ved hyppig Repeteren af de i Begyndelsen fremmede Lyde, har vidst at til-egne sig disse og begynder at tænke i dem. Og dette bringer os til

Hovedfejlene ved vore hidtidige Sproglæremetoder.

Naar vi udtrykke os i vort Modersmaal, ere vi os slet ikke Tænkningens Virksomhed bevidst, men i det Øjeblik, vi have en Tanke, indfinder det rigtige Ord sig paa rette Plads.

Naturligvis abstrahere vi her fra filosofiske Betragtninger og indskrænke vore Bemærkninger til det daglige Liv.

Selv om man i Aarrækker har studeret et fremmed Sprogs Grammatik, kan man dog ikke udtrykke sig i dette Sprog, om man nok saa flydende kan læse det, — og det kun, fordi man ikke har lært at tænke i selve Sproget.

Og her ligger Hovedfejlen ved de hidtidige Skole-metoder. *Trots al Erfaring* nærer man endnu stedse den Anskuelse, at videnskabelig Kjendskab til et Sprogs Grammatik er identisk med Kjendskab til selve Sproget.

At dette ikke forholder sig saaledes, beviser Erfaringen! Hvor mange «Grammatikere» kunne underholde sig med Udlændinge i disses Modersmaal?

Hvis det at lære et Sprog var en Forstandssag, saa kunde dog virkelig ikke Børn efter faa Maaneders Forløb med Hensyn til Konversation lade vore lærde langt bag sig.

Vi gjentage derfor endnu en Gang, at videnskabe-

ligt Kjendskab til et Sprogs Grammatik kun har meget lidt at gjøre med Hensyn til virkelig at kunne tale samme, og at Engelsk, Fransk og Tysk kun af den Grund ikke tales i vore Skoler, fordi Undervisningen i disse Sprog hidtil er blevet ledet paa en ikke naturlig, upraktisk Maade.

Lad saa Pædagogerne sige hvad de ville!

Hvorledes man lærer Sprog efter Natur-Systemet.

Man maa fremfor alt gjøre sig det klart, at der i ethvert Sprog gives ganske bestemte Idiomer eller Udttryksmaader, der ere grundforskjellige fra Udtryksmaaderne i vort Modersmaal. Kjendskabet til disse Konstruktioner og Sætningsdannelser er en af vore Hoved-opgaver, og Hukommelsen maa strax fra Begyndelsen vænne sig fuldstændig til dem, for at man lige saa flydende og rigtig kan udtrykke sine Tanker i det fremmede Sprog som i sit eget. Regler, som vi lære dem i Skolen for i senere Aar til Dels at glemme, nytte os heri kun meget lidt; et virkelig flydende Talesprog kan kun erhverves ved praktiske Taleøvelser. Vi betragte altsaa Talekunsten som en Hovedsag og Grammatik som en Biting, i Modsætning til den hidtidige Praxis.

Hvor mange Ord, der ere nødvendige til at tale et Sprog.

Det er mærkværdigt, at vore Filologer kun paa en meget overfladisk Maade have befattet sig med dette overordentlig vigtige Tema, og heraf kommer det atter, at vore fleste Lærebøger indeholde et stort Antal Ord, der ere absolut overflødige i praktisk Brug.

Unge Mennesker fra 15 til 17 Aar kunne i Almindelighed udtrykke sig temmelig flydende om Hverdagslivets mest forskjelligartede Forhold, men bruge trods deres tilsyneladende Sprogrigdom kun mellem 800 à 1200 Ord. Dette Tal synes ved første Øjekast at være latterlig lille; men desuagtet kan man med disse

faa Ord danne saa mange Milliarder af Sætninger og Kombinationer, at man hverken kan fremstille deres Antal med Cifre eller udtale det med Ord. Man overveje blot, at fire rigtig ordnede Ord give fire Sætninger, hver paa to Ord, men at allerede

6	8	16	3
8	16	32	4
10	32	64	5
12	64	128	6
14	128	256	7
16	256	512	8
18	512	1024	9
20	1024		10
40		1,024,000	20

Det fremgaar heraf klart, hvilket enormt Antal af Sætninger vi kunne danne med de os nødvendige 1200 Ord, og at Kjendskabet til disse er absolut tilstrækkeligt for Livets almindelige Forhold. For altsaa i muligst kort Tid at tilegne os Beherskelse af de fremmede Sprog tage vi, efter Natur-Systemet, praktiske Sætninger eller rettere sagt Idiomer paa ca. tyve Ord, lære dem først Ord for Ord og derpaa sammenhængende at udtale dem med det for den indfødtes Stemme ejendommelige Tonefald og anvende derpaa de lærte Ord i 50 til 100 forskjellige Sætninger. Ved den hyppige Brug af de samme Sætninger og Konstruktioner indpræger man sig ikke alene de enkelte Ord paa en uudslettelig Maade, men begynder ogsaa lige strax at tænke i det fremmede Sprog og vænner sig saaledes paa det fuldstændigste til de fremmede Konstruktioner.

Paa denne Maade erholder man, som Dr. Moberly (Professor i Filosofi i Oxford) saa træffende udtrykker sig, saa at sige «Sætningsformer», der efterhaanden fyldes med nye lignende Sætninger, og lærer saaledes paa den allernaturligste og nemmeste Maade at udtrykke sig ikke blot grammatikalsk rigtig, men ogsaa idiomatisk elegant. Allerede for flere Aar siden paapegede

Jacotot i Frankrig og Prandergast i England disse Kjendsgjerninger, men ingen af dem udviklede imidlertid noget System, der praktisk kunde gjennemføres; et saadant skyldes Natur-Systemet.

Natur-Systemet har saa fuldstændig brudt sig en Bane saavel i Frankrig, England, Belgien, Italien, Spanien, Ostindien, de forenede Stater i Nordamerika, Tyskland etc., at saavel Pressen som den lærde Verden have givet det de mest rosende Vidnesbyrd, saa at der neppe kan være nogen Tvivl om Metodens Fortrinlighed.

Liste over Verdenspressens mest ansete Dagblade og Tidender,

der have udtalt sig særlig rosende om Natur-Systemet:

Amerika.	New-York Mail.
New-Yorker Staats-Zeitung.	Washington Republican.
New-Yorker Journal.	Troy Whig.
Times,	Harper's Monthley.
World,	England.
Tribune,	Quarterly Journal of Education.
Hartford Courant.	School Board Chronicle.
Chicago Times.	The Graphic.
Boston Post.	The London Illustrated News.
St. Louis Democrat.	London Times.
New-Orleans Picayune.	Daily News.
School-Gazette.	Standard.
Congregational Union.	Pall Mall Gazette.
The Nation.	Athenaeum.
The Leader.	Spectator.
The Teacher's Journal.	Morning Star.
Washington Chronicle.	John Bull.
The Observer.	Bell's Messenger.
The Galaxy.	Dublin Mail.
Weekly Review.	Record.
Freeman's Journal.	Greenock Advertiser.
Illinois Staats-Zeitung.	Academia.
Lafayette Courier.	

Leader.
 Birmingham Herald.
 Edinburgh Courant.
 Norfolk News.
 London Review.
 Intelligencer.
 Reader.
 Madras Athenaeum.
 The Guardian.
 Public Opinion.
 The Independent.
 The Nonconformist.
 Inquirer.
 Sunday Times.
 Watchman.
 London Freeman.
 Weekly Dispatch.
 Bradford Observer.
 Manchester Examiner.

Manchester Courier.
 do. Guardian.
 do. Sphinx.
 Liverpool Mercury.
 do. Post.
 Bolten Guardian.
 Frankrig.
 L'Impartial.
 Revue des deux Mondes.
 Journal des Débats.
 Journal Officiel.
 Revue Britannique.
 Le Temps.
 Tyskland.
 Der Bildungs-Verein.
 Vossische Zeitung.
 Volks-Zeitung.
 Fremden-Blatt
 med flere.

Da Pladsen her ikke tillader os at gjengive de flere Hundrede Anmeldelser fra de anseteste af Udlandets Blade, skulle vi kun anføre nogle faa Udtalelser.

Officiel Beretning fra det kongelige engelske Undervisningsministerium.

(Se «Report on female Education».)

„Efter alvorlig Prøvelse af de i vore Skoler indførte Sprogmetoder ere vi naaede til den Overbevisning, at de — med Hensyn til virkelig Talen af de betraffende Sprog — ere praktisk resultatløse. — Som man ved Studiet af Kemi først angiver Kjendsgjerninger og derpaa Teori, saaledes bør man ogsaa gaa til Værks ved Studiet af moderne Sprog. — I Stedet for at begynde med tekniske Definitioner og abstrakte grammatiske Principer skulde man omvendt først se at gjøre sig til Herre i Sproget og derpaa drive Sprogvidenskab.

Selvfælgelig tale vi vort Modersmaal, før vi ere i Stand til at lære grammatikalske Regler.

Disse Ideer ere paa videnskabelig Maade bragte til Anvendelse i det for nylig indførte Natur-System, og de efter denne Metode underviste Elever udtrykte sig ved den sidste Prøve i rent, idiomatisk Tysk og Fransk, talte flydende og uden hin stødende, britiske Accent, som man ellers finder hos Englænderne.»

Af en Kritik i „Times“.

„. . . Vi indrømme, at Studiet af Grammatik vel skaber en Filolog, men aldrig en praktisk Linguist. Vi have udømmende prøvet «Natur-Systemet» og have, for samvittighedsfuldt at kunne behandle dette for det store Publikum saa vigtige Spørgsmaal, selv taget et Kursus paa 20 Lektioner i det spanske Sprog. Vi tale derfor af egen Erfaring og konstatere, at Metoden er rationelt gjennemtænkt og systematisk udviklet, og at Systemet med Hensyn til Talen af fremmede Sprog i kort Tid fører til virkelig overraskende Resultater.»

**Af den officielle Beretning
„Bulletin administratif de l'instruction publique“.**

„Monsieur Duruy har til Dels adopteret det i England og de forenede Stater indførte Natur-System, og ved sidste offentlige Skoleprøve viste sig et overraskende, over Forventning gunstigt Resultat, i det Antallet af de Elever, der virkelig kunde tale fremmede Sprog, sammenlignet med de tidligere Aar, havde formeret sig tredobbelts.»

Udtog af den 10. Aarsberetning fra Præsidenten af „Colombia Institution“ i Washington til de forenede Staters Regering.

„I Henhold til min Ordre var jeg tvungen til senest inden fire Uger at afrejse til Tyskland og besad næsten

ingen Forkundskaber i det tyske Sprog. Lykkeligvis blev jeg af General Sherman gjort opmærksom paa «Natur-Systemet», og takket være denne udmarkede Metode var jeg i disse faa Uger i Stand til at tale saa flydende Tysk, at jeg berejste hele Tyskland uden nogen Sinde at behøve en Tolk.»

Af „Journal of Education“.

«Den sikreste Vej til at lære fremmede Sprog er Natur-Systemet.»

Af „Impartial“.

«Med et Ord, det er det mest praktiske System, som Filologien har frembragt til at lære fremmede Sprog!»

Af „New-York Herald“.

«Natur-Systemet, der for nylig er indført ved New-Yorks Universitet, afhjælper fuldstændig den hidtidige Læremetodes Mangler. Eleven lærer allerede i den første Lektion *at tale* og begynder, da han strax fra først af lærer *at gjøre sig til Herre over virkelig praktiske Idiomer, at tænke i selve Sproget*. Vi anbefale denne nye Metode paa det varmeste. . . .»

Af „Madras Atheneum“.

«Natur-Systemet slutter sig i sine Hovedtræk til den Naturlov, som Børnene følge for at lære fremmede Sprog. . . . Det er ubetinget det mest praktiske System, som den moderne Sprogvidenskab har frembragt.»

Af „Daily News“.

«Vi stemme fuldstændig overens med de gjennemgaaende rationelle Principer i «Natur-Systemet» og anbefale det til alle, der lægge Vægt paa virkelig at tale fremmede Sprog.»

Af „Pall Mall Gazette“.

«Natur-Systemet udmarkrer sig højest fordelagtig ved sin Originalitet. Efter ca. 8 Dages flittig Studeren havde vi opnæaret en saadan Færdighed i Hindostansk, at vi i næsten 15 Minutter temmelig flydende kunde underholde os med en «Baboo».»

Af „Vossische Zeitung“.

«. . . . Vi anbefale Natur-Systemet til alle, der i kort Tid ønske at lære at tale moderne Sprog.»

Af „Bürger-Zeitung“.

«Herved gjøre vi opmærksom paa et i Tyskland næsten endnu ukjendt System til at lære fremmede Sprog, der imidlertid i England, de forenede Stater og Frankrig fortræffelig har bestået sin Prøve. Begrundet paa Sagens Vigtighed for det store Publikum have vi selv praktisk gjennemgaaet Natur-Systemet og konstatere, at det i faa Uger fører til virkelig ganske overraskende Resultater. . . .»

Af „Kaufmännische Korrespondenz“.

«Det af den samlede tyske og udenlandske Presse med saa stort Bifald modtagne Natur-System foreligger nu komplet. Vi anbefale samme til alle Kjøbmænd som den bedste og mest praktiske Hjælpebog til at lære fremmede Sprog. . . . Vi lægge hovedsagelig Vægt paa Systemets praktiske Læremetode, der hverken er indviklet eller tidspildende, det sidste endog saa lidt som blot mulig, i det Øvelserne kun foretages 10 Minutter ad Gangen, tre Gange daglig.»

Af „Bank- und Handelszeitung“.

«. . . . Efter vort Skjøn gives der, navnlig for Kjøbmænd, ingen bedre og mere praktisk Metode. . . . Vi kjende et stort Antal højagtede Kjøbmænd, der efter

Natur-Systemet i faa Maaneder have opnaet fuldstændig Beherskelse af Engelsk og Fransk.»

Af det officielle Berliner-Organ „Verein für Volksbildung“.

„Efter denne Metode er enhver Elev, selv uden alle Forkundskaber, allerede i de første Undervisningstimer i Stand til at udtrykke sig rigtig i mindst 100 Sætninger, og efter et Kursus paa 40 Timer opnaar Eleven fuldstændig Sprogbeherskelse.»

Af „Berliner Volkszeitung“.

„Det vilde her føre os for langt at fordybe os i «Natur-Systemet», men saa meget er vist, at dette System, der i sin Ligefremhed paa det næjeste slutter sig til den af Naturen selv foreskrevne Metode, vil fremkalde en fuldstændig Revolution i den hidtil fulgte Læremetode til at lære fremmede Sprog. . . .»

Af „Revue des deux Mondes“.

„. . . Sætningsmodellerne, de idiomatiske Vendinger, Udrykkene ere valgte med samvittighedsfuld Omhu og en oplyst Smag. Det er Salonsprog, Konversation, der her med Held bibringes Eleven. . . .»

Herr Professor Clough, Præsident for det prot. theolog. Seminarium i Sevilla, skriver: «Natur-Systemet er afgjort mere praktisk og bedre end hvilkensomhelst anden mig bekjendt Metode. Vi benytte nu udelukkende Systemet for Spansk og Engelsk og det med det mest fuldstændige Resultat.»

Vi begynde allerede i den første Time med praktiske Taleøvelser og tilegne os saaledes de fremmede Sprogs ejendommelige Idiomer, at disse i kort Tid blive lige saa fastvoxede til os som vort Modersmaals Udryksmaader, og at vi begynde at tænke i samme.

I Stedet derfor altsaa à la Ollendorff at begynde med smaa, ubetydelige Sætninger, der i deres Konstruktion stemme overens med vort Modersmaal, begynde vi strax med lange Sætninger, som indeholde de nødvendigste Ord i selve det betraffende Sprogs ejendommelige Idiomer.

Vi lære derfor fra Begyndelsen ikke blot det praktisk nødvendige, men gjøres strax fortrolige med Aanden i Sproget og begynde saaledes at tænke i selve Sproget.

Natur-Systemet er fremfor alt en praktisk Metode, og derfor lære vi kun det praktiske og nødvendige. Vi bryde ikke vort Hoved med tekniske Regler, underholde os ikke som Robertson om Kalif'en af Bagdad eller som Toussaint Langenscheidt om Slyngplanter og Indianere; derimod henvende vi vor Opmærksomhed ene og alene paa Ting, der ere os nødvendige i det daglige Liv, i Forretninger, paa Jærnbaner og Dampskibe, i Hotellet, Teatret etc. etc., vi have kun én Opgave: Beherskelsen af Forretnings- og Omgangssproget og indvi ved Siden af Eleven i Grammatikens Mysterier, saa at sige aldeles homéopatisk.

«Natur-Systemet» anbefales saavel Damer som Herrer, studerende, handlende, Haandværkere, Udvandrere, kort sagt til enhver, der ønsker at lære at tale, skrive og læse et fremmed Sprog i et Tidsrum af kun 3 Maaneder paa en nem, praktisk, billig og sikker Maade.

For at komme til Kundskab om de virkelige og uundværlige Ord have flere engelske, franske og tyske Videnskabsmænd anstillet systematiske Studier, hvis Resultater for saa vidt ere af Interesse, som de bevise, at enkelte smaa Ord «og, af, da, med, men, jeg, De etc.» anvendes langt hyppigere end Verber og disse igjen betydelig oftere end Substantiver.

Jeg har derfor i Modsætning til vore Grammatikere optaget i min Læremetode Smaaord og Verber i størst mulig Mængde. Enhver ved, hvor stedmoderlig disse er behandlede i vore Sproglæremetoder, og hvor meget man netop savner dem, naar man betræder et fremmed Land.

Regler for at lære fremmede Sprog efter „Natur-Systemet“.

Da Sproget med sine fremmede Lyde først appellerer til Øret, Tungen og Hukommelsen, læser man flere Gange de enkelte Afsnit højt igjennem og naturligvis det fremmede Sprog stedse først, drejer derpaa Bogen om, saa at man kun har det danske for sig, og gjen-giver derefter det fremmede Sprog saa flydende som blot mulig. Er man ikke ganske sikker i sin Sag, eller gjør den mindste Stammen sig endnu bemærkelig, maa man strax komme Hukommelsen til Hjælp, i det man endnu en Gang læser det fremmede Sprog én eller flere Gange højt igjennem. En slig Øvelse maa for hvert enkelt Afsnit ikke lægge Beslag paa mere end 5 Minutter.

Man maa ikke begynde paa nogen ny Sætning, før de tidlige ere fuldstændig flydende udtalte uden at stamme i dem.

Disse Øvelser foretages mindst 3 Gange daglig. De tidligeere Sætninger maa jævnlig repeteres.

Det anbefales specielt Eleven at afskrive det fremmede Sprog, Afsnit for Afsnit, efterhaanden som de skulle læres; derved opnaas at det lærte ikke glemmes, og at de forskjellige Afsnit meget nemt læres udenad.

Disse korte Arbejder koncentrere for det første Hukommelseskraften uden at overanstrænge den, for det andet er det en nøjagtig Efterlignelse af Naturens Love, der vedblivende, atter og atter fremføre de fremmede Lyde og saaledes opfriske og fæstne dem i Hukommelsen; det anbefales for det tredje Embedsmænd, Kjøbmænd og Haandværkere, da der efter denne Metode ikke fordres noget vedholdende Studium, og enhver uden Overanstrængelse og Tidsspilde i Løbet af nogle Maaneder tre Gange daglig kan ofre 10 Minutter paa at lære et Sprog.

M. Meyer,
Bartholinsgade 9 (ved Gothersgade).

Bogstaverne og deres Udtale.

Det tyske Sprog har følgende Bogstaver: a, ä, ö, c (cse), b, e, f, g, h (ha), i, j (jot), t (ka), l, m, n, o, p, q, r, s, f, t, u, v (fov), w, y (iks), y (psilon), z.

I. Vokalernes Udtale.

U udtales henholdsvis langt eller kort, ganske som i dansk.

E udtales langt med en Lyd mellem e og æ, kort ganske som æ. Ex. Leben (Liv), Treppe (Trappe).

Y udtales som paa dansk, langt eller kort.

O udtales langt som o, kort som aa. Ex. Øhr (Øre), Gott (Gud).

U udtales langt som u, kort med en Lyd mellem u og o. Ex. Muth (Mod), dum (dum).

Å, ö, ii eller ae, oe, ue udtales som æ, ø, y.

Y udtales som i. Ex. Thyraun (Tyran).

Aa, ee, ie, oo udtales som langt a, e, i, o. Ex. Haar (Haar), Meer (Hav), Bier (Øl), Moos (Mos).

Høre derimod Vokalerne til forskjellige Stavelser, udtales de hver for sig. Ex. Marie, die Knie (Knaerne).

Ui og ei udtales som ej. Baiern, mein (min).

Uu udtales med en Mellemlyd mellem av og ov. Ex. Haus (Hus).

Ej (særlig i Navne) udtales som ej. Ex. Meyer.

Åu og eu udtales som øj. Ex. Häuser (Huse), Freude (Glæde).

2. Konsonanternes Udtale.

B udtales som paa dansk, dog i Slutningen af en Stavelse med en p-Lyd — bitten (bede), gæb (gav).

C udtales foran a, o, u og Konsonanter som k, foran å, e, i og y som ts — Commis, Cypræse.

D udtales aldrig blødt som paa dansk — Guld (Guld).

F, j, l, m, n, p, r og t som paa dansk.

G udtales i Slutningen af Ord med en Lyd henimod ch, ellers som paa dansk — flug (klog).

H udtales som paa dansk, men efter en Vokal og efter t er det stumt — Haut (Hud), Hahn (Hane), Thal *(Dal).

K udtales meget skarpt — Kind (Barn).

Q følges altid af u; det udtales som kv — Qual (Kval).

R udtales mellem en kort Vokal og en Konsonant næsten dobbelt — Rørn (Korn).

S udtales i Begyndelsen af en Stavelse meget blødere end i dansk — sehen (se), Wiese (Eng).

V udtales som f — Vater (Fader).

W som v — Waare (Vare).

Z som ts — zagen (bæve).

I fremmede Ord udtales j og t med deres oprindelige Lyd — Jalousie, Nation.

3. Sammensatte Konsonanters Udtale.

Ch udtales med en ejendommelig Ganelyd, skarpere efter de haarde Vokaler a, o, u, lettere efter de bløde e, i — Buch (Bog), ich (jeg). Efter Konsonanter udtales det næsten tj — Mädchen (Pige).

Ch udtales k i græske Ord: Echo, foran s, naar dette hører til Stammen: Fuchs (Ræv) og i Begyndelsen af Ord: Chorfreitag (Langfredag).

Hvor s er Genitiv-Mærke, beholdes altsaa den oprindelige Udtale: Bachs (Bæks).

I franske Ord udtales ch som sch: Charade.

I pf og pj høres begge Konsonanterne tydelig: Pfaffe (Præst), Psalm (Salme).

Sø udtales som dobbelt s: Wasser (Vand).

Sc foran e, i og y som skarpt s: Scene; ellers som sk: Scrupel.

Sch udtales omrent som sj: Schere (Sax).

Sp og **st** faa i Begyndelsen af et Ord en svag j-Lyd: spielen (lege), stehen (staa).

Sz efter en lang Vokal og Tvelyd udtales som s: saß (sad), Fleiß (Flid); efter kort Vokal som ss: Flüß (Flod).

Ts udtales meget skarpt: sitzen (sidde).

4. Vokalernes Kvæntitet.

1. En Vokal er lang, naar den slutter en betonet Stavelse eller følges af kun én Konsonant. Ex. Vater (Fader), Sohn (Søn), wer (hvem), gab (gav).

Anm. 1. Vokalen er *kort*: a) i følgende Småord: ab (af), an (ved), bin (er), bis (til), das (Artikel), des (Genitiv af samme), es (det), hin (hen), in (i), man (man), mit (med), ob (om), um (om), von (af), was (hvaad), weg (bort) og i Sammentrækningerne am, im, vom, zum; b) i første Stavelse af Ordene: Herzberge, Herzog (Hertug), jenseit (paa den anden Side), Vorbeer (Lavrbær), vorder (forreste), Vortheil (Fordel), Urtheil (Dom).

Anm. 2. Vokalen beholder sin lange Lyd, naar der ved Bøjningen kommer flere Konsonanter efter den: ich høre, du hörst (jeg—du hører), es strömte (det strømmede).

Anm. 3. Vokalerne i en Tvelyd ere lange: Maus (Mns), tief (dyb). Undtagelser ere: Viertel (Fjerededel), vierzehn (14), vierzig (40).

2. En Vokal er *kort*, naar den i en betonet Stavelse efterfølges af flere Konsonanter — og i en ubetonet Stavelse: Korn (Korn), madjen (gjøre).

Anm. Vokalen er lang: a) foran ej i Ordene bræg (brød), spræg (talte), stæg (stak), Buch (Bog), Buehe (Bøgetræ), nach (efter), næchst (nærmest ved), Sprache (Sprog), Gespräch (Samtale), Schmaeh (Haan), hoch (høj) [Hochzeit (Bryllup) har kort o], Læg (Klæde), sluchen (bande), Kuchen (Kage), Küche (Kekken), ruchlos (ryggesløs) og suchen (søge); b) i Stavelsen erd. Ex. Erde (Jord), werden (blive), Pferd (Hest); c) foran ø i øf (spiste), frøf (aad), maøf (maalte), vergøf (glemt), soøf (sad), bloøf (blot), Fuß (Fod), Gefäß (Kar), groøf (stor), Grus (Hilsen), Kloøf (Klump), Spøf (Spøg), Stoøf (Stød), süøf (sød); d) i Ordene Art (Maade), Arzt (Læge), Bart (Skæg), ørst (først), Geburt (Fødsel), Hørz (Harpix), Husten (Hoste), Jagd (Jagt), Krebs (Krebs, Kræft), Kloster (Kloster), Magd (Pige), Mond (Maane), nebst (tilligemed), Øbst (Frugt), Østern (Paaske), Pøpst (Pave), Propst (Provst), Schuster (Skomager), Schwert (Sværd), stets (stadig), todt (død), Trost (Trost), Vogt (Foged), Warze (Vorte), werth (værd), wüsst (øde), zart (spæd) og i de af disse afledede Ord. Ex. trøsten (trøste).

I.

Min Broder har ikke set
Deres Hr. Fader, da han
i Gaar var i Central-Bane-
gaardens Ventesaal.

1.

Min Broder har ikke set
Deres Hr. Fader.

Min
Broder
har
Deres
Hr.
Fader
ikke
set.

I.

Mein Bruder hat Ihnen
Herrn Vater nicht gesehen, als
er gestern in dem Wartesaal
des Central-Bahnhofs war.

1.

Mein Bruder hat Ihnen
Herrn Vater nicht gesehen.

Mein
Bruder
hat
Ihren²
Herrn
Vater
nicht
gesehen.

1. Min Broder har set
Deres Hr. Fader (ordret: Min Broder har
Deres Hr. Fader set).
2. Min Fader har set
Deres Hr. Broder (ordret: Min Fader har
Deres Hr. Broder set).

1. Mein Bruder hat Ihnen
Herrn Vater gesehen.

2. Mein Vater hat Ihnen
Herrn Bruder gesehen.

¹ Paa tysk skrives alle Substantiver med stort Begyndelsesbogstav.

² Pronominet „Sie“, De (Tiltale), samt Ihr, Ihnen og de øvrige Former af det possessive Pronomen Ihr, Deres, skrives med stort Begyndelsesbogstav.

3. Har han ikke set Deres Hr. Fader? (ordret: Har han Deres Hr. Fader ikke set?).
4. Nej, han har ikke set Deres Hr. Fader (ordret: Nej, han har Deres Hr. Fader ikke set).
5. Han har ikke set min Broder (ordret: Han har min Broder ikke set).
6. Har De set min Broder? (ordret: Har De min Broder set?).
7. Nej, min Herre, jeg har ikke set Deres Hr. Broder (ordret: Nej, min Herre, jeg har Deres Hr. Broder ikke set).
8. Jeg har set Deres Hr. Fader og Deres Broder (ordret: Jeg har Deres Hr. Fader og Deres Broder set).
9. Har De ikke set min Fader og min Broder? (ordret: Har De min Fader og min Broder ikke set?).
10. Hvem har De set?
11. Hvem har De set i Butikken? (ordret: Hvem har De i Butikken set?).
3. Hat er Ihren Herrn Vater nicht gesehen?
4. Nein, er hat Ihren Herrn Vater nicht gesehen.
5. Er hat meinen Bruder nicht gesehen.
6. Haben Sie meinen Bruder gesehen?
7. Nein, mein Herr, ich habe Ihren Herrn Bruder nicht gesehen.
8. Ich habe Ihren Herrn Vater und ¹ Ihren Bruder gesehen.
9. Haben Sie meinen Vater und meinen Bruder nicht gesehen?
10. Wen ² haben Sie gesehen?
11. Wen haben Sie in dem Laden gesehen?

¹ udtales unt, u med en Mellemlyd af o og u, ligesom det franske *ou*.

² langt e, wēn.

12. Har De ikke set min Fader i Deres Broders Butik? (ordret: Har De min Fader ikke i Butikken Deres Broders set?).
13. Jeg har set Deres Hr. Fader i min Broders Butik (ordret: Jeg har Deres Hr. Fader i Butikken min Broders set).
14. Hvor har De set min Fader? (ordret: Hvor har De min Fader set?).
15. Jeg har set ham i min Broders Butik (ordret: Jeg har ham i Butikken min Broders set).
16. Har De ikke set ham? (ordret: Har De ham ikke set?).
17. Jo, min Herre, jeg har set ham i min Faders Butik (ordret: Jeg har ham i Butikken min Faders set).
18. Har De kjøbt?
19. Har De ikke kjøbt?
20. Hvad har De kjøbt?
21. Hvad har De kjøbt i Ringsted? (ordret: Hvad har De i Ringsted kjøbt?).
22. Hvad har Deres Hr. Fader kjøbt?
23. Har De kjøbt Deres Frakke i denne Butik?
12. Haben Sie meinen Vater nicht in dem Laden Ihres Bruders gesehen? (Se *Bemerkning om de tyske Substantivs Deklination*).
13. Ich habe Ihren Herrn Vater in dem Laden meines Bruders gesehen.
14. Wo haben Sie meinen Vater gesehen?
15. Ich habe ihn in dem Laden meines Bruders gesehen.
16. Haben Sie ihn nicht gesehen?
17. Ja, mein Herr, ich habe ihn in dem Laden meines Vaters gesehen.
18. Haben Sie gekauft?
19. Haben Sie nicht gekauft?
20. Was (kort a) haben Sie gekauft?
21. Was haben Sie in Ringsted gekauft?
22. Was hat Ihr Herr Vater gekauft?
23. Haben Sie Ihren Rock in diesem Laden gekauft?

- (ordret: Har De Deres Frakke i denne Butik kjøbt?).
24. Jeg har kjøbt denne Frakke i Deres Broders Butik (ordret: Jeg har denne Frakke i Butiken Deres Broders kjøbt).
-

2.

Da han i Gaar var i Central-Banegaardens Ventesal.

Da
han
i Gaar
i
Ventesalen

Central-Banegaardens
var.

---

25. Jeg har set Deres Hr. Broder, da jeg i Gaar var i Ventesalen (— Jeg har Deres Hr. Broder set, da jeg i Gaar i Ventesalen var).

26. Jeg var i Gaar i Ringsted og har set (saa) Deres Hr. Fader (— har Deres Hr. Fader set).

24. Ich habe diesen Rock in dem Laden Ihres Bruders gekauft.
-

2

Als er gestern in dem Wartesaal des Central-Bahnhofs war.

Als
er (e = ø)
gestern
in
dem Wartesaal (se *Bemærkning om den bestemte Artikels Deklination*).
des Central-Bahnhofs
war.

---

25. Ich habe Ihren Herrn Bruder gesehen, als ich gestern in dem Wartesaal war.

26. Ich war gestern in Ringsted und habe Ihren Herrn Vater gesehen.

27. Var min Fader rask?
28. Tak, Deres Hr. Fader havde det rigtig godt (— var meget vel).
29. Jeg kjøbte denne Frakke, da jeg var i London (— Jeg har denne Frakke kjøbt, da jeg i London var).
30. Hvor har De kjøbt den? (— Hvor har De den kjøbt?).
31. Jeg har kjøbt den hos den tyske Skrädder (— Jeg har den hos den tyske Skrädder kjøbt).
32. Hvor meget har De betalt for denne Frakke? (— Hvor meget har De for denne Frakke betalt?).
33. Jeg har ikke betalt meget for denne Frakke (— Jeg har ikke meget for denne Frakke betalt).
34. Jeg har kjøbt den meget billig (— Jeg har den meget billig kjøbt).
35. Hvor meget har De betalt for Deres Billet? (— Hvor meget har De for Deres Billet betalt?).
36. Jeg var i Ventesalen, da han kjøbte sin Billet (— da han sin Billet kjøbte).
37. Ved De, hvor meget
27. War mein Vater wohl?
28. Danke, Ihr Herr Vater war sehr wohl.
29. Ich habe diesen Rock gekauft, als ich in London war.
30. Wo haben Sie ihn gekauft?
31. Ich habe ihn bei dem deutschen Schneider gekauft.
32. Wie viel haben Sie für diesen Rock bezahlt?
33. Ich habe nicht viel für diesen Rock bezahlt.
34. Ich habe ihn sehr billig gekauft.
35. Wie viel haben Sie für Ihr Billett (*udtales Biljet*) bezahlt?
36. Ich war in dem Wartesaal, als er sein Billett kaufte (löste).
37. Wissen Sie, wie viel

- han har betalt for sin Billett? (= hvor meget han for sin Billet betalt har?).
38. Har De set min Tjener, da De var i Central-Banegaardens Ventesal? (= Har De min Tjener set, da De i Ventesalen Central-Banegaardens var?).
39. Hvor var De i Gaar?
40. Var De til Concert i Gaar Aftes? (= Var De i Gaar Aftes i Concerten?).
41. Nej, min Herre, jeg var ikke til Concert, jeg var hjemme i Gaar Aftes (= jeg var i Gaar Aftes hjemme).
42. Var De hjemme i Gaar Aftes, da min Broder kom til Dem? (= Var De i Gaar Aftes hjemme, da min Broder til Dem kom?).
43. Jeg var ikke hjemme i Gaar Aftes, da Deres Hr. Broder kom til mig (= Jeg var i Gaar Aftes ikke hjemme, da Deres Hr. Broder til mig kom).
44. Deres Hr. Broder kom til os.
45. Jeg var ikke hjemme i Gaar, da Deres Hr.
- er für sein Billett bezahlt hat?
38. Haben Sie meinen Diener gesehen, als Sie in dem Wartesaal des Central-Bahnhofs waren.
39. Wo waren Sie gestern?
40. Waren Sie gestern Abend in dem Concert (*Concert*)?
41. Nein, mein Herr, ich war nicht in dem Concert, ich war gestern Abend zu Hause.
42. Waren Sie gestern Abend zu Hause, als mein Bruder zu Ihnen kam?
43. Ich war gestern Abend nicht zu Hause, als Ihr Herr Bruder zu mir kam.
44. Ihr Herr Bruder kam zu uns.
45. Ich war gestern nicht zu Hause, als Ihr

- Broder var hos os (= Jeg var i Gaar ikke hjemme, da Deres Hr. Broder hos os var).
46. Deres Hr. Fader var ikke hjemme.
- 3.
47. Hvad har De kjøbt i Gaar? (= i Gaar kjøbt?).
48. Jeg var i Gaar i den tyske Kjøbmands Butik (= i Butiken den tyske Kjøbmands).
49. Og hvad har De kjøbt der? (= der kjøbt?).
50. Jeg har kjøbt en Hat til min Søn, et Par Handsker til min Broder og en Kam til mig selv (= Jeg har en Hat . . . kjøbt).
51. Hvor meget har De betalt for denne Kam? (= for denne Kam betalt?).
52. Hvorfor har De taget en Billett til Nyborg? (= en Billett til Nyborg taget?).
53. Min Broder har kjøbt min Billett for mig (= min Billett formig kjøbt).
54. Hvor faar man Billetter? (Billetterne).
- Herr Bruder bei uns war.
46. Ihr Herr Vater war nicht zu Hause.
- 3.
47. Was haben Sie gestern gekauft?
48. Ich war gestern in dem Laden des deutschen Kaufmannes.
49. Und was haben Sie dort gekauft?
50. Ich habe einen Hut (*langt u.*) für meinen Sohn, ein Paar Handschuhe für meinen Bruder und einen Kamm für mich selbst gekauft.
51. Wie viel haben Sie für diesen Kamm bezahlt?
52. Warum (*kort u.*) haben Sie ein Billett nach Nyborg genommen?
53. Mein Bruder hat mein Billett für mich gekauft.
54. Wo bekommt man die Billette?

55. Man faar Billetter til Nyborg her. (Billetterne). 56. Med Forlov, hvor faar man Billetter til London? (Undskylder De, ... Billetterne?). 57. Man faar Billetter til London i dette Billet-Kontor. (Billetterne). 58. Hvor meget koster en Billet til Berlin? 59. Vær saa god at give mig en Billet til Ringsted. (Beder, giv De mig ....) 60. Hvilken Klasse? 61. Vær saa god at give mig en første Klasses Billet til R. (= Beder, giv De mig en Billet første Klasses til R.).	55. Man bekommt die Billette nach Nyborg hier. 56. Entschuldigen Sie, wo bekommt man die Billette nach London. 57. Man bekommt die Billette nach London in diesem Billett-Bureau (<i>Byraa</i>). 58. Wie viel kostet ein Billett nach Berlin? 59. Bitte¹, geben Sie mir ein Billett nach Ringsted. 60. Welche Klasse? 61. Bitte, geben Sie mir ein Billett erster Klasse nach R.

¹ egentlig idø bitte, jeg beder.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

1.

Min Broder har ikke set Deres Hr. Fader, da han var i Banegaardens Ventesal. Var Deres Hr. Fader i Gaar i Banegaardens Ventesal? Han har ikke set Deres Hr. Fader i Gaar Aftes. Hvem har De set i den tyske Kjøbmands Butik? Har De set den tyske Kjøbmand i min Broders Butik? Hvad har Deres Hr. Broder kjøbt i Berlin? Jeg har kjøbt denne Frakke, da jeg var i London. Hvor har De kjøbt den? Min Broder har kjøbt denne Frakke meget billig. Ved De, hvor meget han har betalt for sin Billet? Var De til Concert i Gaar? Nej, min Herre, jeg var ikke til Concert i Gaar Aftes, jeg var hjemme. Jeg har kjøbt en Hat til min Søn, et Par Handsker til min Broder og en Kam til mig selv. Med Forlov, min Herre, hvor faar man Billetter til Berlin? Man faar Billetter til Berlin i dette Kontor. Vær saa god at give mig en første Klasses Billet til London.

Anm. Neglen til denne Øvelse, som bør oversættes skriftlig, findes i næste Hæfte.

2. Artiklerne.

Tysk har ligesom dansk en *bestemt* og en *ubestemt Artikel*.

Den bestemte Artikel hedder *der*, *die*, *das*, den ubestemte Artikel hedder *ein*, *eine*, *ein*.

Begge kunne bøjes og rette sig i Kjøn, Tal og Kasus efter det Substantiv, de bestemme.

Man har i tysk 4 Kasus: *Nominativ*¹, *Genitiv*², *Dativ*³ og *Akkusativ*⁴.

Den bestemte Artikels Deklination.

Singularis.			Pluralis.		
Maskulin.	Feminin.	Neutr.	Mask.	Fem.	Neutr.
<i>Nom.</i> der	die	dās		die	
<i>Gen.</i> des	der	des		der	
<i>Dat.</i> dem	der	dem		den	
<i>Akk.</i> den	die	dās.		die.	

Paa samme Maade bøjes følgende Ord, der ofte træde i Stedet for den bestemte Artikel:

Singularis.		
Maskulin.	Feminin.	Neutr.
dieſer (denne)	dieſe	dieſes (dette)
jeneſ (hin)	jene	jeneſ (hint)
welchē (hvilken)	welchē	welchēſ (hvilket)
jedeſ (enhver)	jede	jedeſ (ethvert).

¹ Nominativ er *Subjektets Kasus* og svarer til Spørgsmaalet hvem, hvad; det udsiger, hvem det er, der udfører den gjennem Prædikats-Verbet udtrykte Handling eller befunder sig i den betegnede Tilstand. Ex. *Mein Bruder hat Ihren Vater gesehen. Hvem har set ham?* (Wer hat ihn gesehen?) Svar: *Min Bruder*. (Mein Bruder).

² Genitiv eller *Ejendoms Kasus* svarer til Spørgsmaalet hvis. Ex. *I min Broders Butik* (In dem Laden meines Bruders). *I hvis Butik?* (In wessen Laden?). Svar: *Min Broders* (Meines Bruders).

³ Dativ svarer til Spørgsmaalet *til, for, til hvem*. Ex. *Min Bruder har givet Billetten til Tjeneren* (Mein Bruder hat das Billett dem Diener gegeben). *Til hvem har han givet Billetten?* (Wem hat er das Billett gegeben?). Svar: *Til Tjeneren* (Dem Diener).

⁴ Akkusativ betegner det umiddelbare Uddytte af en Handling og svarer til Spørgsmaalet hvem, hvad, idet man til dette Spørgsmaal tager *Subjekt* og *Prædikat*. Ex. *Min Bruder har set Deres Fader* (Mein Bruder hat Ihren Vater gesehen). *Hvem har Deres Broder set?* (Wen hat Ihr Bruder gesehen?). Svar: *Deres Fader* (Ihren Vater).

Pluralis.

Mask.	Fem.	Neutr.
diese (disse)		
jene (hine)		
welche (hvilke)		
(jede) forekommer ikke i Pluralis.		

Til Exempel bojes dieſer:

Singularis.			Pluralis.		
	Mask.	Fem.		Mask.	Fem.
<i>Nom.</i>	dieſer	dieſe	<i>dieſes</i>	dieſe	dieſe
<i>Gen.</i>	dieſes	dieſer	<i>dieſes</i>	dieſer	dieſer
<i>Dat.</i>	dieſem	dieſer	<i>dieſem</i>	dieſen	dieſen
<i>Akk.</i>	dieſen	dieſe	<i>dieſes</i>	dieſe	dieſe.

Den ubestemte Artikels Deklination.

Singularis.				
	Mask.	Fem.	Neutr.	
<i>Nom.</i>	ein	ein-e	ein	en et
<i>Gen.</i>	ein-es	ein-er	ein-es	af en, af et
<i>Dat.</i>	ein-em	ein-er	ein-em	til en, et
<i>Akk.</i>	ein-en	ein-e	ein	en et.

Pluralis findes ikke.

Følgende Ord, der undertiden tage denne Artikels Plads, bøjes som den, men have Pluralis:

Mask.	Fem.	Neutr.
mein	meine	mein min, mit
dein	deine	dein din, dit
sein	seine	sein sin, sit, hans, dens, dets
ihr	ihre	ihr sin, sit, hendes, døns, dets
unser	unsere	unser vor, vort
Euer	Euere	Euer Eders
ihr	ihre	ihr deres (Omtale)
Ihr	Ihre	Ihr Deres (Tiltale).

Til Exempel bøjes mein:

Singularis.

	<i>Mask.</i>	<i>Fem.</i>	<i>Neutr.</i>
<i>Nom.</i>	mein	mein-e	mein
<i>Gen.</i>	mein-e ^s	mein-er	mein-e ^s
<i>Dat.</i>	mein-en	mein-er	mein-en
<i>Akk.</i>	mein-en	mein-e	mein
			min, mit

Pluralis.

	<i>Mask.</i>	<i>Fem.</i>	<i>Neutr.</i>
	mein-e	mine	
	mein-er	af mine	
	mein-en	til mine	
	mein-e	mine.	

Substantivernes Kjøn.

Substantivernes Kjøn i tysk retter sig dels efter *Betydningen*, dels efter *Endelsen*.

Maskuliner efter *Betydningen* ere Navnene paa mandlige Væsener og Handyr, paa Aarstider, Maaneder, Dage, Vejrlig og Vinde, Floder udenfor Europa og Bjerge saint Tøjer.

Maskuliner efter *Endelsen* ere de, som ende paa el, en, er, f, m, n, g, ch, d, ing, ling, s, ß, sch, y.

Femininer efter *Betydningen* ere Navne paa kvindelige Væsener og Hundyr, paa Frugter og Floder i Europa.

Femininer efter *Endelsen* ere de paa ei, heit, leit, st, dt, ung, in og de fleste paa e.

Neutra efter *Betydningen* ere Navne paa Lande, Byer, Øer og Verdensdele, paa Metaller samt alle ikke virkelige Substantiver.

Neutra efter *Endelsen* ere de paa chen,lein, niß, sal, sel, thum og ment samt de, der begynde med Ge.

Disse Regler ville være nok for at give Begynderne en lille Ledetraad. At de have flere eller færre Und-

tagelser, ligger i Sagens Natur, og vi opfordre derfor til ivrig Opmærksomhed for hvert Ords Kjøn, som vi i det følgende betegne ved Tilsætning af Artiklen.

Ord.

Der Vater, Faderen
der Sohn, Sønnen
der Bruder, Broderen
der Onkel, Farbroderen,
Morbroderen, Onkelen
der Großvater, Bedstefaderen

der Cousin (*Kusæng*) } Fætteren
der Vetter }
der Neffe, Brodersønnen, Søstersønnen
der Schwager, Svogeren
der Enkel, Sønnesønnen, Dattersønnen
der Schwiegervater, Svigerfaderen.

ich habe, jeg har
du hast, du har
er hat, han har
sie hat, hun har
es hat, den, det har.

Die Mutter, Moderen
die Tochter, Datteren
die Schwester, Søsteren
die Tante, Tanten

die Großmutter, Bedstemoderen

die Cousine (*Kusine*), Kusinen
die Nichte, Broderdatteren, Søsterdatteren
die Schwägerin, Svigerinden
die Enkelin, Sønnedatteren, Datterdatteren
die Schwiegermutter, Svigermoderen.

wir haben, vi have
ihr habt, I have
sie haben, de have
Sie haben¹, De' har.

Øvelse.

Jeg var i Gaar med Deres Onkel i Berlin. Hvor længe var De i Berlin? Min Søster var tre Aar i Berlin og bar der lært tysk? Jeg har lært tysk i England. Taler De tysk? Hvorfor taler De ikke tysk med min Moderator? Hvor har Deres Fru Moderator

¹ Sie (De) anvendes altid i Tiltale baade til en og flere, med mindre man siger *Du*.

lært tysk? Min Moder har lært tysk i Dresden, hvor hun har boet 3 Aar. Da jeg i Gaar var i Hamburger Banegaardens Ventesal, saa jeg Deres Fru Tante. Var min Kusine ogsaa der? Jeg har ikke set Deres Kusine; hun var ikke i Ventesalen.

3. Substantivernes Deklination.

Det tyske Sprog har to Deklinationer, den *stærke* og den *svage*.

Det *afgjørende Kjendetegn* for disse Deklinationer findes i *Genitiv Singularis*.

Den *stærke Deklination* endes i Genitiv Singularis paa es (s). Ex. *Nom.* der Sohn, *Gen.* des Sohn-es, *Nom.* der Bruder, *Gen.* des Bruder-s.

Den *svage Deklination* endes i Genitiv Singularis paa en (n). Ex. *Nom.* der Graf, *Gen.* des Graf-en, *Nom.* der Herr, *Gen.* des Herr-n.

Maskuliner og *Neutra* bøjes sædvanlig efter den stærke Deklination og faa i Genitiv Singularis es (s), i Dativ Singularis e, hvilket e dog bortfalder i en Del Tilfælde.

I Dativ Pluralis tilføjes n, hvis Ordet ikke forud ender paa n.

De fleste Substantiver, der bøjes efter den stærke Deklination, forandre i Pluralis Vokalerne a, o og u til ä, ö og ü.

Exempel paa et Maskulin-Ord efter den stærke Deklination.

Singularis.

<i>Nom.</i> der Bruder, Broderen	<i>die Brüder,</i> Brödrene
<i>Gen.</i> des Bruder-s, Broderens	<i>der Brüder,</i> Brödrenes
<i>Dat.</i> dem Bruder, til Broderen	<i>den Brüder-n,</i> til Brödrene
<i>Akk.</i> den Bruder, Broderen.	<i>die Brüder,</i> Brödrene.

Pluralis.

Exempel paa et Neutrums-Ord efter den stærke Deklination.

Singularis.

<i>Nom.</i> das Fenster, Vinduet
<i>Gen.</i> des Fenster-s
<i>Dat.</i> dem Fenster
<i>Akk.</i> das Fenster.

Pluralis.

die Fenster, Vinduerne
der Fenster
den Fenster-n
die Fenster.

Af disse to Exemplarer ser man, at i Pluralis ere alle Kasus ens med Undtagelse af Dativ, der altid ender paa n.

Paa denne Maade bøjes Maskuliner paa el, en og er; Femininerne Mutter og Tochter (Plur. Mütter og Töchter) samt Neutra paa el, en, er, én,lein og de paa e, der begynde med Ge.

Exempel:

<i>Der</i> Vater (Plur. Väter),
Faderen
der Lehrer, Læreren
der Schüler, Eleven
der Schneider, Skrädderen
der Löffel, Skeen.

das Messer, Kniven
das Zimmer, Værelset
das Mädchen, Pigen ¹
das Mittel, Midlet
das Feuer, Ilden
das Gebäude, Bygningen.

Alle Substantiver, der bøjes paa denne Maade, have altsaa *samme Endelse* i Nom. Singularis og Pluralis.

ich bin, jeg er
du bist, du er
er ist, han er
sie ist, hun er

wir sind, vi ere
ihr seid, I ere
sie sind, de ere
Sie sind, De er

ich war, jeg var
du warst, du var
er war, han var
sie war, hun var

wir waren, vi vare
ihr wart, I vare
sie waren, de var
Sie waren, De var

¹ Mädchen, Pige, Weib, Kvinde, og Fräulein, Frøken, ere Neutra.

Øvelse.

Hvem er denne Mand? Ved De, hvem denne Mand er? Ved De ikke, at jeg i Gaar har set denne Mand i Ventesalen? Ved De, hvad denne Mand hedder? Denne Herre er en Tysker og hedder Otto. Vær saa god at give mig en tysk Bog. Hvor meget koster denne Bog? Ved De, om min Fader har kjøbt denne Bog?

II.

Kan De maaske sige mig, hvad Tid det første Tog afgaar til Dresden; hvis det er muligt, vilde jeg gjærne komme dertil endnu i Formiddag, da det er mig meget magtpaalgende at træffe en af mine Forretningsvenner.

1.

Kan De maaske sige mig

Kan De

jeg kan vi kunne
du kan I kunne

han kan de kunne
De kan

mig
maaske
sige

II.

Können Sie mir vielleicht sagen, um wie viel Uhr der erste Zug nach Dresden abgeht? Wenn es möglich ist, so möchte ich noch heute Vormittag dort ankommen, da mir sehr daran liegt, einen meiner Geschäftsfreunde zu treffen.

1.

Können Sie mir vielleicht sagen
Können Sie¹ (Præsens Indikativ af Hjælpeverbet können, (kunne))
ich kann wir können
du kannst ihr könnet
(könnst)

er kann sie können
Sie können
mir (Dativ af ich)
vielleicht
sagen (Infinitiv af det regelmæssige Verbum sagen, sige)

jeg siger vi sige
du siger I sige
han siger de sige
De siger

ich sage wir sagen.
du sagst ihr saget (sagt)
er sagt sie sagen
Sie sagen

1. Kan De maaske sige mig, om Hr. Doktoren er hjemme? (= Kan De mig maaske sige, om Hr. Doktoren hjemme er?)
2. Jeg kan ikke sige Dem det, min Herre (= jeg kan det Dem ikke sige).
3. Kan De maaske sige mig, om han har set min Svoger i Ventesalen? (= Kan De mig maaske sige, om han min Svoger i V. set har?).
4. Jo, min Herre, han har set ham der (= han har ham der set).
5. Og har han givet ham Pakken? (= og har han ham Pakken givet?).
6. Det kan jeg ikke sige Dem bestemt (= Dem ikke bestemt sige).
7. Jeg ved kun, at han har set ham der (= han der set har).
8. Kan De gaa for mig til Central-Banegaarden? (= Kan De for mig til Central-Baneg. gaa?).
1. Können Sie mir vielleicht sagen, ob der Herr Doctor zu Hause ist?
2. Ich kann es Ihnen nicht sagen, mein Herr.
3. Können Sie mir vielleicht sagen, ob er meinen Schwager in dem Wartesaal gesehen hat?
4. Ja, mein Herr, er hat ihn dort gesehen.
5. Und hat er ihm das Paket (Pakket) gegeben?
6. Das kann ich Ihnen nicht bestimmt sagen.
7. Ich weiß nur, daß er ihn dort gesehen hat.
8. Können Sie für mich nach dem Central-Bahnhof gehen?

¹ Dette Sie, der paa tysk anvendes som Höflichkeitssord og har 3. Person Pluralis af Verbet efter sig, skrives altid med stort Begyndelsesbogstav.

9. Undskyld, min Herre, kan De maaske sige mig, hvorledes [hvad Vej] jeggaard til Central-Banegaarden? (= til C.gaard).
10. Hvorledes [hvad Vej]gaard man til Theatret?
11. Det kan jeg virkelig ikke sige Dem (= Dem virkelig ikke sige).
12. Hvad siger denne Mand?
13. Han siger, han ved ikke, hvor Theatret ligger.
14. Kan De maaske sige mig, hvor Ventesalen er?
15. Vær saa god at sige ham, at han kommer til mig i Morgen (= beder, sig De ham, han kunde i Morgen til mig komme).
16. Vær saa god at sige til Opvarteren, at han bringer mig min Frokost (= beder, sig De O., han kunde mig min Frokost bringe).
17. Vær saa god at sige ham, at han bringer mig min Middagsmad strax (= beder, sig De ham, han kunde mig min Middagsmad strax bringe).

9. Entschuldigen Sie, mein Herr; können Sie mir vielleicht sagen, wie ich nach dem Central-Bahnhof gehe?
10. Wie geht man nach dem Theater?
11. Das kann ich Ihnen wirklich nicht sagen.
12. Was sagt dieser Mann?
13. Er sagt er weiß nicht, wo das Theater liegt.
14. Können Sie mir vielleicht sagen, wo der Wartesaal ist?
15. Bitte, sagen Sie ihm, er möchte morgen zu mir kommen.
16. Bitte, sagen Sie dem Kellner, er möchte mir mein Frühstück bringen.
17. Bitte, sagen Sie ihm, er möchte mir mein Mittagessen gleich bringen.

18. Opvarter, bring (De) mig min Frokost!
19. Opvarter, gib (De) dette Brev til Hr. B!
20. Hvad har De sagt ham? (= ham sagt).
21. Hvorfor har De ikke sagt ham, at han kunde bringe min Middagsmad strax? (= Hvorfor har De ham ikke sagt, at han min M. strax bringe kunde?)
22. Har han sagt Dem, at han har lest (sin) Billett? (= Har han Dem sagt, at han sin Billett lest hat?).
23. Har jeg ikke sagt Dem, De strax kunde (skulde, maatte) gaa til Banegaarden? (= Har jeg Dem ikke sagt, De skulde strax til B. gaa?).
24. Hr. M. ønsker at tale med Dem (= ønsker Dem at tale).
25. Hvem er der?
26. Hr. M. er der og ønsker at tale med Dem (Dem at tale).
27. Sig (De) Hr. M., at jeg ikke er vel (= vel er).
28. Jeg er ikke vel og kan nu ikke tage mod Hr. M. (= og kan nu Hr. M. ikke se).
18. Kellner, bringen Sie mir mein Frühstück.
19. Kellner, geben Sie diesen Brief an Herrn B.!
20. Was haben Sie ihm gesagt?
21. Warum haben Sie ihm nicht gesagt, daß er mein Mittagessen gleich bringen möchte?
22. Hat er Ihnen gesagt, daß er sein Billett gelesen hat?
23. Habe ich Ihnen nicht gesagt, Sie möchten gleich nach dem Bahnhof gehen?
24. Herr M. wünscht Sie zu sprechen.
25. Wer ist da?
26. Herr M. ist da und wünscht Sie zu sprechen.
27. Sagen Sie Herrn M., daß ich nicht wohl bin.
28. Ich bin nicht wohl und kann Herrn M. jetzt nicht sehen.

29. Sig (De) ham det,
Opvarter.
30. Sig (De) ham, at jeg
ikke er vel, og at han
maa komme i Morgen
(= at jeg ikke vel er
og at han i Morgen
komme kunde).

2.

Hvad Tid det første Tog
afgaar til Dresden?

Ved
hvor
meget
Ur
hvad Tid (Klokkeslet)
det (eg. den)
første
Tog
til
Dresden
afgaar.

jeg gaar vi gaa
Du gaar { I gaa
han gaar De gaar
de gaa

29. Sagen Sie ihm das
Kellner!
30. Sagen Sie ihm, daß
ich nicht wohl bin, und
daß er morgen kommen
möchte.

2.

Um wie viel Uhr der erste
Zug nach Dresden abgeht?
Um
wie
viel
Uhr
um wie viel Uhr?
der
erste
Zug
nach (a)
Dresden
abgeht.

Det enkelte Verbum hedder
ich gehe wir gehen
du gehst ihr gehet
er geht sie gehen
Sie geht

1. Hvad er Klokken? (=
ved hvor meget Ur er
det?).
2. Ved De, hvor mange
Klokken er?

1. Wie viel Uhr ist es?
2. Wissen Sie, wie viel Uhr
es ist?

3. Kan De maaske sige
mig, hvor mange Klok-
ken er?
4. Kan De sige mig, hvad
Klokkeslet han gaar
til Banken (= til Ban-
ken gaar).
5. Det kan jeg virkelig
ikke sige Dem (= det
kan jeg Dem virkelig
ikke sige).
6. Hvad Klokkeslet af-
gaar det første Tog
til Dresden?
7. Det første Tog afgaar
Kl. 9.
8. Naar afgaar det næste
Tog til Køln.
9. Det ved jeg virkelig
ikke.
10. Har De ingen Kjøre-
plan?
11. Her er Kjøreplanen,
min Herr.
12. Det næste Tog afgaar
Kl. 1.
13. Hvad er Klokken?
14. Deres Ur gaar for sagte
(efter).

¹ Abgehen, afgaa, hører til de saakaldte *uægte sammensatte* Verber. Disse Verber bestaa af et Verbum og et adskilleligt *Præfæ* (Partikel). Adskillelsen finder Sted i *Præsens* og *Im-
perfektum* i *Hovedsætninger* samt i *Imperativ*, *Infinitiv* og i *Perf. Participium*.

Ich gehe ab, jeg afgaa	wir gehen ab, vi afgaa
du gehst ab, du afgaa	ihr gehet ab, I afgaa
er geht ab, han afgaa	sie gehen ab, de afgaa
ich ging ab, jeg afgik	wir gingen ab, vi afgik.

Gehe ab, afgaa — abzugehen, at afgaa — abgegangen, afgaaet.

15. Deres Ur gaar to Minutter for sagte.
16. Mit Ur gaar for stærkt (foran).
17. Deres Ur gaar tre Minutter for stærkt.
18. Klokken er et.
19. Klokken er to.
20. Klokken er tre.
21. Klokken er fire.
22. Klokken er fem.
23. Klokken er sex.
24. Klokken er syv.
25. Klokken er otte.
26. Klokken er ni.
27. Klokken er ti.
28. Klokken er elleve.
29. Klokken er tolv.
30. Klokken er over et.
31. Klokken er fem Minutter over (efter) et.
32. Klokken er ti Minutter over (efter) fem.
33. Klokken er et Kvarter over otte (til ni).
34. Klokken er ti Minutter i halv (= Der er ti Minutter til halv).
35. Klokken er fem Minutter i (før) halv.
36. Klokken er halv to.
37. Klokken er halv et.
38. Klokken er lige halv.
39. Klokken er fem Minutter over (efter) halv.
40. Klokken mangler tyve Minutter i to (= den er tyve M. før to).

15. Ihre Uhr geht zwei Minuten nach.
16. Meine Uhr geht vor (se Noten til 6).
17. Ihre Uhr geht drei Minuten vor.
18. Es ist ein Uhr.
19. Es ist zwei Uhr.
20. Es ist drei Uhr.
21. Es ist vier Uhr.
22. Es ist fünf Uhr.
23. Es ist sechs Uhr.
24. Es ist sieben Uhr.
25. Es ist acht Uhr.
26. Es ist neun Uhr.
27. Es ist zehn Uhr.
28. Es ist elf Uhr.
29. Es ist zwölf Uhr.
30. Es ist über ein Uhr.
31. Es ist fünf Minuten nach eins.
32. Es ist zehn Minuten nach fünf.
33. Es ist ein Viertel (I) nach acht.
34. Es ist zehn Minuten bis halb.
35. Es ist fünf Minuten vor halb.
36. Es ist halb zwei.
37. Es ist halb eins.
38. Es ist gerade halb.
39. Es ist fünf Minuten nach halb.
40. Es ist zwanzig Minuten vor zwei.

41. Klokken er tre Kvarter til to (= den er et Kvarter før to, = der er et Kvarter til to).
42. Klokken mangler ti Minuter i to (= den er ti Minutter før to).
43. Klokken mangler fem Minutter i tolv (= den er fem Minutter før tolv).
44. Klokken er paa Slaget to (= er Slag to).
-
- 3.
45. Hvad Klokkeslettaaer det første Tog til L.?
46. Klokken sex om Morgen (tidlig).
47. Vær saa god at sige Deres Ven, at han maa komme til mig i Morgen tidlig Klokken tre Kvarter til ti (= Beder sig De Deres Ven, han kunde i Morgen tidlig tre Kvarter til ti til mig komme).
48. Hvorfor har De ikke sagt ham, at han maa komme til mig halv elleve? (= Hvorfor har De ham ikke sagt, at han halv elleve til mig komme kunde?).

41. Es ist drei Viertel auf zwei. Es ist ein Viertel vor zwei. Es ist ein Viertel zu zwei.

42. Es ist zehn Minuten vor zwei.

43. Es ist fünf Minuten vor zwölf.

44. Es ist Schlag zwei.

3.

45. Um wie viel Uhr geht der erste Zug nach L. ab?

46. Um sechs Uhr früh.

47. Bitte, sagen Sie Ihrem Freunde, er möchte morgen früh um drei Viertel auf zehn zu mir kommen.

48. Warum haben Sie ihm nicht gesagt, daß er um halb elf zu mir kommen möchte?

49. Har jeg ikke sagt Dem,
at De skulde bringe
mig min Frokost præcis
Klokken sex? (=
Har jeg Dem ikke sagt,
at De mig min Frokost
Klokken sex præcis
bringe skulde?).
50. Hvorfor kom De ikke
til mig i Morges? (=
Hvorfor er¹ De i Dag
Morgen ikke til mig
kommen?).
51. Med hvilket Tog er
Deres Hr. Fader kom-
men?
52. Hvad Klokkeslet afgaar
dette Tog?
53. Hvad Klokkeslet an-
kommer dette Tog til
Dresden?
54. Dette Tog afgaar her-
fra Klokken halv tre og
ankommer til Dresden
Klokken syv.
55. Gaar De ud i Aften?
(= Gaar De i Dag
Aften ud?).

49. Habe ich Ihnen nicht
gesagt, daß Sie mir
mein Frühstück um sechs
Uhr pünktlich bringen
möchten?
50. Warum sind Sie heute
Morgen nicht zu mir
gekommen?
51. Mit welchem Zug ist
Ihr Herr Vater ge-
kommen?
52. Um wie viel Uhr geht
dieser Zug ab?
53. Um wie viel Uhr kommt
dieser Zug in Dresden
an?²
54. Dieser Zug geht um halb
drei Uhr von hier ab
und kommt um sieben
Uhr in Dresden an.
55. Gehn Sie heute Abend³
aus?

¹ Intransitive Verber, der betegne en Bevægelse med be-
stmt Udgangspunkt eller Maal (fra eller til et Sted), de, der
betegne en Overgang fra en Tilstand til en anden samt Ver-
berne sein (være), werden (blive til), og bleiben (forblive), bøjes
med Hjelpeverbet sein; f. Ex. ich bin getommen, jeg er kom-
men, er ist von der Stadt geritten, han er reden fra Byen, bist
du genesen, er Du bleven rask?

² Ankommen er et nægte sammensat Verbum.

³ Udtryk som i Morges, i Aften giengives sædvanlig paa
tysk med heute Morgen, heute Abend (i Dag Morgen, i Dag
Aften).

56. Nej, min Herre, jeg
gaar ikke ud i Aften,
jeg bliver hjemme.
57. Han kan ikke læse
dette Brev (= han
kan dette Brev ikke
læse).
58. Kan De læse dette
Brev?
59. Nej, min Herre, jeg
kan ikke læse det, jeg
forstaar ikke tysk.
60. Forstaar De tysk?
61. Forstaar De mig?
62. Forstaar De mig, naar
jeg taler tysk? (=
naar jeg tysk taler?).
63. Jeg forstaar Dem, naar
De taler langsomt.
64. Vær saa god, ikke at
tale saa hurtig (=
Beder, tal De ikke saa
hurtig).
65. De taler for hurtig,
min Herre, jeg kan
ikke forstaa Dem.
66. Har De virkelig ikke
forstaet mig? (= mig
ikke forstaet?).
67. Har De forstaet Kon-
duktøren?
56. Nein, mein Herr, ich
gehe heute Abend nicht
aus; ich bleibe zu Hause.
57. Er kann diesen Brief
nicht lesen.
58. Können Sie diesen Brief
lesen?
59. Nein, mein Herr, ich
kann ihn¹ nicht lesen;
ich verstehe nicht Deutsch.
60. Verstehen Sie Deutsch?
61. Verstehen Sie mich?
62. Verstehen Sie mich, wenn
ich Deutsch spreche?
63. Ich verstehe Sie, wenn
Sie langsam sprechen.
64. Bitte, sprechen Sie nicht
so schnell.
65. Sie sprechen zu schnell,
mein Herr; ich kann Sie
nicht verstehen.
66. Haben Sie mich wirklich
nicht verstanden.
67. Haben Sie den Schaff-
ner² verstanden?

¹ Jhn (egenlig ham), Pronominet i Maskulin, fordi det retter
sig efter der Brief.

² Den Schaffner, Akkusativ eller det umiddelbare Objekts
Kasus. Maskulin har Nominativ og Akkusativ uens der og
den, hvorimod Feminin, Neutrumb og Pluralis har dem ens, die,
das og die.

68. Har De forstaet, hvad Konduktøren har sagt?
69. Ja, han har sagt, at De har Overvægt (= Overvægt har).
70. Hvor megen Overvægt har jeg?
71. Han siger, at Toget ikke gjør Ophold (stanser) her.
72. Jeg var i Kirke i Gaar, men jeg forstod ikke et Ord (= jeg var i Gaar i Kirken, men jeg har intet Ord forstaet).
73. Taler De tysk?
74. Jeg taler kun meget lidt tysk, men jeg forstaar næsten alt.
75. Kan De læse tysk? (= tysk læse?).
76. Jeg kan læse, tale og skrive tysk (= tysk læse, tale og skrive).
77. Hvor har De lært tysk (= tysk lært).
68. Haben Sie verstanden, was der Schaffner gesagt hat?
69. Ja, er hat gesagt, daß Sie Uebergewicht haben.
70. Wie viel Uebergewicht habe ich?
71. Er sagt, daß der Zug hier nicht anhält¹.
72. Ich war gestern in der Kirche², aber ich habe kein Wort verstanden.
73. Spreche Sie Deutsch?
74. Ich spreche nur sehr wenig Deutsch, aber ich verstehe fast Alles.
75. Können Sie Deutsch lesen?
76. Ich kann Deutsch lesen, sprechen und schreiben.
77. Wo haben Sie Deutsch gelernt?³

¹ Anhæften er et uægte sammensat Verbum.

² Tidsadverbiet staar i Reglen foran Stedsadverbiet; vi sige: jeg var i Kirke i Gaar, men Tyskerne: jeg var i Gaar i Kirken.

³ Lernen, lære (sig) selv i Modsatning til lehren, lære andre, undervise.

Nøgle til Øvelserne

(Side 29, 33, 34 og 36).

Mein Bruder hat Ihren Herrn Vater nicht gesehen, als er in dem Wartesaal des Bahnhofs war. War Ihr Herr Vater gestern in dem Wartesaal des Bahnhofs? Er hat Ihren Herrn Vater gestern Abend nicht gesehen. Wen haben Sie in dem Laden des deutschen Kaufmannes gesehen? Haben Sie den deutschen Kaufmann in dem Laden meines Bruders gesehen? Was hat Ihr Herr Bruder in Berlin gekauft? Ich habe diesen Rock gekauft, als ich in London war. Wo haben Sie ihn gekauft? Mein Bruder hat diesen Rock sehr billig gekauft. Wissen Sie, wie viel er für sein Billett bezahlt hat? Waren Sie gestern in dem Concert? Nein, mein Herr, ich war gestern Abend nicht in dem Concert, ich war zu Hause. Ich habe einen Hut für meinen Sohn, ein Paar Handschuhe für meinen Bruder und einen Kamm für mich selbst gekauft. Entschuldigen Sie, mein Herr, wo bekommt man die Billette nach Berlin? Man bekommt die Billette nach Berlin in diesem Bureau. Bitte, geben Sie mir ein Billett erster Klasse nach London.

Ich war gestern mit Ihrem Onkel in Berlin. Wie lange waren Sie in Berlin? Meine Schwester war drei Jahre in Berlin und hat dort Deutsch gelernt. Wo haben Sie Deutsch gelernt? Ich habe Deutsch in England gelernt. Sprechen Sie Deutsch? Warum sprechen Sie nicht Deutsch mit meiner Mutter? Wo hat Ihre Frau Mutter Deutsch gelernt? Meine Mutter hat Deutsch in Dresden gelernt, wo sie drei Jahre gewohnt hat. Als ich gestern Abend in dem Wartesaal des Hamburger-Bahnhofs war,

habe ich Ihre Frau Tante gesehen. War meine Cousine auch dort? Ich habe Ihre Cousine nicht gesehen; sie war nicht in dem Wartesaal.

Wer ist dieser Mann? Wissen Sie, wer dieser Mann ist? Wissen Sie nicht, daß ich diesen Mann gestern in dem Wartesaal gesehen habe? Wissen Sie, wie dieser Mann heißt? Dieser Herr ist ein Deutscher und heißt Otto. Bitte, geben Sie mir ein deutsches Buch. Wie viel kostet dieses Buch. Wissen Sie, ob mein Vater dieses Buch gekauft hat?

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

I. Verbernes Konjugation.

Almindelige Bemærkninger.

1. Der findes paa tysk to Slags Konjugation:
1) den *svage* og 2) den *stærke*. Verberne kunne altsaa ogsaa deles i 2 Klasser:

1. Svage Verber.
2. Stærke Verber.

2. Alle Verber i tysk ende i Præsens Infinitiv paa en¹. Ved at tage Infinitiv-Endelsen bort, faar man Stammen. Ex. *tauf-en*, *kjøbe*; *ſeh-en*, *se*.

De svage Verbers Konjugation.

1. Et Verbnm hører til den *svage* Konjugation, naar Stammens Vokal ikke forandres. Imperfektum Indikativ ender paa (e)t og PerfektumParticipium paa (e)t. Exempel :

<i>Infinit.</i>	<i>Imperf.</i>	<i>Perf. Part.</i>
<i>reb-en</i> , (at) tale	<i>ich reb-ete</i> , jeg talte	<i>gereb-et</i> , talt
<i>tauf-en</i> , (at) kjøbe	<i>ich tauf-te</i> , jeg kjøbte	<i>gefauf-t</i> , kjøbt
<i>lob-en</i> , (at) rose	<i>ich lob-te</i> , jeg roste	<i>gelob-t</i> , rost
<i>lieb-en</i> , (at) elske	<i>ich lieb-te</i> , jeg elskede	<i>gelielb-t</i> , elsket.

¹ Verber, der ikke ende paa en, ere: *sein*, *være*, og *thun*, *gjøre*, samt de med flerstavede Stammer, der ende paa l eller r, f. Ex. *wandeln*, *vandre*, *åndern*, *forandre*. I alle disse Verber er dog kun Vokalen e bleven udskudt foran n.

Kauf-en, (at) kjøbe.

Præsens Indikativ.

ich kauf-e, jeg kjøber	wir kauf-en, vi kjøbe
du kauf-st, du kjøber	ihr kauf-(e)t, I kjøbe ¹
er } kauf-t, han } kjøber	sie kauf-en, de kjøbe
sie } kauf-t, hun } kjøber	Sie kauf-en, De kjøber.

Imperfektum Indikativ.

ich kauf-te, jeg kjøbte	wir kauf-ten, vi kjøbte
du kauf-test, du kjøbte	ihr kauf-tet, I kjøbte
er } kauf-te, han } kjøbte	sie kauf-ten, de kjøbte
sie } kauf-te, hun } kjøbte	Sie kauf-ten, De kjøbte.

Perfektum Indikativ.

ich habe gekauft, jeg har kjøbt
du hast gekauft, du har kjøbt
er } hat gekauft, han } har kjøbt
sie } hat gekauft, hun } har kjøbt
wir haben gekauft, vi have kjøbt
ihr hab(e)t gekauft, I have kjøbt
sie haben gekauft, de have kjøbt
Sie haben gekauft, De har kjøbt.

Ord.

Die Kleidung.

der Überrock (Pl. die Überröcke),	Klædningen.
der Überzieher (Pl. ens) ² ,	{ Overfrakken
der Rock (Pl. die Röcke),	Frakken
die Weste (Pl. die Westen),	Vesten
die Hosen (Pl. af die Høse, sjældent),	Benklæderne
der Hut (Pl. die Hüte),	Hatten
die Halsbinde (Pl. die Halsbinden),	Halstørklædet
der Kragen (Pl. ens),	Flippen
das Hemd (Pl. die Hemden),	Skjorten

¹ Formerne ihr kauft, ihr kauftet, ihr habt gekauft bruges ikke i sædvanlig Samtale; se Noten Side 33 Nr. 1.

² D. v. s. Ordet faar ingen ny Endelse i Pluralis, Artiklen bliver naturligvis die.

das Oberhemd (Oberhemden),

das Vorhemd (Vorhemden),

das Taschentuch (Taschentücher),

die Hosenträger,

der Strumpf (Strümpfe),

der Stiefel (ens eller Stiefeln),

der Schuh (Schuhe),

der Pantoffel (ens eller Pantoffeln),

der Hausschuh (Hausschuhe),

der Handschuh (Handschuhe),

die Kleider (Sing. das Kleid, Klædning, Dragten, Kjolen),

das Hauskleid (Hauskleider),

der Unterröck (Unterröcke),

der Schlafröck (Schlafröcke),

die Unterjaæe (Unterjaæen),

der Kittel (Pl. ens),

die Unterhosen,

Mansketskjorten

Kraven

Lommeklædet

Selerne

Strømpen

Støvlen

Skoen

Tøffelen

Handsken

Klæderne

Hjemmedragten, Morgendragten

Underfrakken (-skjørtet)

Slobrokken

Undertøj

Kittelen, Blusen

Underbenklæderne.

Naar har De kjøbt denne Overfrakke? Jeg har kjøbt denne Overfrakke, da jeg var i Wien. Har De set den Dragt, som jeg har kjøbt igaar? Kan De maaske sige mig, om han har kjøbt denne Hat og disse Lommeklæder hos den engelske Kjøbmand? Nej, min Herre, han har kjøbt dem i den franske Butik. Gaar De ikke ud til Morgen? Jeg maa gaa ud i Dag og kjøbe nogle Smaating til min Søster.

2. Konjugation af Hjælpeverbet haben, (at) have.

Indikativ.

Konjunktiv.

Sing. ich habe, jeg	ich habe, jeg
du hast, du	du habest, du
er } han	er } han
sie } hat, hun	sie } habe, hun
es } den, det	es } den, det

Plur. wir haben, vi
ihr hab(e)t, I
sie haben, de } have   *wir haben, vi*
                  ihr habet, I } have
                  sie haben, de

Imperfektum.

<i>Sing.</i> ich hatte, jeg	hadde	ich hätte, jeg	hadde
du hattest, du		du hättest, du	
er han		er han	
sie hatte, hun		sie hätte, hun	

Plur. wir hatten, vi
ihr hattet, I
sie hatten, de } have   *wir hätten, vi*
                  ihr hättest, I
                  sie hätten, de

Perfektum.

<i>Sing.</i> ich habe gehabt	jeg har haft	ich habe gehabt	jeg har (have) haft
du hast gehabt		du habest gehabt	
er		er	
sie hat gehabt		sie habe gehabt	

Plur. wir haben gehabt
ihr hab(e)t gehabt
sie haben gehabt } have   *wir haben gehabt*
                  ihr habet gehabt
                  sie haben gehabt

Pluskvamperfektum.

<i>Sing.</i> ich hatte gehabt	jeg havde haft	ich hätte gehabt	jeg havde haft
du hattest gehabt		du hättest gehabt	
er		er	
sie hatte gehabt		sie hätte gehabt	

Plur. wir hatten gehabt
ihr hattet gehabt
sie hatten gehabt } have   *wir hätten gehabt*
                  ihr hättest gehabt
                  sie hätten gehabt

Futurum.

<i>Sing.</i> ich werde haben	jeg vil eller skal have..	ich werde haben	jeg vil (vilde) ellerskal (skulde) have
du wirst haben		du werdest haben	
er		er	
sie wird haben		sie werde haben	

Plur. wir werden haben
ihr werdet haben
sie werden haben
vi ville, skulle have...   *wir werden haben*
                                  ihr werdet haben
                                  sie werden haben
                                  vi vilde, skulde have...

Futurum exactum.

<i>Sing.</i> ich werde gehabt haben	jeg vilde have	ich werde gehabt haben	jeg vilde have
du werdest gehabt haben		du werdest gehabt haben	
er		er	
sie wird gehabt haben		sie werde gehabt haben	

Plur. wir werden gehabt haben
ihr werdet gehabt haben
sie werden gehabt haben
jeg vil have haft...   *wir werden gehabt haben*
                                  ihr werdet gehabt haben
                                  sie werden gehabt haben
                                  jeg vil have haft...

I. Konditionalis.

<i>Sing.</i> ich würde haben	jeg vilde have	ich würde gehabt haben	jeg vilde have
du würdest haben		du würdest gehabt haben	
er		er	
sie würde haben		sie würde gehabt haben	

Plur. wir würden haben
ihr würdet haben
sie würden haben } have...   *wir würden gehabt haben*
                                  ihr würdet gehabt haben
                                  sie würden gehabt haben

II. Konditionalis.

jeg vilde have haft...

Imperativ.

Sing. habe, hav

Plur. habet, haver

Infinitiv.

Præsens (zu) haben, (at) have   *Perf.* *gehabt (zu) haben, (at) have haft*

Participium.
Præsens *habend, haveude*   *Perf.* *gehabt, haft*

3. Bemærkninger om Ordfølgen.

Ordfølgen i tysk er afhængig af, om Sætningen er en *Hovedsætning* eller en *Bisætning*.

Ordfølgen i Hovedsætninger.

1. Naar Verbet staar i en *enkelt usammensat Tid*, indtager sædvanlig *Subjektet* den *første Plads*, *Verbet* den *anden* og *Objektet* den *tredje Plads* i Sætningen.

<i>Sub.</i>	<i>Verb.</i>	<i>Obj.</i>
der Vater	kaeft	einen Rock
der Lehrer	schreibt	einen Brief

2. Er Verbet i en *sammensat Tid*, indtager *Hjælpeverbet* den *anden Plads* i Sætningen, medens *Participiet* eller *Infinitiven* faar den sidste. Objektet kommer altsaa mellem begge.

<i>Subj.</i>	<i>Hjælpev.</i>	<i>Obj.</i>	<i>Part. (Inf.).</i>
Mein Bruder	hat	Ihren Vater	gesehen
Ich	habe	einen Hut	gekaeft
Der Lehrer	hatte	einen Brief	geschrieben
Der Diener	wird	ein Billett	schreiben.

3. Nægtelsen „nicht“ følger efter Objektet. Ex.
Ich habe das Buch nicht gelesen.

Ordfølgen i Bisætninger.

I Bisætninger staar Verbet sidst i Sætningen; er det i en sammensat Tid, sættes *Participiet* eller *Infinitiven* først og den bøjede Form sidst.

En Bisætning kjendes som oftest paa, at den begynder med en underordnet Konjunktion, et relativt Pronomen eller Adverbium eller ogsaa et Spørgeord. Ex.:

Hovedsætning.

Ich habe Ihnen Herrn Bruder
gesehen,
Haben Sie das Kleid gesehen,
Können Sie mir vielleicht sagen,

Bisætning.
als¹ ich gestern in dem
Wartesaal war.
welches² ich gestern gekauft
habe?
ob³ Herr B. zu Hause ist?

Fortegnelse over relative og spørgende Pronominer og Adverbier.

welcher, welche, welches, som, hvilken (rel.), hvilken? (spørgende).
der, die, das, som, hvilken.
was (Nom. og Akk.), det som, hvad (rel.), hvad? (spørgende).
wen für ein? hvad for en?
wer (Nom.), den som (rel.), hvem? (spørgende).
wen (Akk.), den som (rel.), hvem? (spørgende).

wessen (Gen.), den hvis (rel.), hvis? (spørgende).
wem (Dat.), den til hvem (rel.), til hvem? (spørgende).
wo, hvor?
wann, naar?
wie, hvorledes?
warum, hvorfor?

Fortegnelse over Konjunktioner.

als, da, som om.
wenn, naar, da.
wie, som, lige som.
nachdem, efter at.
seitdem, siden.
während, medens.
ehe, bevor, førend.
bis, bis daß, indtil.
doch, at, saa at.

damit, for at.
wenn, naar, hvis.
ob, om, hvor vidt.
weil, fordi.
da, da (Tid og Aarsag).
obgleich, obwohl, hvorvel,
obwohl, sendskjændt.
indem, idet.
ohne daß, uden at.

¹ Indledes af en underordnet Konjunktion, als.

² Indledes af det relative Pronomen, welches.

³ Indledes af det spørgende Ord, ob.

Ord.

Die Eisenbahn.	
Der Bahnhof (Bahnhöfe)	
das Billett (Billette)	
das Billett-Bureau (Bureaus)	
die Überfracht	
das Übergewicht	
das Gepäck	
der Gepäckchein (Gepäck-scheine)	
der Wartesaal (Wartesaale)	
der Perron (raang — die Perrons)	
der Waggon (gaang — die Waggons)	
das Coupé (Kupé — die Coupés)	
der Blaß (Bläße)	
der Eckblag ¹	
der Zug (Büge)	
der Expresszug	
der Schnellzug	
der Personenzug	
der Conducteur (ør — Pl. -ø)	
der Schaffner (Pl. ens)	
der Gepäckträger (Pl. ens)	
die Station (Stationen)	
das Buffet (Buffé — Pl. ø)	
die Abfahrt (Abfahrten)	
das Signal (Signale)	
Die Mahlzeiten.	
Das Frühstück (Frühstücke)	
das Mittagessen (Pl. ens)	
das Mittagsbrot (-brote)	

Jærnbanen.	
Stationen.	
Billetten.	
Billetkontoret.	
Overvægten.	
Godset, Rejsesagerne.	
Kontramærket.	
Ventesalen.	
Perronen.	
Waggonen Jærnbane-	
Kupéen vognen.	
Pladsen.	
Hjørnepladsen.	
Toget.	
Exprestoget, Iltoget.	
Persontoget.	
Konduktøren.	
Drageren.	
Stationen.	
Buffeten.	
Afrejsen, Afgangsen.	
Signalet.	
Maaltiderne.	
Frokosten.	
Middagen, Middagsmaden.	

das Abendessen (—) ¹	{
das Abendbrot (ø)	}
der Kaffee	
der Thee (The-e)	
die Tasse (n)	
eine Tasse Kaffee	
eine Tasse Thee	
die Milch	
der Zucker	
das Brot [b] (ø)	
die Butter	
die Suppe (n)	
das Fleisch	
das Gemüse (—)	
die Kartoffel (n)	
das Salz	
das Pfeffer	
der Eßig	
das Öl	
der Senf	
der Salat	
das Ei	
der Rahm	
das Messer (—)	
die Gabel (n)	
der Löffel (—)	
der Teller (—)	
das Glas (äfer)	
das Couvert (ø)	
die Flasche (n)	
die Serviette (n)	
die Kelle	
das Salzfäß (äßer)	
das Senffäß (äßer)	
der Senstopf (øpfe)	
die Speiselarre (n)	

Aftensmaden.

Kaffen.
Theen.
Koppen.
en Kop Kaffe.
en Kop The.
Mælken.
Sukkeret.
Brødet.
Smørret.
Suppen.
Kjødet.
Gemysen, det grønne.
Kartoflen.
Saltet.
Peberet.
Eddiken.
Olien.
Seneppen.
Salaten.
Ægget.
Fløden.
Kniven.
Gaffelen.
Skeen.
Tallerkenen.
Glasset.
Kuverten.
Flasken.
Servietten.
Sleven, Øsen.
Saltkarret.
Sennepskrukken.
Sennepskanden.
Spisekortet, Menuen.

¹ Sammensatte Substantiver faa sædvanlig samme Endelse i Pluralis som de enkelte.

¹ For Kortheds Skyld tilføjes nu blot det Bogstav, som Ordet faar til i Pluralis; — betyder, at Pl. er lig med Singularis.

Kan De maaske sige mig, hvad Klokkeslet det første Tog gaar til Berlin? Klokken sex. Er det et Personotog eller et Iltog? Det er et Personotog. Iltoget afgaar herfra Klokken tre Kvarter til otte. Og naar indtraæffer det i Berlin? (ankommer det til B.). Klokken ti om Aftenen. Vær saa god at give mig en Billet til anden Klasse. Til Iltoget eller Personotoget? Til Iltoget, hvis De vil være saa god. Personotoget kjører for langsomt og holder ved hver Station.

III.

Hvis det er muligt, saa
vilde jeg gjærne komme der-
til endnu i Formiddag, da
det er mig meget magtpaa-
liggende, at træffe en af
mine Forretningsvenner.

1.

Hvis det er muligt, saa
vilde jeg gjærne komme der-
til endnu i Formiddag.

Naar, hvis, om

det

muligt

er

saa

vilde jeg

endnu

i Dag

Formiddag

denne Formiddag

derhen

komme

III.

Wenn es möglich ist, so
möchte ich noch heute Vormittag
dort ankommen, da mir sehr
daran liegt, einen meiner Ge-
schäftsfreunde zu treffen.

1.

Wenn es möglich ist, so
möchte ich noch heute Vormittag
dort aukommen (ankommen).

Wenn

es

möglich

ist

so

möchte ich

noch

heute

Vormittag

diesen Vormittag

dort

ankommen (*uægte sammensat
Verbum*)

jeg kommer (ankommer)
du kommer (ankommer)
han kommer (ankommer)
vi komme (ankomme)
I komme (ankomme)
de komme (ankomme).

ich komme an.
du kommst an.
er kommt an.
wir kommen an.
ihr komm(e)t an.
sie kommen an.

1. Om muligt, saa vilde jeg endnu i Dag rejse til Wien (= i Dag endnu til W. rejse).
2. Det er ikke muligt, min Herre.
3. Det sidste Tog er gaaet for en halv Time siden (= er for en halv Time [siden] afgaet).
4. Er det Dem ikke muligt endnu i Dag at sende mig disse Knive? (= Er det [for] Dem ikke muligt, mig disse Knive endnu i Dag at sende?).
5. Det gør mig meget ondt, min Herre, men det er virkelig ganske umuligt.
6. Det er mig ikke muligt i Dag at gaa til Banken, da jeg ikke er vel.
7. Er De ikke vel? De ser bleg ud.
8. Hvad fejler De? (Dem).

_____

¹ Was fehlt styrer Dativ.

9. Deres Hr. Svoger ser ikke rask ud.
10. Hvad fejler Deres Hr. Fader?
11. Jeg saa (har set) ham i Morges paa Børsen; han ser syg ud.
12. Fejler De(Dem) noget? De ser syg ud.
13. Jeg (mig) fejler intet.
14. Jeg kan ikke komme til Dem i Dag (=i Dag ikke til Dem komme).
15. Hvorfor ikke? Fejler De (Dem) noget?
16. Ja, jeg er ikke vel (rask).
17. Jeg vilde gjerne gaa med Dem i Kirke, men jeg er ikke vel.
18. God Morgen, min Herre! Hvorledes har De det? (= gaar det Dem).
19. Tak, jeg har det ganske godt (takker smukt, det gaar mig ret godt).
20. Hvorledes har Deres Hr. Fader det? (gaar det Deres ...)
21. Hvorledes gaar det Deres Hr. Onkel? Jeg har ikke set ham i de sidste Dage.

9. Ihr Herr Schwager (Pl. Schwäger) sieht nicht wohl aus.
10. Was fehlt Ihrem Herrn (en) Vater (Väter).
11. Ich habe ihn heute Morgen (—) auf der Börse(n) gesehen; er sieht frank aus.
12. Fehlt Ihnen Etwas? Sie sehen frank aus.
13. Mir fehlt Nichts.
14. Ich kann heute nicht zu Ihnen kommen.
15. Warum nicht? Fehlt Ihnen Etwas?
16. Ja, mir ist nicht wohl (ell. Ich bin nicht wohl).
17. Ich möchte gern mit Ihnen nach der Kirche(n) gehen, aber ich bin nicht wohl (mir ist nicht wohl).
18. Guten Morgen, mein Herr! Wie geht es (geht's) Ihnen?¹
19. Danke schön, es geht mir recht gut.
20. Wie geht es Ihrem Herrn Vater?
21. Wie geht es Ihrem Herrn Onkel(—)? Ich habe ihn in den letzten Tagen(Tag, m. pl. -e) nicht gesehen.

22. Tak, det gaar ham ganske godt.
23. Hvorledes har Deres Fru Moder det? (gaar det Deres ...).
24. Tak (takker smukt), hun har det i Dag noget bedre.

2.
Da det er mig meget magtpaaliggende.
da, eftersom
(for) mig
meget
derpaa
ligger
jeg ligger, vi ligge.
du ligger, I ligge.
han ligger, de ligge.
det er mig meget magt-
paaliggende
det er mig meget om at
gjøre¹

22. Danke, es geht ihm recht gut.
23. Wie geht es Ihrer Frau (en) Mutter (Pl. Mütter)?
24. Danke schön; es geht ihr heute etwas besser.

2.
Da mir sehr daran liegt.

- Da
mir
sehr
daran
liegt
ich liege, wir liegen.
du liegst, ihr lieg(e)t.
er liegt, sie liegen.
es liegt mir sehr daran.
es ist mir viel daran gelegen.

¹ Den findes i tysk en Mængde upersonlige Udtryk og Verber. De sædvanligste ere følgende:
es liegt mir sehr (viel) daran,
det er mig meget om at gjøre.
es freut mich sehr, daß ..., det glæder mig meget, at ...
es thut mir sehr leid, daß ..., det gjør mig meget ondt, at ...
es kommt mir vor, det forekommer mig.
es scheint mir, jeg synes.
was fehlt Ihnen, hvad fejler De?
es wundert mich, det underer mig.
es versteht sich, det forstaar sig.
es giebt, der gives, der er (Ex. feinen Platz, ingen Plads.)

es verbrieft mich, jeg fortryder.
es hungert mich, jeg er sulten.
es durstet mich, jeg er tørstig.
es schlæfert mich, jeg er sovning.
es friert mich, jeg fryser.
es ahnt mir, jeg aner.
es grau(e)t mir, jeg gyser.
es daueret, erbarmt, jammert mich, det gjør mig ondt.
es reu(e)t mich, jeg angrer.
es befremdet mich, det overrasker mig.
es verlangt mich, jeg længes.
es gefällt mir, det behager mig.

¹ Wie geht es styrer Dativ.

jeg bryder mig ikke om
det er mig ligegyldigt

1. Det er mig meget magtpaaliggende at læretysk.
2. Det er min Broder meget om at gjøre, rigtig snart at tale tysk.
3. Er det Dem meget om at gjøre, endnu i Dag at komme til B.?
4. Ja, det er mig meget magtpaaliggende, da jeg vilde se (træffe) min Fader.
5. Det er mig ligegyldigt, om han vil betale denne Regning eller ikke.
6. Det er min Principal meget om at gjøre at kjøbe dette Hus.
7. Er det Dem meget om at gjøre at sælge denne Hest?
8. Kan De maaske sige mig, om Hr. S. er kommen med dette Tog? (= med dette Tog ankommen er).
9. Det er mig meget magtpaaliggende, endnu i Dag at se (træffe) ham.

¹ Will er 3. Person Singularis Præsens Indikativ af wollen, (at) ville. Præsens Indikativ bøjes saaledes:

ich will, jeg vil	wir wollen, vi ville
du willst, du vil	ihr wolltet, I ville
er will, han vil	sie wollen, de ville.

es liegt mir Nichts daran.
es ist mir Nichts daran gelegen.

1. Es liegt mir sehr daran, Deutsch zu lernen.
2. Es liegt meinem Bruder (Brüder) sehr daran, recht bald Deutsch zu sprechen.
3. Liegt Ihnen sehr daran, noch heute nach B. zu kommen?
4. Ja, es liegt mir sehr daran, da ich meinen Vater sehen möchte.
5. Es liegt mir Nichts daran, ob er diese Rechnung (en) bezahlen will¹ oder nicht.
6. Es liegt meinem Principal (e) sehr daran, dieses Haus (Häuser) zu kaufen.
7. Liegt Ihnen sehr daran, dieses Pferd (e) zu verkaufen?
8. Könnten Sie mir vielleicht sagen, ob Herr S. mit diesem Zug angekommen ist?
9. Es liegt mir sehr daran, ihn noch heute zu sehen.

10. Det glæder mig meget, at Deres Fru Moder igjen er rask.
11. Hvorledes har Deres Hr. Fader det? (=gaar det Deres Hr. Fader?).
12. Jo Tak (takker smukt), det gaar ham meget bedre (= han er meget bedre).
13. Det glæder mig meget.
14. Det glæder mig meget, at se Dem saa frisk (vel).
15. Det er mig meget om at gjøre, at være i mit Kontor, førend Posten kommer.
16. Det er mig meget magtpaaliggende at se (træffe) ham endnu i Dag, da han i Morgen tager paa Landet (= paa Landet gaar).
17. Undskyld (undskylder De), min Herre, kunde De maaske vise (an-
10. Es freuet mich sehr, daß Ihre Frau Mutter wieder wohl ist.
11. Wie geht es Ihrem Herrn Vater?
12. Danke schön, es geht ihm viel besser (er ist viel besser).
13. Daß¹ freut mich sehr.
14. Es freut mich sehr, Sie so wohl zu sehen.
15. Es liegt mir sehr daran, in meinem Comptoir (Kaam-tohr) (Pl. e) zu sein, ehe die Post (en) ankommt.
16. Es liegt mir sehr daran, ihn noch heute zu sehen, da er morgen aufs Land geht.
17. Entschuldigen Sie, mein Herr; könnten² Sie mir vielleicht den Weg (e)

¹ Naar „det“ staar betonet i Begyndelsen af en Sætning, gjengives det med daß og ikke med es.

² Könnten Sie er Imperfektum Konjunktiv af können, kunde; det er et høfligere Udtryk end können Sie. Det bøjes:
ich könnte, jeg | kunde eller
du könntest, du | skulde kunne.
er könnte, han |

Imperf. Indikativ hedder:
ich konnte, jeg | kunde.
du könntest, du | kunde.
er konnte, han |

wir konnten, vi | kunde.
ihr konntet, I | kunde.
sie konnten, de |

- give) mig Vejen til Kongensgade?
18. Det gjør mig meget ondt; jeg er fremmed her.
19. Det gjør mig meget ondt, at De ikke kom i Gaar Aftes (= at De i Gaar Aftes ikke kommen er).
20. Det gjør mig meget ondt, at Deres Frøken Søster er syg.
21. Hvorledes har Deres Hr. Svigerfader det? (= gaar det Deres Hr. S.?).
22. Han er meget syg; han kan umulig leve længe.
23. Det gjør mig uendelig ondt at høre dette (= dette at høre).
24. Det vilde glæde mig meget, hvis De i Morgen tidlig kunde komme til mig (= til mig komme kunde).
25. Det vilde glæde mig meget, om De kunde spise hos mig i Morgen Middag (= om De i Morgen hos mig til Middag spise kunde).
26. Det vilde glæde mig

- nach der Königstraße angeben (an'-gē-ben)?
18. Es thut mir sehr leid; ich bin hier fremd.
19. Es thut mir sehr leid, daß Sie gestern Abend nicht gekommen sind.
20. Es thut mir sehr leid, daß Ihr Fräulein (—) Schwester (n) frank ist.
21. Wie geht es Ihrem Herrn Schwiegervater?
22. Er ist sehr¹ frank; er kann unmöglich lange leben (lē'-ben).
23. Es thut mir unendlich leid, dies zu hören.
24. Es würde mich sehr freuen, wenn Sie morgen früh zu mir kommen könnten.
25. Es würde mich sehr freuen, wenn Sie morgen bei mir zu Mittag (e) speisen könnten.
26. Es würde mich sehr

meget, naar De kunde rejse med til Berlin.

27. Det gjør meget ondt, at De ikke kan gaa til Banken for (i Stedet for) mig (= at De ikke for mig til Banken gaa kan).
28. Det er mig kjært at vide det.
29. Det er mig meget kjært (behageligt), at De er kommen i Aften.
30. Det vilde være (var) mig meget kjært, om De kunde oversætte dette Brev for mig (= naar De dette Brev for mig oversætte kunde).

freuen, wenn Sie mit nach Berlin reisen können.

27. Es thut mir sehr leid, daß Sie nicht für mich nach der Bank gehen können.
28. Es ist mir lieb, dies zu wissen.
29. Es ist mir sehr lieb (angenehm), daß Sie heute Abend gekommen sind.
30. Es wäre mir sehr lieb, wenn Sie diesen Brief (e) für mich übersetzen können.

Nøgle til Øvelserne (Side 50 og 58).

Wann haben Sie diesen Überzieher gekauft? Ich habe diesen Überzieher gekauft, als ich in Wien war. Haben Sie das Kleid gesehen, welches ich gestern gekauft habe? Können Sie mir vielleicht sagen, ob er diesen Hut und diese Taschentücher bei dem englischen Kaufmann gekauft hat? Nein, mein Herr, er hat sie in dem französischen Laden gekauft. Gehen Sie heute Morgen nicht aus? Ich muß heute Morgen ausgehen und einige Kleinigkeiten für meine Schwester kaufen.

¹ Meget ved et Adjektiv i Positiv gjengives med sehr og ikke med viel.

Können Sie mir vielleicht sagen, um wie viel Uhr der erste Zug nach Berlin abgeht? Um sechs Uhr. Ist es ein Personenzug oder ein Schnellzug? Es ist ein Personenzug. Der Schnellzug geht um drei Viertel auf acht von hier ab. Und wann trifft er in Berlin ein? Um zehn Uhr Abends. Bitte, geben Sie mir ein Billett zweiter Klasse. Für den Schnellzug oder Personenzug? Für den Schnellzug, bitte. Der Personenzug fährt zu langsam und hält auf jeder Station an.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

I. Konjugation af Hjælpeverbet *sein* (at) være.

Indikativ.

	Konjunktiv.		
	Præsens.		
Sing.	ich bin, jeg er du bist, du er er han er sie ist, hun er es den, det er	ich sei du seiest er sei sie sei es sei	jeg er... eller jeg være ...
Plur.	wir sind, vi ere ihr seid, I ere sie sind, de ere	wir seien ihr seiet sie seien	

Imperfektum.

	Perfektum.		
	Præsens.		
Sing.	ich war, jeg var du warst, du var er han var sie war, hun var es den, det var	ich wäre du wärest er wäre sie wäre es wäre	jeg var eller skulde være
Plur.	wir waren, vi vare ihr wartet, I vare sie waren, de vare	wir wären ihr wäret sie wären	

	Perfektum.		
	Præsens.		
Sing.	ich bin gewesen, jeg du bist gewesen, du er ist han sie gewesen, hun es den det	ich sei gewesen, jeg du seiest gewesen, du er sei gewesen, han sie sei gewesen, hun es den, det	jeg du er sie es har været været

Plur.

wir sind gewesen, vi	have været	wir seien gewesen, vi	have været
ihr seid gewesen, I		ihr seiet gewesen, I	
sie sind gewesen, de		sie seien gewesen, de	

Pluskvamperfekt.

Sing. ich war gewesen	jeg . . . havde været	ich wäre gewesen	jeg . . . havde været
du warst gewesen		du wärest gewesen	
er sie es		er sie es	
Plur. wir waren gewesen	wir wären gewesen	ihr waret gewesen	sie waren gewesen

Futurum.

Sing. ich werde sein	jeg vil ell. skal være	ich werde sein	jeg vilde være
du wirst sein		du werdest sein	
er sie es		er sie es	
Plur. wir werden sein	wir werden sein	ihr werdet sein	sie werden sein

Futurum exactum.

Sing. ich werde gewesen sein	jeg vilde have været	ich werde gewesen sein	jeg vilde have været
du wirst gewesen sein		du werdest gewesen sein	
er sie es		er sie es	
Plur. wir werden gewesen sein	wir werden gewesen sein	ihr werdet gewesen sein	sie werden gewesen sein

været

I. Konditionalis.

Sing. ich würde sein	jeg . . . ville være	ich würde gewesen sein
du würdest sein		du würdest gewesen sein
er sie es		er sie es

Plur. wir würden sein	wir würden gewesen sein
ihr würdet sein	ihr würdet gewesen sein
sie würden sein	sie würden gewesen sein

II. Konditionalis.

ich... vildé have været	jeg . . . ville være	ich würde gewesen sein
du... vildé have været	du würdest gewesen sein	du würdest gewesen sein
er... vildé have været	er würde gewesen sein	er würde gewesen sein
sie... vildé have været	sie würde gewesen sein	sie würde gewesen sein
es... vildé have været	es würde gewesen sein	es würde gewesen sein

Imperativ.

Sing. sei, var

Plur. seid, værer

*Infinitiv.*Præsens (zu) sein, (at) være Perfektum gewesen (zu) sein,
(at) have været*Participium.*Præsens seiend, værende¹ Perfektum gewesen, været*Glosser.*

Das Hotel (s)	Hotelle
der Gasthof (höfe)	Gjæstgivergaarden
der Birth (e)	Vært
die Wirthin (inuen)	Værtinden
der Diener (—)	Tjeneren
der Kellner (—)	Opvarteren
der Oberkellner (—)	den øverste Opvarter
der Aufwärter (—)	Oppasseren
die Aufwärterin (nen)	Oppassersken
das Stubenmädchen (—)	Stuepigen
der Portier (s)	Portneren
der Haustknecht (e)	Karlen
der Koch (Köche)	Kokken
die Köchin (nen)	Kokkepigen
die Rechnung (en)	Regningen

¹ Denne Form benyttes ikke.

quittiren (*kv*)
die Quittung (en)
der Speiseaal (jåle) |
das Speisegimmer (—) |
das Gæstzimmer
das Schlafzimmer
das Bett (en)
die Matratze (n)
das Kissen (—)
das Kopfkissen
die Decke (n)
das Bettlaken (—)
schlafen
das Bett machen
machen Sie mein Bett
wickeln Sie meine Stiefel (n)
machen Sie meine Kleider rein
eine Treppe hoch
zwei, drei Treppen hoch
das Parterre

kvittere
Kvitteringen
Spisesalen
Gjæsteværelset
Soveværelset
Sengen
Matratsen
Puden, Dynen
Hovedpuden
Tæppet
Lagenet
sove
rede Seng
red min Seng
børst mine Støvler
børst mine Klæder
første Sal
anden, tredje Sal
Stueetagen

Øvelse.

Hvorfor har De ikke børstet mine Klæder, Opvarter? Opvarter, børst mine Støvler og gør strax mine Klæder rene. Jeg skal rejse med det næste Tog til M. Vær saa god at gjøre mit Værelse rent. Red strax min Seng. Jeg vilde gjerne gaa i Seng, jeg er meget træt. Jeg var hele Natten paa Jernbanen. Kan De strax afsende dette Telegram? Hvad Tid afgaar Iltoget til H.? Klokken halv sex. Godt, saa væk mig bestemt tre Kvarter til fem og bring mig min Frokost paa Slaget fem. Hvad ønsker De til Frokost? Bring mig en Portion Kaffe og sørge for, at mine Klæder blive rensede og mine Støvler børstede.

2. Deklination af Maskulina og Neutra.

Fortsættelse (se Side 34 og 35).

De fleste Substantiver, der ere *Maskulin* eller *Neutrum*, gaa efter den *stærke Deklinations Hovedform*.

De have da følgende Endelser:

1. I *Genitiv Singularis* tilføje de es eller s til Nominativ og i *Dativ e*. Dette e udelades dog ofte. Ex.: der Sohn, Sønnen; Genitiv des Sohn-es, Sønnens, Dativ dem Sohn-e, til Sønnen.

2. I *Nominativ, Genitiv* og *Akkusativ Pluralis* tilføje de e og i *Dativ en*. Ex: die Söhne, Sønnerne. den Söhn-en, til Sønnerne.

Anm. 1. De fleste *Maskuliner*, særlig Enstavelsesordene, forandrer Stamvokalerne a (aa), o eller u til å, ö eller ü, Neutra derimod ikke. Ex.: der Bach, Bækken, die Bäche; der Saal, Salen, die Säle; der Sohn, die Söhne; der Hut, Hatten, die Hüte.

Anm. 2. De Substantiver, der ende paa ig, ich og ing, faa i Genitiv blot s og i Dativ ikke e. Ex.: der König, Kongen, des König-s, dem König.

Exempel:

Singularis.

Nom. der Sohn, Sønnen
Gen. des Sohn-es, Sønnens
Dat. dem Sohn-e, til Sønnen
Akk. den Sohn, Sønnen

Nom. das Jahr, Aaret
Gen. des Jahr-es, Aarets
Dat. dem Jahr-e, til Aaret
Akk. das Jahr, Aaret

Pluralis.

die Söhne, Sønnerne
der Söhn-e, Sønnernes
den Söhn-en, til Sønnerne
die Söhne, Sønnerne

die Jahr-e, Aarene
der Jahr-e, Aarenes
den Jahr-en, til Aarene
die Jahr-e, Aarene

Maskuliner og Neutra, der gaa efter denne Deklination, ere:

1. *Stamord* (Enstavelsesord). Ex.: der Fluss, Floden, Flüsse, das Schaf, Faaret, Schafe.

2. Substantiver med *Præfix* (Forstavelse). Ex.: Der *Befehl*, *Befalingen*, *Befehl*, das *Gebet*¹, *Bønnen*, *Gebete*.

Disse Substantiver udelade sædvanlig e i Genitiv og Dativ Singularis, des *Befehl*-s, dem *Befehl*.

3. Maskuliner paa ig, ich, ing og ling; disse faa heller intet e.

4. Neutra paa sal og nif.

5. Af fremmede Substantiver, der bojes paa denne Maade, kunne nævnes der *Palast* (äste), *Paladset*, der *General* (äle), der *Kardinal* (äle), der *Admiral* (äle), der *Offizier* (e).

Anm. Nogle Enstavelses Maskuliner af denne Deklination faa ikke Omlyd i Pluralis. Af disse nævnes:

der <i>Arm</i> , <i>Armen</i>	Pl. die — ?	der <i>Psad</i> , <i>Stien</i>	Pl. die — ?
der <i>Besuch</i> , <i>Besøget</i>		der <i>Punkt</i> , <i>Punktet</i>	
der <i>Dolch</i> , <i>Dolken</i>		der <i>Ruf</i> , <i>Raabet</i>	
der <i>Grad</i> , <i>Graden</i>		der <i>Schuh</i> , <i>Skoen</i>	
der <i>Huf</i> , <i>Hoven</i>		der <i>Stoff</i> , <i>Stof</i>	
der <i>Hund</i> , <i>Hunden</i>		der <i>Tag</i> , <i>Dagen</i>	
der <i>Laut</i> , <i>Lyden</i>		der <i>Thron</i> , <i>Tronen</i>	
der <i>Mond</i> , <i>Maanen</i>			

Foruden Hovedformen har den stærke Deklination tre Biformer (Afvigelser):

A. **Første Afvigelse** har samme Endelse i Nom. Singularis og Pluralis, tilføjer s i Genitiv Singularis og n i Dativ Pluralis, hvis Ordet ikke allerede ender paa n. Saaledes bojes:

1. Maskuliner paa el, er, en. Ex.: der *Bogel*, *Fuglen*, die *Bogel*, der *Vater*, *Faderen*, die *Väter*, der *Rüfen*, *Ryggen*, die *Rüften*.

Nogle af disse Maskuliner faa Omlyd (a, o, u til

¹ Neutra, der begynde med Ge og ende paa e, faa ingen Endelse i Plur., se næste Side.

ü, ö, ü) i Pluralis. Ex.: *Apfel*, *Able*, *Bruder*, *Broder*, *Garten*, *Hove*, *Hammer*, *Hammer*, *Mangel*, *Mängel*, *Mantel*, *Kappe*, *Nagel*, *Søm*, *Øsen*, *Ovn*, *Sattel*, *Sadel*, *Schnabel*, *Næb*, *Schwager*, *Svoger*, *Vater*, *Fader*, *Bogel*, *Fugl*.

2. Neutra paa el, er, en, ñen, lein og de paa e, der begynde med Ge. Ex.: das *Mittel*, *Midlet*, die *Mittel*, das *Zimmer*, das *Kissen*, das *Söhnlein*, den lille *Søn*, das *Kindchen*, det lille *Barn*, das *Gebäude*, *Bygningen*. Af Neutra har kun das *Kloster*, *Klosteret*, Omlyd.

B. **Anden Afvigelse** har i Pluralis Nominativ, Genitiv og Akkusativ paa er, Dativ paa ern, og alle Ord med a, o og u have Omlyd. Saaledes bojes:

1. Maskulinerne *Gott*, *Gud*, *Mann*, *Mand*, *Rand*, *Vormund*, *Formynder*, *Walb*, *Skov*, *Wurm*, *Orm*, *Frithum*, *Fejtagelse*, *Reichthum*, *Rigdom*, *Geist*, *Aand*, *Leib*, *Legeme*.

2. Neutra paa thun, f. Ex. *Kaiserthum*, *Kejserdomme*, og nogle enkelte: *Nas*, *Aadsel*, *Amt*, *Embede*, *Augensied*, *Øjelaag*, *Vad*, *Bad*, *Band*, *Baand*, *Biid*, *Billed*, *Blatt*, *Blad*, *Brett*, *Bræt*, *Buch*, *Bog*, *Dach*, *Tag*, *Dorf*, *Landsby*, *Ei*, *Aeg*, *Fas*, *Fad*, *Feld*, *Mark*, *Geld*, *Penge*, *Gemach*, *Værelse*, *Gemüth*, *Sind*, *Geschlecht*, *Kjen*, *Gesicht*, *Ausigt*, *Gespenst*, *Spøgelse*, *Gewand*, *Klædning*, *Glas*, *Glas*, *Glied*, *Led*, *Grab*, *Grav*, *Gras*, *Græs*, *Gut*, *Gods*, *Haupt*, *Hoved*, *Haus*, *Hus*, *Holz*, *Træ*, *Horn*, *Horn*, *Hospital*, *Hospital*, *Huhn*, *Hane* eller *Høne*, *Malsb*, *Kalv*, *Kind*, *Barn*, *Kleid*, *Klædning*, *Korn*, *Korn*, *Kraut*, *Urt*, *Lam*, *Lant*, *Land*, *Licht*, *Lys*, *Lied*, *Sang*, *Loch*, *Hul*, *Maul*, *Mund*, *Rest*, *Rede*, *Psand*, *Pant*, *Regiment*, *Regiment*, *Reis*, *Kvist*, *Rind*, *Hornkvæg*, *Schild*, *Skilt*, *Schloß*, *Slot*, *Laas*, *Schwert*, *Sværd*, *Stift*, *Stiftelse*, *Thal*, *Dal*, *Tuch*, *Tørklæde*¹, *Wolf*, *Folk*, *Wamms*, *Vams*, *Weib*, *Kvinde*, *Mål*, *Mærke*, *Mahl*, *Maaltid*, *Rad*, *Hjul*.

C. **Tredje Afvigelse** har i hele Pluralis en eller n. Saaledes bojes:

¹ Tuch betyder Klædesorter.

1. Maskulinerne Bauer, Bonde, Dorn, Torn, Mast, Mast, Muskel, Muskel, Naſbar, Nabo, Pantoffel, Tøſſel, Pſau, Paafugl, See, Indſſe, Sporn, Spore, Staat, Stat, Strahl, Straale, Unterthan, Undersaat, Vetter, Fætter.

2. Maskuliner paa or med Tonen paa næstsidste Stavelse, der Doctor, die Doctoren.

3. Neutra: Uge, Øje, Bett, Seng, Ende, Slutning, Gliedmaſ, Ledemod, Hemb, Skjorte, Inſect, Inſekt, Øhr, Øre, Herz, Hjærte (Gen. Herzens, Dativ Herzen).

I tredje Afgivelse findes aldrig Omlyd.

Anm. Maskulinerne Frieden, Fred, Funken, Gnist, Gedanken, Tanke, Glauben, Tro, Haufen, Hob, Namen, Navn, Samen, Frøkorn, Schaden, Beskadigelse, og Willen, Vilje, bør henføres til første Afgivelse, skjønt de ogsaa have Former paa e i Nom. Sing.

3. Den svage Deklination.

Til den svage Deklination (med en eller n i alle Kasus) høre:

1. Alle Maskuliner paa e. Ex.: der Knabe, Drengen, der Vote, Budet, der Franzøſe, Franskmanden. Undt. der Käſe, Oſten, die Käſe.

2. Følgende Enstavelses Maskuliner:

der Bär, Bjørnen	der Mensch, Mennesket
der Bursch, Knøſſen	der Mohr, Negeren
der Christ, den Kristne	der Narr, Narren
der Fürſt, Fyrſten	der Øx, Oxen
der Graf, Greven	der Prinz, Prinsen
der Held, Helten	der Thor, Daaren
der Herr, Herren ¹	m. fl.

3. Adjektiver, der benyttes som Substantiver, f. Ex. der Alte, den gamle der Belannte, den bekjendte der Reisende, den rejsende der Verwandte, Slægtingen

der Bediente, Tjeneren
der Kranke, den syge
der Gelehrte, den lærde

der Geiſſliche, den geiſtliſche
der Beante, Embedsmanden
der Fremde, den fremmede

4. Folkenavne paa ar og er. Ex.: der Ungar, der Baier.

5. Fremmede Ord af latinsk eller græsk Oprindelse med Tonen paa sidste Stavelse, f. Ex. de paa at, it, ant, ent, arch, ast, ist — der Soldat, der Komet, der Bandit, der Adjutant, der Student, der Monarch, der Phantast, der Gymnafist.

Ordene efter denne Deklination endes altsaa i alle Kasus udenfor Nom. Singularis paa en; de kunne aldrig have Omlyd.

Exempel:

Singularis.	Pluralis.
Nom. der Knabe, Drengen	die Knabe-n, Drengene
Gen. des Knabe-n, Drengens	der Knabe-n, Drengenes
Dat. dem Knabe-n, til Dren- gen	den Knabe-n, til Drengene
Akk. den Knabe-n, Drengen	die Knabe-n, Drengene

IV. (Fortsættelse).

At træffe en af mine For- retningsvenner	Einen meiner Geschäftsfreunde zu treffen
En	Ein
af mine	meiner
Forretningsvenner	Geschäftsfreunde
Forretningen	das Geschäft (die Geschäfte)
Vennen	der Freund (die Freunde)

¹ Herr faar i Sing. blot n, i Plur. en.

en af mine Forretnings-
venner

at
træffe

jeg træffer vi træffe
du træffer I træffe
han træffer de træffe

- Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan træffe Dem i Morgen.
- Hvor kan jeg træffe Dem?
- Kan De træffe (møde) mig i Morgen tidlig tre Kvarter til fire i Central-Banegaardens Ventesaal?
- Det gjør mig uendelig ondt, min Herre, men det er mig umuligt.
- Hvor har De truffet ham?
- Har De ikke sagt mig, at De har truffet ham paa Nordbanestationen?
- Det er mig meget om at gjøre, at træffe denne Herre.

einen meiner Geschäftsfreunde

zu

treffen. Præsens bøjes saaledes:

ich treffe	wir treffen
du trifft	ihr trefft
er trifft	sie treffen

- Es thut mir leid, daß ich Sie morgen nicht treffen kann.
- Wo kann ich Sie treffen?
- Können Sie mich morgen früh um drei Viertel auf vier in dem Wartesaal des Central-Bahnhofs treffen?
- Es thut mir unendlich leid, mein Herr, aber es ist mir unmöglich.
- Wo haben Sie ihn getroffen?¹
- Haben Sie mir nicht gesagt, daß Sie ihn auf den Nordbahnhof getroffen haben?
- Es liegt mir sehr daran, diesen Herrn zu treffen.

- Han er en af mine Forretningsvenner.
- En af Deres Forretningsvenner ønsker at tale med Dem.
- Har han sagt Dem sit Navn?
- Ja, min Herre, hans Navn er Karl Peters, og han siger, at han vilde tale med Dem i en Privatsag.
- Sig til den' Herre, at det er mig umuligt nu at tage imod ham; jeg er meget beskæftiget.
- Naar De er for beskæftiget nu, kommer jeg igjen i Morgen tidlig.
- Jeg har i Gaar været tre Gange hos Hr. F.
- Og har De truffet ham?
- Det gjør mig ondt at maatte sige, at jeg ikke har truffet ham hjemme.
- Er ist einer¹ meiner Geschäftsfreunde.
- Einer Ihrer Geschäftsfreunde wünscht Sie zu sprechen.
- Hat er Ihnen seinen Namen gesagt?
- Ja, mein Herr, sein Name (n.) (Gen. ens, Pl. n.) ist Karl Peters, und er sagt, er möchte Sie² in einer Privatangelegenheit (Pl. en) sprechen.
- Sagen Sie dem Herrn, daß es mir unmöglich ist, ihn jetzt zu empfangen; ich bin sehr beschäftigt.
- Wenn Sie jetzt zu beschäftigt sind, komme ich morgen früh wieder.
- Ich bin gestern dreimal bei Herrn F. gewesen.
- Und haben Sie ihn getroffen?
- Es thut mir leid, sagen zu müssen, daß ich ihn nicht zu Hause getroffen habe.

¹ Imperfektum Indikativ af Verbet treffen bøjes:

Sing. ich traf, du trast, er traf.

Plur. wir trafen, ihr trast, sie trafen.

Perfektum Indikativ:

Sing. ich habe getroffen o. s. v.

Plur. wir haben getroffen o. s. v.

(Se Bøjningerne af haben.)

¹ Ein faar de stærkere Former einer, eine, eines, naar det staar alene uden Substantiv, enten som Talord eller som ubestemt Pronomen.

² Fordi Konjunktionen daß er udeladt i denne Bisætning, bliver Ordstillingen den samme som i en Hovedsætning.

2.

- Paa et Hotel.
- Kan De give mig et Værelse?
  - Vær saa god at vise mig Deres Væreiser.
  - Vær saa god at vise mig et andet Værelse.
  - Kan De ikke give mig et andet Værelse?
  - Dette Værelse behager mig ikke.
  - Dette Værelse behager mig riktig godt.
  - Vær saa god at give mig et andet Værelse; dette behager mig ikke.
  - Vis den Herre Nåmer syv.
  - Vær saa god at give mig et Værelse paa første Sal.
  - Hvor meget tager De for dette Værelse om Dagen?
  - Hvormeget koster dette Værelse om Dagen?
  - Dette Værelse koster 4 Mark. (1 M. = c. 89 Ø.)
  - Er Opvartningen (Bøjningen) regnet med?
  - Nej, Opvartningen er ikke regnet med.

2.

- In einem Hotel¹.
- Können Sie mir ein Zimmer geben?
  - Bitte, zeigen Sie mir Ihre Zimmer.
  - Bitte, zeigen Sie mir ein anderes Zimmer.
  - Können Sie mir ein anderes Zimmer geben?
  - Dieses Zimmer gefällt mir nicht.
  - Dieses Zimmer gefällt mir sehr gut.
  - Bitte, geben Sie mir ein anderes Zimmer; dieses gefällt mir nicht.
  - Zeigen Sie dem Herrn Nummer (F. Pl. n) sieben.
  - Bitte, geben Sie mir ein Zimmer in der ersten Etage (sche); eller: im ersten Stock.
  - Wie viel nehmen Sie für dieses Zimmer pro Tag.
  - Wie viel kostet dieses Zimmer pro Tag?
  - Dieses Zimmer kostet vier Mark.
  - Ist die Bedienung mit einbegriffen?
  - Nein, die Bedienung ist nicht einbegriffen.

- Hvor meget koster Opvartningen?
- Opvartningen koster en Mark om Dagen.
- Vel (smukt), jeg vil tage dette Værelse.
- Bring mine Sager her op og betal Drosken.

3.

Hvorfor synes De ikke om de engelske Varer, som jeg sendte Dem i Gaar, og hvor kan Deres Kommis paastaa, at de ere for dyre, naar han ikke engang har set paa dem?

1.

Hvorfor synes De ikke om de engelske Varer, som jeg sendte Dem i Gaar?

Hvorfor behager det behager mig; jeg synes om hvorledes synes De om det? de engelsk Varer de engelske Varer som, hvilke

jeg
Dem

- Wie viel kostet die Bedienung.
- Die Bedienung kostet eine Mark pro Tag.
- Schön, ich will dieses Zimmer nehmen.
- Bringen Sie meine Sachen herauf und bezahlen Sie die Drosche.

3.

Warum gefallen Ihnen die englischen Waaren nicht, welche ich Ihnen gestern gesandt habe, und wie kann Ihr Commis behaupten, daß sie zu theuer sind, da er sie sich nicht einmal angesehen hat?

1.

Warum gefallen Ihnen die englischen Waaren nicht, welche ich Ihnen gestern gesandt habe?

Warum gefallen es gefällt mir (se de upersonlige Verber, Side 61). wie gefällt es Ihnen? die englisch Waaren die englischen Waaren welche (Plur. af welcher, welche, welches) ich Ihnen

¹ Disse Småsætninger ere kun en Samling af nyttige Udttryk og skulle ikke forestille en Samtale mellem en Hotelvert og en rejsende.

i Gaar
sendt

har

1. Synes De om (behager Dem) de engelske Varer?
2. Hvorledes synes De om de engelske Varer?
3. Hvorfor synes De ikke om Tyskland (behager det Dem ikke i T. eller er De ikke tilpas i T.)?
4. Jeg synes meget godt om Tyskland, men naturligvis ikke saa godt som om Danmark.
5. Hvor synes De bedst om (at være), i Norge eller i Danmark?
6. Jeg synes naturligvis bedst om (at være) i Danmark, hvor jeg er født.
7. Jeg sendte Dem i Gaar nogle Prøver, hvorledes synes De om Dem?
8. Hvad synes De om de Bomulds-Prøver, som jeg i Gaar sendte til Deres Kontor?
9. Hvad synes De om de

gestern
gesandt (Perf. Part. af senden,
[at] sende)
habe¹.

1. Gefallen Ihnen die englischen Waaren?
2. Wie gefallen Ihnen die englischen Waaren?
3. Warum gefällt es Ihnen nicht in Deutschland?
4. Es gefällt mir sehr gut in Deutschland, aber natürlich nicht so gut als in Dänemark.
5. Wo gefällt es Ihnen besser, in Norwegen oder in Dänemark?
6. Es gefällt mir natürlich am besten in Dänemark, wo ich geboren ² bin.
7. Ich sandte ³ Ihnen gestern einige Proben (Sing. die Probe); wie gefallen sie Ihnen?
8. Wie gefallen Ihnen die baumwollenen Proben, welche ich gestern nach Ihrem Comptoir sandte?
9. Wie gefallen Ihnen die

Sukker-Prøver, som vor Hamburger Agent i Dag har sendt Dem?

10. Skriver De dansk eller tysk til Deres Agent?
11. Vi skrive tysk.
12. Hvor ofte skriver De til ham?
13. Vi skrive til ham hver Dag.
14. Vær saa god at vise mig de Kaffe-Prøver, som vor engelske Agent har sendt os.
15. Jeg sendte Dem i Gaar nogle engelske Varer.
16. De Varer, som De sendte mig i Gaar, synes jeg aldeles ikke om (behage mig ganske og slet ikke).
17. Naar kan De vise mig de Prøver, som De har faaet (erholdt) fra England?
18. Kan Deres Kommis i Dag komme hen til mit Kontor?
19. Han har ingen Tid; han er i Øjeblikket for beskæftiget.
20. Hvad synes De om den Kaffe, (som) jeg i Gaar sendte Dem?

Buferproben, welche unserer Hamburger-Agent Ihnen heute gesandt hat.

10. Schreiben Sie Dänisch oder Deutsch an Ihren Agenten?
11. Wir schreiben Deutsch.
12. Wie oft schreiben Sie an ihn?
13. Wir schreiben an ihn alle Tage.
14. Bitte, zeigen Sie mir die Kaffeeproben, welche unser englischer Agent uns gesandt hat.
15. Ich sandte Ihnen gestern einige englische Waaren.
16. Die Waaren, welche Sie mir gestern sandten, gefallen mir ganz und gar nicht.
17. Wann können Sie mir die Proben zeigen, welche Sie von England erhalten? ¹
18. Kann Ihr Kommis heute nach meinem Comptoir kommen?
19. Er hat keine Zeit (Pl. en); er ist augenblicklich zu beschäftigt.
20. Wie gefällt Ihnen der Kaffee, welchen ² ich Ihnen gestern sandte?

¹ Hjælpeverbet sættes sidst i Bisætningen, se Side 54.

² Se det uregelmæssige Verbam gehären.

³ Imperfektum Indikativ af senden.

¹ Hjælpeverbet haben kan af og til udelades.

² Det relative Pronomen maa aldrig udelades paa tysk.

21. Jeg har ikke set den, men min Kommis siger, at den ikke er af den bedste Kvalitet.
22. Hvad siger han?
23. Han kan ikke sælge Varerne til den Pris.
24. Til hvilken Pris kan De sælge mig den Kaffe og den The, hvorfra De i Gaar sendte mig nogle Prøver?
21. Ich habe ihn nicht gesehen; aber mein Commis sagt, er sei nicht von der besten Qualität.
22. Was sagt er?
23. Er kann die Waaren nicht zu diesem Preise verkaufen.
24. Zu welchem Preise können Sie mir den Kaffee und Thee verkaufen, wovon Sie mir gestern einige Proben sandten?

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det almindelige Samtale-Sprog.

I. Femininers Deklination.

Alle Femininer blive *uforandrede* i *Singularis*.

1. De fleste Femininer bøjes efter den *svage* Deklination og faa altsaa en (n) i Pluralis.

Saaledes bøjes:

a) To- og flerstavelses Femininer, særlig de, som ende paa e, ei, el, er, heit, schaft, ung og in.

Anm. De paa i fordoble n i Pluralis, f. Ex. *Königin*, *Dronning*, *Königinnen*.

b) Nogle Enstavelses, saasom:

die Art, Arten, Maaden	die Raft, Hvilen
die Bahn, Banen	die Saat, Sæden
die Burg, Borgen	die Schar, Flokken
die Fahrt, Farten	die Schlacht, Slaget
die Flucht, Flugten	die Schrift, Skriften
die Fluht, Floden	die Schuld, Gjælden
die Form, Formen	die Spur, Sporet
die Fracht, Fragten	die Stirn, Panden
die Furcht, Frygten	die That, Gjærningen
die Jagd, Jagten	die Thür, Døren
die Last, Byrden	die Tracht, Dragten
die List, Listen	die Uhr, Uret
die Pflicht, Pligten	die Wahl, Valget
die Post, Posten, Posthuset	die Welt, Verden
die Bracht, Pragten	die Zahl, Tallet
die Dual, Pinen	

Exempel:*Singularis.**Nom.* die Hoffnung, Haabet*Gen.* der Hoffnung, Haabets*Dat.* der Hoffnung, til Haabet*Akk.* die Hoffnung, Haabet*Pluralis.*die Hoffnung-en, Forhaab-
ningerneder Hoffnung-en, Forhaab-
ningernesden Hoffnung-en, til For-
haabningernedie Hoffnung-en, Forhaab-
ningerne

Anm. Femininerne, der ende paa u i Pluralls,
faa aldrig Omlyd (Maskulinerne paa n faa heller ikke
Omlyd).

2. Femininer paa niß (Ex.: die Erlaubniß, Til-
ladelsen, die Finsterniß, Mørket, die Kenntniß, Kundskaben)
faa i Nom. (Akk. og Gen.) Pluralis e og gaa altsaa
efter den *stærke* Deklinations *Hovedform* (Dativ en).

Saaledes bøjes ligeledes en Del Enstavelses Femininer med a eller u i Stammen, hvilke alle forandre
Vokalen til å eller ü.

die Axt, Øxen

die Bank, Bænken

die Braut, Bruden

die Brust, Brystet

die Faust, Næven

die Frucht, Frugten

die Gans, Gaasen

die Hand, Haanden

die Haut, Huden

die Kluft, Klæften

die Kraft, Kraften

die Kuh, Koen

die Kunst, Kunsten

die Luft, Luften

die Lust, Lysten

die Macht, Magten

die Magd, Tjenestepigen

die Maus, Musen

die Nacht, Natten

die Naht, Sømmen

die Nuß, Nedden

die Schnur, Snoren

die Stadt, Byen

die Wand, Væggen

die Wurst, Pølsen

die Kunst, Lavet

Femininerne paa kunst bøjes ogsaa paa denne Maade,
f. Ex. die Unkunst, Ankomsten.

3. To Femininer, Mutter, Moder, og Tochter, Datter,
have i Nom. Pluralis samme Endelse som i Singularis,

og gaa altsaa efter den *stærke* Deklinations *første Af-*
vigelse; de faa begge Omlyd.

Exempel:*Singularis.**Nom.* die Hand, Haanden*Gen.* der Hand, Haandens*Dat.* der Hand, til Haanden*Akk.* die Hand, Haanden*Pluralis.*

die Hænd-e, Hænderne

der Hænd-e, Hændernes

den Hænd-en, til Hænderne

die Hænd-e, Hænderne

2. Substantiver, styrede af Præpositioner.

1. De tyske Substantivers Kasus ere saa ofte af-
hængige af den styrende Præposition, at i det mindste
de vigtigste af disse bør kjendes allerede nu, hvorimod
den fuldstændige Fortegnelse findes senere.

2. Præpositionerne styre enten Genitiv, Dativ,
Akkusativ eller Dativ og Akkusativ¹.

I. Præpositioner, som styre Genitiv.

Während, i Løbet af, under (om Tiden) statt } i Stedet for
wegen, for . . . Skyld anstatt }

Exempel:

Während des Sommers (Sommeren) war ich in
Berlin. Wegen des Regens (Regnen) konnte (kunde) ich
nicht kommen. Anstatt eines Briefes habe ich ein Tele-
gramm geschiickt.

II. Præpositioner, som styre Dativ².

aus, af, ud af

außer, uden for, undtagen

bei, ved, hos

binnen, inden

entgegen, imod, i Møde

gegenüber, lige over for

¹ De faa, der styre baade Genitiv og Dativ, lade vi fore-
løbig ude af Omtale.

² Gammelt Erindringsvers:

Schreib: mit, nach, nächst, nebst, sammt, bei, seit, von, zu, zwider,
entgegen, binnen, aus, außer, stets mit dem Dativ nieder.

mit, med
nach, efter, til¹
nächst, næst efter

seit, siden
von, fra, af, om
zu, til

Exempel:

Ich war mit meinem Freunde in London. Er geht nach dem Bahnhof. Ich habe das Buch von dem deutschen Kaufmann erhalten. Ich war seit einem Monate (Maaned) nicht in seinem Hause. Warum sind Sie gestern Abend nicht zu meiner Schwester gekommen? Er hat diesen Rock bei dem französischen Schneider gekauft. Er ist nicht aus dem Hause gewesen. Er wohnt (bor) dem Bahnhof gegenüber. Er kommt mir entgegen. Er kommt binnen acht Tagen.

III. Præpositioner, som styre Akkusativ².

durch, gjennem, ved(Hjælpaf)	ohne, uden
für, for	um, omkring
gegen, mod	wider, imod

Exempel:

Ich bin gestern durch die Stadt gegangen. Er hat diese Handschuhe für meinen Sohn gekauft. Er hat dieses Buch ohne meine Erlaubniß genommen (taget). Ich bin gegen den Wind (Vinden) gerannt (løbet). Wie steht es um ihn? (Hvorledes staar det til med ham?). Er hat es wider meinen Willen gethan (gjort). Wer nicht für mich ist, ist wieder mich.

¹ Ved Bevægelsesverber oversættes det danske *til* foran Stedbetegnelser med *nach* og foran Personer med *zu*; Ex. Er geht nach Berlin, er kommt zu meinem Bruder.

² Gammelt Erindringsvers:

Bei: durch, für, ohne, um, auch sonder, gegen, wider,
schreib stets den Accusativ und nie den Dativ nieder.

IV. Præpositioner, som styre Dativ eller Akkusativ¹.

an, ved, til, paa
auf, paa
hinter, bag ved
in ² , i, til
neben, ved Siden af

über, over
unter, under, blandt
vor ² , for, foran, for...siden
zwischen, immellem

Disse Præpositioner styre Dativ paa Spørgsmalet *hvor?* naar Prædikatet udtrykker en Hvile; de styre derimod Akkusativ paa Spørgsmalet *hvorhen?* ved Verber, som udtrykke en Retning eller en Bevægelse fra et Sted til et andet.

Forklaring:

Køln liegt an den Ufern (Bredderne) des Rheins. Man spørger: Hvor ligger Køln. Svaret maa altsaa staa i Dativ, da det gives paa Spørgsmalet *hvor?* og Verbet *liegt* udtrykker en Hvile. Derimod: Schidet Sie diesen Brief an meinen Onkel. Spørgsmalet bliver nu: *hvorhen* skal jeg sende dette Brev? Svaret maa altsaa staa i Akkusativ, da det gives paa Spørgsmalet *hvorhen*, og Verbet *sende* udtrykker en Retning (Bevægelse).

Exempler med Dativ.

Er steht an dem Fenster (Han staar ved Vinduet). Das Buch liegt auf dem Tische (Bordet). Er stand (stod) hinter der Thür. Mein Bruder ist in dem Laden. Er saß (sad) neben mir. Er war vor einer Stunde (Time) hier. Er wohnt über Ihnen. Er wohnt unter mir. Er saß zwischen mir und Ihnen.

¹ Gammelt Erindringsvers:

An, auf, hinter, neben, in,
über, unter, vor und zwischen
stehen mit dem Accusativ,
wenn man fragen kann: wohin?
mit dem Dativ stehen sie so,
daß man nur kann fragen: wo?

² Naar in og vor bruges om Tiden, have de altid Dativ.

Exemplarer med Akkusativ.

Ich gehe an das Fenster. Legen (läg) Sie das Buch auf den Tisch. Treten (træd) Sie hinter mich. Mein Bruder ist in den Baden gegangen. Sehen (sæt) Sie sich neben ihn. Stellen (stil) Sie es vor das Fenster. Ich gehe über die Brücke (Broen).

Præpositionernes Sammentrækning med den bestemte Artikel.

Nogle Præpositioner sammentrækkes ofte til et Ord med den bestemte Artikels sidste Bogstav. Disse sammentrukne Former ere:

an = an dem
beim = bei dem
im = in dem
vom = von dem
zum¹ = zu dem
zur = zu der
vor = vor das

ans = an das
aufs = auf das
durchs = durch das
fürs = für das
ins = in das
ums = um das
übers = über das

3. Konjugation af det regelbundne Verbum kaufen, (at) kjøbe.

Indikativ.

Konjunktiv.

Præsens.

Sing.	ich kauf-e, jeg kjøber	ich kauf-e, jeg kjøber
	du kauf-st, du kjøber	du kauf-est
	er kauf-t, han kjøber	er kauf-e
Plur.	wir kauf-en, vi kjøbe	wir kauf-en, vi kjøbe
	ihr kauf-(e)t, I kjøbe	ihr kauf-et
	sie kauf-en, de kjøbe	sie kaufen

¹ Zum er i nogle Tilfælde sammentrukket af zu einem; f. Ex.: Er würde zum König erwählt, han valgtes til Konge. (Dette er Tilfældet ved Verber, der betyde at vælge til eller gjøre til noget.)

Imperfektum.

Sing.	ich kauf-te, jeg kjøbte	ich kauf-(e)te
	du kauf-test	du kauf-(e)test
	er kauf-te	er kauf-(e)te
Plur.	wir kauf-ten	wir kauf-(e)ten
	ihr kauf-tet	ihr kauf-(e)tet
	sie kauf-ten	sie kauf-(e)ten

Perfektum.

Sing.	ich habe gekauft	ich habe gekauft
	du hast gekauft	du havest gekauft
	er hat gekauft	er habe gekauft
Plur.	wir haben gekauft	wir haben gekauft
	ihr hab(e)t gekauft	ihr habet gekauft
	sie haben gekauft	sie haben gekauft

Pluskvamperfektum.

Sing.	ich hatte gekauft	ich hätte gekauft
	duhattest gekauft	du hättest gekauft
	er hatte gekauft	er hätte gekauft
Plur.	wirhatten gekauft	wir hätten gekauft
	ihr hattet gekauft	ihr hättest gekauft
	sie hatten gekauft	sie hätten gekauft

Futurum.

Sing.	ich werde kaufen	ich werde kaufen
	du werfst kaufen	du werdest kaufen
	er wird kaufen	er werde kaufen
Plur.	wirwerden kaufen	wir werden kaufen
	ihr werdet kaufen	ihr werdet kaufen
	sie werden kaufen	sie werden kaufen.

Futurum exaktum.

Sing.	ich werde gekauft haben	ich werde gekauft haben
	du werdest gekauft haben	du werdest gekauft haben
	er wird gekauft haben	er werde gekauft haben
	jeg vil have kjøbt...	jeg vil have kjøbt...

Plur.

wir werden gekauft haben	wir werden gekauft haben
ihr werdet gekauft haben	ihr werdet gekauft haben
sie werden gekauft haben	sie werden gekauft haben
vi ville have kjøbt...	vi ville have kjøbt...

*Imperativ.**I. Konditionalis.*

Sing.	ich würde kaufen	jeg vilde have
Plur.	du würdest kaufen	
	er würde kaufen	
	wir würden kaufen	
	ihr würdet kaufen	
	sie würdet kaufen	

II. Konditionalis.

ich würde gekauft haben	jeg vilde have
du würdest gekauft haben	
er würde gekauft haben	
wir würden gekauft h.	
ihr würdet gekauft haben	
sie würdet gekauft haben	

Imperativ.

Sing. kaufe, kjøb

Plur. kauf(e)t, kjøber

Infinitiv.

Præsens (zu) kaufen, (at) kjøbe

Perfektum gekauft (zu) haben, (at) have kjøbt

Participium.

Præsens kaufend, kjøbende   Perfektum gekauft, kjøbt

Bøj paa samme Maade:

lieben, elske	sønnen, sende
leben, leve	
holen, hente	dønfen, takke

legen, lægge
----

*V.**(Fortsættelse.)*

1.

1. Har De afsendt den Depeche, som jeg gav Dem i Morges?

2. Hvad synes De om de tyske Prøver, som jeg sendte Dem for nogle Dage siden?

3. Hvorledes smager denne Suppe Dem?

4. Den Kaffe, af hvilken De i Gaar sendte mig en Prøve, smager (behager) mig ikke.

5. Vær saa god at sende mig (send De mig behageligt) en anden og bedre Sort.

6. Hvad synes De om den tyske Kogning? (Hvordan smager Dem det tyske Kjøkken?).

7. Den tyske Kogning (Mad) smager mig ikke saa godt som den danske.

8. Denne Oxesteg smager mig ikke.

*V.**(Fortsættelse.)*

1.

1. Haben Sie die Depesche abgesandt, welche ich Ihnen heute Morgen gab?¹

2. Wie gefallen Ihnen die deutschen Proben, welche ich Ihnen vor einigen Tage sandte?

3. Wie schmeckt Ihnen diese Suppe?

4. Der Kaffee, von dem Sie mir gestern eine Probe sandten, schmeckt (gefällt) mir nicht.

5. Senden Sie mir gefälligst eine andere und bessere Sorte.

6. Wie schmeckt Ihnen die deutsche Küche?

7. Die deutsche Küche schmeckt mir nicht so gut wie die dänische.

8. Dieser Rinderbraten schmeckt mir nicht.

¹ Gab, Imperfektum Indikativ af geben, (at) give.
Det bojes:

ich gab
du gabst
er gab
wir gaben
ihr gabet
sie gaben

ich gebe
du gibst
er giebt
wir geben
ihr gebet
sie geben

9. Den er ikke tillavet paa dansk Manér.
 10. Vær saa god at tillave min Beefsteak paa dansk Manér; det tyske Kjækken smager mig ikke.

2.

Og hvorledes kan Deres Kommis paastaa, at de ere for dyre?
 Og
 hvorledes
 kan
 Deres
 Kommis (Handelsbetjent)
 paastaa
 at
 de
 for, alt for
 dyre
 ere.

9. Er ist nicht nach dänischer Manier zubereiten.
 10. Bitte, bereiten Sie mein Beefsteak nach dänischer Manier zu¹; die deutsche Rüche schmeckt mir nicht.

2.

Und wie kann Ihr Commis behaupten, daß sie zu theuer sind?
 Und
 wie
 kann
 Ihr
 Commis (Pl. ens)
 behaupten
 daß
 sie
 zu
 theuer
 sind.

¹ Zubereiten er et uægte sammensat Verbum. Bereiten selvfører et ægte sammensat Verbum. Naar et ægte sammensat Verbum forenes med et adskilleligt Præfix, bliver den hele Sammensætning uægte, dog skiller et saaledes sammensat Verbum sig fra de sædvanlige uægte sammensatte Verber derved, at Forstavelsen ge falder bort i Perfektum Participium: *ich habe zubereitet*. *Ægte* (uadskillelig) Sammensætning dannes af de tonløse Præfixer *be*, *ge*, *emp*, *ent*, *er*, *vet*, *zer* og *og af* *voll*, *hinter* og *wiber*. Ved ægte Sammensætning falder ge bort i Perf. Part., og *zu* sættes som et særskilt Ord foran Præsens Infinitiv. Alle ægte samminensatte Verber have Tonen paa Verbet.

Exemplarer:

<i>Infinitiv.</i>	<i>Imperfektum.</i>	<i>Participium.</i>
zu be-lohnen, at belønne	<i>ich be-lohnte</i>	<i>be-lohnt</i>
zu ver-kaufen, at sælge	<i>ich ver-kaufte</i>	<i>ver-kauft</i>
zu zer-støre, at ødelægge	<i>ich zer-störte</i>	<i>zer-stört</i>
zu ver-miethen, at udleje	<i>ich ver-miethe</i>	<i>ver-miethet</i>

1. Hvor kan De paastaa det?
 2. Min Kommis paastaar, at De har sagt, De under ingen Omstændigheder vilde betale deune Regning.
 3. Det er slet ikke faldet mig ind at sige dette.
 4. Naar Deres Kommis paastaar det, saa siger han ikke Sandhed.
 5. Hvad er det for et Indfald? (hvad falder Dem ind?).
 6. Jeg kommer til at tænke paa (det falder mig ind), at jeg har et Brev at skrive til F. og Kompani (Ko).
 7. Der falder mig noget ind.
 8. Da jeg i Gaar var i den engelske Restauration, kom en Herre til mig og spurgte mig, om De var i Berlin.
 9. Og hvad svarede De ham?
 10. Hvorfor svarede De ham det?

¹ Naar man anfører en andens Ytring indirekte, o: naar det ikke gjengives ordret, men blot Indholdet anføres, anvendes Konjunktiv haade i Hovedsætninger og Bisætninger. I Almindelighed anvendes samme Tid som i den direkte (ordret gjengivne) Ytring.

² Se Side 77, Note 2.

³ Einfallen højes med sein, se Side 44, Note 1.

11. Hvorfor svarer De ikke?
12. Paa dette Spørgsmaal kan jeg ikke svare.
13. Han har paastaaet, at han i Gaar Aftes har truffet Dem i Theatret.
14. Hvorledes gaar det Dem? Hvorledes befinder De Dem?
15. Hvorledes befinder Deres Hr. Fader sig?
16. Jo Tak (takker meget), min Fader har det meget godt.
17. Naar jeg ikke befinder mig bedre i Morgen tidlig, saa maa De sende Bud efter (lade hente) en Læge.
18. Min kjære Ven, hvor det glæder mig at se Dem!
19. Disse Varer ere meget for dyre, jeg kan ikke tage dem.
20. Jeg kan ikke tage disse Stoffer til denne Pris.
21. Denne Pris er meget for høj. De maa give mig Tøjet billigere.
22. Jeg kan ikke slaa en Øre af.

11. Warum antworten Sie nicht?
12. Auf diese Frage kann ich nicht antworten.
13. Er hat behauptet, daß er Sie gestern Abend im Theater getroffen.
14. Wie geht es Ihnen? Wie befinden Sie sich?
15. Wie geht es Ihrem Herrn Vater? Wie befindet sich Ihr Herr Vater?
16. Danke sehr, es geht meinem Vater recht gut. Mein Vater befindet sich recht wohl.
17. Wenn ich mich morgen früh nicht besser befindet, so müssen Sie einen Arzt holen lassen.
18. Mein theurer Freund, wie freut es mich, Sie zu sehen!
19. Diese Waaren sind viel zu theuer; ich kann sie nicht nehmen.
20. Ich kann diese Stoffe zu diesem Preise nicht nehmen.
21. Dieser Preis ist viel zu hoch. Sie müssen mir den Stof billiger geben.
22. Ich kann keinen Pfennig ablassen.

23. Naar De ikke kan give mig disse Varer til en billigere Pris, saa kan jeg ikke tage dem.
  24. Det gjør mig meget ondt, min Herre, men jeg kan virkelig ikke lade Dem faa dem billigere.
  25. Saa maa jeg kjøbe Varerne et andet Sted. Jeg kan ikke bruge dem til den Pris.
-
- 3.

Da han ikke engang har set paa dem.

Da
han
dem
sig
ikke
engang
set paa
har.

23. Wenn Sie mir diese Waaren nicht zu einem billigeren Preise geben können, so kann ich sie nicht nehmen.
  24. Es thut mir sehr leid, mein Herr, aber ich kann sie Ihnen wirklich nicht billiger lassen.
  25. Dann muß ich die Waaren anderswo kaufen. Ich kann sie zu diesem Preise nicht brauchen.
-
- 3.

Da er sie sich nicht einmal angesehen hat.

Da
er
sie
sich
nicht
einmal
angesehen¹
hat.

¹ Angesehen er Perf. Part. af det uøgte sammensatte Verbum ansehen. Det enkelte Verbum sehen bøjes saaledes:

Præsens Ind.

ich sehe, jeg ser
du siehst
er sieht
wir sehen
ihr sehet
sie sehen

Perf. ich habe gesehen

Imperfektum.

ich sah, jeg saa
du sahst
er sah
wir sahen
ihr sahet
sie sahen

Pluskv. ich hatte gesehen o. s. v.

1. Vær saa god at se paa dette Silketøj (Beder, undersøg De...).
2. Det er det bedste Stykke, vi have paa Lager.
3. Se paa mig.
4. Man kan se paa Dem, at De er en Tysker.
5. Naar kan De sende mig disse Varer?
6. Kan De læse det Brev, som vor Agent i Gaar har sendt Dem?
7. Jeg kan læse det.
8. Har han ikke betalt Regningen?
9. Nej, min Herre, han er meget syg, og jeg har ikke set ham.
10. Hvor meget har De betalt for det Sukker, som De i Gaar viste min Kommis?
11. Denne Kvalitet kan jeg sælge meget billig.
12. Ved De, hvad der fejler Deres Fru Moder?

¹ Sich ansehen, se paa (undersøge), hører til de reflexive Verber, der have deres reflexive Pronomen i Dativ. Det bøjes i Præsens: *ich sehe mir an, du siehst dir an, er sieht sich an...*, se videre Side 98.

² Præsens Indikativ af wissen, (at) vide; det bøjes saaledes:
ich weiß, jeg ved
wir wissen, vi vide
du weißt
ihr wisst
er weiß
sie wissen

1. Bitte, sehen Sie sich diese Seide an¹.
2. Es ist das beste Stueck, das wir auf Lager haben.
3. Sehen Sie mich an!
4. Man kann es Ihnen ansehen, daß Sie ein Deutscher sind.
5. Wann können Sie mir diese Waaren senden (schicken)?
6. Können Sie den Brief lesen, welchen unser Agent Ihnen gestern gesandt hat?
7. Ich kann ihn lesen.
8. Hat er die Rechnung nicht bezahlt?
9. Nein, mein Herr, er ist sehr frank, und ich habe ihn nicht gesehen.
10. Wie viel haben Sie für den Zucker bezahlt, welchen Sie gestern meinem Commis zeigten?
11. Diese Qualität kann ich sehr billig verkaufen.
12. Wissen² Sie, was Ihrer Frau Mutter fehlt?
13. Lægen siger, at han ikke ved, hvad der fejler min Moder.
14. Kjender De denne Herre?
15. Ja, min Herre, jeg kjender ham; det er Hr. B. fra U.
16. Véd De, om denne Herre er Kjøbmand.
17. Jeg kjender han ikke personlig, jeg kjender kun hans Fader.
18. Véd De, hvad Prisen paa disse Varer er i London? Jeg kan der købe meget billigere end her.

¹ Meget foran et Adjektiv i Komparativ gjengives med *viel*, se Side 64.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige
Samtale-Sprog.

De reflexive Verbers Konjugation¹.

Sich freuen, (at) glæde sig.

Indikativ.

Præsens.

<i>Sing.</i>	ich freue mich, jeg glæder mig	ich freue mich	jeg...glæde
	du freu(e)t dich, du glæder dig	du freuest dich	
<i>Plur.</i>	er freut sich, han glæder sig	er freue sich	glæde
	wir freuen uns, vi glæde os	wir freuen uns	
	ihr freu(e)t euch, I glæde eder	ihr freuet euch	sig
	sie freuen sich, de glæde sig	sie freuen sich	

Imperfektum.

ich freu(e)te mich, jeg glædede	ich freuete mich, jeg glædede
mig o. s. v.	mig...

Perfektum.

ich habe mich gefreut, jeg har glædet mig o. s. v.	ich habe mich gefreut, jeg have glædet mig...
--	---

Pluskvamperfektum.

ich hatte mich gefreut, jeg havde glædet mig o. s. v.	ich hätte mich gefreut, jeg havde glædet mig...
---	---

Futurum.

ich werde mich freuen, jeg vil glæde mig o. s. v.	ich werde mich freuen, jeg skulde glæde mig...
---	--

¹ Reflexivt kaldes et Verbum, ved hvilket Subjektets Virksomhed gaar tilbage paa Subjektet selv, f. Ex. jeg spejler mig, du morer dig, han glæder sig.

Futurum exactum.

ich werde mich gefreut haben,	ich werde mich gefreut haben,
jeg vil have glædet mig	jeg vil have glædet mig
o. s. v.	o. s. v.

I. Konditionalis.

ich würde mich freuen, jeg vilde glæde mig o. s. v.	ich würde mich gefreut haben, jeg vilde have glædet mig o. s. v.
---	--

II. Konditionalis.

ich würde mich freuen, jeg vilde glæde mig o. s. v.	ich würde mich gefreut haben, jeg vilde have glædet mig o. s. v.
---	--

Imperativ.

Sing. freue dich, glæd dig!
Plur. freu(e)t euch, glæder eder!

Infinitiv.

Præsens sich (zu) freuen, at glæde sig.

Perf. sich gefreut (zu) haben, (at) have glædet sig.

Participium.

<i>Præsens</i> sich freuend, glædende sig.
<i>Perf.</i> (sich) gefreut, glædet (sig).

Adjektiver.

1. Adjektiver bøjes ikke paa tysk, naar de staa prædikativt¹.

Dieser Diener ist alt, denne Tjener er gammel.

Diese Dame ist alt, denne Dame er gammel.

Dieses Kleid ist alt, denne Klædning er gammel.

Diese Hüte sind alt, disse Hatte ere gamle.

2. Naar Adjektiver staa attributivt², bøjes de og rette sig i Kjøn, Tal og Kasus efter det Substantiv, de bestemme.

Der alte Diener, den gamle Tjener.

Die alte Dame, den gamle Dame.

Das alte Kleid, den gamle Klædning.

Die alten Hüte, de gamle Hatte.

¹ o: som udfyldende og bestemmende ved et Verbum.

² o: som bestemmende ved et Substantiv.

3. Det attributive Adjektiv har tre Arter af Bojning:

Første Bojningsmaade.

Naar Adjektivet foran sig har den *bestemte Artikel* eller et Bestemmelsesord, der bojes som denne¹, gaar det efter den *første* eller *svage* Bojningsmaade, der bestaar i, at det ender paa en i alle Kasus; undtagen *Nominativ Singularis* i alle Kjøn og *Akkusativ Sing. Fem.* og *Neutrumb*, hvor det ender paa e.

Exempel:

Maskulin.

<i>Sing.</i>	<i>Nom.</i> der gut-e Bruder, den gode Broder.
	<i>Gen.</i> des gut-en Bruders, den gode Broders.
	<i>Dat.</i> dem gut-en Bruder, til den gode Broder.
	<i>Akk.</i> den gut-en Brüder, den gode Broder.
<i>Plur.</i>	<i>Nom.</i> die gut-en Brüder, de gode Brødre.
	<i>Gen.</i> der gut-en Brüder, de gode Brødres.
	<i>Dat.</i> den gut-en Brüdern, til de gode Brødre.
	<i>Akk.</i> die gut-en Brüder, de gode Brødre.

Feminin.

<i>Sing.</i>	<i>Nom.</i> die gut-e Schwester, den gode Søster.
	<i>Gen.</i> der gut-en Schwester, den gode Søsters.
	<i>Dat.</i> der gut-en Schwester, til den gode Søster.
	<i>Akk.</i> die gut-e Schwester, den gode Søster.
<i>Plur.</i>	<i>Nom.</i> die gut-en Schwestern, de gode Søstre.
	<i>Gen.</i> der gut-en Schwestern, de gode Søstres.
	<i>Dat.</i> den gut-en Schwestern, til de gode Søstre.
	<i>Akk.</i> die gut-en Schwestern, de gode Søstre.

Neutrumb.

<i>Sing.</i>	<i>Nom.</i> das gut-e Kind, det gode Barn.
	<i>Gen.</i> des gut-en Kindes, det gode Barns.
	<i>Dat.</i> dem gut-en Kinde, til det gode Barn.
	<i>Akk.</i> das gut-e Kind, det gode Barn.

¹ Saadanne Bestemmelsesord ere: dieser, denne, jener, hin, derselbe, den samme, derjenige, den, solcher, saadan, mancher, mangen, welcher, hvilken, jeder eller jegsicher, enhver, aller, al o. s. v.

Plur. *Nom.* die gut-en Kinder, de gode Børn.

Gen. der gut-en Kinder, de gode Børns.

Dat. den gut-en Kindern, til de gode Børn.

Akk. die gut-en Kinder, de gode Børn.

Anm. To eller flere Adjektiver bojes ens, naar de staa øster samme Bestemmelsesord, f. Ex.: der junge, reiche Kaufmann, den unge, rige Kjøbmand.

Anden Bojningsmaade.

Naar Adjektivet enten slet intet Bestemmelsesord har foran sig eller har et ubøjligt¹, gaar det efter den *anden* eller *stærke* Bojningsmaade.

Denne Bojningsmaades Endelser ere:

<i>Singularis.</i>		<i>Pluralis.</i>	
<i>M.</i>	<i>F.</i>	<i>N.</i>	<i>M. F. N.</i>
<i>Nom.</i> er	e	es	e
<i>Gen.</i> es (en)	er	es (en)	er
<i>Dat.</i> em	er	em	en
<i>Akk.</i> en	e	es	e

Anm. Disse Endelser ere de samme som den bestemte Artikels med Undtagelse af, at *Gen. Sing. Mask.* og *Neutr.* undertiden for Vellydens Skyld har Endelsen en, og at *Nom.* og *Akk. Neutr. Sing.* ende paa es.

Exempel:

Maskulin.

Singularis.

Nom. roth-er Wein, rød Vin
(Rødvin)

Gen. roth-en (es) Weins

Dat. roth-em Wein

Akk. roth-en Wein

Pluralis.

roth-e Weine, røde Vine

roth-er Weine

roth-en Weinen

roth-e Weine

¹ Ubøjelige Bestemmelsesord ere Grundtallene med Undtagelse af ein, nogle ubestemte Pronominer og Adjektiver (etwas, noget nichts, intet, mehr, mere, viel, meget, wenig, lidt) o. fl.

Feminin.

<i>Nom.</i> warm-e Suppe, varm Suppe	warm-e Suppen, varme Supper
<i>Gen.</i> warm-er Suppe	warm-er Suppen
<i>Dat.</i> warm-er Suppe	warm-en Suppen
<i>Akk.</i> warm-e Suppe	warm-e Suppen

Neutrumb.

<i>Nom.</i> frisch-es Wässer, friskt Vand	frisch-e Eier, friske Æg
<i>Gen.</i> frisch-en (es) Wässers	frisch-er Eier
<i>Dat.</i> frisch-en Wässer	frisch-en Eiern
<i>Akk.</i> frisch-es Wässer	frisch-e Eier.

Tredje Bojningsmaade.

Naar Adjektivet foran sig har den ubestemte Artikel eller et af Pronominerne mein, dein, sein, unser, euer, ihr, Ihr eller sein, gaar det efter den *tredje* eller *blandede* Bojningsmaade.

Den kaldes den *blandede*, fordi Adjektivet efter disse Bestemmelsesord i nogle Kasus (*Nom.* og *Akk.* Sing.) følge den *stærke* og i de andre den *svage* Bojningsmaade.

Endelserne ere:

<i>Singularis.</i>			<i>Pluralis.</i>		
<i>M.</i>	<i>F.</i>	<i>N.</i>	<i>M.</i>	<i>F.</i>	<i>N.</i>
<i>Nom.</i> er	e	es		en	
<i>Gen.</i> en	en	en		en	
<i>Dat.</i> en	en	en		en	
<i>Akk.</i> en	e	es		en	

*Exempl:**Singularis.*

<i>Mask.</i> <i>Nom.</i> ein geschickt-er Mann, en behændig Mand.
<i>Gen.</i> eines geschickt-en Mannenes.
<i>Dat.</i> einem geschickt-en Manne.
<i>Akk.</i> einen geschickt-en Mann.

Fem. *Nom.* eine jung-e Frau, en ung Kone.

Gen. einer jung-en Frau.

Dat. einer jung-en Frau.

Akk. eine jung-e Frau.

Neutr. *Nom.* ein scharf-es Messer, en skarp Kniv.

Gen. eines scharf-en Messers.

Dat. einem scharf-en Messer.

Akk. ein scharf-es Messer.

Pluralis.

Nom. meine gut-en Kinder, mine gode Børn.

Gen. meiner gut-en Kinder.

Dat. meinen gut-en Kindern.

Akk. meine gut-en Kinder.

Øvelse.

Var De ikke nylig med Deres Frøken Søster i det kongelige Theater? Jo, vi vilde engang se et engelsk Stykke af Shakespeare paa en dansk Scene (Bühne). Naa (nun), hvorledes syntes De om det? Vi kunde naturligvis ikke forstaa alt, men jeg maa sige, at de danske Skuespilleres Spil behager mig bedre end de tyskes. Og hvor har De i Gaar tilbragt Formiddagen? I Gaar vare vi i St. Johannes Kirke og hørte en udmærket Prædiken. Og kunde De forstaa alt? Hvert Ord. De ved jo, at jeg hver Morgen læser Bibelen i det danske Sprog; jeg er derfor i Stand til at forstaa Gudstjenesten.

Opvarter, bring mig friskt Vand. Hvad synes De om de sorte Benklæder, som Deres Hr. Broder har købt? God Morgen, min Herre. Hvorledes har De det? Jo Tak, jeg har det rigtig godt. Og hvorledes gaar det Deres lille Søn? Det gaar ham noget bedre, men han kan endnu ikke gaa ud. Hvad har (der) fejlet ham? Han havde forkjetet sig meget. Taler De tysk? Jeg taler kun daarlig tysk, men jeg forstaar næsten hvert Ord, som jeg hører.

VI.
(Fortsættelse.)

1.

19. Man kan se det paa Dem ved det første Blik.
 20. Man kan se (det) paa Dem, at De ikke er rask.
 21. Finder De ikke, at han ligner sin Fader? (ser sin Fader lig).
 22. Dette Portræt ligner Dem ikke.
 23. Jeg saa ved første Blik, at De var Hr. R.
 24. De ligner Deres Fru Moder saa (meget).
 25. Hvem har fejet mit Værelse?
 26. Pauline. Det ligner hende!
 27. Det ligner Dem.
 28. De ser ikke rask ud.
 29. Deres Hr. Onkel ser ud som en Engländer.
 30. Det ser ud til Regn. Det ser ud, som om det vilde regne.

VI.
(Fortsættelse.)

1.

19. Man kann es Ihnen auf den ersten Blick ansehen.
 20. Man kann es Ihnen ansehen, daß Sie nicht wohl sind.
 21. Finden Sie nicht, daß er seinem Vater ähnlich¹ sieht?
 22. Dieses Portrait [Pl. s (e)] sieht Ihnen nicht ähnlich.
 23. Ich sah auf den ersten Blick, daß Sie Mr. R. seien.
 24. Sie sehen Ihrer Frau Mutter so ähnlich.
 25. Wer hat mein Zimmer gekehrt?
 26. Pauline. Das sieht ihr ähnlich!
 27. Das sieht Ihnen ähnlich!
 28. Sie sehen nicht wohl aus.
 29. Ihr Herr Onkel sieht wie ein Engländer aus.
 30. Es sieht nach Regen aus. Es sieht aus, als ob es regnen würde.

31. Finder De ikke, at denne Hat ser (tager sig) meget smukt ud?
 32. Jeg finder, at De tager Dem meget godt ud med den Hat (at De i den Hat ser meget smuk ud).

2.

Jeg vilde gjærne i Morgen tidlig gjøre nogle Indkjøb, og vilde være Dem meget forbunden, hvis De gjorde mig den Tjeneste at opskrive mig Navnene paa de bedste henværende Firmaer.

Jeg vilde gjærne i Morgen tidlig gjøre nogle Indkjøb

Jeg gad, kunde ønske

gjærne

jeg vilde gjærne
 i Morgen

2.

Ich möchte gern morgen früh einige Einkäufe machen und würde Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie mir den Gefallen thäten, mir die Namen der besten hiesigen Firmen aufzustreben.

Ich möchte gern morgen früh einige Einkäufe (Einkauf, M.) machen.

Ich möchte (Imperf. Konj. af mögen)¹

gern
ich möchte gern
morgen

¹ Mögen (gide, skulle) er et Modalhælpeverbum, o: et Verbum, som er Kjendetegnet paa den Maade, paa hvilken Subjekt og Prædikat tænkes forenede. Det bøjes:

Præs. Ind.	Imperf. Ind.	Præs. Konj.	Imperf. Konj.
ich mag	ich mochte	ich möge	ich möchte
du magst	du mochtetest	du mögest	du möchtest
er mag	er mochte	er möge	er möchte
wir mögen	wir mochten	wir mögen	wir möchten
ihr möget	ihr mochtet	ihr möget	ihr möchtest
sie mögen	sie mochten	sie mögen	sie möchten

Perf. Part. gemocht.

Mögen bruges ofte med Betydningen; synes om, ville; f. Ex. ich mag es nicht, jeg synes ikke om det; ich möchte es haben, jeg vilde gjærne have det.

¹ Adjektiver, der udtrykke Nutte, Tilbøjelighed, Nærhed, Lighed eller det modsatte, have i tysk Dativ ester sig. Saa-danne Adjektiver ere: ähnlich, lig; dienlich, tjenlig; ergeben, hengiven; gefährlich, farlig; getreu, tro; gleich, lig; heilsam, lægende; lästig, besværlig; lieb, kjær; nützlich, nyttig; schädlich, skadelig; verwandt, beslægtet; wibrig, modbydelig, o. s. v.

tidlig
i Morgen tidlig
nogle
Indkjøb
gjøre.

1. Jeg vilde gjærne gjøre mine Indkjøb i denne Butik (Forretning).
2. Vilde De ikke gjøre Deres Indkjøb i denne Forretning?
3. Han ville kjøbe en ny Kjole til sin Søster. Kan De ikke gaa med ham?
4. Jeg vilde gjærne ledsage ham, men det er mig virkelig ganske umuligt denne Morgen.
5. Jeg vilde gjærne rejse med Dem til Paris.
6. Sig til Postbudet, at han skal give Dem det indskrevne Brev.
7. Postbudet siger, det kan han ikke gjøre. Han maa give Dem Brevet personlig.
8. Hvad vil De da gjøre i Aften?

früh
morgen fröh
einige
Einkäufe
machen¹.

1. Ich möchte gern meine Einkäufe in diesem Laden (Geschäft) machen.
2. Möchten Sie nicht Ihre Einkäufe in diesem Laden machen?
3. Er möchte ein neues Kleid für seine Schwester kaufen. Können Sie nicht mit ihm gehen?
4. Ich möchte ihn gern begleiten, aber es ist mir heute Morgen wirklich ganz unmöglich.
5. Ich möchte gern mit Ihnen nach Paris reisen.
6. Sagen Sie dem Briefträger, er möchte Ihnen den eingeschriebenen Brief geben.
7. Der Briefträger sagt, er könne es nicht thun². Er muß den Brief Ihnen persönlich geben.
8. Was wollen Sie denn heute Abend thun?

¹ Machen, gjøre; Imp. ich machte, Perf. Part. gemacht; machen betyder i Almindelighed gjøre, forstådige, men har tillige flere andre Betydninger, f. Ex. machen Sie das Bett, red Sengen; was machen Sie? hvorledes har De det?

² Naar det danske *gjøre* staar i Stedet for at gjentage et andet Verbum, gjengives det paa tysk med *thun*.

9. Jeg ved det virkelig endnu ikke.
10. Min Søster vildে gjærne gaa i Theatret, men jeg har ingen Lyst dertil.
11. Havde De ikke Lyst at gaa ud med mig?
12. Nej Tak, jeg føler mig ikke vel.
13. Jeg vilde i Dag hellere blive hjemme.
14. Hvad bestiller De da der?
15. Hvorledes har Deres Hr. Fader det?
16. Vær saa god strax at gjøre mine Klæderrene, for jeg maa gaa ud.
17. Jeg maa gjøre nogle Indkjøb for min Familie.
18. Min Kone har i Gaar gjort Bekjendtskab med en meget interessant ung Engländerinde.
19. Jeg vilde gjærne gjøre denne Herres Bekjendtskab.
20. Vil De have den Venlighed (Godhed), at forestille mig for ham?
21. Jeg har den Ære at forestille Dem min Ven B. fra London: Hr. B., Hr. D.
9. Ich weiß es wirklich noch nicht.
10. Meine Schwester möchte ins Theater gehen, aber ich habe keine Lust dazu.
11. Hätten Sie nicht Lust mit mir auszugehen?
12. Nein, ich danke sehr. Ich fühle mich nicht wohl.
13. Ich möchte heute lieber zu Hause bleiben.
14. Was machen Sie denn da?
15. Was macht ihr Herr Vater?
16. Bitte, machen Sie sofort meine Kleider rein; denn ich muß ausgehen.
17. Ich muß einige Einkäufe für meine Familie machen.
18. Meine Frau hat gestern die Bekanntschaft einer sehr interessanten jungen Engländerin gemacht.
19. Ich möchte gern die Bekanntschaft dieses Herrn machen.
20. Wollen Sie die Freundschaft (Güte) haben, mich ihm vorzustellen?
21. Ich habe die Ehre, Ihnen meinen Freund B. aus London¹ vorzustellen: Herr B., Herr D.

¹ Fra oversættet med aus ved Landes og foran Byers Navne for at betegne, at nogen er født eller bosat der. Ich komme aus

22. Det glæder mig meget at gjøre Deres ærede Bekjendtskab.
23. Det er mig en stor Ære at gjøre Deres ærede Bekjendtskab (eller: det er mig til stor Ære...).
24. De er altfor artig, Æren er ganske paa min Side.

3.

Og vilde være Dem meget forbunden
Og
vilde
Dem
meget
forbunden
være.

1. Jeg er Dem meget forbunden.
2. Jeg er Dem meget forbunden for Deres Venlighed.
3. Jeg vilde være Dem meget forbunden, naar De vilde bære denne Æske paa Posthuset for mig.

England, jeg kommer fra England, ich bin aus London, jeg er fra London; men ich komme von London, jeg kommer (rejsende) fra London.

¹ Verbunden er Perf. Part. af verbinde, Imp. Ind. ich verband, Perf. ich habe verbunden.

22. Es freut mich sehr, Ihre werthe Bekanntheit zu machen.
23. Es ist mir eine große Ehre, Ihre Bekanntheit zu machen (Es gereicht mir zu großer Ehre, Ihre werthe Bekanntheit zu machen).
24. Sie sind gar zu artig; die Ehre ist ganz auf meiner Seite.

3.

Und würde Ihnen sehr verbunden sein.
Und
würde
Ihnen (Dat.)
sehr
verbunden¹
sein.

1. Ich bin Ihnen sehr verbunden.
2. Ich bin Ihnen für Ihre Freundschaft sehr verbunden.
3. Ich würde Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie diese Schachtel für mich nach der Post tragen wollten.

4. Min Broder vildে være Dem meget forbunden, naar De vildে forestille ham for denne Dame.
5. Vil De gjøre mig den Fornøjelse, at spise til Middag hos mig i Morgen?
6. Jeg er Dem meget forbunden for Deres Venlighed, men jeg maa i Morgen afrejse med det første Tog.
7. Sig til Hr. B., at jeg er ham meget forbunden, men at jeg ikke kan gaa ud i Dag.
8. Jeg vilde være Dem meget forbunden, hvis De gik med mig; jeg maa gjøre nogle Indkjøb.
9. Det gjør mig meget ondt, at jeg ikke kan gaa med (ledsage) Dem, men jeg maa gjøre en Rejse til H.
10. Han har berejst mange Lande, men af alle behager Danmark ham bedst.

¹ Præs. Ind. ich esse
du ijfest
er ijt
wir essen o. s. v.

Imperf. ich aß...
Imper. ich, esst
Perf. Part. gegeffen

² Imp. Konj. af gehen. Pr. Ind. ich gehe, Imp. ich ging, Perf. ich bin gegangen, Imper. geh(e), gehet.

11. Har De gjort denne Herres Bekjendtskab paa Deres Rejse.
12. Naar De gjerne vil lære at tale tysk, saa maa De forsøge (gjøre Forsøg) at underholde Dem rigtig meget med tyske (samtale med ...).
13. Jeg har i Dag forsøgt at samtale med Deres tyske Ven.
14. Det gjør De Ret i; thi paa den Maade vil De snart blive dette nyttige Sprog mægtig (blive kyndig i ...).
11. Haben Sie die Bekanntschaft dieses Herrn auf Ihrer Reise gemacht?
12. Wenn Sie gern Deutsch sprechen lernen wollen, so müssen Sie den Versuch (Plur. Versuche) machen (versuchen), sich recht viel mit Deutschen zu unterhalten.
13. Ich habe heute versucht, mich mit Ihrem deutschen Freunde zu unterhalten.
14. Daran thun Sie recht; denn auf diese Weise werden Sie bald dieser nützlichen Sprache mächtig¹ werden.

¹ Adjektiver, som udtrykke Besiddelse, Begjærlighed, Kundskab, Lagttagelse, Erindring, Delagtighed eller det modsatte, fordre i tysk Genitiv. Saadanne ere: *ansichtig*, *var*; *eingeben*, *erindrende*; *fähig*, *i Stand til*; *gewiss*, *vis paa*; *gewohnt*, *vant til*; *kundig*, *kyndig*; *mächtig*, *mægtig*; *milde*, *træt*; *schuldig*, *skyldig*; *sicher*, *sikker*; *voll*, *fuld*; *werth*, *værd*; *würdig*, *værdig*.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det almindelige Samtale-Sprog.

Bemærkninger om Adjektivernes Bøjning.

1. Adjektiver, der ende paa *el*, *en* og *er*, bortkaste deres *e* i Bøjningen.

Exempel:

<i>Nom.</i> der edle Mann,	die edlen Männer,
<i>Gen.</i> des edlen Mannes,	der edlen Männer,
<i>Dat.</i> dem edlen Manne,	den edlen Männern,
<i>Akk.</i> den edlen Mann,	die edlen Männer,
den ædle Mand o. s. v.	de ædle Mænd o. s. v.

Bej paa samme Maade die eitle¹ Frau, den fængelige Kone, der ebne² Pſad, den jævne Sti, das tapre³ Heer, den tapre Hær.

2. National-Adjektiver have sædvanlig *isch*; de skrives med lille Begyndelsesbogstav.

amerikanisch, amerikansk	österreichisch, østrigsk
dänisch, dansk	polnisch, polsk
deutsch, tysk	portugiesisch, portugisisk
englisch, engelsk	preußisch, prøjsisk
französisch, fransk	russisch, russisk
griechisch, græsk	sächsisch, sachsisk
holländisch, hollandsk	schwedisch, svensk
irländisch, irsk	spanisch, spansk
italienisch, italiensk	türkisch, tyrkisk
norwegisch, norsk	

¹ Af ettel.

² Af eben.

³ Af tapfer.

3. Adjektivet **høj**, **høj**, mister sit c ved Bejningen, naar det staar foran et Substantiv; f. Ex. der **hoje** Thur, det **høje** Taarn.

4. Adjektiverne benyttes ofte som Substantiver; de begynde da med stort Bogstav, men bøjes ganske som ellers. Ex.: ein **Ulter**, en gammel **Mand**, der **Ulte**; ein **Gelehrter**, en lærde, der **Gelehrte**; ein **Gefangener**, en **Fange**, der **Gefangene**; ein **Bedienter**, en **Tjener**, der **Bediente**; ein **Deutschher**, en **Tysker**, die **Deutsch**, **Tyskerne**.

5. Adjektiverne paa er, der ere dannede af Bynavne, kunne ikke bøjes: ein **Hamburger** **Kaufmann**, en **Kjøbmand** fra Hamborg, der **Hamburger** **Kaufmann**.

6. Efter **etwas**, **viel**, **wenig** og **mehr** faa de som Substantiver brugte Adjektiver den neutrale Endelse **es**, f. Ex. **etwas Gutes**, **noget godt**, **nichts Neues**, **intet nyt**.

7. Naar et Adjektiv har foran sig: **andere**, **beide**, **einige**, **etliche**, **manche** og **solche** samt **mehrere**, **viele** eller **wenige**, endes det i Nominativ og Akkusativ Pluralis paa e i Stedet for en.

8. Naar et Adjektiv faar Präfixet **un**, bliver Betydningen nægtende (sml. vort **u**); **glücklich**, **lykkelig**, **unglücklich**, **ulykkelig**.

Anm. Paa samme Maade anvendes Präfixet ab ved Participier: **geneigt**, **tilbøjelig**; **abgeneigt**, **utilbøjelig**.

Adjektivernes Komparation.

1. Tysk har ligesom dansk to Sammenligningsgrader: 1) Komparativ, der udtrykker en højere (eller lavere) Grad af en Egenskab, og 2) Superlativ, der udtrykker den højeste (eller laveste) Grad af en Egenskab.

Anm. Selve Positiv, der blot udtrykker Egenskaben uden nogen Sammenligning, betragtes ikke som nogen Grad.

2. Komparativ dannes af Positiv ved at tilføje er og Superlativ ved at tilføje est eller st. Vokalerne

a, o, u forandres i de fleste Enstavelsesord¹ til ä, ö, ü.

Positiv. Komparativ.

Superlativ.

schön	schöner	schönste
smuk	smukkere	smukkest
reich	reicher	reichste
rig	rigere	rigest

Anm. 1. Superlativ faar est, naar Positiv ender paa d, t, ð, ß, s, st; der mildeste, der breiteste, der süßeste, men der schönste. (Participier paa end og et faa dog kun st; der reizendste, den mest tillokkende; der gewildeste, den mest dannede.)

Anm. 2. Superlativens første Form (der [die, das] schönste) er den *attribute* og bruges kun, naar et Substantiv folger efter eller er underforstaaet. Er ist der reichste Mann in der Stadt, han er den rigeste Mand i Byen; dieser Knabe ist der fleißigste (Knabe), denne Dreng er den flittigste.

Anm. 3. Den anden Form (am reichsten) er ubøjelig og kaldes den *adverbiale*. Den bruges ofte, naar Adjektivet staar prædikativt efter sein, og har sin Plads i Slutningen af Sætningen. Gold ist kostbar, aber Eisen ist am nützlichsten, Guld er kostbart, men Jærn er nyttigst. Naar et Ord sammenlignes med sig selv i Forhold til sin Egenskab, skal denne Form bruges; der Fluß ist hier am tiefsten, Floden er dybest her.

Anm. 4. En anden adverbial Form for Superlativ er aufs med følgende Adjektiv: aufs beste, paa bedste Maade, aufs schönste. Denne Form bruges dog ikke ofte.

3. *Uregelmæssig* og *ufuldstændig Komparation*. a) Følgende Adjektiver bøjes uregelmæssig:

Positiv. Komparativ.

Superlativ.

groß	größer	größte
stør	større	største

¹ De sædvanligste af disse ere: alt, gammel; arg, slem; arm, fattig; grob, grov; hart, haard; jung, ung; kalt, kold; klug, klog; krant, syg; kurz, kort; lang, lang; roth, rød; scharf, skarp; schwach, svag; schwarz, sort; stark, stærk; warm, varm.

<i>Postiv.</i>	<i>Komparativ.</i>	<i>Superlativ.</i>
hoch, høj	höher, højere	{ der höchste am höchsten } højst
nahe, nær	näher, nærmere	{ der nächste am nächsten } nærmest
viel, { megen meget }	mehr, mere	{ der meiste am meisten } mest
wenig, { lidet lidt }	weniger, { mindre minder }	{ der wenigsten am wenigsten der mindeste am mindesten } mindst

b) Følgende af Sted-Adverbier eller Præpositioner afledede Adjektiver mangler Positiv.

<i>Komparativ.</i>	<i>Superlativ.</i>
der äußere, den ydre	der äußerste, den yderste
der innere, den indre	der innerste, den inderste
der obere, den øvre	der oberste, den øverste
der untere, den nedre	der unterste, den underste
der mittlere, den i Midten	der mittlste, den mellemste
der hintere, den bagved	der hinterste, den bageste
der vordere, den foran	der vorderste, den forreste
der niedere, den nedre	der niederste, den nederste

4. Undertiden sætter man Ordet *aller*, Gen. Plur. af *all*, foran Superlativ for at forstærke denne: *der allerbeste*, *den allerbedste*, *der ältesterste*, *den allermørste*, *ein allerliebstes Kind*, *et allerkjørreste Barn*.

5. Den absolute Superlativ, der udtrykker en særliges høj Grad af en Egenskab hos en Gjenstand uden Sammenligning med en anden, dannes sædvanlig af *höchst*, *højst*, *äußerst*, *yderst*, *überaus*, *overmaade*, *ungemein*, *ualmindelig*, *sehr*, *meget*. Dies ist eine höchst wichtige Nachricht, dette er en meget vigtig Efterretning; er war äußerst aufgebracht, han var i hejste Grad opbragt.

6. Som i en Komparativsætning gjengives med *wie* eller *als*: Er ist ebenso jung wie (als) ich, han er lige saa ung som jeg. Sie war nicht so gebildet wie (als) ihre Freundin, hun var ikke saa dannet som sin Veninde. Dobbelt saa med følgende Adjektiv oversættet

med noch einmal so — eller doppel so —: Sie sind noch einmal so alt (doppel so alt) als mein Bruder, De er dobbelt saa gammel som min Broder.

7. Jo... desto oversættes ved je... desto: je grøßer der Gewinn, desto kleiner der Verlust, jo større Gevinst, desto mindre Tab.

Uægte sammensatte Verber.

1. Uægte (adskillelig) sammensatte Verber ere saadanne, som have et adskilleligt Præfix¹. De fleste Præfixer bestaa af Præpositioner eller Adverbier, f. Ex. aus'-gehen, gaa ud; weg'-gehen, gaa bort; an'-fangen, begynde.

2. Præfixet skilles fra Verbet og sættes i Sætnings Slutning i Præsens og Imperfektum i Hovedsætninger og altid i Imperativ, f. Ex.: Præs. ich gehe heute nicht aus, jeg gaar ikke ud i Dag; Imperf. gingen Sie gestern aus, gik De ud i Gaar; Imper. gehen Sie aus, gaa ud.

3. Naar en Sætning begynder med et relativt Pronomen eller en underordnet Konjunktion (se Side 55), kan Præfixet og Verbet ikke skilles, f. Ex.: der Mann, welcher jetzt aus'-geht, den Mand, der nu gaar ud; wenn Sie heute aus'-gehen, naar De gaar ud i Dag; als ich gestern aus'-ging, da jeg gik ud i Gaar.

4. I Part. Perf. sættes ge og i Infinitiv zu mellem Præfixet og Verbet: aus'-ge-gangen, aus'-zu-gehen.

Konjugation af et uægte sammensat Verbum.

Afskrivebaren, afskrive.

<i>Indikativ.</i>	<i>Konjunktiv.</i>
Præs. ich schreibe ab	jeg ich schreibe ab
du schreibst ab	jeg du schreibest ab
er schreibt ab	jeg er schreibe ab
wir schreiben ab	jeg wir schreiben ab
ihr schreib(e)t ab	jeg ihr schreibet ab
sie schreiben ab	jeg sie schreiben ab

¹ Uægte sammensatte Verber have altid Tonen paa Præfixet.

<i>Indikativ.</i>	<i>Konjunktiv.</i>
<i>Imperf.</i> ich schrieb ab, jeg skrev af o. v. s.	ich schriebe ab, jeg skrev af...
<i>Perf.</i> ich habe abgeschrieben, jeg har afskrevet o.s.v.	ich habe abgeschrieben, jeg have afskrevet...
<i>Pluskv.</i> ich hatte abgeschrieben o. s. v.	ich hätte abgeschrieben o. s. v.
<i>Fut.</i> ich werde abschreiben...	ich werde abschreiben...
<i>Fut. exakt.</i> ich werde abgeschrieben haben...	ich werde abgeschrieben haben
<i>Kondit. I.</i> ich würde ab-	
schreiben...	
<i>Kondit. II.</i> ich würde ab-	
geschrieben haben...	
<i>Imper.</i> schreibe ab	<i>Infin.</i> Pr. abzuschreiben
schreib(e)t ab	Perf. abgeschrieben zu haben
<i>Part.</i> <i>Præs.</i> abschreibend	Perf. abgeschrieben

Partikler, som danne uægte Sammensætninger.

1. *ab:* abreisen, afrejse; *Pr.* ich reise ab; *Imp.* ich reiste ab; *Perf.* ich bin abgereist; abnehmen¹, aftage; abslagen², afslaa, nægte; abweichen³, afvige.
2. *an:* ankommen, ankomme; *Pr.* ich komme an; *Imp.* ich kam an; *Perf.* ich bin angekommen; anfangen⁴, begynde; annehmen⁵, antage; anziehen⁶, tage paa; sich anfleiden, klæde sig paa.
3. *auf:* aufstehen, staa op; *Pr.* ich stehe auf; *Imp.* ich stand auf; *Perf.* ich bin aufgestanden; aufhalten⁷, opholde; aufhören, ophøre; aufmachen,aabne.

¹ nehme ab, nahm ab, abgenommen.
² schlage ab, slæg ab, abgeschlagen.
³ weiche ab, wich ab, abgewichen.
⁴ fange an, fng an, angefangen.
⁵ nehme an, nahm an, angenommen.
⁶ ziehe an, zog an, angezogen.
⁷ halte auf, hilst auf, aufgehalten.

4. *aus:* ausgehen, gaa ud; *Pr.* ich gehe aus; *Imp.* ich ging aus; *Perf.* ich bin ausgegangen; ausgegeben¹, give ud; aussprechen², udtale.
5. *bei:* beistehen (med Dativ), staa bi; *Pr.* ich steh bei; *Impf.* ich stand bei; *Perf.* ich habe bei- gestanden; beitragen³, bidrage.
6. *dar:* darstellen, fremstille; darbringen⁴, tilbyde.
7. *ein:* einführen, indføre; einladen⁵, indbyde.
8. *fort:* fortfahren, vedblive; ich fahre fort, ich fuhr fort, fortfahren; forttragen, bære bort; fortduern, vare ved; fortsegen, fortsætte.
9. *her:* herbringen, bringe hid; ich bringe her, ich brachte her, hergebracht.
10. *heim:* heimkommen, komme hjem; ich komme heim, ich kam heim, heimgekommen.
11. *hin:* hinstellen, sætte hen; hingehen, gaa hen.
12. *los:* loslassen, slippe fri; ich lass los; ich ließ los, losgelassen, losreißen⁶, rive løs.
13. *mit:* mittheilen, meddele; mitwirken, medvirke; mitnehmen, medtagte.
14. *nach:* nachlassen, give efter, holde op; nachfolgen, følge efter; nachlaufen⁷, løbe efter.
15. *nieder:* niederlegen, nedlægge.
16. *vor:* vorstellen, forestille; vorlesen⁸, forelæse; vor kommen, forekomme.
17. *weg:* wegnehmen, tage bort; wegbleiben⁹, blive borte.
18. *zu:* zumachen, lukke i; zuschließen¹⁰, lukke til; zu bringen, tilbringe.

¹ gebe aus, gab aus, ausgegeben.

² spreche aus, sprach aus, ausgesprochen.

³ trage bei, trug bei, beigetragen.

⁴ bringe dar, brachte dar, dargebracht.

⁵ lade ein, lud ein, eingeladen.

⁶ reiße los, riss los, losgerissen.

⁷ laufe nach, lief nach, nachgelaufen.

⁸ lese vor, las vor, vorgelesen.

⁹ bleibe weg, blieb weg, weggeblieben.

¹⁰ schließe zu, schloß zu, zugeeschlossen.

Ord.

Das Hotel.
 drei Treppen hoch
 hin auf gehen
 ich gehe hinauf
 hinunter gehen
 ich gehe hinunter
 eine Stufe (Pl. -n)

Hotellet.
 paa tredje Sal
 gaa op
 jeg gaar op } ad Trappen
 gaa ned }
 jeg gaar ned et Trappetrin

Et Brev.

Berlin, den 1sten Januar 1886.

Herrn Wilhelm Bauer in Dresden.

Geehrter (højtarede) Herr!

In Beantwortung¹ Ihres werthen² Briefes vom 13.³ December beehte ich mich⁴, Ihnen mitzutheilen⁵, daß es Ihrem Herrn Sohne bedeutend⁶ besser geht, und daß er schon morgen das Zimmer wird verlassen⁷ können. Sie brauchen sich⁸ also seinetwegen⁹ keine Sorge¹⁰ zu machen.

Gleichzeitig¹¹ habe ich die Ehre, Sie zu benachrichtigen¹², daß ich die mir gesandten Waaren vollständig¹³ und mit circa¹⁴ fünf und zwanzig Procent¹⁵ Gewinn¹⁶ verkauft habe. Den Betrag¹⁷ abzüglich¹⁸ meiner Unkosten¹⁹ füge ich bei²⁰ und verbleibe²¹

Hochachtungsvoll²²

Richard Schmidt.

¹ Som Svar paa. ² ærede. ³ af den trettende. ⁴ har jeg den Ære. ⁵ at meddele. ⁶ betydelig. ⁷ forlade sit Værelse. ⁸ behøver. ⁹ for hans Skyld. ¹⁰ Bekymring. ¹¹ Samtidig. ¹² underrette om. ¹³ fuldstændig, helt og holdent. ¹⁴ omtrent. ¹⁵ 25 %. ¹⁶ Gevinst. ¹⁷ Beløbet. ¹⁸ med Fradrag af. ¹⁹ Omkostninger. ²⁰ vedtøjer, indeslutter. ²¹ forbliver. ²² med Højagtelse. „Und verbleibe(n) hochachtungsvoll“ er den sædvanlige Slutning paa et tysk Brev.

VII.

(Fortsættelse.)

1.

15. Det har jeg allerede hørt, og min Ven siger, at De har underholdt Dem (først Samtale) aldeles flydende.
16. Meget forbunden for Deres Kompliment.
17. Jeg bryder mig ikke meget derom (gjør mig intet ud af det).
18. Jeg bryder mig ikke meget om dette Tab.
19. Har De gjort gode Forretninger?
20. Jeg gjorde meget gode Forretninger, da jeg var i M.
21. Det glæder mig at høre (dette).
22. Jeg er Dem meget forbunden for deres godhedsfulde Forespørgsel, men for Øjeblikket gaa Forretningerne alle Vegne daarlig.
23. Det gjør mig ondt at høre (dette).

2.

Hvis De gjorde mig den Tjeneste.
 Om (hvis)
 De

VII.

(Fortsættelse.)

1.

15. Das habe ich schon gehört; und mein Freund sagt, daß Sie sich ganz fließend unterhalten haben (hätten).
16. Sehr verbunden für Ihr Compliment.
17. Ich mache mir Nichts daraus.
18. Ich mache mir nicht Viel aus diesem Verlust.
19. Haben Sie gute Geschäfte gemacht?
20. Ich habe sehr gute Geschäfte gemacht, als ich in M. war.
21. Es freut mich, dies zu hören.
22. Ich bin Ihnen sehr verbunden für Ihre gütige Nachfrage; augenblicklich aber gehen die Geschäfte überall schlecht.
23. Es thut mir leid, dieses zu hören.

2.

Wenn Sie mir den Gefallen thäten.
 Wenn
 Sie

mir
den Tjeneste
gjorde.

mir
den Gefallen
thäten¹.

1. Vil De gjøre mig en Tjeneste?
2. Hvorfor vil De ikke gjøre mig den Tjeneste, som jeg beder Dem om?
3. Vær saa god at gjøre mig den Tjeneste at oversætte dette franske Brev for mig.
4. Jeg vilde meget gjærne gjøre (vise) Dem denne Tjeneste, men det er aldeles umuligt, thi for Øjeblikket har jeg særdeles meget at gjøre (udrette) for min egen Regning (for mig selv).
5. Hvad skal man da gjøre? (hvad er der da at gjøre).
6. Jeg kan slet intet gjøre i denne Sag.
7. Jeg vilde være Dem meget forbundet, hvis

1. Wollen Sie mir einen Gefallen thun?
2. Warum wollen Sie mir nicht den Gefallen thun, um den ich Sie bitte?²
3. Bitte, thun Sie mir den Gefallen und übersetzen Sie diesen französischen Brief für mich.
4. Ich möchte Ihnen diesen Gefallen sehr gern thun (erweisen³), aber es ist ganz unmöglich, denn augenblicklich habe ich sehr viel zu thun (zu verrichten) für meine eigene Rechnung.
5. Was soll man denn thun? (Was ist denn zu thun?)
6. Ich kann in dieser Angelegenheit gar nichts thun.
7. Ich würde Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie

¹ Sie thäten er Imp. Konj. af thun, der bøjes uregelmæssig:
Pr. Ind. ich thue, du thust, er thut, wir thun, ihr thut, sie thun.
Pr. Konj. ich thue, du thuest, er thue, wir thuen...

Imp. Ind. ich that, du thatst, er thatst, wir thaten, ihr thatet, sie thaten.

Perf. Part. gethan.

² Bitten (bede) hedder i Imp. Ind. ich bat, Konj. ich bâte, P. P. gebeten.

³ Imp. ich erwies, P. P. erwiesen.

- De viste mig denne Tjeneste.
8. Det gjør intet.
9. Det gjør intet til Sagen.
10. Saa ondt det gjør mig, kan jeg ikke vise Dem den Tjeneste, som De forlanger af mig.
11. Gjør det for min Skyld! (for Kjærlighed til mig).
12. Gjør det ikke!
13. Dermed er intet udrettet.
14. Jeg vil intet mere have at gjøre med dette Menneske.
15. Hvormed kan jeg tjene Dem?
16. Jeg har gjort alt, hvad jeg kunde (mit mest mulige) for ham, og dog er han ikke tilfreds.
17. Hold op! (gjør Ende paa det).
- mir diesen Gefallen thäten.
8. Das thut Nichts.
9. Das thut Nichts zur Sache.
10. So leid es mir thut, kann ich Ihnen nicht den Gefallen erweisen (thun), den Sie von mir verlangen.
11. Thu(e)n Sie es mir zu Liebe!
12. Thu(e)n Sie es nicht!
13. Damit ist Nichts gethan.
14. Ich will Nichts mehr mit diesem Menschen zu thun (schaffen) haben.
15. Womit kann ich Ihnen dienen?
16. Ich habe mein Möglichstes für ihn gethan, und doch ist er nicht zufrieden.
17. Machen Sie ein Ende! (Hören Sie auf!)

Nøgle til Øvelsen

(Side 70).

Warum haben Sie meine Kleider nicht rein gemacht, Kellner? Wickeln Sie meine Stiefel, und machen

Sie meine Kleider gleich rein. Ich werde mit dem nächsten Zug nach M. abreisen. Machen Sie, bitte, mein Zimmer rein. Machen Sie gleich mein Bett. Ich möchte zu Bett gehen, ich bin sehr müde. Ich war die ganze Nacht (Pl. Nächte) auf der Eisenbahn. Können Sie dieses Telegram (Pl. -e) gleich absenden? Um wie viel Uhr geht der Schnellzug nach H. ab? Um halb sechs. Gut; dann wecken Sie mich um drei Viertel auf fünf pünktlich, und bringen Sie mir mein Frühstück Schlag fünf Uhr. Was wünschen Sie zum Frühstück? Bringen Sie mir eine Portion (Pl. -en) Kaffee, und sehen Sie zu, daß meine Kleider rein gemacht und meine Stiefel gewichst sind.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Uægte sammensatte Verber.

(Fortsættelse.)

Øvelse.

Jeg rejser i Aften; pak derfor alle mine Sager ind.
Han ankom hertil i Gaar Aftes Klokken ti.

Naar begynder Koncerterne?

Hvor begynder vor Lektie?

Hun har endnu ikke begyndt at klæde sig paa.

Vær saa god at klæde Dem paa strax?

Staa op, det er allerede meget sildigt.

Hvad Klokkeslet er De staaet op i Morges?

Jeg staar sædvanlig op Klokken syv.

Vær saa god at lukke Vinduet op.

Hvorfor lukker De ikke Vinduet op?

Det er meget lummert i dette Værelse.

Luk Døren til; det trækker ganske skrækkelig.

Hvor gaar De hen i Aften?

Som min Broder meddeler mig, giver man i Dag et nyt Stykke i det kongelige Theater, og hvis De synes om det, ville vi gaa sammen derhen.

Meddel Hr. B. denne Efterretning og sig ham, at jeg vil gjøre mit bedste for at staa ham bi.

Det forekommer mig, som om han ikke vilde skrive denne Adresse op for Dem.

Vær saa god at tage Deres Støvler af; Opvarteren maa nu gjøre dem rene, da Berliner Iltoget allerede afgaar Klokken fire i Morgen tidlig.

Sammensatte Partikler, der danne vægte Sammensætninger.

1. Präfixerne eller Partiklerne selv ere enten enkelte eller sammensatte.

2. De fleste sammensatte Präfixer ere dannede ved Hjælp af Adverbierne her og hin, mellem hvilke man maa skjælue nøje. Her og dets Sammensætninger betegner en Bevægelse hen *til* den talende, hvorimod hin og dets Sammensætninger betegner en Bevægelse *fra* den talende, f. Ex.: Kommen Sie sofort zu mir herauf, kom strax op til mig. (Den talende indtager en højere Plads end den tiltalte.) Geh' hin zu ihm hinauf, gaa op til ham. (Den talende indtager sammen med den tiltalte en lavere Plads, og den tiltalte skal gaa væk *fra* den talende).

3. Nogle af disse Partikler (Präfixer), enkelte saavelsom sammensatte, kunne atter forbindes med vægte sammensatte Verber, f. Ex. an' vertrauen, anbetro; an' befehlen, anbefale; aus' verkaufen, sælge ud; voraus' bezahlen, betale i Forvejen.

Saadanne Sammensætninger ere *vægte* og behandles som disse med Undtagelse af, at ge bortfalder i Participlum. (Sammenligu Noten Side 92.)

Bøjnings-Exempel.

Anvertrauen. *Pr. Ind.* ich vertraue an, *Inf.* anzuvertrauen, *P. P.* anvertraut.

Anbefhlen. *Pr. Ind.* ich befiehle an, *Imp.* ich befahl an, *Inf.* anzubefhlen, *P. P.* anbefohlen.

4. Følgende Verber, der tidligere skreves i to Ord, maa behandles som vægte sammensatte Verber.

<i>Infinit.</i>	<i>Pr. Ind.</i>	<i>Perf. Part.</i>
fehl'schlagen, slaa fejl	es schlägt ¹ fehl	fehlgeschlagen
frei'sprechen, frikjende	ich spreche ² frei	freigesprochen
gleich'kommen, gaa lige op	ich komme ³ gleich	gleichgekommen

¹ Imp. es schlug fehl, Perf. Ind. es ist fehlgeschlagen.

² Imp. ich sprach frei.

³ Imp. ich kam gleich, Perf. Ind. ich bin gleichgekommen.

fest'setzen, fastsætte	ich setze fest	festgesetzt
lieb'haben, synes om	ich habe lieb	liebgehabt
still'schweigen, være stille	ich schweige ¹ still	stillgeschwiegen
statt'finden, finde Sted	(das Concert) fin= det ² statt	stattgefunden
wahrnehmen, iagttage	ich nehme ³ wahr	wahrgenommen

Øvelse.

Vilde De gjøre mig den Tjeneste, at skrive dette Brev af for mig, naar De havde Tid? Jeg vilde med Fornøjelse afskrive det, naar jeg ikke maatte gaa ud for at gjøre nogle Indkjøb. Forekommer det Dem ikke, som om nogen gik frem og tilbage der oppe? Vær saa god at forestille mig for Deres Ven. Er det Dem meget magtpaalliggende at gjøre hans Bekjendtskab? Kunde De maaske sige mig, (paa) hvilken Dag denne Højtidelighed finder Sted? Højtideligheden finder Sted i Morgen. Det gjør mig rigtig ondt, saa kan jeg ikke gaa derhen. Og hvorfor da ikke? Min Broder kommer først i Overmorgen tilbage fra sin Rejse, og jeg har ikke Lyst at gaa uden ham. Hvem har meddelt Dem denne Efterretning? Hr. B. meddeler mig netop nu, at den Herre, som vi i Gaar saa i Central Banegaardens Ventesal, er en af de herværende Professorer.

Ord.

der Flur (e)
ein Vorzimmer
ein Hinterzimmer
das Fenster
einfenstrig
zweifenstrig
die Wohnung

Forstuen
et Værelse til Gaden
et Værelse til Gaarden
Vinduet
med et Vindue
med to Vinduer
Boligen, Lejligheden

¹ Imp. ich schwieg still.

² Imp. (das Concert) fand Statt.

³ Imp. ich nahm wahr.

eine Wohnung nehmen	tage en Lejlighed
eine Wohnung miethen	leje en Lejlighed
die Miethe	Lejen
möblirte Zimmer	møblerede Værelser
unmöblirte Zimmer	umøblerede Værelser
der Teppich (e)	Tæppet
der Tisch (e)	Bordet
der Schreibtisch	Skrivebordet
die Tischdecke	Borddugen, Dugen
der Stuhl (Stühle)	Stolen
der Lehnsstuhl	Lænestolen
das Sofa (s)	Sofaen
die Bettdecke	Sengetæppet
wollene Decken	uldne Tæpper
das Laken	Lagenet
reine Laken	rene Lagener
ein Federbett (Neutr.)	et Bolster
der Kleiderschrank (Schrank)	Klædeskabet
der Haken	Krogen
aushängen	hænge op
hängen Sie Ihre Kleider auf!	hæng Deres Klæder op!
der Spiegel	Spejlet
der Waschtisch	Vaskebordet
sich waschen	vaske sig
Warum haben Sie sich nicht gewaschen?	Hvorfor har De ikke vasket Dem?
Waschen Sie sich das Gesicht und die Hände!	Vask Deres Ansigt og Hænder!
das Waschbecken	Vandfadet
der Wasserkrug	Vandkanden
die Seife	Sæben
ein Stück Seife	et Stykke Sæbe
der Seifnapf	Sæbeskaalen
der Toilettentisch	Toiletbordet
die Kommode	Kommoden.

VIII. (Fortsættelse.)	VIII. (Fortsættelse.)
1.	1.
At opskrive mig Navnene paa de bedste herværende Firmaer.	Mir die Namen der besten hiesigen Firmen aufzuschreiben.
(til) mig	Mir (Dativ af ich, jeg)
Navnene	die Namen ¹
(paa) de bedste	der besten (Gen. Pl.)
herværende	hiesigen (der, die, das hiesige)
Firmaer	(die) Firmen (Sing. die Firma)
at opskrive.	aufzuschreiben ² .
<hr/>	
1. Vær saa god at skrive mig denne Herres Adresse op.	1. Schreiben Sie mir die Adresse dieses Herrn gefälligt(godhedsfuldt) auf.
2. Har De opskrevet mig Navnene paa de bedste herværende Firmaer?	2. Haben Sie mir die Namen der besten hiesigen Firmen aufgeschrieben?
3. Saa snart jeg har sluttet (er færdig med) dette Brev, vil jeg opskrive Dem de Adresser, som De forlanger af mig.	3. Sowie ich mit diesem Briefe fertig bin, werde ich Ihnen die Adressen ausschreiben, welche Sie von mir verlangen.
4. Vær saa god at gjøre mig den Tjeneste at skrive den Gade op, i hvilken denne Dame bor.	4. Bitte, thun Sie mir den Gefallen und schreiben Sie mir die Straße auf, in welcher diese Dame wohnt.
5. Jeg vilde være Dem meget forbunden, hvis De gjorde mig den Tje-	5. Ich würde Ihnen sehr verbunden sein, wenn Sie mir den Gefallen thäten,

¹ Se Side 72.² Uægte sammensat Verbum. Pr. Ind. ich schreibe auf, Imp. ich schrieb auf, Perf. Part. aufgeschrieben.

- neste at skrive disse Ord op for mig.
6. Jeg er bange for (frygter), at jeg vil glemme, hvad De lige har sagt mig.
  7. Gjør mig den Tjeneste at skrive mig det op, for at jeg ikke skal glemme det.
  8. Kjender De dette Firma?
  9. Nej, min Herre, dette Hus er mig ikke bekjendt. Jeg har ikke gjort Forretninger med det.
  10. Vil De maaske gjøre mig den Tjeneste at forhøre Dem om samme?
  11. Jeg har forhørt mig om denne Mand, og hører, at man holder ham for meget solid; man siger, at han besidder en meget stor Fortune.
  12. Han er en af de første herværende Kjøbmænd.
  13. Hvad synes De om Livet her?

- mir diese Worte aufzuschreiben.
6. Ich fürchte, ich werde vergessen¹ was Sie mir soeben gesagt haben.
7. Thun Sie mir den Gefallen und schreiben Sie es mir auf, damit ich es nicht vergesse.
8. Kennen Sie diese Firma?
9. Nein, mein Herr, dieses Haus ist mir nicht bekannt. Ich habe keine Geschäfte mit demselben gemacht.
10. Wollen Sie mir vielleicht den Gefallen thun, sich nach demselben zu erkundigen?
11. Ich habe mich nach diesem Manne erkundigt und höre, daß man ihn für sehr solid hält; man sagt, er besitze ein sehr großes Vermögen.
12. Er ist einer der ersten hiesigen Kaufleute².
13. Wie gefällt Ihnen das hiesige Leben?

¹ Vergessen, glemme (Pr. ich vergesse, du vergißest, er vergift, wir vergessen, ihr vergesst, sie vergessen; Imperf. ich vergaß, Imp. vergiß, P. P. vergessen), er et øgte (uadskilleligt) sammensat Verbum; se Side 92.

² Kaufmann faar i Pluralis Kaufmänner, naar man mener enkelte Personer, f. Ex. zwei Kaufmänner; staar Pluralis kollektivt, for at betegne hele Klassen, bruges Formen Kaufleute.

14. Giv mig en Avis her fra Byen; jeg vilde gjærne læse Annoncerne.
15. Jeg vilde gjærne engagere en tysk Kommiss.
16. Vær saa god at skrive mig en Announce til den herværende Avis.
17. Jeg skal forhøre mig om Dem hos et herværende Firma.
18. I Mellemtiden skriver De mig godhedsfuldt Deres Adresse op.

Sætninger og Udryk fra sædvanlig Samtale.

1. Hvad hedder De?
2. Hvad hedder den Herr, med hvem De i Gaar Morges var paa Bane-gaarden?
3. Véder De, hvad denne Herr hedder?
4. Hvad hedder det paa tysk?
5. Hvad betyder det paa dansk?
6. Hvad var det, De sagde?
7. Jeg spurgte, hvad denne Gjenstand hedder paa tysk?
8. Vær saa god at sige

Sætninger og Udryk fra sædvanlig Samtale.

1. Wie heißen Sie?
2. Wie heißt der Herr, mit welchem Sie gestern Morgen auf dem Bahnhof waren?
3. Wissen Sie, wie dieser Herr heißt?
4. Wie heißt das auf Deutsch?
5. Was bedeutet das auf Dänisch?
6. Was sagten Sie?
7. Ich fragte, wie dieser Gegenstand af Deutsch heißt.
8. Sagen Sie mir gefälligst,

- mig, hvad dette Ord betyder paa dansk?
9. Jeg har ikke rigtig forstaet, hvad De sagde.
  10. De taler for hurtigt, min Herre; er De saa venlig at tale noget langsommere?
  11. Har De forstaet mig?
  12. Jeg forstod ikke et Ord, da De talte med Konduktøren.
  13. Taler De tysk?
  14. Jeg taler kun daarlig tysk.
  15. Jeg taler tilstrækkelig til at klare mig (hjælpe mig igennem).
  16. Kan De tysk?
  17. Jeg forstaar det bedre, end jeg taler det.
  18. De mangler Øvelse.
  19. Jeg mangler Øvelse, men jeg taler det godt nok til at gjøre mig forstaaelig.
  20. Jeg har ikke Øvelse nok.
  21. Jeg vilde ønske, jeg havde mere Øvelse.
  22. Jeg vilde ønske, jeg havde mere Lejlighed til at tale tysk.
  23. Jeg mangler Lejlighed

- was dieses Wort auf Dänisch bedeutet.
9. Ich habe nicht recht verstanden, was Sie sagten.
  10. Sie sprechen zu schnell, mein Herr; wollen Sie gefälligst etwas langsamer sprechen?
  11. Haben Sie mich verstanden?
  12. Ich habe kein Wort verstanden, als Sie mit dem Schaffner sprachen.
  13. Sprechen Sie Deutsch?
  14. Ich spreche nur gebrochen Deutsch.
  15. Ich spreche genügend, um fertig zu werden (mir durchzuhelfen).
  16. Können Sie Deutsch?
  17. Ich verstehe es besser, als ich es spreche.
  18. Es fehlt Ihnen an Übung.
  19. Es fehlt mir an Übung, aber ich spreche es gut genug, um mich verständlich zu machen.
  20. Ich habe nicht Übung genug.
  21. Ich wünschte, ich hätte mehr Übung.
  22. Ich wünschte ich hätte mehr Gelegenheit, Deutsch zu sprechen.
  23. Es fehlt mir an Gelegen-

- til at underholde mig med Tyskere.
24. Hvorfor underholder De Dem ikke med min Svigerinde? Hun taler tysk aldeles flydende.
  25. Jeg frygter for at gjøre Fejl i Talen.
  26. De skulde hyppig tale med Tyskere og høre, hvorledes de tale (give Agt paa deres Udtale).
  27. Lad De os kun tale tysk.
  28. Min Broder har længe studeret det tyske Sprog og forstaar det grundig.
  29. Han taler det lige saa flydende som sit Mordersmaal.
  30. De taler virkelig ud-mærket tysk.
  31. De har en meget god Udtale.
  32. Finder De ikke, at han udtaler (Ordene) godt?
  33. De taler ikke daarligt.
  34. Jeg finder, at han udtaler (Ordene) meget daarligt.

¹ Pr. Ind. af sprechen bøjes:

ich spreche wir sprechen
du sprichst ihr sprechet
er spricht sie sprechen

Imp. ich sprach, Imper. sprich, Perf. Part. gesprochen.

² Verber paa iesen (iren) saa intet ge i Perf. Part.

heit, mich mit Deutschen zu unterhalten.

24. Warum unterhalten Sie sich nicht mit meiner Schwägerin? Sie spricht ganz fließend Deutsch.
25. Ich fürchte, Fehler im Sprechen zu machen.

26. Sie sollten häufig mit Deutschen sprechen und hören, wie sie reden (auf ihre Aussprache Acht geben).

27. Lassen Sie uns nur Deutsch sprechen!

28. Mein Bruder hat die deutsche Sprache lange studiert² und versteht sie gründlich.

29. Er spricht sie ebenso fließend wie seine Muttersprache.

30. Sie sprechen wirklich ausgezeichnet Deutsch.

31. Sie haben eine sehr gute Aussprache.

32. Finden Sie nicht, daß er gut ausspricht?

33. Sie sprechen nicht schlecht.

34. Ich finde, daß er sehr schlecht ausspricht.

35. Deres Brev vil ikke udrette meget hos ham (vil ikke gjøre stor Virkning paa ham).
36. Jeg kan ikke udrette noget hos ham (formaaer ikke noget over ham).
37. Nu er det ude med os for bestandig.
38. Jeg vil ikke mere vide noget af ham.
39. Er De færdig (har De sluttet)?
40. Er min Frakke færdig?
41. Deres sorte Silkekjole bliver ganske bestemt færdig i Morgen tidlig.
42. Hvorledes gaar det Deres Broder i England?
43. Mange Tak, det gaar ham rigtig godt.
44. Kommer De godt frem ad med Deres tyske Studier?
45. Jo Tak, jeg kommer temmelig godt frem.
35. Ihr Brief wird nicht viel bei ihm ausrichten.
36. Ich kann Nichts bei ihm ausrichten.
37. Jetzt ist es mit uns auf immer aus.
38. Ich will Nichts mehr von ihm wissen.
39. Sind Sie fertig?
40. Ist mein Rock fertig?
41. Ihr schwarz-seidenes Kleid wird ganz bestimmt morgen früh fertig.
42. Wie ergeht es Ihnen Bruder in England?
43. Danke schön; es ergeht ihm recht gut.
44. Kommen Sie mit Ihren deutschen Studien gut vorwärts?
45. Danke schön; ich komme ziemlich gut vorwärts.

Bühne sehen. Nun, wie hat es Ihnen gefallen? Wir konnten natürlich nicht Alles verstehen, aber ich muß sagen, daß das Spiel der dänischen Schauspieler mir besser gefällt als das der deutschen. Und wo haben Sie gestern den Vormittag zugebracht? Gestern waren wir in der Sankt Johannes-Kirche und hörten eine ausgezeichnete Predigt (F. Pl. en). Und konnten Sie Alles verstehen? Jedes Wort. Sie wissen ja, daß ich jeden Morgen die Bibel in dänischer Sprache lese; ich bin daher im Stande, den Gottesdienst zu verstehen.

Kellner, bringen Sie mir frisches Wasser. Wie gefallen Ihnen die schwarzen Hosen, welche Ihr Herr Bruder gekauft hat? Guten Morgen, mein Herr. Wie geht es Ihnen? Danke, es geht mir recht gut. Und wie geht es Ihrem kleinen Sohne? Es geht ihm etwas besser, aber er kann noch nicht ausgehen. Was hat ihm gefehlt? Er hatte sich sehr erkältet. Sprechen Sie Dänisch? Ich spreche nur gebrochen Dänisch; ich verstehe aber fast jedes Wort, das ich höre.

Nøgle til Øvelsen (Side 103).

Waren Sie nicht neulich mit Ihrem Fräulein Schwester im königlichen Theater? Ja, wir wollten einmal ein englisches Stück (Pl. e) von Shakespeare auf einer dänischen

Bemærkninger.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det almindelige
Samtale-Sprog.

Talord.

Talordene deles i *Grundtal*, der svare til Spørgsmaalet *hvor mange?* og *Ordenstal*, der besvare Spørgsmaalet *hvilken i Rækken?*

I. Grundtal.

Eins (ein), en	vierzig, fyrré
zwei, to	fünfzig, halvtreds
drei, tre	sechzig, treds
vier, fire	siebzig, halvfjérds
fünf, fem	achtzig, firs
sechs, sex	neunzig, halvfems
sieben, syv	hundert, hundrede
acht, otte	hundert und eins, hundrede
neun, ni	og et ...
zehn, ti	zwei hundert, to hundrede
elf, elleve	drei hundert, tre hundrede
zwölf, tolv	tausend, tusend
dreizehn, tretten	zwei tausend, to tusend
vierzehn, fjorten	drei tausend, tre tusend
fünfzehn, femten	eine Million, en Million
sechzehn, sexten	eine Billion, en Billion
siebzehn, sytten	1800 ¹ , ein tausend acht hun-
achtzehn, atten	dert eller achtzehn hundert
neunzehn, nitten	1875, ein tausend acht hundert
zwanzig, tyve	fünf und siebzig
ein und zwanzig, en og tyve	1886, ein tausend acht hundert
zwei und zwanzig, to og tyve	sechs und achtzig.
dreißig, tredive	

¹ Aar 1800 oversættes: im Jahre 1800.

1. Ein bøjes som den ubestemte Artikel, naar det staar ved et Substantiv uden foregaaende Bestemmelsesord. Gaar et saadant foran, bøjes rin som et Adjektiv, f. Ex.: mein einer Bruder, der eine Bruder, dieser eine Bruder. Staar ein uden Substantiv og uden Bestemmelsesord, bøjes det som den bestemte Artikel: einer, eine, eines (eins), f. Ex.: einer der vornehmsten Kaufleute der Stadt.

2. Formen eins benyttes altid ved Regning: eins, zwei, drei; einmal eins ist eins. Læg Mærke til Udtrykket: es hat eins geschlagen, Klokken har slaat et.

3. Zwei og drei faa i Genitiv er og i Dativ eu.

4. En Persons Alder udtrykkes paa tysk ligesom paa dansk: wie alt sind Sie? hvor gammel er De? ich bin zwanzig Jahr(e) alt, jeg er tyve Aar gammel.

5. *Regne-Adverbierne* ere:

einmal, en Gang	dreimal, tre Gange
zweimal, to Gange	viermal, fire Gange ...

6. Ved at føje erlei til Grundtallene, dannes ubøjelige Artstal: einerlei, af en Slags; zweierlei, af to Slags; — vielerlei, af mange Slags; allerlei, af alle Slags; mancherlei, af adskillige Slags, ere ligeledes Artstal.

7. *Mangfoldighedstal* dannes ved at føje Stavelsen sach eller fæltig til Grundtallene:

einfach, enkelt	dreifältig}
zweifach } dobbelt	dreifach }
doppelt } dobbelt	zehnfach, tidobbelts
	mehrzahl, mangfoldig.

II. Ordenstal.

der erste, den første	der siebente, den syvende
der zweite, den anden	der achte, den ottende
der dritte, den tredie	der neunte, den niende
der vierte, den fjerde	der zehnte, den tiende
der fünfte, den femte	der elste, den ellefte
der sechste, den sjette	der zwölfe, den tolvte

der dreizehnte, den trettende
der vierzehnte, den fjortende
der fünfzehnte, den femtende
der sechzehnte, den sextende
der siebzehnte, den syttende
der achtzehnte, den attende
der neunzehnte, den nittende
der zwanzigste, den tyvende
der ein und zwanzigste, den
en og tyvende
der dreizigste, den tredivte
der vierzigste, den fyrr-
tyvende

der fünfundzige, den halvtred-
sindstyvende
der sechzige, den tredsinds-
tyvende
der siebzige, den halvfjerd-
sindstyvende
der achtzige, den firsinds-
tyvende
der neunzige, den halvfem-
sindstyvende
der hundertste, den hundrede
der tausendste, den tusende.

Bemærkninger.

1. Ordenstallene dannes af *Grundtallene* ved at tilføje Endelsen te til og med 19 (undtagen første, dritte, acht) og fra 20 Endelsen ste. De bøjes som Adjektiver.

2. Ved sammensatte Tal faar kun det sidste ste, f. Ex.: der elf hundred acht und dreifigste.

3. Datum udtrykkes paa følgende Maade: den tiende Juli = am zehnten Juli eller den zehnten Juli. Hvilken Datum er det i Dag? = der wievielste ist es heute? Det er den ottende, es ist der achtte, wir haben den achtten.

4. Et Slags Ordenstal er der lezte, den sidste; dette Ord kan faa en komparativ Form: der leztere, den senere, der svarer til der erstere, den tidligere.

5. Af Ordenstallene dannes Regne-Adverbier paa ens: *erstens*, for det første, *zweitens*, for det andet, *drittens*, for det tredje . . .

6. Brøktallene ere dannede af Ordenstallene ved Stavelsen tel (= Theil), ein Drittel ($\frac{1}{3}$), ein Viertel ($\frac{1}{4}$), ein Fünftel ($\frac{1}{5}$), en halv hedder ein halb, Halvdelen die Hälfte; halvanden, anderthalb; halvtredje, drittethalb.

Halb er Adjektiv: ein halber Tag, eine halbe Stunde (Time), ein halbes Jahr, das halbe Jahr.

Ord.

Die Schublade, Skuffen (til at skyde ind)
ein Handtuch (N.), et Haandklæde
sich die Hände abtrocknen, tørre sine Hænder
ein Bad (N.), et Bad
die Babewanne, Badekarret
der Hahn, Hanen, Vandhanen
den Hahn aufdrehen, dreje Hanen op
der Ofen (Pl. Öfen), Kakkelovnen.

IX.

(Fortsættelse.)

- 1.
46. De udtaler ikke dette Ord tydelig nok.
47. De lægger falsk Betonung paa dette Ord.
48. Læg den rigtige Betonung paa denne Stavelse.
49. Gjør mig den Tjeneste at rette mig, naar jeg begaar Fejl.
50. Vær saa god at gjentage Deres Spørgsmaal for mig.
51. Gjør mig den Tjeneste at gjentage, hvad De lige sagde.
46. Sie sprechen dieses Wort nicht deutlich genug aus.
47. Sie legen einen falschen Accent auf dieses Wort.
48. Legen Sie den richtigen Accent auf diese Sylbe.
49. Thun Sie mir den Gefallen, mich zu verbessern, wenn ich Fehler mache.
50. Bitte, wiederholen¹ Sie mir Ihre Frage.
51. Wiederholen Sie gefälligst, was Sie soeben sagten.

IX.

(Fortsættelse.)

¹ Wiederholen er et ægte sammensat Verbum, hvorimod de øvrige Sammensætninger med wieder (igjen) ere uægte.

52. Jeg spurgte Dem, om ...
 53. Han spurgte Dem, om De maaske kunde gjøre ham den Tjeneste, at gaa i Banken for ham.
 54. Han spurgte mig, om Hr. Doktoren var hjemme.
 55. De ønsker at vide, om jeg har læst dette Brev.
 56. Det var mit Spørgsmaal.
 57. Det spurgte jeg Dem netop om.
 58. Vær dog saa god at besvare mit Spørgsmaal.
 59. Paa dette Spørgsmaal kan jeg ikke svare.
 60. Det er sandt.
 61. Ganske rigtig (det forstaar sig).
 62. Saaledes er det.
 63. Undskyld, det er en Fejltagelse.
 64. Jeg tror, De tager fejl.
 65. Naar jeg ikke tager meget fejl, saa er dette Hr. D.s Adresse.

52. Ich fragte Sie, ob ...
 53. Er fragte Sie, ob Sie ihm¹ vielleicht den Gefallen¹ thun könnten, für ihn nach der Bank zu gehen.
 54. Er fragte mich, ob² der Herr Doctor zu Hause sei.
 55. Sie wünschen zu wissen, ob ich diesen Brief gelesen habe?
 56. Das war meine Frage.
 57. Darum fragte ich Sie gerade.
 58. Bitte, beantworten Sie mir doch meine Frage (antworten Sie doch auf meine Frage).
 59. Auf diese Frage kann ich nicht antworten.
 60. Das ist wahr.
 61. Ganz richtig (Das versteht sich).
 62. Es ist dem so.
 63. Entschuldigen Sie, das ist ein Irrthum.
 64. Ich glaube, Sie irren sich.
 65. Wenn ich mich nicht sehr irre, so ist dies die Adresse von Herrn D.

¹ De fleste transitive Verber have foruden deres Akkusativs-Objekt tillige et Dativs-Objekt.

² Naar om kan erstattes med hvorvidt, gjengives det paa tysk med ob.

66. Tager De ikke fejl?
 67. Naar han paastaar det, saa tager han fejl.
 68. Jeg er bange for, at De tager fejl.
 69. Jeg forsikrer Dem, at jeg ikke tager fejl.
 70. Vil De være saa venlig at række mig Saltet?
 71. Vil De have den Godhed at give mig Peberet?
 72. Vær saa god (venlig) at række mig Smørret?
 73. Vær dog saa venlig at række mig Smørret?
 74. Er De saa venlig at sige ham det.
66. Irren Sie sich nicht?
 67. Wenn er dies behauptet, so irr er sich.
 68. Ich fürchte, daß Sie sich irren. (Ich fürchte, Sie irren sich.)
 69. Ich versichere Sie, daß ich mich nicht irre.
 70. Wollen Sie die Freundlichkeit haben, mir das Salz zu reichen?
 71. Wollen Sie die Güte haben, mir den Pfeffer zu geben?
 72. Bitte, haben Sie die Güte (die Freundschaft), mir die Butter zu reichen.
 73. Seien Sie doch so gut (Bitte, seien Sie so freundlich) und reichen Sie mir die Butter.
 74. Bitte, seien Sie so freundlich, ihm daß zu sagen (und sagen Sie ihm das; eller: Haben Sie die Güte und sagen Sie ihm das).

2.

Tror De, at jeg kan faa et smukt Værelse til mig selv og et lille Soveværelse til min Søn i dette Hotel for tredive Mark om Ugen, eller vilde De raade mig at tage Logis i et Privathus?

2.

Glanben Sie, daß ich ein hübsches Wohnzimmer für mich selbst und ein kleines Schlafzimmer für meinen Sohn in diesem Hotel für dreizig Mark pro Woche bekommen kann, oder würden Sie mir raten, in einer Privatwohnung Logis zu nehmen?

Tror De?
det tror jeg ikke
jeg tror dig
jeg tror, hvad Du siger mig
hvor kan De tro saadant
noget?

at
jeg
en smuk Dagligstue }
et smukt Værelse }
det er ikke smukt af Dem
bo

hvor bor De?
for mig selv
og

et lille Soveværelse
Søvnen
en lille Lur
sove

i dette Hotel
for tredive Mark
om Ugen (pr. Uge)
om Dagen
om Maaneden
om Aaret
faa

kan.

Glauben Sie?
das glaube ich nicht
ich glaube dir
ich glaube, was du mir sagst.
wie können Sie nur so etwas
glauben?
dass
ich
ein hübsches Wohnzimmer
das ist nicht hübsch von Ihnen
wohnen
wo wohnen Sie?
für mich selbst
und
ein kleines Schlafrimmer
der Schlaf
ein Schläfchen
schlafen (Pr. Ind. ich schlafe,
du schläfst, er schläft, wir
schlafen o. s. v.¹)
in diesem Hotel
für dreifig Mark
pro Woche
pro Tag
pro Monat
pro Jahr
bekommen (stærkt Verbum;
Impf. ich bekam; Perf.
Part. bekommen)
konn (Impf. ich konnte; Perf.
Part. gekonnt).

¹ Stærke Verber med **a** i Stammen forandre i Pr. Ind. dette
a til ä, dog kun i Singularis. Undtagelser ere schaffen, skabe;
schaffen, lyde, og for det meste laden, læsse. Imperf. af schlafen
hedder schlief, Perf. Part. gefchlafen.

1. Jeg tror, at Vejret vil forandre sig.
2. Hvorfor tror De det?
3. Tror De ikke, at han gjorde (vilde gjøre) bedre i at blive hjemme i dette Vejr?
4. Jo, det tror jeg.
5. Tror De, det vil regne i Dag?
6. Det ser ud dertil.
7. Saa tror jeg, at jeg gjorde bedre i at blive hjemme, thi jeg forkjølede mig i Gaar.
8. Jeg tror, De forkjøler Dem, naar De i et saa ustadigt Vejr gaar ud uden Overfrakke.
9. Hvad mener De om Forretningsudsigterne?
10. Jeg tror ikke, at Forretningsudsigterne for næste Sæson ere gode.
11. Jeg spurgte i Gaar Deres Hr. Onkel, hvad han mente om Forretningsudsigterne, og han
1. Ich glaube, daß sich das Wetter verändern wird.
2. Weshalb glauben Sie das?
3. Glauben Sie nicht, daß er besser daran thäte (thun würde), bei diesem Wetter zu Hause zu bleiben? ¹
4. Ja, das glaube ich.
5. Glauben Sie, daß es heute regnen wird?
6. Es sieht darnach aus.
7. Dann glaube ich, daß ich besser daran thäte, zu Hause zu bleiben, denn ich erkältete mich gestern.
8. Ich glaube, Sie werden sich erkältten, wenn Sie bei diesem unbeständigen Wetter ohne Überrock ausgehen.
9. Was halten Sie von den Geschäfts-Aussichten (die Aussicht; Pl. en)?
10. Ich glaube nicht, daß die Geschäfts-Aussichten für die nächste Saison (Sæsaang) gut sind.
11. Ich fragte gestern Ihren Herrn Onkel, was er von den Geschäfts-Aussichten hielte, und er glaubt,

¹ Bleiben, forblive; Pr. Ind. ich bleibe, Imp. ich blieb, Perf. ich bin geblieben.

- tror, at de ere ganske
udmærkede i hans
Branche.
12. Hvad mener De om
(hvorpåledes finder De)
dette Kontor? Finder
De ikke, at det er
meget smukt?
13. Jeg finder det meget
smukt, men det fore-
kommer mig ikke at
have den bedste Be-
liggenhed for Deres
Forretning.
14. Hvad mener De om
de Silkekapper, som
vi have faaet fra vor
Agent i Paris?
15. Nogle af dem ere meget
smagfulde, men jeg fin-
der ikke, at de ere
smukt garnerede.
16. Synes De, at denne
Frakke passer mig?
17. Den passer Dem virke-
lig udmærket, men
Stoffet behager mig
ikke.
18. Hvad mener De om

- dass sie in seiner Branche
ganz ausgezeichnet seien.
12. Was halten Sie von
diesem Comptoir? Finden
Sie nicht, dass es sehr
häbsch ist?
13. Ich finde es sehr häbsch,
aber es scheint mir nicht
die beste Geschäftslage
für Sie zu haben.
14. Was halten Sie von den
seidenen Mänteln, welche
wir von unserem Agenten
in Paris erhalten haben?
(Wie finden Sie die
seidenen Mäntel o.s.v.)
15. Einige derselben¹ sind
sehr geschmackvoll, aber
ich finde nicht, dass sie
häbsch garnirt sind.
16. Finden Sie, dass dieser
Rock mir passt?
17. Er passt Ihnen wirklich
ausgezeichnet, aber der
Stoff gefällt mir nicht.
18. Was halten Sie von

- den unge Amerikaner,
som jeg nylig fore-
stillede for Dem?
19. Han synes at være en
meget intelligent ung
Mand, men jeg finder
hans Manerer aldeles
utaalelige.
20. Hvad tænker De paa?
21. Tænker De paa mig?
22. Det kan jeg ikke tænke
mig?
23. De skulde tænke efter,
inden De taler.
-
24. Jeg traf min Forret-
ningsven i Gaar, og
det syntes at være
ham meget magtpaa-
liggende at sælge sine
Aktier.
25. Jeg frygter for, at
hans Sager staa daar-
lig (ere i en daarlig
Tilstand).
26. Hvis hans Forretning
ikke forbedrer sig, er
jeg bange for, at han
maa gaa fallit.
27. Jeg ved virkelig ikke,
naar denne Vexel for-
falder.
28. Han er overbevist om,
at han har set os i
Gaar, men jeg er
- dem jungen Amerikaner,
welchen ich Ihnen neu-
lich vorstellte?
19. Er scheint ein sehr in-
telligent junger Mann
zu sein, ich finde aber
seine Manieren (die Ma-
nier; (Pl. en) ganz un-
ausstehlich.
20. Woran denken Sie?
21. Denken Sie an mich?
22. Das kann ich mir nicht
denken.
23. Sie sollten nachdenken
ehe Sie sprechen.
-
24. Ich traf gestern meinen
Geschäftsfreund, und es
schien ihm viel daran
gelegen zu sein, seine
Aktien zu verkaufen.
25. Ich fürchte, dass seine
Umgelegenheiten sich in
schlechtem Zustande be-
finden.
26. Falls sein Geschäft sich
nicht bessert, so fürchte
ich, dass er falliren
(Bankrott machen) wird.
27. Ich weiß wahrhaftig
nicht, wann dieser Wech-
sel fällig ist.
28. Er ist davon überzeugt,
dass er uns gestern ge-
sehen hat, ich aber bin

¹ Derselben er en saakaldt partitiv Genitiv. Den partitive Genitiv, der betegner det hele, hvorfra noget er en Del, sættes i tysk efter Substantiver, der betegne Mængde, Maal, Tal, efter Talord, efter Adjektiver i Komparativ og Superlativ, samt efter Pronominer, der udtrykke et Talbegreb; f. Ex. eine Schaar froher Knaben, en Flok glade Drengene; drei der Männer; der ältere der Brüder; einige dieser Männer. I Stedet for Genitiv bruges ofte Præpositioner (von, under, aus).

- vis paa, at han tager fejl.
29. Er De ganske vis der-paa?
30. Han skriver virkelig en meget god Forretningsstil.
31. Hvorledes har Deres Hr. Fader det?
32. Jeg traf ham nylig paa Børsen, og han saa ud til at være fuldstændig vel.
33. Ved denne Forretningsvens Fallit ere vi blevne hjemsøgte af svære Tab.
34. Det gjør mig uendelig ondt at høre dette; thi da vi selv nylig have lidt saa mange Tab, haabede jeg at faa nogen Hjælp af Dem.
- dessen¹ gewiß, daß er sich irrt.
29. Sind Sie dessen ganz gewiß?
30. Er schreibt wahrhaftig einen sehr guten geschäftlichen Styl.
31. Wie befindet sich Ihr Herr Vater?
32. Ich traf ihn neulich auf der Börse, und er schien ganz wohl zu sein.
33. Durch das Fallissement dieses Geschäftsfreundes sind wir von schweren Verlusten heimgesucht worden.
34. Es thut mir ungemein leid, dies zu hören, denn da wir selbst neulich (neuerdings) so viele Verluste erlitten² haben, hoffte ich, etwas Hülfe von Ihnen zu erhalten.

¹ Dessen, Genitiv af det demonstrative Pronomen der, die, das.

² Erlitten, Perf. Part. af erleiten, Imp. erlitt.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Ubestemte Pronominer (Talord).

1. De fleste af de ubestemte Pronominer bruges som Adjektiver, og bøjes da som disse. De ere:

Mask.	Fem.	Neutr.	Plur.
jeder, enhver	jede	jebeds	—
aller (all), al	alle	alles	alle
mancher, mangen	manche	manches	manche
viel, megen, meget	viele	viel	viele
wenig, lidt	wenige	wenig	wenige, faa
	beide, begge		
	einige, etliche, nogle		
	mehrere, flere		
	die meisten, de fleste.		

Anm. Alle disse kunne ligeledes benyttes substantivisk (= selvstændig, uden følgende Substantiv).

2. Uller mister i Singularis sædvanlig sin Endelse foran et Substantiv, med den bestemte Artikel foran, ligesom foran et Pronomen brugt som Adjektiv. I Stedet for alles unser Geld, siger man all unser Geld; derimod alle meine Freunde.

3. Viel og wenig blive ubøjede, naar de ikke have noget Bestemmelsesord og betegne en ubestemt Mængde. Er hat viel Geist (Aand), aber wenig Geld (Penge). Er hatte viel Zucker gekauft; derimod: der viele Zucker, den er gekauft hat. Naar viel og wenig bruges som ubestemte Pronominer, bøjes de altid og skrives sædvanlig med

stort Bogstav: Miele sind berufen, aber Wenige sind ausgewählt, mange ere kaldede, men faa ere udvalgte.

Øvelse.

Jeg var hele Dagen paa mit Kontor og havde saa meget at gjøre, at det var mig ganske umuligt at forhøre mig om denne Herres Adresse. De kan dog være overbevist om, at der kun er faa Kjøbmænd i vor By, der ere højere agtede end han. Men for kort Tid siden er han flyttet til Dresden, og hans nejagtige Adresse er mig ikke bekjendt. Dog vil jeg i Morgen tidlig forhøre mig derom. Ere begge disse Værelser til Leje? Jeg har flere Værelser paa tredje Sal til Leje, men paa anden Sal har jeg kun et eneste Værelse ledigt. Det gjør mig meget ondt, thi da jeg har begge mine Døtre hos mig, maa jeg i det mindste tage tre Værelser, men tredje Sal er mig for høj. Hvilken Datum rejser De herfra? Jeg tænker at rejse herfra den fire og tyvende og at opholde mig i Køln til den trædivte. Kan De ikke give mig et andet Værelse paa anden Sal? Hvor meget beregner De for dette Værelse om Dagen? Fire Mark, min Herre. Vær saa god at bringe mig Vand og Haandklæder, jeg maa vaske mig. Det er mig meget om at gjøre saa snart som muligt at bringe denne Forretning i Orden. Vi have saa ofte skrevet Dem til, men have ikke faaet noget tilfredsstillende Svar.

Ord.

Handel.

en Varepakke, en Balle

indpakke

en Bankerot

en Bankerotteur

gjøre Bankerot

Balance Konto

Handel.

ein Pack (M., Pl. Päcke),
ein Ballen (M.)

packen, einpacken

ein Bankrott (M., Pl. e)

ein Bankrottirer

Bankrott machen

Bilanz-Konto (M., Pl. Kon-
tos eller Konti)

afslutte en Konto
en Anvisning, Vexel
en Vexel at betale til Ordre
en Avistavexel (betalbar ved
Sigt)

en (Penge) Seddel

et Patent

patentere

Kladden

Vexelhandelen

vekle

en Regning

en Afbetaling

en Kunde

et Kontor

et Konossement, Fragtbrev

Brevvexlingen

en Korrespondent

Kursen

en Gjeld

en Fordringshaver }

en Kreditor

Tilgodehavendet

kreditere

Krediten

Kreditbrevet

en Skyldner

være skyldig

Debet

debitere

en Kræmmer

sælge

eine Bilanz abschließen
eine Anweisung, ein Wechsel (M.)
ein Wechsel auf Ordre
ein Wechsel auf Sicht

eine Banknote

ein Patent (N., Pl. e)

patentieren

die Kladden

der Wechselhandel

wechseln

eine Rechnung

eine Abzahlungszahlung

ein Kunde (Gen. n, Pl. n)

ein Comptoir (N.)

ein Verladungsschein (M.)

der Briefwechsel

ein Korrespondent (Gen. en,
Pl. en)

der Kurs

eine Schuldb (Pl. en)

ein Gläubiger

das Kredit

das Guthaben

kreditiren

der Kredit

der Kreditbrief

ein Schulner

schuldig, schuldig sein (med
Dativ)

das Debet

debitiren

ein Krämer

absezzen, verkaufen.

X.

1.

Paa Jærnbanen.

1. Opvarter, har De bestilt mig eit Droske.
2. Bestil mig en Droske. (Hent mig — skaf mig.)
3. De maa straks hente mig en Droske, thi jeg rejser med næste Tog til Hamburg.
4. Kusk, til Hamburger Banegaarden.
5. Skynd Dem!
6. Vi har ingen Tid at spilde.
7. Naar De ikke kjører hurtig, ville vi komme for sent til (forsomme) dette Tog.
8. Kjør hurtig! Jeg er bange for, vi komme for sent til Toget.
9. Der er endnu god Tid, min Herr. De vil ganske bestent ikke komme for sent til Il-toget.
10. Skynd Dem. Der mangler kun fem Minuter i Togets Afgang.
11. Skynd Dem dog ikke saa meget; der er jo endnu god Tid.

X.

1.

Auf der Eisenbahñ.

1. Kellner, haben Sie mir eine Droschke besorgt?
2. Besorgen Sie mir eine Droschke. (Holen Sie mir eine Droschke.)
3. Sie müssen mir gleich eine Droschke holten (beforger), denn ich fahre mit dem nächsten Zuge nach Hamburg.
4. Kutscher, nach dem Hamburger-Bahnhof!
5. Machen Sie rasch (schnell).
6. Wir haben keine Zeit zu verlieren.
7. Wenn Sie nicht schnell fahren, so werden wir diesen Zug versäumen.
8. Fahren Sie rasch! Ich fürchte, wir versäumen den Zug.
9. Es ist noch viel Zeit, mein Herr. Sie werden den Schnellzug ganz gewiß nicht versäumen.
10. Beeilen Sie sich! Es fehlen nur fünf Minuten bis zum Abgang des Bugs.
11. Beeilen Sie sich doch nicht so; es ist ja noch viel Zeit. (Sie haben noch viel Zeit.)

12. Har De Bagage?
13. Drager, tag min Bagage.
14. Hvor rejser De hen, min Herr?
15. Jeg rejser til Hamborg. Aflever min Bagage.
16. Hvor mange Stykker har De?
17. Jeg har en stor Kuffert, en Reisetaske og en Hatæske.
18. Skal jeg ogsaa indlevere Deres Hatæske.
19. Indlever ikke min Hatæske. Sæt den ind i Kupéen.
20. Hvor har De sat min Hatæske hen?
21. Indlever ikke denne Hatæske. Jeg vil tage den med ind i Kupéen.
22. Hvor faar man Billetter til Hamborg?
23. Hvor er Billetkontoret?
24. Vær saa god at give mig en første Klasses Billet.
25. Vær saa god at give mig en anden Klasses Billet til Hamborg.
26. Enkelt eller Retur?
12. Haben Sie Gepäck?
13. Kofferträger, nehmen Sie mein Gepäck.
14. Wo reisen Sie hin, mein Herr?
15. Ich reise nach Hamburg. Geben Sie mein Gepäck auf.
16. Wie viel Stücke haben Sie?
17. Ich habe einen großen Koffer, eine Reisetasche und eine Hutschachtel.
18. Soll ich auch Ihre Hutschachtel aufgeben?
19. Geben Sie meine Hutschachtel nicht auf. Geben Sie dieselbe in das Coupe.
20. Wo haben Sie meine Hutschachtel hingelegt (hingestellt)?
21. Geben Sie diese Reisetasche nicht auf. Ich will sie mit ins Coupe nehmen.
22. Wo löst man die Billette nach Hamburg?
23. Wo ist das Billett-Bureau?
24. Ein Billett erster Klasse nach Hamburg, bitte.
25. Bitte, geben Sie mir ein Billett zweiter Klasse nach Hamburg.
26. Einfach oder Retour?

27. Hvad koster en Returbillet?
 28. Hvor længe gjælde Returbilletterne?
 29. En Maaned.
 30. Saa vær saa god at give mig en anden Klasses Returbillet.
 31. Her har De (Penge) tilbage.
 32. Undskyld, De har taget Fejl. De har givet mig en Mark for lidt.
 33. De har ikke givet mig rigtig tilbage.
 34. Kan De give mig en gjennemgaaende Billet til London over Vlissingen?
 35. Védt De, hvad en Enkelt-Billet koster?
 36. Hvad koster en Returbillet?
 37. Gjælder denne Billet for tredive Dage?
 38. Ja, min Herr, denne Billet gjælder tredive Dage, og De kan stige ud ved hver Station.
 39. De kan afbryde deres Rejse ved hver Station.

27. Was kostet ein Returbillet.
 28. Auf wie lange sind die Returbillette gültig?
 29. Auf einen Monat.
 30. Dann, bitte, geben Sie mir ein Returbillett zweiter Klasse.
 31. Hier haben Sie zurück.
 32. Entschuldigen Sie; Sie haben sich geirrt. Sie haben mir eine Mark zu wenig gegeben.
 33. Sie haben mir nicht richtig zurückgegeben.
 34. Können Sie mir ein Durchbillett nach London via Vlissingen geben?
 35. Wissen Sie, wie viel ein einfaches Billett kostet?
 36. Was kostet ein Returbillet?
 37. Ist dieses Billett auf dreißig Tage gültig?
 38. Ja, mein Herr, dieses Billett ist auf dreißig Tage gültig, und Sie können auf jeder Station aussteigen.
 39. Sie können Ihre Reise auf jeder Station unterbrechen¹.

¹ Unterbrechen er et ægte sammensat Verbum. Imp. ich unterbrach, Perf. Part. unterbrochen. I Præs. Ind. 2den og 3die Person Sing. forandres e til i: du unterbricht, er unterbricht.

40. Har De afleveret min Bagage?
 41. Vær saa god at give mig Deres Billet.
 42. De har 50 Kilo Overvægt, min Herr.
 43. Vær saa god at gaa ind i Ventesalen; jeg skal strax bringe Dem Deres Garantiseddelen.
 44. Hvor meget Gods lader De følge med gratis?
 45. Kun 25 Kilo. (50 Pd.)
 46. Ved hvilken Side standser Kurértoget?
 47. Fra hvilken Perron afgaar Kurértoget?
 48. Lige ud! Til højre! Til venstre! Fra den mellemste Perron.
 49. Er det Iltoget til H.?
 50. Hvilken Klasse, min Herr?
 51. Anden. Rygecupé. Damecupé.
 52. Tag Plads.
 53. Vær saa god at tage Deres Pladser; Toget gaar om et Minut.
 54. Kom, lad os hurtig tage Plads.
 55. Lad os prøve at faa en Hørneplads.
 56. Undskyld, min Herr, er denne Plads besat.
 40. Haben Sie mein Gepäck ausgegeben?
 41. Geben Sie mir, bitte, Ihr Billet.
 42. Sie haben 50 Kilo Übergewicht, mein Herr.
 43. Gehn Sie gefälligst in den Wartesaal; ich werde Ihnen Ihren Gepäckschein gleich bringen.
 44. Wie viel Freigepäck gewähren Sie?
 45. Nur 25 Kilo.
 46. Auf welcher Seite hält der Courirzug?
 47. Von welchem Perron (Perraang) geht der Courirzug ab?
 48. Gerade aus! Rechts! Links! Von dem mittleren Perron!
 49. Ist das der Schnellzug nach H.?
 50. Welche Klasse, mein Herr?
 51. Zweite. Rauchcupé. Damencoupé.
 52. Einstiegen!
 53. Bitte, steigen Sie ein; der Zug geht in einer Minute ab.
 54. Kommen Sie! Lassen Sie uns rasch einsteigen!
 55. Lassen Sie uns versuchen, einen Eckplatz zu bekommen.
 56. Entschuldigen Sie mein Herr, ist dieser Platz besetzt?

57. Jeg ved det virkelig ikke. Der var en Herre i Kupéen for nogle Minuter siden, men han er igjen stegen ud.
58. Jeg beder Dem undskynde, min Herre, De sidder paa min Plads.
59. De har taget min Plads, min Herre. Jeg havde belagt den med min Reisehue.
60. Undskyld, jeg troede ikke at Pladsen var optagen.

Fortsættelse fra IX.

- Kan jeg faa et Værelse her?
- Han skriver mig lige til, at han ikke har faaet vor Depeche.
- Jeg har i Morges faaet et Brev, der slet ikke har behaget mig.
- Hvor mange Penge har De faaet hos B. & Co.
- Jeg har været hos dem flere Gange, men jeg kunde ikke faa en Hvid (en Pf.); de kunde ikke indfri Vexlen.

57. Ich weiß es wirklich nicht. Ein Herr war vor einigen Minuten im Coupé, aber er ist wieder ausgestiegen.
58. Bitte um Entschuldigung, mein Herr, Sie sitzen auf meinem Platz.
59. Sie haben meinen Platz eingetommen, mein Herr. Ich hatte ihn mit meiner Reisemütze belegt.
60. Entschuldigen Sie; ich glaubte nicht, daß der Platz besetzt war.

Fortsættelse fra IX.

- Kann ich hier ein Zimmer bekommen?
- Er schreibt mir soeben, daß er unsere Depesche nicht bekommen (erhalten) hat.
- Ich habe heute Morgen einen Brief erhalten, der mir gar nicht gefallen hat.
- Wie viel Geld haben Sie bei B. und Co. erhalten?
- Ich war mehrere Male (mehrmaß) bei ihnen; aber ich konnte keinen Pfennig erhalten; sie konnten den Wechsel nicht einslösen (bezahlen).

6. Hvor stor Løn faar Deres Bogholder?
7. Han faar for Tiden kun to tusend Mark, men fra næste Maaned vil jeg betale ham to tusend og to hundrede Mark.
8. Vær saa god at hente en Droske til mig.
9. Vær saa god at hente en dansk Læge til mig, thi jeg føler mig meget syg.
10. Hvorfor har De hentet en engelsk Læge til mig? De ved jo, at jeg kun taler dansk og tysk.
11. Jeg gaar nu' paa Konservatoriet, vær saa god at hente mig Klokken ti.
12. Hvorfor skal jeg hente Dem? Kan De ikke gaa hjem alene?
13. Gør Dem færdig til at følge mig; jeg vil ikke gaa ud alene.
14. Vær saa god at gjøre min Frokost færdig
6. Wie viel Gehalt erhält (bekommt) Ihr Buchhalter?
7. Er erhält (bekommt) augenblicklich nur zweitausend Mark, aber vom nächsten Monat an werde ich ihm zweitausend zweihundert Mark bezahlen.
8. Bitte, holen Sie mir eine Droschke.
9. Bitte, holen Sie mir einen dänischen Arzt, denn ich fühle mich sehr frankt.
10. Warum haben Sie mir einen englischen Arzt geholt? Sie wissen ja, daß ich nur Dänisch und Deutsch spreche.
11. Ich gehe jetzt nach dem Conservatorium; bitte, holen Sie mich um zehn Uhr ab.
12. Warum soll ich Sie abholen? Können Sie nicht allein nach Hause gehen?
13. Machen Sie sich fertig, mich zu begleiten; ich mag¹ nicht allein ausgehen.
14. Bitte, machen Sie das Frühstück gleich fertig;

¹ Ich mag er Præs. Ind. af mögen; det faar ofte Betydningen: jeg vil. Imp. Konj. ich möchte betyder paa samme Maade: jeg vilde (gjærne).

- strax; jeg maa (gaa) hen i Banken.
15. Gjør Dem færdig i rette Tid.
16. Hvorfor har De ikke gjort Dem færdig i rette Tid? Nu er det for sildigt at gaa til hans Kontor.
17. Det bliver mørkt, vær saa god at tænde Gas-sen.
18. Det bliver koldt. Vær saa god at gjøre Ild paa.
19. Han blev meget ærgerlig, da jeg sagde ham, at De ikke synes om Varerne.
20. Han sagde, at han havde ladet disse Varer komme fra England extra til Dem.
- ich muß nach der Bank gehen.
15. Machen Sie sich bei Beiten fertig.
16. Warum haben Sie sich nicht zur rechten Zeit (bei Beiten) fertig gemacht? Jetzt ist es zu spät, nach seinem Comptoir zu gehen.
17. Es wird dunkel. Bitte, zünden Sie das Gas an.
18. Es wird kalt. Bitte, machen Sie Feuer.
19. Er wurde sehr ärgerlich, als ich ihm sagte, daß die Waaren Ihnen nicht gefallen.
20. Er sagte, daß er diese Waaren extra für Sie aus England habe kommen lassen¹.

¹ Perf. Part. af lassen hedder egenlig gelassen, men naar et af Modal-Hjælpeverbene blærfen (turde), können (kunde), mögen (gide), müssen (maatte), sollen (skulle), wollen (vilde) samt lassen (lade), hæfzen (befale), hælfen (hjælpe), sehen (se), hören (høre) staa i Perf. eller Pluskv. og styre en Infinitiv, forandre de Perf. Part. til en Form, der ligner Inf.; t. Ex. er hat nicht kommen wollen, han har ikke villet komme; er hätte kommen sollen, han skulde være kommen; ich habe ihn spielen hören, jeg har hørt ham spille; ich hatte ihn sehen kommen, jeg havde set ham komme.

Naar tre Verber paa denne Maade stode sammen, sættes Hjælpeverbet først, dernæst den styrede Infinitiv og til sidst det til Infinitiv forandrede Perf. Part.: die Waaren, welche ich habe kommen lassen.

Nøgle til Øvelserne (Side 123 og 125).

Ich reise heute Abend ab; packen Sie daher alle meine Sachen ein.

Er kam gestern Abend um zehn Uhr hier an.

Wann fängt das Concert an?

Wo fängt unsere Lecture an?

Sie hat noch nicht angefangen, sich anzukleiden.

Bitte, kleiden Sie sich sofort an.

Stehen Sie auf; es ist schon sehr spät.

Um wie viel Uhr sind Sie heute früh aufgestanden?

Ich stehe gewöhnlich um sieben Uhr auf.

Bitte, machen Sie das Fenster auf.

Warum machen Sie nicht das Fenster auf?

Es ist sehr schwül in diesem Zimmer.

Machen Sie die Thüre zu; es zieht ganz entsetzlich.

Wo gehen Sie heute Abend hin?

Wie mir mein Bruder mittheilt, giebt man heute ein neues Stück im königlichen Theater, und wenn es Ihnen gefällt, wollen wir zusammen hingehen.

Theilen Sie Herrn B. diese Nachricht mit, und sagen Sie ihm, daß ich mein Bestes thun werde, ihm beizustehen.

Es kommt mir vor, als ob er Ihnen diese Adresse nicht ausschreiben wollte.

Bitte, ziehen Sie Ihre Stiefel aus; der Kellner muß sie jetzt rein machen, da der Berliner Schnellzug schon um vier Uhr früh abgeht.

Würden Sie mir den Gefallen thun, diesen Brief für mich abzuschreiben, wenn Sie Zeit hätten? Ich würde ihn mit Vergnügen abschreiben, wenn ich nicht ausgehen müßte, um einige Einkäufe zu machen. Kommt es Ihnen nicht vor, als obemand oben auf- und abginge? Bitte, stellen Sie

mich Ihrem Freunde vor. Liegt es Ihnen sehr daran, seine Bekanntheit zu machen? Könnten Sie mir vielleicht sagen, an welchem Tage diese Feierlichkeit stattfindet? Die Feierlichkeit findet morgen statt. Dies thut mir recht leid; dann kann ich nicht hingehen. Und warum denn nicht? Mein Bruder kommt erst übermorgen von seiner Reise zurück, und ich mag ohne ihn nicht ausgehen. Wer hat Ihnen diese Nachricht mitgetheilt? Herr B. theilt mir soeben mit, daß der Herr, welchen wir gestern im Wartesaal des Centralbahnhofs gesehen haben, einer der hiesigen Professoren ist.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Om Pronominerne.

I. Personlige Pronominer.

Første Person.

Ich, jeg.

Sing. Nom. ich, jeg	Plur. wir, vi
Gen. meiner, (af) mig	unser, (af) os
Dat. mir, (til) mig	uns, (til) os
Akk. mich, mig	uns, os.

Anden Person.

Du, du.

Sing. Nom. du, du	Plur. ihr, I
Gen. deiner, (af) dig	euer, (af) eder
Dat. dir, til dig	euch, (til) eder
Akk. dich, dig	euch, eder.

Tredje Person.

Er, sie, es, han, hun, den, det.

<i>Mask.</i>	<i>Fem.</i>	<i>Neutr.</i>
Nom. er, han	sie, hun	es, den, det
Gen. seiner, (af) ham	ihrer, (af) hende	seiner, (af) den, det
Dat. ihm, (til) ham	ihr, (til) hende	ihm, (til) den, det
Akk. ihn, ham	sie, hende	es, den, det.

*Pluralis for alle tre Kjøn.*Nom. *sie, de*Gen. *ihrer, (af) dem*Dat. *ihsnen, (til) dem*Akk. *sie, dem.*

1. Det personlige Pronomen kaldes reflexivt, naar samme Person er baade Subjekt og Objekt i Sætningen. Tredje Person har da en egen Form for sit reflexive Pronomen *sich*, hvilken Form bruges i Dativ og Akkusativ baade Sing. og Plur.

2. Ved Tiltale bruges i tysk oftest *Sie*. Dette saakaldte Høflighedsord, svarende til vort «De», skrives i alle Former med stort Begyndelsesbogstav og bøjes saaledes:

Nom. *Sie, De*Gen. *Ihrer, (af) Dem*Dat. *Ihsnen, (til) Dem*Akk. *Sie, Dem.*

Du bruges i fortrolig Samtale eller i højtidelig Stil. Naar *Sie* er Subjekt i Sætningen, oversættes det dertil refererende danske Ord *Dem* med *sich*. Sezen *Sie sich*, sæt *Dem*.

3. Ved Imperativ bruges i tysk *Sie*, naar man tiltaler nogen med Høflighedsordet. Ex.: kommen *Sie*, kom; geben *Sie* diesen Brief an Herrn B. ab, giv dette Brev til Hr. B.; sagen *Sie ihm das*, sig ham det.

4. Læg Mærke til følgende Udtryk:

det er mig, *ich bin es*
det er dig, *du bist es*
det er ham, *er ist es*
det er os, *wir sind es*
det er eder, *ihr seid es*
det er dem, *sie sind es*
det er Dem, *Sie sind es*
det var mig, *ich war es*

er det mig? *bin ich es?*
er det dig? *bist du es?*
er det ham? *ist er es?*
er det os? *sind wir es?*
er det eder? *seid ihr es?*
er det dem? *sind sie es?*
er det Dem? *sind Sie es?*
var det mig? *war ich es?*

5. *Genitiv* af de personlige Pronominer benyttes efter Adjektiver og Verber, der styre Genitiv. Adjektiverne ere nævnte Side 110, Verberne komme senere: *ich erinnere mich seiner*, jeg husker ham; *er spottet Ihrer*, han gjør Nar ad Dem.

6. Naar «det er» (var) efterfølges af et Substantiv i Pluralis, oversættes det med *es sind* (waren). *Es sind* meine Brüder, det er mine Brødre; *es waren* fælge Tage, det var salige Dage.

7. *Tredje Persons Pronomen* bruges hverken i Sing. eller Plur. om Gjenstande, naar det er styret af en Præposition. I Stedet for Gen. *seiner, ihrer* bruges *dessen, deren* eller *desselben, derselben*. For de øvrige Kasus bruges samme Pron. *der, derselbe* eller et pronominalt Adverbium, oftest *da*, som smelter sammen med Præpositionen: *ich bin zufrieden mit demselben* (damit), jeg er tilfreds med det (dermed).

8. I Stedet for at bruge de personlige Pronominer er, *sie, es*, særlig for at undgaa Tvetydighed, bruges ofte de demonstrative Pronominer *derselbe, dieselbe, dasselbe* (egenlig «den samme»): Haben Sie ihm den Brief gegeben? ich habe ihm denselben gegeben; sie sprach von ihrer Schwester und sagte, daß dieselbe (eller diese, ikke gjørne sie) bald abreisen werde, hun talte om sin Søster og sagde, at hun (Søsteren) snart vilde rejse bort.

9. At et tonløst *es* ikke kan begynde en Sætning som Subjekt eller Prædikatsord, er allerede omtalt Side 63.

10. I Stedet for *sür es* bruges *dafür*.

11. Det reflexive *sich* forstærkes ofte ved at tilføje *selbst* (selv): der Arzt ist frank, er kann sich selbst nicht heilen, Lægen er syg, han kan ikke kurere sig selv.

12. *Sich* bruges ofte som reciprokt Pronomen (udtrykkende en Vexelvirkning, gjensidig Virksomhed): *sie lieben sich*, de elsker hinanden. Som reciprokt Pronomen benyttes ogsaa det ubøjelige einander: *sie gefallen einander*, de behage hinanden.

Die Zeit.
das Jahr (e)
der Monat (e)
eine Woche (n)
der Tag (e)
die Nacht (Nächte)
der Morgen
der Mittag
der Vormittag
der Nachmittag
der Abend (e)
heute
heute Morgen
heute Vormittag
gestern
gestern Abend
vorgestern
morgen
morgen früh
übermorgen
einen Tag um den anderen
neulich
früh
spät
ein halbes Jahr
drei Monate, ein Vierteljahr
vierzehn Tage
die Tage der Woche
Sonntag
Montag
Dienstag
Mittwoch
Donnerstag
Freitag
Samstag
Sonnabend}

Aaret
Maaneden
en Uge
Dagen
Natten
Morgenuen
Middagen
Formiddagen
Eftermiddagen
Aftenen
i Dag
denne Morgen
denne (i) Formiddag
i Gaar
i Gaar Aftes
i Forgaars
i Morgen
i Morgen tidlig
i Overmorgen
hveranden Dag
nylig
tidlig
sildig
et halvt Aar
et Fjerdingaar
fjorten Dage
Dagene i Ugen
Søndag
Mandag
Tirsdag
Onsdag
Torsdag
Fredag
Lørdag.

Jeg vilde gjérne gaa med Dem i Theatret i Aften, men jeg har ingen Tid. Hvorfor har De ingen Tid til at se ind til ham? Naar De gaar forbi Posthuset, saa gjør mig den Fornøjelse at se ind hos min franske Vens Onkel; men tal fransk med ham, han forstaar ikke tysk. Han vilde kjøbe et Dusin Flipper. Hvorfor vil han ikke kjøbe disse Flipper? Det koster mig megen Ulejlighed at tale tysk. Hvad vil De gjøre med dette Brev? Hvad vil De sige ham? Jeg vil sige ham, at den franske Skrädder ikke vil sy hans Benklæder. Jeg vil ikke have Frakken alt for lang. Giver De mig godhedsfuldt min Frokost strax. Ønsker De en Kop Kaffe? Jeg vilde gjérne kjøbe et Par Glacéhandsker. Han ankommer med dette Tog. Hvad har De at bestille i Aften, siden De ikke vil gaa i Theatret? Jeg vilde gjérne tilbringe nogle Dage sammen med Dem, men jeg har ingen Tid. Han vil gjøre en Forretningsrejse til Paris. Naar vil han gjøre den? Vær saa god at bringe mine Sager op i mit Værelse paa anden Sal? Hvad mener De om denne Regning? Naar vil De gjøre Deres Indkjøb?

- 1.
21. Hvad synes De om mit Soveværelse?
22. Jeg finder Deres Soveværelse meget smukt, men jeg synes ikke om de tyske Senge.
23. Jeg har ladet mine egne Matrasser komme fra S.

21. Wie gefällt Ihnen mein Schlafzimmer?
22. Ich finde Ihr Schlafzimmer sehr hübsch, aber die deutschen Betten gefallen mir nicht.
23. Ich habe mir meine eigenen Matratzen aus S. kommen lassen.

24. Har De spurgt ham, om han har faaet Pengene?
25. Nej, min Herre, men jeg er vis paa, at han ikke har faaet dem.
26. Vær saa god at vække mig Klokken fem, thi jeg maa være paa Banegaarden senest Klokken tre Kvarter til sex.
27. Hvad Klokkeslet staar De sædvanlig op?
28. Jeg staar sædvanlig op Klokken syv, men i Morges var jeg meget træt og stod først op Klokken ni.
29. Jeg befinner mig slet ikke vel; jeg vil først staa op sent.
30. Staa op! det er meget sildigt.
31. Ved hvilken Station stiger De ud?
32. Jeg stiger ud ved den næste Station.
33. Holdt, Kusk! jeg vilde gjerne stige ud her et Øjeblik.
34. Stig ind, mine Herrer! Toget gaar strax.

24. Haben Sie ihn gefragt, ob er das Geld erhalten hat?
25. Nein, mein Herr, aber ich bin dessen gewiss, daß er es nicht erhalten hat.
26. Bitte, wecken Sie mich um fünf Uhr, denn ich muß spätestens um drei Viertel auf sechs auf dem Bahnhof sein.
27. Um wie viel Uhr stehen Sie gewöhnlich auf?
28. Ich stehe gewöhnlich um sieben Uhr auf, aber heute Morgen war ich sehr müde und bin erst um neun Uhr aufgestanden.
29. Ich befnde mich gar nicht wohl; ich werde erst spät aufstehen.
30. Stehen Sie auf! Es ist sehr spät.
31. Auf welcher Station steigen Sie aus?
32. Ich werde auf der nächsten Station ausssteigen.
33. Halten Sie an, Kutscher! ich möchte gern auf einen Augenblick hier ausssteigen.
34. Steigen Sie ein, meine Herren! Der Zug geht sofort ab.

- 2.
- Paa Jærnbanen.
1. Tillader De mig at lægge min Reisetaske her?
  2. Vær saa artig.
  3. Er min Reisetaske Dem i Vejen?
  4. Jeg er bange for, at min Reisetaske generer Dem.
  5. Aldeles ikke, jeg sidder meget bekvemt.
  6. Jeg er bange for, De ikke sidder bekvemt.
  7. Tillader De, at jeg befrier Dem for mit Reisetæppe?
  8. Vær saa god at sætte Dem paa denne Side.
  9. Vær saa god at sætte Dem her hen; det trækker der.
  10. Tillader De, at jeg lukker Vinduet? det trækker stærkt.
  11. Vil De være saa venlig at lukke Vinduet op? Her er meget varmt (lummert) i denne Vogn.
  12. Man sidder meget snævert i disse Vogne.
  13. Tillader De, at jeg
- 2.
- Auf der Eisenbahn.
1. Erlauben Sie mir, meine Reisetasche hier hinzulegen?
  2. Bitte sehr.
  3. Ist meine Reisetasche Ihnen im Wege?
  4. Ich fürchte, meine Reisetasche belästigt Sie.
  5. Ganz und gar nicht; ich sitze ganz bequem.
  6. Ich fürchte, Sie sitzen nicht bequem.
  7. Erlauben Sie mir, Sie von meiner Reisedecke zu befreien.
  8. Bitte, setzen Sie sich auf diese Seite.
  9. Bitte, setzen Sie sich hierher; es zieht¹ dort.
  10. Erlauben Sie mir, das Fenster zuzumachen? Es zieht sehr.
  11. Wollen Sie gefälligst das Fenster öffnen? (Machen Sie gefälligst das Fenster auf.) Es ist sehr warm (schwül) in diesem Wagon.
  12. Man sitzt sehr eng in diesen Waggonen.
  13. Erlauben Sie mir das

¹ Inf. ziehen, Pr. ich ziehe, Imp. ich zog, Perf. Part. gezogen.

- lukker Vinduet lidt op?
Lidt Luft vilde gjøre
os godt.
14. Jeg har ikke noget
derimod.
15. Vi kjære meget hurtigt (langsamt).
16. Har De hørt Navnet paa Stationen.
17. Hvor længe standse vi ved denne Station?
18. Fem Minuters Ophold.
19. Passagererne til Berlin bytte Tog her.
20. De maa skifte Tog i Køln, mine Herrer.
21. Jeg rejser til Dresden, Konduktør. Hvor skal jeg skifte?
22. De skal slet ikke skifte, De skal blive siddende i den Kupé.
23. Hvor længe maa jeg vente her paa Toget til B.?
24. Skal jeg endnu en Gang skifte?
25. Nej, Toget afgaar her fra Klokken et og fyrrer Minuter og gaar direkte til Berlin.
26. Konduktør, hvor længe maa jeg vente her?
27. Hvor rejser De hen? Til Brüssel. Saa maa De vente, til Frankfurter Toget kommer.

- Fenster ein wenig zu öffnen? Ein wenig Lust würde uns gut thun.
14. Ich habe nichts dagegen.
15. Wir fahren sehr rasch (langsam).
16. Haben Sie den Namen der Station gehört?
17. Wie lange halten wir auf dieser Station an?
18. Fünf Minuten Aufenthaltszeit.
19. Die Passagiere nach Berlin steigen hier um.
20. Sie müssen in Köln umsteigen, meine Herren.
21. Ich reise nach Dresden, Schaffner. Wo muß ich umsteigen?
22. Sie steigen nicht um; Sie bleiben sitzen (Sie bleiben in diesem Coupé).
23. Wie lange muß ich hier auf den Zug nach B. warten?
24. Muß ich noch einmal umsteigen.
25. Mein, der Zug geht von hier um 1 Uhr 40 Minuten ab und geht durch bis nach Berlin.
26. Schaffner, wie lange muß ich hier warten?
27. Wo fahren Sie hin? Nach Brüssel. Dann müssen Sie warten, bis der Frankfurter Zug ankommt.

28. Naar kommer Frankfurter Toget hertil?
29. Naar ankommer dette Tog til Dresden?
30. Dette Tog ankommer til Dresden Klokken otte om Aftenen (Morgen).
31. Vi maa vente to Timer efter næste Tog. Det afgaaer først Klokken to og fyrrer Minuter.
32. Lad os gaa ind i Restaurationen og drikke et Glas Øl.
33. Jeg vilde gjærne nyde (tage) noget varmt; Vejret er frygtelig koldt.
34. Vær saa god at give mig en Kop Te og et Par Stykker Smørrebrød.
35. De skal ikke drikke Te i de tyske Restaurationer; den er ikke til at nyde.
36. Opvarter, giv mig noget andet; denne Skinke er ikke til at spise.
37. Lad De os spise til Middag her; førend Dresden have vi ikke Ophold noget Sted.
38. Nej, mange Tak; jeg
28. Wann kommt der Frankfurter Zug hier an?
29. Wann kommt dieser Zug in Dresden an?
30. Dieser Zug kommt um acht Uhr Abends (früh) in Dresden an.
31. Wir müssen zwei Stunden auf den nächsten Zug warten. Er geht um zwei Uhr 40 Minuten ab.
32. Lassen Sie uns in die Restauration gehen und ein Glas Bier trinken¹.
33. Ich möchte etwas Warmes zu mir nehmen; das Wetter ist fürchterlich kalt.
34. Bitte, geben Sie mir eine Tasse Thee und einige Butterbrode.
35. Trinken Sie keinen Thee in deutschen Restaurationen; er ist ungenießbar.
36. Kellner, geben Sie mir etwas Anderes; dieser Schinken ist nicht genießbar.
37. Lassen Sie uns hier zu Mittagspeisen; bis Dresden haben wir nirgends Aufenthalt.
38. Nein, danke schön; ich

¹ Pr. Ind. ich trinke, Imp. ich trank, Perf. Part. getrunken.

- vil kun spise et Stykke Smørrebrød med Skinke.
39. Opvarter, skynd Dem; Klokken ringer til Afgang.
40. De har endnu god Tid; Toget gaar først om sex Minutter.
41. Giv mig et Par Stykker Smørrebrød i en Pakke (Kræmmerhus) og en lille Flaske Portvin.
42. Hvad koster det?
43. Her er vort Tog; lad os tage Plads.
44. Her er ingen Plads mere; længere frem, mine Herrer.
45. Har De endnu to Pladser, mine Herrer?
46. Nej, her er alt optaget.
47. Her er endnu Plads, lad os stige ind her.
48. Det er Signalet til Afgang.
49. Lokomotivet piber; vi kjøre.
50. Det er Tid til at gjøre sig i Stand til at stige ud.
51. Det er mit Rejsetæppe; vilde De være saa god at række det over til mig?
- werde nur ein Butterbrod mit Schinken essen.
39. Kellner, beeilen Sie sich; die Glocke läutet zur Abfahrt.
40. Sie haben noch viel Zeit; der Zug geht erst in sechs Minuten ab.
41. Geben Sie mir einige Butterbrode in einer Tüte und eine kleine Flasche Portwein.
Wie viel macht das?
42. Wie viel kostet das?
Wie viel beträgt das?
43. Hier ist unser Zug; lassen Sie uns einsteigen.
44. Hier ist kein Platz mehr; weiter vorwärts, meine Herren.
45. Haben Sie noch zwei Plätze, meine Herren?
46. Nein, hier ist Alles besetzt.
47. Hier ist noch Platz; lassen Sie uns einsteigen.
48. Dies ist das Zeichen zur Abfahrt.
49. Die Locomotive pfeift; wir fahren ab.
50. Es ist Zeit, sich zum Aussteigen fertig zu machen.
51. Das ist meine Reisebede; hätten Sie wohl die Güte, mir dieselbe herüberzureichen?

52. Mange Tak (jeg er Dem meget forbundne).
53. Det var mig meget behageligt at gjøre Deres Bekjendtskab.
54. Lev vel! Jeg haaber, at vi træffes en Gang igjen.
55. Konduktør, hvor er Bagagekontoret?
56. De behøver ikke at gjøre Dem Ulejlighed; giv De blot mig Deres Garantiseddel.
57. Skal jeg tage Deres Sager og hente Dem en Droske, min Herre.
58. Drager, hvor meget er jeg Dem skyldig? Hvad er Deres Taxt?
59. Efter Behag.
60. Det overlader jeg til Dem.
61. De maa stige ud, mine Herrer; her skal skiftes Tog.
62. Toget fra S. er lige blevet signaliseret.
52. Ich danke Ihnen (ich bin Ihnen sehr verbunden).
53. Es war mir sehr angenehm, Ihre Bekanntschaft zu machen.
54. Adieu (Leben Sie wohl)! Hoffentlich treffen wir uns noch einmal wieder.
55. Schaffner, wo ist das Gepäck-Bureau?
56. Sie brauchen sich nicht zu bemühen; geben Sie mir nur Ihren Gepäck-schein.
57. Soll ich Ihr Gepäck nehmen und Ihnen eine Drosche holen (befor gen), mein Herr?
58. Gepäckträger, was bin ich Ihnen schuldig? Was ist Ihre Taxe?
59. Nach Belieben.
60. Ich überlasse es Ihnen.
61. Steigen Sie aus, meine Herren; hier werden die Wagen gewechselt.
62. Der Zug von S. ist soeben signalisiert worden.

Pluskvamperfektum.

Sing. ich war¹ geworden, jeg var blevet...   *ich wäre¹ geworden, jeg var blevet...*

Plur. wir waren geworden, vi vare blevne...   *wir waren geworden, vi vare blevne...*

Futurum.

Sing. ich werde² werden, jeg vil blive...   *ich werde³ werden, jeg vil blive...*

Plur. wir werden werden, vi ville blive...   *wir werden werden, vi ville blive...*

Futurum exactum.

Sing. ich werde geworden sein, jeg vil være blevet...   *ich werde geworden sein, jeg vil være blevet...*
o. s. v.

Plur. wir werden geworden sein, vi ville være blevne...   *wir werden geworden sein, vi ville være blevne...*

I. Konditionalis.

Sing. ich würde³ werden, jeg vilde blive...   *ich würde³ geworden sein, jeg vilde være blevet...*

Plur. wir würden werden, vi vilde blive...   *wir würden geworden sein, vi vilde være blevne...*

II. Konditionalis.

<i>Indikativ.</i>	<i>Konjunktiv.</i>
	<i>Præsens.</i>
<i>Sing.</i> ich werde, jeg bliver du wirst, du bliver er wird, han bliver	ich werde, jeg blive du werdest, du blive er werde, han blive
<i>Plur.</i> wir werden, vi blive ihr werdet, I blive sie werden, de blive	wir werden, vi blive ihr werdet, I blive sie werden, de blive

<i>Imperfektum.</i>		
<i>Sing.</i> ich wurde (ward)	{ jef.	ich würde
du wurdest (wardst)	{ zæd.	du würdest
er wurde (ward)	{ .	er würde
<i>Plur.</i> wir wurden	{ bla	wir würden
ihir wurden	{ bla	ihir würdet
sie wurden	{ bla	sie würden

Perfektum.

<i>Sing.</i> ich bin ¹ geworden, jeg er blevet...	ich sei ¹ geworden, jeg være blevet...
<i>Plur.</i> wir sind geworden, vi ere blevne...	wir seien geworden, vi være blevne...

Imperativ.

Sing. werde, bliv

Plur. werdet, bliver.

Infinitiv.

Præsens (zu) werden, (at) blive

Perfektum geworden (zu) sein, (at) være blevet.

¹ Se sein, Side 67.

² Se Præsens af werden.

³ Se Imp. Konj. af werben.

*Participium.**Præsens* verbindende, blivende*Perfektum* geworden (worden), blevet.

Anm. Formen worden i Perf. Part. bruges, naar werden staar som Hjælpeverbum: er ist getadlet worden, han er blevet dadlet; derimod: er ist reich geworden, han er blevet rig.

Øvelse.

Hvorfor har De ikke afleveret min Skrivelse forrige Tirsdag til ham? Jeg har leveret (overrakt) den til hans Kone, og hun lovede mig at give ham den ved hans Ankomst. Jeg har talt med ham selv, og han sagde, at hans Kone ikke kunde mindes, at De havde leveret hende Brevet forrige Tirsdag. Jeg kan ikke mindes Dem, min Herre. Mådes (husker) De mig ikke mere? Jeg havde den Ære at blive forestillet for Dem paa den tyske Gesandts Bal i Paris. Naar De kommer til Berlin, saa gjør mig den Tjeneste at erkynlige Dem om denne Herres Forhold. Hvem er der? Det er mig. Var det Dem, der lige bankede paa Døren? Det var ikke mig, det var denne unge Mand, der ønsker at tale med Dem i en Forretningssag.

Verbernes passive Form.

Denne dannes ved Hjælp af werden.

Gelobt (zu) werden, (at) roses, blive rost.

Indikativ.

Præs. ich werde gelobt, jeg *ich* werde gelobt, jeg blive roses, bliver rost *rost*

Imp. ich wurde gelobt, jeg *ich* würde gelobt, jeg blev rostes, blev rost *rost*

Konjunktiv.

<i>Perf.</i> ich bin gelobt worden,	ich sei gelobt worden, jeg er
jeg er blevet rost	bleven rost
<i>Pluskv.</i> ich wargelobt worden,	ich wäre gelobt worden, jeg
jeg var blevet rost	var bleven rost
<i>Fut.</i> ich werde gelobt werden,	ich werbe gelobt werden, jeg
jeg vil blive rost	vil blive rost
<i>Fut. exakt.</i> ich werde gelobt	ich werbe gelobt worden sein,
worden sein, jeg vil være	jeg vil være bleven rost
bleven rost	
<i>I. Kond.</i> ich würde gelobt	ich würde gelobt worden sein,
werden, jeg vilde blive	jeg vilde være bleven
rost	rost
<i>Pr. Inf.</i> gelobt (zu) werden, at roses, blive rost	
<i>Perf. Inf.</i> gelobt worden (zu) sein, (at) være bleven rost	
<i>Perf. Part.</i> gelobt, rost.	

Possessive Pronominer.

Disse Pronominer stemme i Tal, Kjøn og Kasus overens med den ejede Gjenstand.

Singularis.			Pluralis.
Mask.	Fem.	Neutr.	M. F. N.
mein	meine	mein, min, mit	meine, mine
dein	deine	dein, din, dit	deine, dine
sein	seine	sein, hans sin, sit	seine, hans, sine
ihr	ihre	ihr, hendes } dens, dets	ihre, hendes, sine
unser	uns(e)re	unser, vor, vort	uns(e)re, vore
euer	eu(e)re	euer, eders	eu(e)re, eders
ihr	ihre	ihr, deres	ihre, deres
ßhr	ßhre	ßhr, Deres	ßhre, Deres.

Bøjningen af mein, dein, sein er allerede omtalt¹.
De øvrige bøjes paa samme Maade. Til Ex. unser:

¹ Se Side 32.

<i>Singularis.</i>		
<i>Mask.</i>	<i>Fem.</i>	<i>Neutr.</i>
N. unser	uns(e)re	unser
G. uns(e)res	uns(e)rer	uns(e)res
D. uns(e)rem, unserm	uns(e)rer	uns(e)rem
A. uns(e)ren, unsern	uns(e)re	unser

<i>Pluralis.</i>		
<i>M. F. N.</i>		
uns(e)re		
uns(e)rer		
uns(e)ren		
unsern		
uns(e)re		

Alle disse Former af de possessive Pronominer benyttes altid i Forening med et Substantiv og kaldes derfor Adjektiv-Former. Naar Pronominerne ikke staa i Forening med et Substantiv, benyttes Substantiv-Formerne; disse ere:

meiner, meine, meines; der, die, das meinige; der, die, das meine
deiner, deine, deines; der, die, das deinige; der, die, das deine
seiner, seine, seines; der, die, das seinige; der, die, das seine
ihrer, ihre, ihres; der, die, das ihrige; der, die, das ihre
unserer, unsere, unseres; der, die, das unsrige; der, die, das unsre
eurer, eure, eures; der, die, das eurige; der, die, das eure
ihrer, ihre, ihres; der, die, das ihrige; der, die, das ihre
Ihre, Ihre, Ihres; der, die, das Ihrige; der, die, das Ihre.

Meiner, deiner o. s. v. bøjes stærkt (som dieser¹,
diese, dieses); der meinige (der meine), der deinige (der
deine) bøjes derimod som Adjektiver efter den bestemte
Artikel.

Ex.: Haben Sie Ihren Überzieher? Ja, ich habe
meinen (den meinigen). Dieses Haus und das² meines
Nachbars sind zu verkaufen. Hat er sein Haus noch nicht
verkauft? Ich habe meines (das meinige, meine) verkauft.

Anm. 1. Ihr, Ihre, Ihr med stort Begyndelses-
bogstav svarer til Høflighedsordet Sie.

Anm. 2. Sin, sit oversættes ved sein, naar Ejeren
er Mask. eller Neutr. Sing., ved ihr, naar Ejeren er
Fem. eller Plur. Der Vater liebt seine Tochter; die
Mutter liebt ihren Sohn; das Kind liebt seine Eltern; die
Eltern lieben ihre Kinder.

Anm. 3. Et possessivt Pronomen, der staar som
Udfyldning af et Prædikat (Prædiksord), er oftest
ubøjeligt: die Rache (Hævnen) ist mein.

Anm. 4. De selvstændige possessive Pronominer
kunne ligeledes benyttes som Substantiver og skrives da
med stort Begyndelsesbogstav; die Meinigen find alle
gesund, mine (Slægtninge) ere alle raske; halten Sie das
Ihre zusammen, tag vase paa Deres Ejendom.

Ord.

Die Monate.

Januar
Februar
März
April
Mai
Juni
Juli
August
September
Oktober
November
December

Maanederne.

Januar
Februar
Marts
April
Maj
Juni
Juli
August
September
Oktober
November
December

Geld, Handel.

Bahlbar nach (bei) Sicht
acht Tage nach Sicht
Diskonto (M.)
diskontiren
auf Demanden ziehen
der Geldwechsler
kleines Geld

Penge, Handel.

betalbar efter Sigt
otte Dage efter Sigt
Diskonto
diskontere
trække paa en
Vexelereren
Smaapenge

¹ Se Side 31.

² En Ejendoms Genitiv kan ikke staa alene i tysk med
Henvisning til et foregaaende Substantiv; dette underforstaaede
Substantiv maa erstattes af Pron. der, die, das eller derjenige,
diejenige, dasjenige. Pronominet retter sig i Kjøn, Tal og Kasus
etter det underforstaaede Substantiv. Ex.: Min Have er stor,
men min Faders (Have) er endnu større; mein Garten ist groß,
aber der (derjenige) meines Vaters ist noch größer.

baares Geld	rede. Penge, Kontanter
dieses Geldstück ist richtig	denne Mønt er ægte
dieses Geldstück ist falsch	denne Mønt er falsk
der Geldwechslerladen	Vexelkontoret
der Kassirer	Kassereren
die Kasse	Kassen
ein Gesellschafter, Associe	en Kompagnon
ein Kommissionär	en Kommissionær
ein Makler	en Mægler
ein Großhändler	en Grossist, Grosserer
ein Buchhalter	en Bogholder
ein Lehrling	en Lærling
ein Hausrirer	en Bissekrammer
ein Arbeitsmann	en Arbejdsmand
ein Laufbursche	en Bydreng
eine Annahme }	en Akcept
ein Accept (N.) }	akceptere
acceptire	en Akzeptant
ein Acceptant (Gen. og Pl. en)	en Kvittering
eine Quittung	kvittere
quittiren	hvorfor kvitteres (med Tak betalt)
quittirt (danfend empfangen)	en Aktie
eine Aktie	en Aktionær
ein Aktionär	en Assurance
eine Assuranz	en Assurerende
ein Assurant (Gen. og Pl. en)	forsikre, assurere
versichern, assurieren	Prisernes Synken
das Fallen (Sinken) der Preise	falde, synke (i Pris)
fallen, sinken (med sein)	en Vexel bliver
ein Wechsel wird	trukken
gezogen	akcepteret
acceptirt	ikke akcepteret
nicht acceptirt	protesteret
protestirt	betalt
bezahlt	

durch den Schuldner	af Debitor
durch den Indossenten	af Indosserne
der Handel wird getrieben	Handelen drives
im Großen	en gros
im Kleinen	en detail
gegen Baarzahlung	mod Kontant
auf Kredit	paa Kredit
auf bestimmte Zeit	paa bestemt Tid
mit (ohne) Diskonto	med (uden) Diskonto
ein Markt (M. — Märkte)	et Marked (Torv)
eine Niederlage	et Oplag
ein Lager (N.)	et Lager
ein Magazin (N.)	et Magasin
die Verkauf wird von Personen	Salget ledes af Personer,
getrieben, die einen Anteil in (an) dem Geschäft haben	som have Del (Andel) i Forretningen
Gehülfen (Sing. Gehülfse)	Medhjælpere
Badenmädchen	Butiksjomfruer
Handlungsdienner	Handelsbetjente
Reisediener	Rejsende
eine Handelsverbindung	en Handelsforbindelse
Käufer	Kjøbere
regelmäßige Kunden	sædvanlige Kunder
gelegentliche Kunden	tilfældige Kunder
ein Kunde	en Kunde
die Waaren sind	Varerne ere
einheimisch	indenlandske
ausländisch	fremmede
roh	uforarbejdede
fabricirt	fabrikerede
echt, versäflicht	ægte, forfalskede
gemischt	blandede
beschädigt	beskadigede
versichert	forsikrede
patentirt	patenterede
garantirt	garanterede
nachgemacht	eftergjorte

verzollt
 verboten
 eingeschmuggelt
 sie werden
 eingeführt
 ausgeführt
 befördert
 adressirt
 abgesandt
 abgeliefert
 in Fässern, in Kisten
 in Ballen
 in Paketen (Packet, N.)
 bei ihrer Ankunft werden sie
     ausgepackt, ausgewählt
 notirt, numerirt
 gemerkt, mit dem Preise ver-
     sehen
 verkauft zu werden
 dem Meistbietenden
 in Versteigerung
 nach Auspräfung
 mit Rabatt (M.)
 nach dem Gewicht (N.)
 nach dem Maße (der Maß)
 nach dem Stücke (das Stück)
 paarweise, dutzendweise
 nach dem Groß

fortoldede
 forbudte
 indsmuglede
 de blive
 indførte, importerede
 udførte, exporterede
 befordrede
 adresserede
 afsendte
 afleverede
 i Fade, i Kister
 i Baller
 i Pakker
 ved deres Ankomst blive
     de udpakke, udvalgte
 noterede, numererede
 mærkede, forsynede med Pris

 for at sælges
 til den højstbydende
 ved Avktion
 efter Udpantning
 med Rabat
 efter Vægt
 efter Maal
 stykkevis
 parvis, dusinvis
 i Gros.

XII.

(Fortsættelse.)

1.

Eller vilde De raade mig
at tage Logis i en Privat-
bolig?

Han gav mig et godt Raad

min Privatbolig ligger i
Kongensgade
det er et Privat-Anliggende.

1. Vilde De raade mig til
at blive i dette Hotel?

2. Hvad raader De mig til?

3. Hvad vilde De raade
mig at gjøre?

4. Jeg vilde raade Dem,
ikke at indlade Dem
med dette Menneske.

5. Følg De mit Raad og
indlad Dem ikke med
dette Menueske.

XII.

(Fortsættelse.)

1.

Ober würden Sie mir ra-
then¹, in einer Privatwohnung
Logis zu nehmen?

Er gab mir einen guthen Rath
(Pl. Rathschläge)

meine Privatwohnung befindet
sich in der Königstraße
das ist eine Privatangelegen-
heit.

1. Würden Sie mir rathen,
in diesem Hotel zu
bleiben?²

2. Wozu rathen Sie mir?

3. Was würden Sie mir zu
thun rathen?

4. Ich würde Ihnen rathen,
sich nicht mit diesem Men-
schen einzulassen.

5. Folgen³ Sie meinem
Rathe, und lassen Sie
sich nicht mit diesem Men-
schen ein.

¹ Pr. Ind. ich rathe
du räthst (rathest)
er räth (rathet)

wir rathen
ihr rathet
sie rathen
Imp. Ind. ich rieh; Imp. Konj. ich riehе; Perf. Part. gerathen.
Rathen betyder ogsaa „gætte“; können Sie es rathen, kan De
gætte det?

² Imp. ich blieb; P. P. geblieben; bojes med sein.

³ Folgen styrer Dativ. Andre Verber, der styre denne Kasus,
ere begegnen, møde; banke; takke; bienen, tjene; brohen, true;
sehlen, mangle; fejle; gefallen, behage; gehört, tilhøre; gehorchen,
adlyde, gereichen, geraade; gleichen, ligne; helsen, hjælpe; næhen,
nærme sig; schaden, skade; schenken, synes; schmeichelst, smigre;
trauen, lide paa; trogen, trodse o. fl.

6. Jeg har gjort, hvad De har raadet mig til.
7. Raad mig, hvad jeg skal gjøre i dette Anliggende.
8. Der kan man hverken raade eller hjælpe.
9. Der kan jeg intet Raad give; det er et Privat-Anliggende, hvormed jeg ikke kan befatte mig.
10. Indlad Dem ikke derpaa.
11. Hvem har raadet Dem til det.
12. Hr. B., en herværende tysk Boghandler, raa-dede mig direkte at henvende mig til Ge-sandten.
13. Hvad fejler Deres Frøken Søster? Jeg mødte (traf) hende i Gaar, og hun ser virke-lig bleg ud.
14. Hendes Helbred har i de sidste Maaneder været meget daarlig.
15. Hun har i Sinde at rejse til Italien.
16. Hvem har raadet hende til det?

6. Ich habe gethan, was Sie mir gerathen haben.
7. Rathen Sie mir, was ich in dieser Angelegenheit thun soll¹.
8. Da ist weder zu rathen noch zu helfen.
9. Da kann ich keinen Rath geben; es ist eine Privat-angelegenheit, mit wel-cher ich mich nicht be-fassen kann.
10. Lassen Sie sich nicht dar-auf ein.
11. Wer hat Ihnen das ge-rathen?
12. Herr B., ein hiesiger deutsscher Buchhändler rieth mir, mich direkt an den Gesandten zu wenden.
13. Was fehlt Ihrem Fräulein Schwester? Ich bin ihr gestern begegnet (ich habe sie gestern getrof-fen), und sie sieht wirk-lich blaß aus.
14. Ihre Gesundheit ist wäh-rend der letzten Monate sehr schlecht gewesen.
15. Sie beabsichtigt(gedenkt), nach Italien zu reisen.
16. Wer hat ihr das ge-rathen?

17. Jeg vilde gjærne leje dette Kontor. Vilde De raade mig dertil?
18. Hvis jeg var i Deres Sted, vilde jeg ikke gjøre det, fordi Be-liggenheden (af For-retningen) ikke er cen-tral nok for Dem.
19. Hvad agter De at gjøre?
20. Jeg vil følge Deres Raad og strax skrive ham til.
21. Hvad har De i Sinde at gjøre i denne Sag?
22. Jeg vil give (tilstaa) ham et Afdrag af to Procent, men ikke en Pfennig (Hvid) mer.
23. Jeg tror ikke, at han vil antage dette Til-bud, da Varerne ere ankomme i daarlig Til-stand.
24. Godt, jeg tænker slet ikke paa at give ham et større Afdrag.
17. Ich möchte gern dies Comptoir miethen. Wür-den Sie mir dazu ratthen?
18. Wenn ich an Ihrer Stelle wäre, würde ich es nicht thun, weil die Geschäftslage für Sie nicht cen-tral genug ist.
19. Was wollen Sie thun? (Was gedenken, eller Was beabsichtigen Sie zu thun?).
20. Ich werde Ihren Rath befolgen¹ und ihm so-fort schreiben.
21. Was gedenken Sie in dieser Angelegenheit zu thun?
22. Ich werde ihm eine Re-duktion von zwei Pro-zent machen (gewähren), aber keinen Pfennig mehr.
23. Ich glaube nicht, daß er diese Offerte annehmen wird, da die Waaren in schlechtem Zustande angekommen sind.
24. Nun schön! Ich denke² gar nicht daran, ihm eine größere Reduktion zu machen (gewähren).

¹ Befolgen styrer Akkusativ, ligeledes bebrohen, hvorimod de usammensatte, folgen og droben, styre Dativ.

² Denken hedder i Imp. Ind. ich dachte; Perf. Part. gebacht. Gedenken, (mindes, have i Sinde) bøjes paa samme Maade.

¹ Naar „skulle“ har samme Betydning som „burde“, over-sættes det ved sollen.

25. Hvor gaar De hen?
 26. Jeg gaar hjem.
 27. Gaar De i Theatret
i Aften?
 28. Nej, det kunne vi ikke;
vi have for meget at
gjøre hjemme.
 29. Vil De rejse til Paris
i denne Saison?
 30. Sandsynligvis.
 31. Hvor vil De tage Logis?

32. Jeg bor sædvanlig hos
en af mine Forretnings-
venner, med hvem jeg
i mange Aar staar i
Forretningsforbindelse.

2.

Et Besøg.

De sædvanligste Höfli-
heds-Udtryk ved et Besøg.

At besøge én; aflægge Be-
søg hos én; gjøre én et
Besøg; hilse paa én; se
op til én (nogen).

1. Det banker. Naar jeg
ikke tager fejl, er der
én (nogen), der banker.
 2. Vær saa god at banke
paa!

25. Wo gehen Sie hin?
 26. Ich gehe nach Hause.
 27. Gehet Sie heute Abend
ins Theater?
 28. Nein, das können wir
nicht. Wir haben zu
Biel zu Hause zu thun.
 29. Werden Sie in dieser
Saison nach Paris gehen?
 30. Wahrscheinlich.
 31. Wo werden Sie Logis
nehmen?
 32. Ich wohne gewöhnlich
bei einem meiner Ge-
schäftsfreunde, mit wel-
chem ich seit vielen
Jahren Geschäftsvorbin-
dungen unterhalte.

2.

Ein Besuch.

Die gewöhnlichsten Höflich-
keits-Ausdrücke bei einen Be-
suche.
 emanden besuchen; Jeman-
dem einen Besuch abstatte¹;
 emandem einen Besuch
machen; bei Jemandem
vorsprechen¹.

1. Es klopft. Wenn ich
mich nicht irre, klopft
Jemand.
 2. Bitte, klopfen Sie an!

3. Hvorfor banker De ikke
paa Døren, førend De
gaar ind i Værelset.
 4. Det ringer. Vær saa
god at se efter, hvem
det er.
 5. Vær saa god at ringe.
 6. Vær saa god at træde
indenfor.
 7. God Morgen; hvorledes
har De det?
 8. Jeg forstyrre dog vel
ikke?
 9. Aa jeg beder, lad Dem
ikke forstyrre af mig.
 10. De forstyrre mig al-
deles ikke.
 11. Naar jeg forstyrre
Dem, gaar jeg strax
igjen.
 12. De forstyrre mig al-
deles ikke. Tvært
imod, det glæder mig
meget at se Dem.
 13. Vil De ikke sætte
Dem (tage Plads, sidde
ned).
 14. Vær saa god at sidde
ned.
 15. Vær saa god at tage
Plads.
 16. Vær saa god at sætte
Dem ned i Sofaen.
3. Warum klopfen Sie nicht
an die Thüre, ehe Sie
ins Zimmer treten¹.
 4. Es klingelt (Man schellt.
Es läutet). Sehen Sie
gefälligst nach, wer da ist.
 5. Bitte, Klingeln (läuten,
schellen) Sie!
 6. Bitte, treten Sie gefäl-
ligst ein!
 7. Guten Morgen! Wie
geht es Ihnen?
 8. Ich störe doch nicht etwa?
 9. Bitte, lassen Sie sich
nicht von mir stören.
 10. Sie stören mich durchaus
nicht.
 11. Wenn ich Sie störe, so
gehe ich gleich wieder.
 12. Sie stören mich durchaus
nicht. Im Gegentheil,
es freut mich sehr, Sie
zu sehen.
 13. Wollen Sie sich nicht
sehen.
 14. Bitte, sehen Sie sich!
 15. Nehmen Sie gefälligst
Platz!
 16. Bitte, nehmen Sie Platz
auf dem Sopha!

¹ Treten hedder i Pr. Ind. ich trete, du trittst, er tritt, wir
treten o. s. v., Imp. ich trat, Part. getreten; det bøjes med sein.

¹ Abstatten og vorsprechen ere uægte sammensatte Verber.

17. Hvorledesgaard det med Helbrede?
18. Man ser Dem jo slet ikke mere.
19. Det glæder mig overordentlig igen at se Dem frisk og munter efter Deres Sygdom.
20. De er meget venlig.
21. Jeg havde den Ære at besøge Dem i Gaar.
22. Jeg har taget mig den Frihed at se op til Dem.
23. Jeg vilde forhøre mig, hvorledes De har det.
24. Jeg beklager meget (det gjør mig meget ondt), at jeg ikke var hjemme.
25. Min Kone lader Dem hærtelig hilse (lader sig anbefale paa det bedste).
26. Vær saa god at hilse Deres Hr. Broder.
27. Hvorledes har Deres Hr. Mand det?
28. Har Deres Frue det godt?

17. Wie steht es mit Ihrer Gesundheit?
18. Man sieht Sie ja gar nicht mehr.
19. Es freut mich ungemein, Sie nach Ihrer Krankheit wieder wohl und munter zu sehen.
20. Sie sind sehr gültig.
21. Ich hatte die Ehre, gestern bei Ihnen vorzusprechen.
22. Ich habe mir die Freiheit genommen, bei Ihnen vorzusprechen.
23. Ich wollte mich erkundigen, wie Sie sich befinden.
24. Ich bedaure sehr (Es thut mir sehr leid), daß ich nicht zu Hause war.
25. Meine Frau läßt sich Ihnen bestens empfehlen eller: Meine Frau läßt Sie bestens grüßen (mere fortroligt Udttryk).
Bitte, empfehlen Sie mich Ihrem Herrn Bruder!
26. Grüßen Sie Ihren Herrn Bruder von mir, bitte!
27. Wie befindet sich Ihr Herr Gemahl?
28. Befindet sich Ihre Frau Gemahlin wohl?

29. Mange Tak; min Kone er fuldkommen rask.
30. Jeg haaber, De har det godt?
31. Har De det bedre?
32. Mange Tak; i den sidste Tid gaar det noget bedre med Helbrede.
33. Det glæder mig meget.
34. Bor Hr. N. her?
35. Er Deres Herre at faa i Tale?
36. Maa jeg spørge om Deres Navn?
37. Hvem skal jeg melde?
38. Vær saa god at give mit Kort.
39. Tør jeg spørge, med hvem jeg har den Ære at tale?
40. Jeg hedder N.
41. Hvormed kan jeg være til Deres Tjeneste?
42. Jeg er om et Øjeblik til Deres Tjeneste.
43. Hvad forskaffer mig Æren af Deres Besøg?
44. Kunde jeg ikke tale nogle Ord med Dem?
45. Jeg har noget at tale med Dem privat (under fire Øjne).
46. Kan jeg gjøre Fru N. min Opvartning?
29. Danke sehr; meine Frau ist ganz wohl.
30. Hoffentlich befinden Sie sich wohl.
31. Befinden Sie sich besser?
32. Danke schön; seit Kurzem geht es etwas besser mit meiner Gesundheit.
33. Das freut mich sehr.
34. Wohnt Herr N. hier?
35. Ist Ihr Herr zu sprechen?
36. Darf ich um Ihren Namen bitten?
37. Wen soll ich anmelden?
38. Wollen Sie gefälligst meine Karte übergeben?
39. Darf ich fragen, mit wem ich die Ehre habe zu sprechen?
40. Ich heiße N.
41. Womit kann ich Ihnen dienen?
42. Ich stehe in einem Augenblick zu Diensten.
43. Was verschafft mir die Ehre Ihres Besuchs?
44. Könnte ich nicht einige Worte mit Ihnen sprechen?
45. Ich habe Etwas mit Ihnen privat (allein, unter vier Augen) zu sprechen.
46. Könnte ich Frau N. meine Aufwartung machen?

47. Jeg anbefaler mig til Dem, min Herr.
 48. Gjør De mig snart den Ære at besøge mig?
 49. Æren er paa min Side.
 50. Jeg føler mig meget smigret.
 51. De gjør Dem jo kostbar (sjælden).
 52. Vær velkommen.
 53. Det glæder mig meget at se Dem igjen.
 54. Paa Gjensyn.
 55. Farvel og hav det godt!
47. Ich empfehle mich Ihnen, mein Herr.
 48. Beehren Sie mich nicht bald mit Ihrem Besuch?
 49. Die Ehre ist auf meiner Seite.
 50. Ich fühle mich sehr geschmeichelt.
 51. Sie machen sich ja selten.
 52. Seien Sie willkommen!
 53. Es freut mich sehr, Sie wiederzusehen.
 54. Auf Wiedersehen!
 55. Al dieu, lassen Sie sich's wohl gehen!

Nøgle til Øvelsen

(Side 146).

Ich war den ganzen Tag in meinem Comptoir und hatte so Viel zu thun, daß es mir ganz unmöglich war, mich nach der Adresse dieses Herrn zu erkundigen. Sie können jedoch davon überzeugt sein, daß es nur wenige Kaufleute in unserer Stadt giebt, die höher geachtet sind als er. Vor kurzem aber ist er nach Dresden gezogen, und seine genaue Adresse ist mir nicht bekannt. Doch will ich mich morgen früh danach erkundigen. Sind diese beiden Zimmer zu vermiethen? Ich habe mehrere Zimmer in der dritten Etage zu vermiethen; in der zweiten Etage aber habe ich nur ein einziges Zimmer frei. Das thut mir sehr leid, denn da ich meine beiden Töchter bei mir habe, so muß ich wenigstens drei Zimmer nehmen; die dritte Etage aber ist mir zu hoch. Den wievielen reisen Sie von hier ab? Ich

denke am vierundzwanzigsten von hier abzureisen und mich bis zum dreißigsten in Köln aufzuhalten. Können Sie mir nicht ein anderes Zimmer in der zweiten Etage geben? Wie viel berechnen Sie pro Tag für dieses Zimmer? Bier Mark, mein Herr. Bitte, bringen Sie mir Wasser und Handtücher; ich muß mich waschen. Es liegt mir sehr daran, dies Geschäft möglichst bald in Ordnung zu bringen. Wir haben Ihnen so häufig geschrieben, haben aber keine befriedigende Antwort erhalten.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det almindelige Samtale-Sprog.

Demonstrative Pronominer.

De demonstrative eller paapegende Pronominer, der bruges saavel forbundne som alene, ere:

<i>Mask.</i>	<i>Femin.</i>	<i>Neutr.</i>
dieser ¹	diese	dieseß, denne, dette
jener ¹	jene	jenes, hin, hint
der	die	das, den, det
derselbe	dieselbe	dasselbe
der nämliche ²	die nämliche	das nämliche } den samme
solcher ¹	solche	solches, saadan selbst, selv (ubøjelig).

Bøjning af derselbe.

<i>Singularis.</i>			<i>Pluralis.</i>
<i>Mask.</i>	<i>Femin.</i>	<i>Neutr.</i>	<i>M. F. N.</i>
Nom. derselbe	dieselbe	dasselbe	dieselben
Gen. desselben	derselben	desselben	derselben
Dat. demselben	derselben	demselben	denselben
Akk. denselben	dieselbe	dasselbe	dieselben

Naar der staar forenet med et Substantiv, bøjes det som den bestemte Artikel, fra hvilken det kun skiller sig ved at det har stærkere Betoning. Ex.: Des Mannes will ich stets eingedenk sein, den Mand skal jeg altid have i Erindring.

Naar der staar uden Substantiv, bøjes det saaledes:
Singularis.

<i>Mask.</i>	<i>Fem.</i>	<i>Neutr.</i>	<i>M. F. N.</i>
Nom. der	die	das	die
Gen. dessen	deren	dessen	deren
Dat. dem	der	dem	denen
Akk. den	die	das	die.

1. Formerne dessen, deren, dessen bruges ofte i Stedet for tredje Persons possessive Pronomen for at undgaa Tvetydighed. Ex.: Sie hat unsere Schwester und deren Tochter gesehen, hun har set vor Søster og hendes Datter (ihre kunde her være tvetydigt, da det kunde høre baade til Schwester og Sie).

2. Naar dieser og jener staa sammen, betyder dieser den sidste og jener den første.

3. Solcher, e, es bruges ligeledes som determinativt Pronomén. Naar ein følger efter, forkortes det til solch. Solch ein Mann, Gen. solch eines Mannes. Naar ein staar foran, bøjes det som Adjektiv: ein solcher Mann.

Determinative Pronominer¹.

De determinative (bestemmende) Pronominer ere derjenige, diejenige, dasjenige, den, det; derselbe, dieselbe, dasselbe, den samme; der, die, das, den, det.

Disse Pronominer bruges baade med og uden Substantiv.

Bøjning.

Derjenige bøjes som derselbe. Der bøjes paa samme Maade som det demonstrative med Undtagelse af, at Gen. Plur. hedder derer, naar Gen. staar uden Substantiv og omtaler Personer. Ich erinnere mich derer sehr wohl, die mir das erzählt; jeg mindes meget godt dem, der fortalte mig det.

¹ Disse Pronominer bruges for at vise hen til en Person eller Gjenstand, der nærmere bestemmes ved en følgende Bæstning.

² Se Side 31.

² Der nämliche bøjes ligesom derselbe.

Relative Pronominer.

De relative (henvisende) Pronominer ere *welcher*, *welches*, *hvilken*, *som*; *der*, *die*, *das*, *som*; *wer*, *was*, *den*, *som*, *det* som, *hvad*.

Bøjning af *welcher*.

Singularis.

<i>Mask.</i>	<i>Femin.</i>	<i>Neutr.</i>	<i>Pluralis.</i>
<i>Nom.</i>	<i>welcher</i>	<i>welche</i>	<i>welches</i>
<i>Gen.</i>	<i>welches</i>	<i>welcher</i>	<i>welches</i>
<i>Dat.</i>	<i>welchem</i>	<i>welcher</i>	<i>welchen</i>
<i>Akk.</i>	<i>welchen</i>	<i>welche</i>	<i>welches</i>

Der, die, das bøjes ganske som det demonstrative der, die, das.

Bøjning af *wer*.

Singularis.

<i>Mask., Femin.</i>	<i>Neutr.</i>	<i>Pluralis.</i>
<i>Nom.</i>	<i>wer</i>	<i>was</i>
<i>Gen.</i>	<i>wessien, weß</i>	<i>wessien, weß</i>
<i>Dat.</i>	<i>wem</i>	—
<i>Akk.</i>	<i>wen</i>	<i>was</i>

Det relative Pronomen stemmer i Kjøn og Tal overens med det Ord, til hvilket det viser hen (Korrelatet); Kasus afhænger af dets Stilling i Sætningen.

Verbet sættes sidst i relative Bisætninger: *Der Herr, welchen (den) Sie gestern geschen haben, ist einer der reichsten hiesigen Kaufleute.* *Die Dame, welche mir diesen Brief geschrieben hat, ist eine unserer besten Sängerinnen.* *Ich kann die deutschen Bücher, welche (die) Sie mir vor vierzehn Tagen gesandt haben, nicht brauchen* (anvende).

Anmærkninger.

1. Sammen med et Substantiv bruges kun *welcher*. *Ich bezahlte ihm 200 Mark, welche Summe ich ihm schon drei Monate schuldig war.* Uden Substantiv bruges saavel

der som welcher undtagen i Genitiv, hvor man altid bruger dessen eller deren. *Der Mann, dessen Sohn du kennst; die Frau, deren Tochter gekommen sind; Goethe, welches Verfassers er sich erinnert.*

2. Wer benyttes naar «den, som» er ensbetydende med «hver og en, som» og was naar «det, som» er ensbetydende med «alt, som».

Was (ikke das, welches) bruges desuden: 1) naar Korrelatet er et ubestemt Pronomen (alles, etwas, nichts, eins, manches, viel, wenig); 2) efter en neutral Superlativ, der staar alene; 3) naar Relativet viser tilbage paa en hel Sætning (i dette Tilfælde maa man kun oversætte was ved «hvad der» eller «hvilket», men ikke ved «som»).

Alles, was ich habe, gehört dir. Das beste, was ich dir geben kann. Er hat meine Witte abgeschlagen, was mich traurig gemacht hat, han har afslaaet min Børn, hvad der har gjort mig meget bedrøvet.

3. Naar det relative Pronomen der staar som Subjekt og henviser til et personligt Pronomen i første eller anden Person (eller til Höflichkeitssordet Sie), gjentages sædvanlig det personlige Pronomen i Nominativ efter der. Ich, der ich so viel für ihn gethan habe, kann ihm nie vergeben, jeg, som har gjort saa meget for ham, kan aldrig tilgive ham. Naar det personlige Pronomen ikke gjentages, sættes den relative Sætnings Verbum i tredje Person: ich, der so viel für ihn gethan hat o. s. v.

4. Naar de relative Pronominer have en Präposition foran sig, bruges ofte i deres Sted pronominalne Adverbier, særlig om Gjenstande. Saadanne ere:

<i>wozu</i> , <i>hvor till</i>	<i>woraus</i> , <i>hvoraf</i>
<i>wodurch</i> , <i>hvorigjennem</i>	<i>worüber</i> , <i>hvorover</i>
<i>womit</i> , <i>hvormed</i>	<i>worin</i> , <i>hvor i</i>
<i>wobei</i> , <i>hvorpå</i>	<i>worauf</i> , <i>hvorpaa</i>
<i>wobon</i> , <i>hvoraf</i>	<i>woran</i> , <i>hvorpaa</i> , <i>hvorved</i>
<i>wofür</i> , <i>hvorfor</i>	<i>worunter</i> , <i>hvorunder</i> .

Exemplar:

Der Teller woraus (= aus welchem) Sie gegeffen haben gehört mir; den Tallerken, af hvilken De har spist, tilhører mig; die Sunne, wofür ich (= für welche) ich dies mache, ist sehr gering; den Sum, for hvilken jeg gjør dette, er meget ringe; er hat den Schlüssel verloren, womit (= mit welchem) ich den Koffer öffnen könnte; han har tabt Neglen, hvormed jeg kundeaabne Kufferten.

5. Det relative Pronomen maa aldrig udelades paa tysk.

6. Efter de spørgende Pronominer welcher, wer, bruges sædvanlig der: wer, der klug ist, sieht dies nicht ein?

7. Welcher, e, es bruges ofte i Stedet for et allerede nævnt Substantiv og gjengives da paa dansk enten med «noget» eller det oversættes slet ikke. Hast du Brod? Ja, ich habe welches; wollen Sie Butter haben? nein, ich danke Ihnen, ich habe welche; ich habe etwas Papier; brauchen Sie welches?

8. Ved Grundtal samt ved viel, wenig, genug og lignende Ord bruges ofte Genitiverne dessen, deren. Wieviel Messer haben Sie? ich habe deren viel.

Ord.

Die Stadt (Städte)	Staden, Byen
die Straße (n)	Gaden
eine gepflasterte Straße	en brolagt Gade
auf die andere Seite gehen	gaa over paa den anden Side
das Trottoir	Trottoiret, Fortovet
der Rinnstein	Rendestenen
die Ecke (n)	Hjørnet
die Straßenecke	Gadehjørnet
am Ende der Straße	ved Enden af Gaden
gerade aus	lige ud
die zweite Querstraße rechts	anden Tværgade til højre
die dritte Querstraße links	tredje Tværgade til venstre
gehen Sie links (rechts) ab	drej til venstre (højre)
ein Platz (Plätze)	en Plads, et Torv

ein Durchgang (gänge)	en Gjennemgang, Passage
eine Brücke (n)	en Bro
über eine Brücke gehen	gaa over en Bro
das Denkmal (mäler)	Mindesmærket
eine Statue (n)	en Statue
eine Kirche (n)	en Kirke
eine Schule (n)	en Skole
ein Kai (e — M.)	en Kaj
ein Stadtviertel (N.)	et Kvarter (af Byen)
das Posthaus	Posthuset
das Polizei-Bureau	Politikkontoret.

XIII.

(Fortsættelse.)

- 1.
56. Hvorledes er det gaaet Deres Frøken Søster i Frankrig.
57. Hvorledes er det gaaet Dem (har De haft det), siden jeg havde den Fornøjelse at se Dem i London?
58. Det er gaaet mig rigtig godt.
59. De ser ualmindelig godt ud.
60. Jeg har aldrig befundet mig bedre.
61. Hvorledes har Deres Hr. Mand det? Tak, han har det ikke rigtig godt.
62. Og hvorledesgaard det
- 1.
56. Wie ist es Ihrem Fräulein Schwester in Frankreich ergangen?
57. Wie ist es Ihnen ergangen, seitdem ich das Vergnügen hatte, Sie in London zu sehen?
58. Es ist mir sehr wohl ergangen.
59. Sie sehen ungemein wohl aus.
60. Ich befand mich nie besser.
61. Wie befindet sich Ihr Herr Gemahls? Danke sehr, es geht ihm nicht zum Besten.
62. Und wie geht es Ihrem

- Deres Hr. Fader? Som sædvanlig?
63. Min Fader har det rigtig godt, men min lille Søn er desværre meget syg.
64. Hvad fejler han (hun, De)? Er der noget, De fejler?
65. Han har forkjølet sig.
66. Jeg har forkjølet mig dygtig, da jeg i Gaar Aftes gik fra Theatret.
67. Det gjør mig ondt; forhaabentlig vil det ikke have nogle Følger (nogen Betydning).
68. Forhaabentlig ikke.
69. Lægen besøger ham hver Dag; han mener dog, det ikke vil have noget at betyde.
70. Desto bedre.
71. Alle klage over Forkjølelse i dette Foraar.
72. Jeg synes, De ikke ser saa rask ud som sædvanlig.
73. Jeg er ikke ganske rask.
74. Min Søster var farlig

- Herrn Vater? Wie gewöhnlich?
63. Mein Vater befindet sich recht wohl, aber mein kleiner Sohn ist leider sehr krank.
64. Was fehlt ihm? (ihr? Ihnen?) Fehlt Ihnen Etwas?
65. Er hat sich erkältet.
66. Ich habe mich gestern Abend, als ich aus dem Theater ging, fürchterlich erkältet.
67. Das thut mir leid; hoffentlich wird es Nichts auf sich haben (hoffentlich wird es nicht von Bedeutung sein).
68. Hoffentlich nicht.
69. Der Arzt besucht ihn alle Tage; doch meint er, es wird (werde) Nichts auf sich haben (es wird Nichts zu bedeuten haben; es wird nicht von Bedeutung sein).
70. Desto besser.
71. Ledermann klagt über Erkältung in diesem Frühjahr.
72. Mich denkt, Sie sehen nicht so wohl aus, wie gewöhnlich.
73. Mir ist nicht ganz wohl.
74. Meine Schwester war ge-

- syg, men nu er hun igjen næsten fuldkommen vel (kommet sig).
75. Hun synes at have en meget god Konstitution.
76. De bliver dog forhaabentlig til Middag?
77. Forhaabentlig vil De dog gjøre mig den Fornøjelse at spise hos os i Dag?
78. Jeg takker Dem for den Ære, De viser mig, men jeg kan ikke blive længer.
79. Vær saa god at undskyldte mig, men jeg kan virkelig ikke blive længer. Jeg har allerede modtaget en Indbydelse.
80. Jeg maa gaa.
81. Hvorledes? De vil allerede afsted (gaa)? De er jo først lige kommen.
82. De maa ikke tænke paa at gaa endnu.
83. Jeg maa hjem; min Kone vil undre sig over, hvad der er blevet af mig. Hun har ingen Anelse om, hvor jeg er.
84. Saa vil jeg ikke opholde Dem længer.
75. Sie scheint eine sehr gute Konstitution zu haben (zu besitzen).
76. Sie bleiben doch hoffentlich zu Mittag?
77. Hoffentlich werden Sie mir doch das Vergnügen machen, heute bei uns zu speisen?
78. Ich danke Ihnen für die Ehre, die Sie mir erweisen, aber ich kann nicht länger bleiben.
79. Entschuldigen Sie mich gütigst, aber ich kann wirklich nicht länger bleiben. Ich habe schon eine Einladung angenommen.
80. Ich muß gehen.
81. Wie! Sie wollen schon fort? (Sie wollen schon wieder gehen?) Sie sind ja eben erst gekommen.
82. Sie dürfen noch nicht ans Gehen denken.
83. Ich muß nach Hause; meine Frau wird sich wundern, was aus mir geworden ist. Sie hat keine Idee (Ahnung), wo ich bin.
84. Dann will ich Sie nicht länger aufhalten.

85. Forhaabentlig ser jeg
Dem snart igjen.
86. Jeg beklager meget
(det gør mig ondt),
at De har gjort et saa
kort Besøg.
87. Farvel, paa snarligt
Gjensyn.
-
- 2.

Da jeg først lige er kom-
men tilbage fra en meget
lang og anstrengende Rejse,
saa har jeg endnu ikke
kunnet bestemme mig til,
om vi skulle udføre dette
Foretagende eller lade det
falde.

Da jeg først lige er kom-
men tilbage fra en meget
lang og anstrengende Rejse.

Da

først lige (ikke før end nu)
gjøre en Rejse
den rejsende
en rejsende
tiltræde en Rejse
min Fader er rejst bort
jeg er kommen tilbage.

---

1. Da jeg først lige er
ankommen, saa har jeg
endnu ikke haft nogen

85. Hoffentlich sehe ich Sie
bald wieder.
86. Ich bedaure sehr (Es
thut mir leid) daß Sie
einen so kurzen Besuch
gemacht haben.
87. Adieu, auf recht baldiges
Wiedersehen.
-
- 2.

Da ich soeben erst von einer
sehr langen und anstrengenden
Reise zurückgekehrt bin, so habe
ich mich noch nicht entschließen
können, ob wir dies Unter-
nehmen ausführen oder fallen
lassen sollen.

Da ich soeben erst von einer
sehr langen und anstrengenden
Reise zurückgekehrt bin.

Da (betegner Aarsagen og
svarer til det danske
eftersom, siden, fordi)

soeben erst
eine Reise machen
der Reisende
ein Reisender
eine Reise antreten
mein Vater ist verreist
ich bin zurückgekehrt.

---

1. Da ich soeben erst ange-
kommen bin, so habe ich
noch keine Zeit gehabt,

- Tid til at undersøge
denne Sag.
2. Da jeg har læst Deres
Annonce i Avisen i Dag,
beder jeg Dem herved
at besøge mig i Morgen
tidlig.
3. Efter at han havde talt
saa længe, gav han mig
tilsindst dette Brev.
4. Da han havde taget
Afsked fra mig, gik
han direkte til Bane-
gaarden.
5. Da jeg ønskede at tale
med ham i et vigtigt

diese Angelegenheit zu
untersuchen¹.
2. Da ich Ihre Annonce in
der heutigen Zeitung ge-
lesen habe, so bitte (er-
suche) ich Sie hierdurch,
mich morgen früh zu be-
suchen.
3. Nachdem er so lange ge-
sprochen hatte, gab er
mir schließlich diesen Brief.
4. Als er von mir Abschied
genommen hatte, ging er
direkt nach dem Bahnhof.
5. Da ich ihn in einer wich-
tigen Angelegenheit zu

¹ Durch, um, unter og über danne snart ægte (adskillelige)
snart nægte (adskillelige) Sammensætninger.

Durch danner ægte Sammensætninger, naar den gjennem-
trængte Gjenstand er Sætningens Objekt; nægte, naar den gjen-
nemtrængende Gjenstand er Objekt. Intransitive Verber danner
nægte Sammensætninger. Ex.: der Gefangene hat die Mauer
durchbrochen; er hat die Räder durchgestoßen; die Feuchtigkeit
dringt durch.

Um danner ægte Sammensætninger ved transitive Verber,
naar Objektet ikke tænkes at undergaa nogen Forandring i Plads
eller Form ved Verbets Virksomhed, nægte derimod, naar Objektet
tænkes at undergaa en saadan Forandring samt ved intransitive
Verber. Ex.: seine Freunde umgaben ihn; er band ihr ein Band
um; er hat ihm einen Rock umgeändert; er ist umgefallen.

Unter danner ægte Sammensætninger, naar ved transitive
Verber Objektet er i Hvile, samt naar Verbet har en figurlig
(oversært) Bedtydning; nægte, naar Objektet tænkes at undergaa
en Forandring i Plads ved Verbets Virksomhed samt ved in-
transitive Verber. Ex: er unterhielt ein Gespräch, han vedligeholdt
en Samtale; das Mädchen hielt die Schürze unter (Pigen
holdt Forklædet under).

Über følger ganske de samme Regler som unter. Ex.: er
hat das Buch überfert; sie haben ihn überführt (overbevist); sie
haben ihn übergeführt (ført ham over til et andet Sted.)

- Anliggende, gik jeg til hans Bolig.
6. Efter at jeg havde spist til Middag, gik jeg ud at spasere.
  7. Efter at have givet disse Befalinger rejste han til London.
  8. Da jeg ikke var hjemme i Gaar, havde jeg ikke den Fornøjelse at se Dem.
  9. Da vi ønskede at se (träffe) Dem, kom vi til München.
  10. Efter at vi havde ventet en Times Tid paa ham, kom han endelig.
  11. Da jeg ikke havde nogle Penge hos mig, var jeg nødt til at laane (nogle) af ham.
  12. De maa henvende Dem til hans Sagfører, da han endnu ikke er kommen tilbage.
  13. Er han endnu ikke kommen tilbage fra sin Fornøjelsesrejse?
  14. Han er kommen tilbage, men han er endnu ikke staat op.
  15. Gæt engang, hvem jeg mødte paa Gaden i Gaar?
  16. Det kan jeg virkelig ikke gætte.
  17. Faldt De snart i Søvn

- sprechen wünschte, ging ich nach seiner Wohnung.
6. Nachdem ich zu Mittag gegessen hatte, ging ich spazieren.
  7. Nachdem er diese Befehle gegeben hatte, reiste er nach London.
  8. Da ich gestern nicht zu Hause war, hatte ich nicht das Vergnügen, Sie zu sehen.
  9. Da wir Sie zu sehen wünschten, kamen wir nach München.
  10. Nachdem wir eine Stunde lang auf ihn gewartet hatten, kam er endlich.
  11. Da ich kein Geld bei mir hatte, war ich genötigt, mir welches von ihm zu borgen.
  12. Sie müssen sich an seinen Anwalt wenden, weil er noch nicht zurückgekehrt ist.
  13. Ist er noch nicht von seiner Vergnügungsreise zurückgekehrt?
  14. Er ist zurückgekehrt, aber er ist noch nicht aufgestanden.
  15. Errathen Sie einmal, wem ich gestern auf der Straße begegnet bin.
  16. Das kann ich wahrhaftig nicht errathen.
  17. Sind Sie gestern Abend

- i Gaar Aftes efter at han var gaaet?
18. Ja, jeg faldt strax i Søvn og vaagnede først sent. Saa træt var jeg.
  19. Saa snart som han er vendt tilbage fra sin Rejse, vil jeg sende Dem Underretning.
  20. Jeg blev kun to Dage i dette Logis, thi Opvarthningen var saa slet, at jeg ikke kunde holde det længer ud.
- bald eingeschlafen, nachdem er fort war?
18. Ja, ich bin sofort eingeschlafen und bin erst spät aufgewacht. So müde war ich.
  19. So wie er von seiner Reise zurückgekehrt ist, werde ich Ihnen Nachricht senden.
  20. Ich bin nur zwei Tage in diesem Logis geblieben, denn die Aufwartung war so schlecht, daß ich es nicht länger aushalten konnte.
-

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Øvelse.

Med Forlov, hvorledes kommer jeg til Hamburg-Banegaarden? Gaa over denne Bro og ned ad den lige overfor liggende Gade. Saa er det den første Gade paa venstre Haand. Kan De ikke sige mig, om denne Gade fører til Theatret? Jeg ved det virkelig ikke; spørg den første bedste Politibetjent; han vil sige Dem det. Gaa kun stadig lige ud; De kan slet ikke tage fejl af Vejen. Det er en meget livlig Gade. Lad os gaa over denne Brv. Tag Dem i Agt, der kommer en Vogn. Kom, Klokken er lige tolv. Vi ville nu gaa ad Kongens Have til Theatret, thi ved denne Tid findes hele den fornemme Verden i Kongens Have. Jeg vilde ogsaa gjærne se den berømte Fontaine.

Korrelate Pronominer.

Når et relativt Pronomen har et determinativt foran sig, kaldes de tilsammen korrelate (tilsvarende).

Singularis.

<i>Mask.</i>	berjenige, welcher	} den, som
	berjenige, der	
<i>Fem.</i>	der, welcher	} den, som
	dienjenige, welche	
	dienjenige, die	
	die, welche	

<i>Neutr.</i>	basjenige, welches	} det, som
	basjenige, das	
	das, welches	

Pluralis for alle Kjøn:

dienjenigen, welche	} de, som.
dienjenigen, die	
die, welche	

Paa samme Maade bruges: derselbe (ebenderselbe), der (welcher), den samme (ganske den samme), som; wer — der, den, som.

Exempel:

Wer, die Welt kennt, (der) weiß, daß nicht Alles Gold ist, was glänzt (glimrer). Kennen Sie die beiden Herren, welche wir gestern in der Kirche gesehen haben? Ich kenne den Einen, aber denjenigen, von welchem Sie vor einigen Minuten sprachen, kenne ich nicht. Wem soll ich dies Geschenk (Foræring) geben? Sie sollen es demjenigen geben, welcher einen deutschen Brief fehlerfrei (fejlfrit) schreiben kann.

Anm. Wer og was faa af og til en Forærelse i Ordene immer, auch eller nur auch, nur immer. Wer auch immer dies gesagt hat, hvem der saa end har sagt det; was Sie auch gesehen haben, hvad De saa end har set.

Øvelse.

Jeg vilde gjærne gjøre nogle Indkjøb. Vil De være saa venlig at komme med mig? Med Fornøjelse. Jeg skal gjærne vise Dem de Butikker, hvor man kjøber godt og billig. Jeg vilde først gaa til en Handskebutik, da jeg trænger til flere Par Handsker. Vil De have den Godhed at bringe mig til en Butik, hvor man sælger til bestemte Priser, thi jeg holder ikke af efter dansk Skik at tinge. Det har De Ret i. Hvad man saa end vil tænke om Tyskland, staar det dog fast, at man kjøber billigere og reellere der end i Danmark; og navnlig er den ubehagelige danske Skruen op ganske

ubekjendt mellem tyske Kjøbmænd. Hvormed kan jeg være til Deres Tjeneste? Jeg ønsker to Par Handsker, et Par sorte og et Par hvide. Vær saa god at vise mig Glacéhandsker af forskjellige Farver. Til hvilken Pris ønsker (tager) De dem? Jeg tager sædvanlig til 2 Mark 50. Hvilket Numer bruger (bærer) De? Jeg tror, jeg bruger Numer 6. Naar jeg ikke tager fejl, bruger jeg 6^{1/4}. Tillader De, at jeg ser Deres Haand!

Interrogative Pronominer.

Disse, der bruges for at spørge efter Personer eller Sager, ere paa tysk følgende:

wer, hvem?		welcher, e, es, hvilken?
was, hvad?		was für ein, hvad for en?

Bøjning:

Wer, was og welcher bøjes som det lignende relative, i was für ein bøjes kun ein.

Anmærkninger.

1. Wer bruges kun substantivisk (selvstændig) og om Personer: Wer ist da? Wer hat an die Thür geklopft? Wen haben Sie gestern Abend in der Oper gehört? Wem wollen Sie dieses Buch leihen? Wem gehört dieses Haus, Ihnen oder Ihren Herrn Bruder? Wessen Kinder sind dies?

2. Was bruges ligeledes kun substantivisk, men men med Henvisning til Gjenstande. Was ist das? Was wollen Sie diesem Manne sagen? Was giebt's Neues? (hvad nyt gives der?). Was hat der Schaffner Ihnen gefragt?

Det bruges ikke i Dativ.

3. Welcher, welche, welches benyttes saavel substantivisk (selvstændig) som adjektivisk (forenet med et Substantiv) baade om Personer og Ting. Von welchem Schaffner haben Sie diesen Gepäckchein erhalten? Welchen Arzt haben Sie gefragt? Welches von diesen beiden Zimmern gefällt Ihnen am besten? Welche Waaren haben Sie sich angesehen? Mit welchem Zuge wollen Sie morgen früh abreisen?

Anm. 1. Naar welcher staar skilt fra sit Substantiv ved Verbet sein, bruges welches, selv om Substantivet er Maskulin eller Feminin. Welches ist der Feldherr, der ohne Truppen siegen kann? Welches ist diese göttliche (guddommelige) Stimme, die wir in unserem Innern (Indre) vernehmen?

Anm. 2. Ved Udraab, foran den ubestemte Artikel eller et Adjektiv, forkortes welcher ofte til Welch. Welch ein Mann!

4. Was für ein benyttes, naar man spørger efter Beskaffenhed eller Art, baade om Personer og Ting. Was für einen Hut wünschen Sie, einen Knaben- oder einen Herrenhut? Was für eine Kirche kann es wohl sein, in welcher dieser Mann predigt (prædiket)?

5. Foran Kollektiver (Samlingsnavn) og Substantiver i Pluralis bruges kun was für. Was für Braten wünschen Sie zum Mittagessen? Was für Wein soll ich bestellen (bestille)? Was für Papier soll ich für Sie kaufen? Was für Kleider hat er mitgebracht?

6. Naar was für ein staar substantivisk, antager det Formen was für einer.

7. Was mangler Dativ; i Stedet bruges ogsaa was eller et spørgende Adverbium. Mit was (womit)? Genitivformen weß benyttes i Sammensætninger, dog sjælden som Adjektiv. Weshalb (hvorfor). Weß Namens. Genitivformen wessen erstattes undertiden af was. Was ich ihn höchstens beschuldigen könnte. Beschuldigen (beskydle) styrer det, hvorfor man beskylder nogen, i Genitiv.

8. Was bruges ofte i Stedet for warum. Was

schaut man mich so seltsam an? hvorfor ser man saa underlig paa mig?

9. Wer benyttes ofte som Prædikatsord med Henvisning til en Pluralis. Wer sind diese Männer?

10. Wer og was spørge efter den Slags (Art), som den omspurgte Person eller Ting hører til; was für ein fordrer en mere detailleret Beskrivelse af Personens eller Sagens Beskaffenheit; welcher fordrer en nøjagtig Angivelse af denne Person eller Sag. Wer ist da? Ein Reisender. Was für einer? (hvad Slags Rejsende). Ein Prediger (Prædikant) aus England. Welcher Prediger? Der Herr Dr. L.

Indkjøb.

Kjøbe. Sælge. Betale.

1. Jeg vil gjøre nogle Indkjøb.
2. Jeg vilde gjerne gjøre nogle Indkjøb.
3. Vilde De ikke hellere gjøre Deres Indkjøb i dette store Magasin?
4. Jeg er bange for, man vil være for dyr mod mig.
5. Jeg finder, at man altid er for dyr mod os Danske i Udlandet.
6. Vilde det være Dein ubekvemt (imod) at led-sage mig?
7. Paa ingen Maade, jeg vil meget gjerne gjøre det.

Einkäufe.

Kaufen. Verkaufen. Bezahlen.

1. Ich will einige Einkäufe machen.
2. Ich möchte gern einige Einkäufe machen.
3. Möchten Sie nicht Ihre Einkäufe lieber in diesem großen Magazin machen?
4. Ich fürchte, man wird mich übertheuern.
5. Ich finde, daß man uns Dänen immer auf dem Continent übertheuert.
6. Würde es Ihnen un-bequem sein, mich zu be-gleiten?
7. Keineswegs, ich will es sehr gern thun¹.

8. Hvor meget koster det?
9. Hvad tager De for det? (hvor dyrt [billig] sæl-ger De det).
10. Det koster atten Mark.
11. Det er meget dyrt.
12. Det er frygtelig dyrt for en saadan Artikel.
13. Tværtimod, min Herre, det er meget billigt. Se kun paa Kvaliteten.
14. Denne Artikel (Vare) er meget billigere, men naturlig af ringere Kvalitet.
15. Dette er det fortræffe-ligste, som findes af den Art.
16. Vis mig et andet Møn-stter.
17. Dette Stof (Tøj) er udmarket smukt, og Mønstret er meget smagfuldt.
18. Det er det allernyeste.
19. Det er muligt, men Mønstret behager mig ikke.
20. Vis mig et ensfarvet lyst Stof.
21. Jeg kan ogsaa give Dem det samme Møn-stter i andre Farver.
22. Det er mig altfor lyst.
8. Wie viel kostet das?
9. Wie theuer verkaufen Sie das?
10. Das kostet achtzehn Mark.
11. Das ist sehr theuer.
12. Das ist sündhaft theuer für einen derartigen Ar-tikel.
13. Im Gegentheil, mein Herr, das ist sehr billig. Sehen Sie sich nur die Qualität an.
14. Dieser Artikel ist viel billiger, aber natürlich von geringerer Qualität.
15. Dies ist das Vorzüg-lichste, das es in dieser Art gibt.
16. Zeigen Sie mir ein anderes Muster.
17. Dieser Stoff ist wunder-schön und das Muster ist sehr geschmackvoll.
18. Es ist das Allerneueste (Es ist das Neueste, das man hat).
19. Möglich, aber das Muster gefällt mir nicht.
20. Zeigen Sie mir einen einfarbigen hellen Stoff.
21. Ich kann Ihnen auch dasselbe Muster in an-deren Farben geben.
22. Dies ist mir gar zu hell.

¹ Se Side 106, Noten.

- Jeg ønskede et noget mørkere Stof.
23. Er det Deres yderste Pris?
24. Jeg kan virkelig ikke give Dem dette Stof under det (billigere). Jeg tjener næppe en Mark derved.
25. Jeg har beregnet Dem Varen til Indkjøbspris.
26. Saa meget vil jeg ikke give derfor (anvende derpaa). Jeg kan faa det billigere andre Steder.
27. Deri tager De fejl; i det mindste (i hvert Fald) ikke i samme Kvalitet.
28. Godt, jeg vil tage denne Vare. Vær saa god at sende den til mig (min Bolig). Her er min Adresse.
29. Send disse Varer tilligemed en kvitteret Regning til mit Hotel.
30. Hvor meget bliver det? (udgjør det, beløber det sig til).
31. Jeg vil hellere betale Dem det strax.
32. Saa faar jeg en Mark og 50 Pfennig tilbage.
33. Her har De tilbage.

- Ich wünschte einen etwas dunkleren Stoff.
23. Ist das Ihr äußerster Preis?
24. Ich kann Ihnen wirklich diesen Stoff nicht unter dem (billiger) geben. Ich verdiene kaum eine Mark daran.
25. Ich habe Ihnen die Waare zum Kostenpreis berechnet.
26. So viel mag ich nicht daran verwenden. Ich kann Sie anderswo billiger haben.
27. Da irren Sie sich; wenigstens nicht in derselben Qualität.
28. Gut, ich will diesen Artikel nehmen. Schicken Sie denselben gefälligst nach meiner Wohnung. Hier ist meine Adresse.
29. Schicken Sie mir diese Waaren nebst einer quittirten Rechnung nach meinem Hotel.
30. Wie viel macht es? (Wie viel beträgt es?)
31. Ich will es Ihnen lieber gleich bezahlen.
32. Da bekomme ich eine Mark und 50 Pfennige heraus.
33. Hier ist, was Sie herausbekommen.

- XIV.
- 1.
- Saa har jeg endnu ikke kunnet bestemme mig.
Jeg har bestemt mig
Jeg bestemte mig
Jeg har kunnet bestemme mig.
-
1. Min Broder har bestemt sig til at sælge sin Forretning.
2. Har De ikke bestemt Dem i den Sag (i Henseende til det Anliggende)?
3. Jeg kan ikke bestemme mig dertil.
4. Saa snart jeg har bestemt mig desangaaende, skal jeg lade Dem det vide.
5. Bestem Dem til det ene eller det andet (paa den ene eller den anden Maade).
6. Naar har Deres Hr. Broder i Sunde at vende tilbage?
7. Det ved jeg virkelig ikke. Jeg har i Morges faaet et Brev fra ham, men det forekommer mig, at han endnu ikke har
- XIV.
- 1.
- So habe ich mich noch nicht entschließen können¹.
Ich habe mich entschlossen
Ich entschloß mich
Ich habe mich entschließen können.
-
1. Mein Bruder hat sich entschlossen, sein Geschäft zu verkaufen.
2. Haben Sie sich in Bezug auf dieser Angelegenheit entschlossen?
3. Ich kann mich dazu nicht entschließen.
4. Sobald ich mich (darüber) entschlossen habe, will ich es Sie wissen lassen.
5. Entschließen Sie sich so oder so (auf² eine oder die andere Weise).
6. Wann beabsichtigt Ihr Herr Bruder zurückzufahren?
7. Das weiß ich wirklich nicht. Ich habe heute Morgen einen Brief von ihm erhalten, aber es scheint mir, daß er sich

¹ Se Side 154, Noten.

² Auf skal have Akkusativ, naar det styrer Ordet Weise, Maade.

- kunnet bestemme sig til, hvad han skal gjøre.
8. Vær saa god at bestemme Dem til, hvad De vil gjøre.
  9. Overlæg, hvad De vil gjøre i denne Sag.
  10. Han skal (bør) befatte sig med sine egne Sager.
  11. Bryd Dem ikke om, hvad han siger. Jeg er overbevist om, han vil gjøre, hvad der er Ret og billigt.
  12. Jeg har overlagt Sagen og vil komme hjem om fjorten Dage.
  13. Jeg har overlagt Sagen anderledes (er kommen paa andre Tanker).
  14. Det er et meget ejendommeligt Menneske.
  15. Det finder jeg ikke.
  16. Men jeg har det bedste Bevis derpaa.
  17. I Gaar syntes han at være fast bestemt angaaende denne Sag, og i Dag skriver han mig til, at han er kommen paa andre Tanker.
  18. Jeg har stor Lyst til at gjøre mine Indkjøb i Dag.

- noch nicht hat entschließen können, was er thun soll.
8. Entschließen Sie sich gefälligst, was Sie thun wollen.
  9. Überlegen Sie sich, was Sie in dieser Angelegenheit thun wollen.
  10. Er soll sich um seine eigenen Angelegenheiten kümmern.
  11. Kümmern Sie sich nicht darum, was er sagt. Ich bin davon überzeugt, er wird thun, was recht und billig ist.
  12. Ich habe mir die Sache überlegt und werde in vierzehn Tagen nach Hause zurückkehren.
  13. Ich habe mir die Sache anders überlegt.
  14. Es ist ein sehr eigenthümlicher Mensch.
  15. Das finde ich nicht.
  16. Ich habe aber den besten Beweis davon.
  17. Gestern schien er in Bezug dieser Angelegenheit fest entschlossen zu sein, und heute schreibt er mir, daß er sich die Sache anders überlegt habe.
  18. Ich habe große Lust, meine Einkäufe heute zu machen.

19. Hun havde stor Lyst til at gaa med mig, men hendes Moder forbød hende det.
20. Jeg kunde have stor Lyst til at rejse med Dem, men jeg har ikke Penge nok.
21. Kunde De ikke have Lyst til at høre denne berømte Sangerinde? Hun synger virkelig udmærket.
22. Hvorfor har De ikke fulgt det Raad, som jeg har givet Dem?
23. Ret Dem efter hvad jeg har sagt Dem.
24. Han ved selv ikke, hvad han vil.
25. Det skader ikke (gjør intet).

2. Nyheder.

1. Hvad nyt?
2. Hvad er der for nyt?
3. Er der noget nyt?
4. Er der noget nyt fra Paris?

19. Sie hatte große Lust, mit mir zu gehen, aber ihre Mutter verbot es ihr¹.
20. Ich hätte große Lust, mit Ihnen zu reisen, aber ich habe nicht Geld genug.
21. Hätten Sie nicht Lust, diese berühmte Sängerin zu hören? Sie singt wirklich ausgezeichnet.
22. Warum haben Sie den Rath nicht befolgt, welchen ich Ihnen gegeben habe?
23. Befolgen Sie, was ich Ihnen gesagt habe.
24. Er weiß selbst nicht, was er will.
25. Das schadet Nichts (das thut Nichts).

2. Neuigkeiten.

1. Was giebt's Neues?
2. Giebt's etwas Neues?
3. Was für Neuigkeiten giebt es?
4. Giebt es irgend etwas Neues?
5. Giebt es etwas Neues von Paris?

¹ Mange transitive Verber have et Person Objekt i Dativ sammen med et Gjenstands-Objekt i Akkusativ.

5. Der er intet nyt.
6. Der passerer (hændes) storartede Sager.
7. Man har ikke hørt noget nyt fra Udlandet.
8. Ere disse Efterretninger troværdige (sikre)?
9. Denne Nyhed er af den største Vigtighed.
10. Hvad skriver man derom i Aviserne?
11. Hvad siger man i Byen?
12. Man taler ikke om noget.
13. Hans Forhold ere Gjenstand for almindelig Samtale i Byen.
14. Jeg har ikke hørt et Ord derom.
15. Det er blevet til almindeligt Samtaleæmne i Byen.
16. Alle Mennesker tale derom.
17. Jeg har hørt tale derom.
18. Jeg har disse Efterretninger fra en god Kilde.

¹ Præs. ind. ich spreche wir sprechen
du sprichst ihr sprechet
er spricht sie sprechen.

Imp. ich sprach (Konj. spräche), Perf. Part. gesprochen.

² Ved høre, sehen, laffen, heissen (befale) faar den nærmeste Infinitiv ofte passiv Betydning. Ich habe das Lied singen hören, jeg har hørt Visen synges.

5. Es giebt nichts Neues.
6. Es ereignen sich großartige Sachen.
7. Man hat nichts Neues vom Auslande gehört.
8. Sind diese Nachrichten (Sing. die Nachricht) authentisch?
9. Diese Neuigkeit ist von der äußersten Wichtigkeit.
10. Was schreibt man in den Zeitungen darüber?
11. Was sagt man in der Stadt?
12. Man spricht¹ von Nichts.
13. Seine Angelegenheiten bilden das Stadtgespräch (sind Stadtgespräch).
14. Ich habe kein Wort darüber gehört.
15. Es ist zum Stadtgespräch geworden.
16. Jedermann (alle Welt) spricht davon.
17. Ich habe davon sprechen² hören.
18. Ich habe diese Nachrichten aus guter Quelle.
19. Det er nyt for mig.
20. Denne Efterretning trænger til Bekræftelse.
21. Denne Efterretning har ikke bekræftet sig.
22. Indtil nu ved man endnu ikke noget sikert (tilforladeligt) derom.
23. Det er kun et Rygte.
24. Dette Rygte er fuldstændig upaalideligt.
25. Dette Rygte har vist sig at være falskt.
26. Dette Rygte synes at være falskt; vi maa afvente nærmere Enkeltheder.
27. Har De hørt noget fra Deres Hr. Broder? (har De haft Efterretninger fra...).
28. Jeg har i tre hele Maaneder ikke hørt noget fra ham.
29. I hele to Maaneder har han ikke ladet høre fra sig.
30. Lad høre fra Dem strax efter Deres Ankomst. Lad mig høre fra Dem af og til (nu og da).
19. Das ist mir neu.
20. Diese Nachricht bedarf der Bestätigung.
21. Diese Nachricht hat sich nicht bestätigt.
22. Bis jetzt weiß man noch nichts Zuverlässiges darüber.
23. Dies ist nur ein Gerücht.
24. Dieses Gerücht ist vollständig unzuverlässig.
25. Dieses Gerücht hat sich als falsch erwiesen¹.
26. Dieses Gerücht scheint falsch zu sein; wir müssen weitere Einzelheiten abwarten.
27. Haben Sie von Ihrem Herrn Bruder gehört? (Haben Sie Nachrichten von Ihrem Herrn Bruder gehört?)
28. Ich habe seit drei vollen Monaten Nichts von ihm gehört.
29. Seit zwei vollen Monaten hat er Nichts von sich hören lassen.
30. Lassen Sie ja sofort nach Ihrer Ankunft von sich hören. Lassen Sie mich hin und wieder von Ihnen hören.

¹ Erweisen böjes Pr. ich erweise, Imp. ich erwies, Perf. Part. erwiesen.

Nøgle til Øvelserne

(Side 161 og 170).

Ich möchte gern mit Ihnen heute Abend ins Theater gehen, aber ich habe keine Zeit. Warum haben Sie keine Zeit, bei ihm vorzusprechen? Wenn Sie bei dem Postkant vorbeigehen, machen Sie mir das Vergnügen, bei dem Onkel meines französischen Freundes vorzusprechen; aber sprechen Sie Französisch mit ihm, er versteht kein Deutsch. Er möchte ein Dutzend Hemdkragen kaufen. Warum will er diese Hemdkragen nicht kaufen? Es kostet mir viel Mühe, Deutsch zu sprechen. Was wollen Sie mit diesem Brief anfangen? Was wollen Sie ihm sagen? Ich will ihm sagen, daß der französische Schneider seine Hosen nicht machen will. Ich will den Rock nicht zu lang haben. Wollen Sie mir gefälligst mein Frühstück gleich bringen? Wünschen Sie eine Tasse Kaffee? Ich möchte gern ein Paar Glacehandschuhe kaufen. Er kommt mit diesem Buge an. Was haben Sie heute Abend zu thun, daß Sie nicht ins Theater gehen wollen? Ich möchte gern einige Tage mit Ihnen zubringen, aber ich habe keine Zeit. Er will eine Geschäftsreise nach Paris machen? Wollen Sie gefälligst mein Gepäck in mein Zimmer in der zweiten Etage hinauftragen. Was halten Sie von dieser Rechnung? Wann wollen Sie Ihre Einkäufe machen?

Warum haben Sie mein Schreiben am vergangenen Dienstag nicht an ihn abgegeben. Ich habe es seiner Frau überreicht, und sie versprach mir, ihm dasselbe bei seiner Ankunft zu geben. Ich habe ihn selbst gesprochen, und er sagte mir, daß seine Frau sich nicht erinnern könnte, daß Sie ihr den Brief am vergangenen Dienstag überreicht hätten. Ich kann mich Ihrer nicht erinnern, mein Herr. Grinnern

Sie sich meiner nicht mehr? Ich hatte die Ehre, Ihnen auf dem Palais des deutschen Gesandten in Paris vorgestellt zu werden. Wenn Sie nach Berlin kommen, so thun Sie mir den Gefallen, sich nach den Verhältnissen dieses Herrn zu erkundigen. Wer ist da? Ich bin es. Waren Sie es, der soeben an die Thür geklopft hat? Ich war es nicht; es war dieser junge Mann, welcher Sie in einer Geschäftsanlegenheit zu sprechen wünscht.

Bemærkninger.

1. *Man* kan ikke bøjes og bruges kun i Nominativ Singularis.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige Samtale-Sprog.

Øvelse.

Hamburg, den 15. Januar 1886.

Hr. F. H. Kaufmann i Leipzig.

Meget ærede Herre!

Som Svar paa Deres ærede Skrivelse af 8. dennes meddeler jeg Dem, at jeg har forhørt mig nøjagtig om Hr. Behrendts Forhold. Som man fra den mest paalidelige Side meddeler mig, hører han til en meget agtværdig Familie, og De kan uden al Risiko tilstaa ham en Kredit paa 20—25,000 Mark.

Med Hensyn til de Varer, som De forrige Fredag sendte os, meddeler jeg Dem, at de fuldstændig ere faldne ud efter Ordre, og at jeg om nogle Dage skal sende Dem flere Bestillinger.

Med Højagtelse

D. B. Rothschild.

Indefinite (ubestemte) Pronominer.

Disse benyttes for paa en ubestemt Maade at betegne Personer eller Gjenstande. De ere:

man, man (én)	niemand, ingen
jedermann, enhver	etwas, noget
jemands, nogen	nichts, intet.
Alle disse ere selvstændige (substantiviske).	

Øvelse.

Man siger, at han har mistet mange Penge i denne Forretning. Men man kan ikke tro alt, hvad man hører. Det har De ganske Ret i; Folk sige (saa) meget, og man kan ikke tro alt, hvad man hører. Man fabrikerer meget smukke Handsker i Paris. Efter min Mening fabrikerer man de bedste Maskiner i England og Amerika. Man har raadet mig at rejse til Italien, da min Helbred er meget svag. Man har raadet min Kone til for sin Sundheds Skyld at rejse til Carlsbad i Sommer. Hvad siger man om Krigen i Afghanistan? Man kan ikke forlade sig paa denne Komnis. Man bruger saadanne (disse) Hatte meget i Paris og London. Bruger man nu Kjolerne saa snævre. Det er en grim Mode.

Anm. En er benyttet for at erstatte de Kasus, som man mangler: Es thut einem leid, so viel Elend zu sehen, det gjør én ondt at se saa megen Elendighed.

2. Jemand, jemand og niemand faa i Genitiv et s (es). Dativ og Akkusativ ere sædvanlig lige med Nominativ; dog kunne jemand og niemand faa em (en) i Dativ og en i Akkusativ.

Das ist Niemands Sache, det kommer ingen ved; war Jemand (var her nogen) während meiner Abwesenheit da, Herr? Nein, mein Herr, es ist Niemand hier gewesen. Niemand hilft mir, der er ingen, der hjælper mig.

3. «Ikke — nogen» (ingen) oversættes, hvis det er selvstændigt, med Niemand og «ikke — noget» (intet) i samme Tilfælde med Nichts. Har De faaet noget? jeg har ikke faaet noget. Haben Sie etwas erhalten? ich habe Nichts erhalten. Jeg har ikke set nogen, ich habe Niemand(en) gesehen.

4. «Ingen af» med følgende Substantiv eller Pro-

nomen gjengives med feiner vor... Ingen af os var der, feiner vor uns var da.

5. De ubestemte «tællende Adjektiver» benyttes ligeledes som ubestemte Pronominer.

De ere:

jeder, jede, jedes, enhver	bruges baade med og jeglicher, jegliche, jegliches, ethvert	uden Substantiv.
aller, alle, alle, Pl. alle, al, alt, alle;		

bruges baade med og uden Substantiv.

fein, feine, fein, Pl. feine, ingen, intet; bruges med Substantiv.

feiner, feine, feines, Pl. feine, ingen, intet; bruges uden Substantiv.

mancher, manche, manches, Pl. manche, mangen, mangt, mange; bruges baade med og uden Substantiv.

viel, Pl. viele, megen, meget, mange	baade med og wenig, Pl. wenige, lidt, faa	uden Subst.

irgend einer, e, es, nogen, noget; benyttes uden Subst.

irgend ein, e, ein, nogen, noget; benyttes med Subst.

einige, nogle

ettliche, nogle

beide, begge

mehrere, flere, adskillige

andere, andre

bruges kun i Pluralis	baade med og uden Subst.

6. Naar «ikke nogen» (ingen) og «ikke noget» (intet) staa forbundne med et Substantiv, oversættes de ved fein. Jeg har ikke nogen Ven her, idt habe feinen Freund hier. Jeg har ikke nogen Vin i min Kjælder, idt habe feinen Wein in meiuem Keller.

7. Etwas og nichts ere ubejelige. Adjektivisk (forenede) kunne de bruges foran et Adjektiv i Neutrumb; etwas tillige foran Samlingsnavne og abstrakte Substantiver. Etwas Gutes; nichts Bøjes; etwas Wein; bei etwas Verstand (med lidt Forstand); etwas kan forkortes til was.

8. Irgend welche, nogle, benyttes som Pluralis af irgend ein.

9. Irgend einer og feiner benyttes med Henvisning

til visse bekjedte Personer; jemand og niemand om ubestemte.

10. Viel og wenig kunne ikke bøjes, naar de staa uden Bestemmelsesord og udtrykke en ubestemt Mængde; ellers bøjes de som Adjektiver. Er hat viel Geld; das viele Geld; die vielen Kinder.

11. Aller mister sædvanlig sin Endelse i Maskulin og Neutrumb foran Substantiver med den bestemte Artikel eller adjektiviske Pronominer. Er hat all sein Geld in diesem Geschäft verloren; dieser Mann hat all sein Vermögen in Californien erworben.

I Feminin og Pluralis beholdes Endelsen. Alle seine Briefe sind an eine fassche Adresse gelangt (komme til); waren alle seine Kinder in der Kirche? er ist mit allen seinen Dienern und mit all seinem Gepäck nach einem anderen Hotel gegangen.

XV.

1.

Om vi skulle udføre dette
Foretagende eller lade det
falde.

1. Lad os gaa; det er alle-rede meget sildigt, og jeg maa i Morgen staa meget tidlig op.
2. Har De ladet hente en Droske til mig?
3. Lad et Bybud hente; jeg skal have (sende) denne Bagage til Jærn-banen (Banegaarden).

XV.

1.

Ob wir dies Unternehmen
ausführen oder lassen? lassen?

1. Lassen Sie uns gehen; es ist schon sehr spät, und ich muß morgen sehr früh aufstehen.
2. Haben Sie mir eine Drosche holen lassen?
3. Lassen Sie mir einen Dienstmann holen; ich muß dies Gepäck nach dem Bahnhof senden (schicken).

¹ Pr. Ind. ich falle wir fallen
du fällst ihr fallst
er fällt sie fallen

Imp. Ind. ich fiel, Konj. ich fielte
Perf. Part. gefallen.

Bøjes med sein.

² Pr. Ind. ich lasse wir lassen
du lässest, läßt ihr lasset
er lässt sie lassen

Imp. Ind. ich ließ, du ließest, er ließ, wir ließen...
Perf. Part. gelassen.

³ Pr. Ind. ich soll wir sollen
du sollst ihr sollst
er soll sie sollen

Pr. Konj. ich solle, du sollest, er solle, wir sollen...
Imp. Ind. og Konj. ich sollte
Perf. Part. gesollt.

Skal jeg (= bør jeg) oversættes ved soll ich? Soll ich gehen?

4. Hvor har De ladet den Frakke sy; den sidder (passer Dem) meget godt.
5. Min Søster har ladet sin Kjole sy hos den franske Skrædderinde.
6. Lad en Politibetjent hente (kalde).
7. Hvem har De ladet kalde?
8. Hvorfor har De ikke strax ladet mig hente?
9. Lad os spise til Mid-dag her, thi dette Tog holder ingen andre Steder længe.
10. Lad os spasere en Tur; Luften er saa behage-lig.
11. De har ladet os vente længe.
12. Min Broder har ladet sig bygge et nyt Hus.
13. Lad den Herre træde nærmere.
14. Han lod mig komme i Gaar og sagde til mig, at han havde faaet et meget ubehageligt Brev fra Deres Lærer.
15. Det er ikke til at be-gribe, hvorledes De har kunnet gjøre det.
4. Wo haben Sie diesen Rock machen lassen? Er sieht Ihnen sehr gut.
5. Meine Schwester hat sich ihr Kleid bei der französischen Schneiderin machen lassen.
6. Lassen Sie einen Polizisten rufen (holen).
7. Wen haben Sie rufen lassen?
8. Warum haben Sie mich nicht gleich holen lassen?
9. Lassen Sie uns hier zu Mittag essen, denn dieser Zug hält nirgends lange an.
10. Lassen Sie uns einen Spaziergang machen; die Lust ist so ange-nehm.
11. Sie haben uns lange warten lassen.
12. Mein Bruder hat sich ein neues Haus bauen lassen.
13. Lassen Sie den Herrn näher treten.
14. Er ließ mich gestern kommen und sagte mir, daß er einen sehr un-angenehmen Brief von Ihrem Lehrer erhalten habe.
15. Es läßt sich nicht be-greifen, wie Sie das haben thun können.

16. Derom kan man sige meget.
17. Det lader sig ikke gjøre.
18. Det lader sig høre.
19. Har De bestemt Dem, om vi skulle lade dette Foretagende falde?
20. Skulle vi lade det falde?
21. Hvem skal gjøre det, han eller jeg?
22. Jeg skulde rejse med det første Tog, men det var umuligt.
23. Hvad skal jeg sige til ham med Hensyn til dette Foretagende?
24. De skulde ikke have sagt ham det.
25. De skulde have bestemt Dem tidligere; nu er det for sent.
26. Lægen skulde have givet ham en anden Medicin.
27. De skulde have telegrafferet til ham; saa vilde De allerede i Dag have Svar fra ham.
28. De skulde have lært disse Sætninger udenad.
29. Naar han skulde komme, saa sig ham, at jeg er gaaet ud.

16. Darüber läßt sich viel sagen.
17. Das läßt sich nicht thun.
18. Das läßt sich hören.
19. Haben Sie sich entschlossen, ob wir dieses Unternehmen fallen lassen sollen?
20. Sollen wir es fallen lassen?
21. Wer soll es thun, er oder ich?
22. Ich sollte mit dem ersten Zuge abreisen, aber es war unmöglich.
23. Was soll ich ihm in Betreff dieses Unternehmens sagen (mittheilen)?
24. Sie hätten¹ ihm das nicht sagen sollen.
25. Sie hätten¹ sich früher entschließen sollen; jetzt ist es zu spät.
26. Der Arzt hätte ihm eine andere Medizin geben sollen.
27. Sie hätten¹ ihm telegraphiren sollen; dann würden Sie schon heute eine Antwort von ihm haben.
28. Sie hätten¹ diese Sätze auswendig lernen sollen.
29. Wenn er kommen sollte, so sagen Sie ihm, daß ich ausgegangen bin.

¹ Konjunktiv, fordi der er Tale om noget antaget, ikke om noget virkeligt.

30. Naar det skulde regne, saa vil jeg være nødt til at blive hjemme.
31. Naar De skulde se ham, saa vær saa god at sige ham det.
32. Naar Vejret skulde klare op, ville vi spæsere en Tur.
33. Naar han skulde forlange Pengene, saa sig ham, at jeg vil sende ham dem i Morgen.
34. Dr. B. skal være den bedste Læge.
35. Han skal være død i Amerika.
36. Der skal have været et stort Slag i Afghanistan.
37. Han skal have tabt mange Penge ved (i) denne Spekulation.
38. Berliner-Operaen skal være den bedste i hele Tyskland.
39. Det skal i Gaar have været meget koldt i Paris.
40. Jeg har bestemt mig til at tilbringe denne milde Vinter i mit kjære Danmark.
30. Wenn es regnen sollte, so werde ich zu Hause bleiben müssen.
31. Wenn Sie ihn sehen sollten, so, bitte, sagen Sie ihm das.
32. Wenn sich das Wetter aufklären sollte, so wollen wir einen Spaziergang machen.
33. Wenn er das Geld verlangen sollte, so sagen Sie ihm, daß ich es ihm morgen schicken werde.
34. Dr. B. soll¹ der beste Arzt sein. (Man sagt, daß Dr. B. der beste Arzt sei.)
35. Er soll in Amerika gestorben sein.
36. Es soll eine große Schlacht in Afghanistan stattgefunden haben.
37. Er soll viel Geld bei (in) dieser Speculation verloren haben.
38. Die Berliner Oper soll die beste in ganz Deutschland sein.
39. Es soll gestern in Paris sehr kalt gewesen sein.
40. Ich habe mich entschlossen, diesen milden Winter in meinem lieben Dänemark zuzubringen.

¹ Sollen bruges for at udtrykke en Formodning (paa dansk: man siger, at).

2.

Sygdomme.

1. Hvorledes har De det?
2. Hvorledes befinder De Dem?
3. Jeg har det ikke godt.
4. Jeg er ikke vel.
5. Han er syg.
6. Han er farlig syg.
7. Han anstiller sig syg (lader, som om han er syg).
8. Jeg er bleven syg.
9. Det gaar snart over.
10. Hans Tilstand gjør mig urolig.
11. Bliv ikke urolig for hans Skyld. Denne Sygdom har intet at betyde.
12. Han maa holde Sengen.
13. Jeg har det, Gud ske Lov, bedre, men jeg maa endnu stadig holde mig inde.
14. Skaan Deres Helbred.
15. Skaan Dem.
16. De burde virkelig skaane Dem mere (tage Dem mere i Agt).

2.
Krankheiten.

1. Wie befinden Sie sich?
Wie geht es Ihnen?
Was machen Sie?
2. Wie fühlen Sie sich?
(bruges kun, naar man taler til en syg).
3. Ich bin nicht wohl.
4. Ich bin unwohl.
5. Ich bin leidend.
6. Er ist gefährlich frank.
7. Er stellt sich frank. (Er stellt sich, als ob er frank wäre).
8. Ich bin frank geworden.
(Ich bin erkrankt).
9. Es wird bald vorüber gehen.
10. Sein Zustand beunruhigt mich.
11. Beunruhigen Sie sich keinetwegen nicht. Diese Krankheit hat nichts auf sich.
12. Er muß das Bett hüten.
13. Es geht mir, Gott sei Dank, besser, aber ich muß noch immer das Zimmer hüten.
14. Schonen Sie Ihrer Gesundheit.
15. Schonen Sie sich.
16. Sie sollten sich wirklich mehr schonen (in Acht nehmen).

17. De vil paadrage Dem en Sygdom.
18. Han har paadraget sig en Sygdom.
19. Jeg har forkølet mig (paadraget mig en Forkølelse).
20. Jeg har Hoste (Snue).
21. Hosten har ikke ladet mig sove.
22. Han har hostet hele Natten igjenem.
23. Det tynger paa mit Bryst.
24. Han har brækket sin Arm (sit Ben).
25. Jeg har forstuvet min Fod.
26. Hvorgjordet Dem ondt?
27. Naar jeg hoster, gjør det mig ondt (smerter det mig) her.
28. Jeg er kommen til Skade.
29. Han har paadraget sig en Feber.
30. Jeg har Hovedpine (Tandpine, Tandsmerter).
31. Pulsen er god (daarlig).
32. Sein Puls gaar hurtig, han har Feber.
33. Jeg synes, han har det bedre.
34. God Bedring!
35. Hvilk'en Læge har De?
17. Sie werden sich eine Krankheit zuziehen.
18. Er hat sich eine Krankheit zugezogen.
19. Ich habe mich erkältet (ich habe mir eine Erkältung zugezogen).
20. Ich habe den Husten (den Schnupfen).
21. Der Husten hat mich nicht schlafen lassen.
22. Er hat die ganze Nacht hindurch gehustet.
23. Es liegt mir auf der Brust.
24. Er hat sich den Arm (das Bein) gebrochen.
25. Ich habe mir den Fuß verstaucht.
26. Wo thut er Ihnen weh?
27. Wenn ich huste, so thut es mir hier weh.
28. Ich habe mir Schaden gethan.
29. Er hat sich ein Fieber zugezogen.
30. Ich habe Kopfweh (Bahnweh, Bahnschmerzen).
31. Der Puls ist gut (schlecht).
32. Sein Puls geht schnell; er fiebert.
33. Ich finde, daß es ihm besser geht.
34. Gute Besserung!
35. Was für einen Arzt haben Sie.

36. Vær saa god at vise
mig Deres Tunge.
37. Stræk den længer ud.
38. Har De Appetit?
39. Hvad siger Lægen om
Deres Sygdom?
40. Han har foreskrevet
mig stræng Diæt.
41. Denne Sygdom er hel-
bredelig (uhelbredelig).
42. Hau er kommen sig
(helbredet).
43. Han er nu igjen paa
Benene.
44. Detgaard værre og
værre med ham; han vil
ikke overleve Vinteren.
45. Lægen har opgivet
ham; han ligger for
Døden.
46. Han er død.
47. Hvad er han død af?
48. For hvem bærer De
Sorg?
49. Jeg bærer Sorg for
min Fader.
50. Min salig Moder.
36. Bitte, zeigen Sie mir
Ihre Zunge.
37. Strecken Sie dieselbe
weiter heraus.
38. Haben Sie Appetit?
39. Was sagt der Arzt zu
Ihrer Krankheit?
40. Er hat mir strenge Diät
verordnet.
41. Diese Krankheit ist heil-
bar (unheilbar).
42. Er ist geheilt (genesen).
43. Er ist jetzt wieder auf
den Beinen.
44. Es geht ininner schlechter
mit ihm; er wird den
Winter nicht überleben.
45. Der Arzt hat ihn auf-
gegeben; er liegt im
Sterben.
46. Er ist gestorben.
47. Woran ist er gestorben?
48. Um wen trauern Sie?
49. Ich traure um meinen
Vater.
50. Meine selige Mutter.

Grammatikalske Bemærkninger.

Øvelser over Ord, der forekomme i det sædvanlige
Samtal-Sprog.

Ubestemte Pronominer.

(Fortsættelse.)

12. Alles, der egentlig anvendes paa Gjenstande,
bruges undertiden med Henvisning paa Personer i ubestemt Form. Alles freuet sich; alles billigt dies Bündniß.

13. Alt, som = alles, was. Alles, was ich gesehen
habe, hat mir gefallen; das ist alles, was ich Ihnen in
dieser Unlegenheit mittheilen kann.

14. Pronominet «noget» (nogle) oversættes, naar
det viser tilbage paa et foregaende Substantiv, ofte
ved welcher, e, es¹. Wollen Sie Wein trinken? Ja, geben
Sie mir welchen. Haben Sie noch von diesem Tuche? har
De endnu (noget) af dette Tøj? Ja, ich habe welches;
ja jeg har.

15. Aller forekommer ligeledes i Betydningen hver.
Alle Nacht = jede Nacht; alle Tage = jeden Tag; alle
Jahr = jedes Jahr. Paa samme Maade bruges alle (Pl.)
foran Grundtal, hvor vi paa dansk siger hver med Ordens-
tal. Alle vierzehu Tage (hver fjortende Dag); alle vier
und zwanzig Stunden.

Øvelse.

I dette daarlige Vejr er det aldeles umuligt at gaa
til Fods. Lad os tage en Droske. Skulle vi ikke hellere
take en Omnibus? Denne grønne her gaar direkte til
Charlottenburg, og derfra er der ikke langt til Hr. G.s

¹ Se Side 190.

Sommerbolig. Kjører De ned ad Kongens Have, Konduktør? Ja, min Herre. Behag at stige ind, mine Herrer. Sæt os af ved Humlehaven, Konduktør. Maa jeg bede om (Kjøre-) Penge. Hvor meget er det? Hvad koster Personen? Ti Pfennig pro persona (for hver). Vil De være saa god at give Konduktøren mine Penge. Vil De være saa venlig at rykke Dem lidt. Man sidder meget snævert i denne Vogn. Vil De være saa god at give Konduktøren Tegn til at holde? Lad De mig gaa ud først, Frue, for at jeg kan hjælpe Dem ned. Vær saa god at række mig Deres Haand. De maa være saa god at vente, til Vognen holder helt stille.

Om Konjunktiv.

Konjunktiv bruges, naar man vil fremstille noget som muligt, uvist eller ønskeligt.

1. Denne Modus bruges i tysk efter Konjunktionerne wenn, falls, wosfern samt als wenn, als ob (som om).

a. Efter wenn, falls, wosfern bruges Konjunktiv, naar Betingelsen ikke er grundet paa Virkeligheden. Baade i Hoved- og Bisætninger bruges Imp. eller Pluskv. Konj., dog bruges i Hovedsætninger ofte Konditionalis. Wenn er selbst da gewesen wäre, so hätte dies nicht geschehen können; hvis han selv havde været der, havde det ikke kunnet ske. Wenn Sie früher gekommen waren, so hätten Sie meine Schwägerin getroffen (würden Sie meine Schwägerin getroffen haben).

Anm. 1. Konjunktionen wenn kan underforstaas og dog styre Verbet i Konjunktiv, saaledes at Verbet, ligesom paa dansk begynder Sætningen. Hätte ich Geld gehabt, so würde ich Ihre Rechnung schon längst bezahlt haben (havde jeg haft = hvis jeg havde haft). Hätte

er mir das gleich gesagt, so würde ich ihm nicht einen so groben Brief geschrieben haben.

Anm. 2. Hvis Betingelsen er overensstemmende med Virkeligheden, bruges Indikativ, hvorved Verbet staar i Præsens, Perf. eller Fut. Wenn er frank ist, so werde ich ihn besuchen.

b. Efter als wenn, als ob staar sædvanlig Impf. eller Pluskv. Konj. Es sieht aus, als ob es regnen würde. Es sieht aus, als ob er unwohl wäre. Es scheint, als ob (als wenn) er dies absichtlich (med Vilje) gethan hätte.

2. Efter damit, daß, auf daß (paa det, at), damit nicht (paa det, at ikke) bruges Konjunktiv. Gehen Sie gleich zu ihm, damit er es so bald als möglich wisse. Schreiben Sie ihm, auf daß er nicht komme.

Konjunktiv efter visse Verber.

1. Efter Verber, som udtrykke Raad, Bøn, Befaling, Ønske, Tilladelse, Haab, Frygt o. s. v. bruges Konjunktiv i den af daß indledede Bisætning. Bitten Sie Ihren Herrn Vater, daß er Ihnen Geld gebe. Ich rathe nicht, daß er nach Paris gehe. Wünschen Sie, daß ich nach dem Arzte schicke?

2. Efter befahlen (befale) og sagen (sige = bede) bruges ofte Hjælpeverbet soll (etter Præsens) eller sollte (etter Imp.) i Stedet for Konj. Ich befahl, daß die Schüler in Zimmer bleiben sollten. Der König befahl, daß man die Brücke bauen sollte. Efter sagen bruges ligeledes soll, sollte eller möchte i Stedet for Infinitiv. Sagen Sie ihm, daß er kommen soll (bed ham komme).

3. Efter fürchten (frygte), bitten (bede) og under tiden wünschen (ønske) erstattes Konj. ofte af möchte, naar disse Verber staar i en Præteritumsform. Wir fürchten, daß er die Rechnung nicht bezahlen möchte. Er bat mich, daß ich ihn besuchen möchte. Ich wünschte, daß er hier bleiben möchte.

4. Saadanne Verber som glauben (tro), meinen (mene, holde for), zweifeln (tvivle), sagen (sige),hoffen (haabe) have afvexlende Ind. og Konj., især naar de bruges i spørgende Form. Ind. bruges, naar den talende ikke ytrer nogen Tivil om den følgende Bisætnings Indhold. Glauben Sie, daß er kommen wird? (den spørgende tror, at Personen vil komme); derimod: Glauben Sie, daß er kommen werde? (den spørgende er uvis, om Personen vil komme eller ikke).

Ord.

Der Palast (Palæste)	Paladset
das Rathaus	Raadhuset
die Gesandtschaft	Gesandtskabet
der Gesandte	Gesandten
der Konsul (en)	Konsulen
der Polizist (en)	Politibetjenten
der Schuhmann	Politivagten
die Polizeiwache	at blive arresteret
arretirt werden	Tyven er bleven arresteret
der Dieb ist arretirt worden	Gassen
das Gas	Gasbelysningen
die Gasbeleuchtung	at tænde Gassen
das Gas anzünden	vær saa god at tænde Gassen
bitte, zünden Sie das Gas an	drej (luk) Gassen op (i)
drehen (machen) Sie das Gas auf (aus)	
eine Straßenlanterne	en Gadelygte
der Wagen, der Fiaker	Vognen, Drosken
Kutschter, fahren Sie mich nach dem Bahnhof	Kusk, kjør mig til Bane-gaarden
einsteigen, aussteigen	stige ind, stige ud
halten Sie an	vil De holde
halten Sie an, ich will hier aussteigen	hold, jeg vil stige ud
eine Fahrt auf Zeit	en Tur Timekjørsel

pr. Tour wie viel beträgt das Fahr-	geld?	Turkjørsel
wie viel bekommen Sie?		havd koster Kjørselen?
ein Trinkgeld fahren Sie schnell, und ich werde Ihnen ein Trink-		Drikkepenge
geld geben		kjør hurtig, saa skal jeg give Dem Drikkepenge.

Øvelse.

Sig ham, han skal gaa til Banegaarden og se efter, om al min Bagage er opgiven. Jeg frygtede allerede i Gaar for, at han ikke havde adresseret den rigtig, og jeg tror ikke, at man vil tage imod den paa Banegaarden. Jeg vilde ønske, De strax gik derhen, for at man skal afsende det rigtig med næste Tog. Troede De ikke ogsaa, at han var syg? Men det er slet ikke Tilfælde; thi han skriver mig til, at han kun af den Grund ikke var kommen i Gaar, at han havde faaet en meget vigtig Efterretning, der gjorde det nødvendigt, at han blev hjemme. Jeg har raadet ham til at tage et Privatlogis. Jeg haabede, at han vilde følge mit Raad. Har De ikke sagt til ham, at han skulle telegrafere, naar vi ikke traf Lægen hjemme? Det vilde gjøre mig meget ondt, om han ikke havde faaet min Skrivelse fra sidste Mandag, thi jeg ved, at han er i stor Forlegenhed for Pengene.

Konjunktiv i Hovedsætninger.

Denne bruges:

1. For at udtrykke et Ønske. Es lebe der König! Wäre ich da!
2. For at udtrykke en Opfordring. Gebet vertheidige sein Recht (hver skal forsvere sin Ret); bruges kun i tredje Person, Sing. eller Plur.

3. For at udtrykke en Indrømmelse. *Er thue,*
was er wolle (lad ham gjøre, hvad han vil).

Konjunktiv i *oratio obliqua*,

d. v. s. ved en indirekte Angivelse af en andens
Ytringer (Tanker).

Naar nogen beretter, hvad han selv eller en anden har sagt eller tænkt, og han ikke anvender ganske de samme Ord, men blot gjengiver Hovedindholdet i en underordnet Sætning, kaldes dette *oratio obliqua* eller indirekte Tale.

Dette finder Sted efter Verberne sagen, erklæren (er-
klären), antworten (svare), behaupten (paastaa), glauben,
denken, vermuthen (formode), erzählen (fortælle) o. s. v.
I Almindelighed sættes i den indirekte Tale samme Tid som i den direkte. *Er sagt mir, daß seine Mutter frank sei* (wäre). *Er behauptete, daß er es nicht thun könne* (könnte). *Sch vermutete, daß er nicht so arm wäre, wie er sagte.* *Er fragte, weshalb wir nicht gekommen seien.* Man fragte mich, ob ich Sie kenne, und ich sagte nein.

Anm. 1. Naar det udsagte opfattes som virkeligt, bruges Indikativ. *Er glaubt* (sagt), daß er Unrecht hat. *Er will nicht glauben*, daß sein Bruder Bankrott gemacht hat.

Anm. 2. Konjunktionen daß kan udelades, hvorved Ordstillingen forandres¹. *Er sagte, seine Mutter sei frank; sie habe Kopfsweh.* *Er behauptete, er könne es nicht.*

Anm. 3. Forskjellen mellem Brugen af Præs. og Imp. Konj. er ikke meget stor; ofte beror det paa Vellyden, hvilken Tid, der bruges. Ved regelmæssige Verber, der have samme Form for Imp. Ind. og Konj., foretrækkes Præsens for tredje Person og Imp. for de øvrige.

¹ Se Side 77.

Imperativ.

Anvendelsen af denne byder ingen Vanskelighed. Naar nogen, der tiltales med Høflighedsordet, faar en Befaling (Opfordring), maa Sie føjes til Verbet i Plur. Nehmen Sie Ihre Handschuhe weg! (tag Deres Handsker bort).

Infinitiv.

Infinitiv har sædvanlig Partiklen zu foran sig. Zu udelades dog:

1. Naar Infinitiven staar som Subjekt. *Sirren* (at tage fejl) ist menschlich.
2. Efter dürfen, können, mögen, müssen, sollen, wollen, lassen og werden. *Er muß kommen.* *Sch will es thun.*
3. Efter hören, sehen, fühlen, finden, machen, bleiben, haben, heißen (befale), helfen, lehren (lære andre), lernen (lære selv), nennen (kalde). *Sch höre ihn kommen.* *Sch helfe ihm arbeiten.* *Er macht mich (faar mig til) lachen.* *Er hieß mich gehen.*

4. Efter gehen, reiten, fahren, sich legen for at udtrykke Hensigten med Bevægelsen. *Er ging spazieren.* *Er legte sich schlafen.*

5. I visse Talemaader med sein, haben, thun. Hier ist gut sein (her er godt at være). *Sch habt gut reden* (det hjælper ikke, at I tale). *Er thut nichts als schlafen.*

Participium.

1. Om Perf. Part. Forandring til Infinitiv ved visse Verber er allerede talt (se Side 154, Noten).

2. Efter kommen oversættes det danske Præsens Part. af Bevægelsesverbet ved Perf., men ellers beholdes

Præsens. Er kam gegangen, gelaufen, gefahren; men er kam singend, lachend.

Perf. Part. bruges undertiden for Imperativ. Aufgeschaut! (se i Vejret). Aus dem Wege gefahren! (kjør af Vejen).

Nøgle til Øvelserne

(Side 198, 199—200, 212, 213, 223—24 og 227).

Verzeihen Sie, wie komme ich nach dem Hamburger-Bahnhof? Gehen Sie über diese Brücke und die gegenüberliegende Straße hinunter. Dann ist es die zweite Straße zur Linken. Können Sie mir nicht sagen, ob diese Straße nach dem Theater führt? Ich weiß es wirklich nicht; fragen Sie gefälligst den ersten besten Polizisten (der Polizist, Gen.-en); der wird es Ihnen sagen. Gehen Sie nur immer gerade aus; Sie können den Weg gar nicht verfehlten. Es ist eine sehr lebhafte Straße. Lassen Sie uns über diese Brücke gehen! Nehmen Sie sich in Acht, da kommt ein Wagen. Kommen Sie; es ist gerade zwölf Uhr. Wir wollen jetzt über den Königsgarten bis zum Opernhaus gehen; denn um diese Zeit befindet sich die ganze vornehme Welt im Königsgarten. Ich möchte mir auch gern die berühmte Fontäne ansehen.

Ich möchte gern einige Einkäufe machen. Wollen Sie so freundlich sein, mit mir zu kommen? Mit Vergnügen. Ich werde Ihnen gern diejenigen Läden zeigen, wo man gut und billig kaufst. Ich möchte zuerst nach einem Handschuhladen gehen, da ich mehrere Paar Handschuhe brauche. Wollen Sie die Güte haben, mich nach einem Laden zu führen, wo man zu festen Preisen verkauft, denn ich liebe

es nicht nach dänischer Manier zu handeln. Da haben Sie Recht. Was man auch immer von Deutschland denken mag, so steht es doch fest, daß man dort besser und reller kaufst, als in Dänemark; und namentlich ist das unangenehme dänische Vorschlagen unter deutschen Kaufleuten ganz unbekannt. Womit kann ich Ihnen dienen? Ich brauche zwei Paar Handschuhe, ein Paar schwarze und ein Paar weiße. Bitte, zeigen Sie mir Glacéhandschuhe von verschiedenen Farben. Zu welchem Preise nehmen Sie dieselben? Ich nehme Sie gewöhnlich zu zwei Mark 50 Pfennige. Welche Nummer tragen Sie? Ich glaube, ich trage Nummer 6. Wenn ich mich nicht sehr irre, so trage ich 6¹/₄. Bitte, erlauben Sie mir, Ihre Hand zu sehen.

Hamburg, den 15 Januar 1886.

Herrn F. H. Kaufmann in Leipzig.

Sehr geehrter Herr!

Antwortlich Ihres geehrten Schreibens vom 8 d. M. (dieses Monats) theile ich Ihnen mit, daß ich mich genau nach den Verhältnissen des Herrn Behrendt erkundigt habe. Er gehört, wie man mir von glaubwürdigster Seite berichtet, einer sehr achtbaren Familie an, und können Sie ihm ohne alle Gefahr (eller: ohne jedes Risiko) einen Kredit von 20—25,000 Mark gewähren.

Mit Bezug auf die Waaren, welche Sie uns am vergangenen Freitag gesandt haben, theile ich Ihnen mit, daß dieselben vollständig nach Ordre ausgefallen sind, und daß ich Ihnen in einigen Tagen weitere Bestellungen zusenden werde.

Hochachtungsvoll

D. B. Rothschild.

Man sagt, daß er viel Geld in diesem Geschäft verloren habe. Man kann aber nicht Alles glauben, was man hört. Da haben Sie ganz recht; die Leute reden viel, und man

kann nicht Alles glauben, was man hört. Man fabricirt sehr hübsche Handschuhe in Paris. Meiner Ansicht nach fabricirt man die besten Maschinen in England und Amerika. Man hat mir gerathen, nach Italien zu gehen, da meine Gesundheit sehr schwach ist. Ihrer Gesundheit wegen hat man meiner Frau gerathen, in diesem Sommer nach Carlsbad zu gehen. Was sagt man von dem Kriege in Afghanistan? Man kann sich auf diesen Commis nicht verlassen. Man trägt diese Hüte sehr viel in Paris und London. Trägt man die Kleider jetzt so eng? Das ist eine häßliche Mode.

---

man es mit dem nächsten Buge richtig absende. Glaubten Sie nicht auch, daß er krank sei? Das ist aber gar nicht der Fall; denn er schreibt mir, daß er nur deshalb gestern nicht gekommen wäre, weil er eine sehr wichtige Nachricht erhalten hätte, die es nothwendig mache, daß er zu Hause bliebe. Ich habe ihm gerathen, daß er ein Privatlogis nehmen möchte. Ich hoffte, daß er meinen Rath befolgen würde. Haben Sie ihm nicht gesagt, daß er telegraphiren sollte, wenn wir den Arzt nicht zu Hause träfen? Es würde mir sehr leid thun, wenn er mein Schreiben vom leken Montag nicht erhalten hätte, denn ich weiß, daß er das Geld höchst nöthig braucht.

Bei diesem schlechten Wetter ist es ganz unmöglich, zu Fuß zu gehen. Lassen Sie uns eine Droschke nehmen. Sollen wir nicht lieber einen Omnibus nehmen? Dieser grüne hier geht direkt nach Charlottenburg und von da ist es nicht weit bis zu Herrn G.s Sommerwohnung. Fahren Sie den Königsgarten hinunter, Conducteur? Ja, mein Herr. Steigen Sie ein, meine Herren. Seien Sie uns am Hopfengarten ab, Conducteur. Bitte, das Fahrgeld! Wie viel beträgt es? Wie viel kostet der Platz? Zehn Pfennige pro Person. Hätten Sie wohl die Güte dem Conducteur mein Fahrgeld zu geben? Wollen Sie die Güte (die Freindlichkeit) haben, ein wenig zu rücken. Man sitzt sehr enge in diesem Wagen. Hätten Sie wohl die Güte, dem Conducteur ein Zeichen zu geben, anzuhalten? Lassen Sie mich zuerst aussteigen, meine Dame, damit ich Ihnen herunterhelfe. Bitte, reichen Sie mir Ihre Hand. Warten Sie gefälligst, bis der Wagen ganz still hält.

Sagen Sie ihm, er möchte gleich nach dem Bahnhof gehen und nachsehen, ob all mein Gepäck aufgegeben ist. Ich fürchtete schon gestern, daß er es nicht richtig adressirt hätte, und ich glaube nicht, daß man es auf dem Bahnhof annehmen wird. Ich wünschte Sie gingen gleich hin, damit

Tillæg.

I. Fortegnelse over de sædvanligste uregelmæssige Verber, stærke saa vel som svage.

* betegner, at Verbet altid har sein til Hjælpeverbum; ** at Verbet sædvanlig højes med sein; *** at Verbet højes med høften eller sein, se Anm. ved træfthen.

<i>Infinitiv.</i>	<i>Præs. Ind.</i>	<i>Impf. Ind.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Bæbingen, betinge, se bingen. <i>S</i> ø b edinge mir B efehle genrett (Tavshed).				
Beburſen, behøve, se bürſen. <i>S</i> ø b eharbf des G elbſ.				
Befehlen, befale Er befießt mir.	ich befiehle, du befiehlef, er befahl befiehlt, wir befieheln ¹ ich befielef, du befieließt, befießt Sø b efieß mi t der Z ugend (paas Dyd).	(be- befiehle fähig) befießt	(be- befiehl fähig) befießt	(be- befohlen befieße feiß)
Beginnen, begynde Er hat den Brief begonnen.	ich beginne . . . ich beginne (gönig)	begann gönne bifſe	beginne bifſe (beiß)	begonnen gefiffen
Beſſen, bide Er biß mich; er biß ihm (ihm) in die Wangen.	ich beſſe, du beſſest, biß			
Bergen, delge, skjule, ich berge, du bierge, barg Ejendime Sø b erw weiß mi i t nicht zu bergen; flich vor etwas bergen.			bärg (bürge)birg (bierge)	geborgen
Berſte†, briste Er birſt ſaft (næsten) vor Zorn.	ich berſte, du berſteſt berſt (borſt, bärſte) (birſt), et berſtet (birſt) berſtete		berſte (bürſte, birſt (berſte) berſtete)	geborſten
Befinnen, besinde, se flunnen. <i>S</i> ø b ehave mi t eines beſſeren befommen (er kommen på bedre Tanker).				
Befießen, besidde, se liften. Er beſiaß grofen B erftand.				
Betrügen, bedrage, se trügen. Er betrug mi t um (for) daß Gelb.				
Betragen ² , bevæge, for- maa til <i>S</i> ø b enog ihm zur Reife.				bewegen

¹ Pluralis er altid regelmæssig; første Person = Infinitiv.

² Betragen, i Betydning af sætne i Bevægelse, er regelmæssigt; idt betegnede den **Z**ilfj.

Infinitiv.	Pres. Ind.		Impf. Konj.		Imperativ.	Perf. Part.
Biegen, bejo Er bog um die Ede.	iç biege . . .	bog	büge	biege	biege	gebogen
Bieten, byde Er bietet mir die Hand.	iç biete . . .	bot	büte	biete	biete	geboten
Binden, binde Dass Verb ist an den Sjølfi gebunden.	iç binde	bund	bünbe (bünbe)	binde	gebunden	gebunden
Bitten, bede Er hat mich um eine Ge- fängnis (Tjeneste).	iç bitte	bat	bäte	bitte	gebeten	gebeten
Blaßen, blæse Er blæss mit den Eamb ins Gesicht.	iç blæle, du blæsst blæss	blæse	blæse	blæse	geblæsen	geblæsset
Bleiben*, blive, forblive iç bleibe Er blieb stehen.	iç bleibst, du bleibst bleibst	bleib	bleib	bleibe	geblieben	geblieben (ge- bleibet)
Bleichen** blegne ¹ Die Farbe ist geblieben.	iç bleidhe, du bleidht, bleidht (bleidht)e	bleidh	bleidh	bleide	geblieben (ge- bleidht)e)	geblieben (ge- bleidht)e)
Bratten, stege Sjø bratt mir das Gleitf.	iç brate, du brates briet (bratete) briete	brat(e)	brat(e)	brat(e)	gebraten	gebraten
Brechen, bryde, brække iç brede, Jeg habe mir das Blæm gebrochen.	iç bricht, du bricht, brach	brachte	brachte	brach (brech)e	gebrochen	gebrochen

Ind.						
Brennen, brænde Er brannte vor Zorn.	iç brenne	brennte	brennt(e)te	brenne	gebrannt	gebrannt
Bringen, bringe Sjø bringe dir Gelb.	iç bringe	brachte	brachte	bringe	gebracht	gebracht
Denfen, tænke Sjø bente an siç.	iç bente	bachte	bachte	bente	gedacht	gedacht
Dingen, ting, faste Sjø bang einen Lægeföhrer zu dieser Krheit.	iç bing, du bings, bing(e)e er bingt	bingle	bang, bung	binge	gebung (ge- bing)	gebung (ge- bing)
Dreschfenn, tæriske Sjø drosch das Getreide.	iç dresche, du dreshest (dreschst), er dresht (dreschet)	drosch (drosch) (dresch)e	drosch (drosch), drosch(e)e	drißh (drißh) (dresch)e	gebröthen (gebröf(e)t)	gebröthen (gebröf(e)t)
Dringen**, trænge ² Der Summer bringt mir ans Øver.	iç dringe	drang	dränge	bringe	gebrungen	gebrungen
Dünken, synes	es dünnft (bänft) mir es dündte (midj)	es bänftete	es bänftete	—	gebäudt	gebäudt
Dürfen, turde Sjøtte ist reben dürfen.	iç darf, du darfst, er durfte darf, mir dürfen	dürft	dürft	—	geburft	geburft

¹ Bleidhten, blege, er regelmæssigt. Die Zeitimond ist gebleidht, Læreredet er bleget.

² Dringen er intransitivt. Det tilsvarende transitive hedder drænge og høges svagt. Er drængte ifø
durch den Høufen. Drængen i Betydning at trænge frem, igjenem høges med sein; det højes med haben i
Udtrykkene: in Einen bringen, auf etnæs bringen.

Günstigen, falde i Søvn
Er ist über (over eller under) det Arbejt en gefallen.

Empfangen, modtage, få, se fangen.
Jeg har en Brief empfangen.

Empfehlen, anbefale
Empfehlen Sie mir Shrem Bater.

Empfinden, føle,
nemme, se finde.
Jeg empfand grogen Durst.
Entsprechen, svare til, se
sprechend.
Du høit meinen Empfehlungen nicht entstanden.
Er ist vor Zorn erblidten.

Erbleiben, blegne
Du høit meinen Empfehlungen nicht entstanden.
Frieren, fryse ihjel,
se frieren.
Die Blumen sind erfroren.

empfah
empföhle
(empföh)

empföhle
(empföhle)

empföhle
empföh
(empföh)
ich empföhle, du empföh
fiehlt, er empföhlt
ich empföhle
bleih(e)te

empföhnen

erbleib
erbleih(e)te
(er=erbleih(e))
ich erbleib
bleih(e)te

erbleiben

erbleihen

erbleih

erbleihen

¹ Det tilsvarende transitive Verbum hedder erfäufen (drukne) og højes svagt; er hat den Mund erfäuft.

² Det tilsvarende transitive Verbum hedder erfäpreten (skramme) og højes svagt; ich habe dich erfreut.

³ Det tilsvarende transitive Verbum hedder ertrænfen (drukne) og højes svagt; er hat sich ertränkt.

erlöbe
erlöhe
(erlöhe)
ich erlöbe
löhe

erlöben

¹ Det tilsvarende transitive Verbum hedder erfäufen (drunkne) og højes svagt; er hat den Mund erfäuft.

² Det tilsvarende transitive Verbum hedder erfäpreten (skramme) og højes svagt; ich habe dich erfreut.

³ Det tilsvarende transitive Verbum hedder ertrænfen (drunkne) og højes svagt; er hat sich ertränkt.

<i>Infinitiv.</i>	<i>Pres. Ind.</i>	<i>Impf. Konj.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Eruvægen, overveje Øgft du die Gæbre ervogen. Gjæn, spise Øg den Zæpter.	ich erwäge ich esse, du ißest, er aß ist (ißen)	erwöge (erwäg(e)te) äße	erwäge (er-erwägte) iß (effe)	erwogen (erwäg(e)t) gegessen
Gåhren*** ¹ , kjære, sejle, fare Øg bin gefahren (sic. dende i Vogten); Øg bin været gut gefahren (er kommen godt fra det); Øg habe gefahren (kjørt).	ich fahre, du fährst, er fuhr führt	föhre	fahre	gefahren
Gælle*, kælle Øg bin auf den Kopf gefallen.	ich falle, du fällt, er fiel fällt	fiele	falle	gefallen
Gænge, fange Øg fängt mir den Vogel.	ich fange, du fängst, fang er fängt	finge	fange	gefangen
Gæmten, fægte Øg fægtet mich an? hvad gaar af dig?	ich fægte, du fægtet, focht (fægtete), er fægtet (fægtet)	föchte (fæghte)	fiecht (fæcht)e	geföchten
Gænde, finde Øg fund es nach meinen Gæförmade.	ich finde	fand	finde	gefunden
Gæchden, flætte Ein Band in die Haare flæghcen.	ich flæchte, du flæchtet, flicht (flæchte), er flægt (flægtet)	flöchte (flæchtete)	fliegt (flæhte) geflöchten	geflöchten
Gæliegen**, flyve Der Vogel fliegt über die Stadt (Invothen), über der Stadt (i Kreds).	ich fliege, du flieg(e)t, fløg er flieg(e)t	flöge	fliege	geflogen
Gælehen*, fly, flygte Øg fliehe vor der Gænde.	ich fliehe, du flieh(e)t, fløh er flieh(e)t	flühe	fliehe (flieh)	geflogen
Gælehen**, flyde Øm fløgen die Thränen über die Mængen (ned ad Kindern).	ich fließe, du fließest, fløß er fließ(e)t	flüsse	fließe	geflossen
Gætellen, æde Der Vogel fristet mir daß Gutter aus der Hand.	ich freße, du fristest, früß er frist	früsse	friss (freße)	gefressen
Grieren** ² , fryse Øg hat geforen; das Mænner ist geforen.	ich friere er fôr	frêre	friere	gefroren
Gåhren**, gævæ Das Bier hat (ist) ge- gåhren.	ich gähre, du gährest, gohr (gâhr(e)te)	göhre (gâgerte)	gähre (gâgerte)	gegåhren (gægâhr(e)t)

1. Gæhren, beforder nogen, bøjes med haben; fahren, kjære, sejle, bøjes med sein. 2. Gærien, bøjes i Betydnings formenne Kulde med haben, i Betydningen blive til Is med sein.

Infinitiv.

Perf. Part.

Pres. ind.

Imperf.

Konj.

Ind.

Imper.

Imperativ.

Gebären**, ferde
Er ist zu Berlin geboren;
er ist zum Unlust geboren;
bornen; sie hat ihm vier
Kinder geboren.

Gebett, give
Sich gab mir viele Mühe.
Gebeten, byde, se bietan.
Sich habe dir geboten zu
geben.

Gebieben*, lykkes, trives iß
Der Wein ist gut gebieben.
Geballen, behage, se fallan.
Sich gefäfft mir.

Gegen*, gaa
Sich ging über die Brücke
(Invoran), auf der Brücke
(Invoran).

Gelingen*, lykkes
Diese Arbeit ist mir ge-
lungen.

Gefilen, gjæde
Diese Beimertung galt mit;
es gilt meinen Kopf.

Gentfen*, komme sig, iß genefje
helbredes
Sich bin vor der Krank-
heit wieder genefjen.

Genießen, nyde
Sich habe viel Gutes in
seinem Haufe genoßan.

Geraathen*, geraade, lyk-
kes, komme, se rothien.
Or ist in Schußen ge-
rothien.

Gefchehen*, ske, händes es
Sich tüt mir niðas Böfes
gefchehen.

Gemittein, vinde
Sich genomm mir sein Zer-
trauen.

Gießen, hæde eyde, stœbe iß
Sich gieße Wæffer in einen
Zopf (Krucke).

Gleichen, ligne
Er aletpt ihm wie ein Et
(Æg) dem anderen.

Gebären**, ferde Er ist zu Berlin geboren; er ist zum Unlust geboren; bornen; sie hat ihm vier Kinder geboren.	iß gehäre, du gehäfft, gehärt (gebierft). Sie gebärt (gebiert)	gäbe	gieß (geße)	gegeben
Gebett, give Sich gab mir viele Mühe. Gebeten, byde, se bietan. Sich habe dir geboten zu geben.	iß gebe, du giebst, er gäb giebt	gäbe	gieß (geße)	gegeben
Gebieben*, lykkes, trives iß Der Wein ist gut gebieben. Geballen, behage, se fallan. Sich gefäfft mir.	iß gehäfe (gebieft)e	giebfe (gebieft)e	gediefe (gedieft)e	gedieben
Gegen*, gaa Sich ging über die Brücke (Invoran), auf der Brücke (Invoran).	ging	ginge	geh(e)	gegangen
Gelingen*, lykkes Diese Arbeit ist mir ge- lungen.	iß gefingfe (gefing)	gelang (gefing)	gelinge (gefinge)	gefungen
Gefilen, gjæde Diese Beimertung galt mit; es gilt meinen Kopf.	iß gefile, du gilft, er gält gilt	gäfte (gäfte)	gißt (gelle)	gegolten

Gentfen*, komme sig, iß genefje helbredes Sich bin vor der Krank- heit wieder genefjen.	iß genefje (genef(e)te)	genefje (genef(e)te)	genefje (genef(e)te)	genefen
Genießen, nyde Sich habe viel Gutes in seinem Haufe genoßan.	iß genefje (genef(e)te)	genoß	genoßfe	genoffen
Geraathen*, geraade, lyk- kes, komme, se rothien. Or ist in Schußen ge- rothien.	iß genefje (genef(e)te)	genefje	genieße (genieß)	genefen
Gefchehen*, ske, händes es Sich tüt mir niðas Böfes gefchehen.	iß gefchaf gefchaf	gefchaf	gefchaf	gefchehen
Gemittein, vinde Sich genomm mir sein Zer- trauen.	iß gewinne (gewonne)	gewinnan	gewinne (gewonne)	gewonnen
Gießen, hæde eyde, stœbe iß Sich gieße Wæffer in einen Zopf (Krucke).	iß gieße (gieß(e)te)	göß	gieße (gieß)	gegoffen
Gleichen, ligne Er aletpt ihm wie ein Et (Æg) dem anderen.	iß gleiche (gleich(e)te)	gleiche (gleich(e)te)	gleiche (gleich(e)te)	gegliefen (ge- gleich(e)te)

Gentfen*, komme sig, iß genefje helbredes Sich bin vor der Krank- heit wieder genefjen.	iß genefje (genef(e)te)	genefje (genef(e)te)	genefje (genef(e)te)	genefen
Genießen, nyde Sich habe viel Gutes in seinem Haufe genoßan.	iß genefje (genef(e)te)	genoß	genoßfe	genoffen
Geraathen*, geraade, lyk- kes, komme, se rothien. Or ist in Schußen ge- rothien.	iß genefje (genef(e)te)	genefje	genieße (genieß)	genefen
Gefchehen*, ske, händes es Sich tüt mir niðas Böfes gefchehen.	iß gefchaf gefchaf	gefchaf	gefchaf	gefchehen
Gemittein, vinde Sich genomm mir sein Zer- trauen.	iß gewinne (gewonne)	gewinnan	gewinne (gewonne)	gewonnen
Gießen, hæde eyde, stœbe iß Sich gieße Wæffer in einen Zopf (Krucke).	iß gieße (gieß(e)te)	göß	gieße (gieß)	gegoffen
Gleichen, ligne Er aletpt ihm wie ein Et (Æg) dem anderen.	iß gleiche (gleich(e)te)	gleiche (gleich(e)te)	gleiche (gleich(e)te)	gegliefen (ge- gleich(e)te)

Injunktiv.	Pres. Ind.	Ind.	Impf.	Konj.	Imperativ.	Perf. Part.
Gleiten ¹ , glide Er ist auf dem Eisje ge- gliitten.	ich gleite	glitt (gleitete)	glitte (gleitete)	gleite	gegliitten (gegleitet)	
Glimmen, ulme Es glimmt unter der Ulfe.	ich glimme	glimm (glimm(e)te)	glimme (glimm(e)te)	glimme	geglommen (geglimm(e)t)	
Graben, grave Er gräbt seinen Namen in einen Stein; er grabt in einem Brunnen in sei- nem Garten.	ich grabe, du gräbst, er gräbt	grub	gräbe	gräbe	gegraben	
Greifen, grieve Ich griff ihn unter die Arme.	ich greife	griff	griffe	greife	gegriffen	
Haben, have Er hat Gelb auf Zingen (Rente) sieben.	ich habe, du hast, er hatte hat	hätte	hätte	habe	gehabt	
Halten, holde Er hält biss auf ihn (vur- derer ham højt); hatte doch an mich.	ich hältte, du hältst, hielst	hielte	hätte (half)	hätte	gehalten	
Hängen ² , hænge (være) hængende) Der Rock hængt an der Wand.	ich hænge, du hængst, hing er hængt (hænget)	hing	hænge	hænge	gehängen	

Haue ³ , hugge Er hat sich in die Hand gehaufen.	ich haue	hieb (hau(e)te)	hiebe (hauete)	haue	gehaufen (gehau(e)t)	
Hæbne, hævre, lefte Er hæb ihu in den Skim- met (til Skyerne), hæffnen, hedde, kalde, be- fale	ich hæbe	hob (hub)	høbe (hub)	hæbe	gehoben	
Heissen, hæfne Er hieß ihn seinen Freund; er hat ihn getrennen heißen.	ich heisse	hieß	hieße	heße	geheißen	
Hælpe, hælpe Dein Glaube hat dir ge- holten; ich habe ihm ar- beitet helfen.	ich hælfte, du hilfst, er half	hælfte (hülfte)	hilf (helf(e))	hilf	geholfen	
Hæffen, kives, bæffe Sie stift fæss mit der Magd. Kennen, kjende Såfør kenne ihm von Gesicht (af Udseende).	ich feife	tiff (teif(e)te)	teife (teifete)	teife (teif)	getiffen (getef(e)t)	
Hæmme*, klære Sæt mig auf diese Høje Krimmer.	ich hæmme	fannet (fenn(e)te)	fennet	fenne	gefannet	
		fannom (fimm(e)te)	fimmme (fimm(e)te)	fimme	gefkommen (gefimm(e)t)	

¹ Begleiten, ledsage, højes svagt.² Hængen højes undertiden med sein; det tilsvarende transitive hedder hængen og højes strægt; i

hængte den Rock an die Wand.

³ Svært i: er hætte høft, er hætte ein Bilb aus Stein.

<i>Infinitiv.</i>	<i>Pres. Ind.</i>	<i>Ind.</i>	<i>Impf. Konj.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Klingen, Klinge, lyde Die Blüt flingt angenehm in die Øhren.	içh klinge kniffl (kniffl(e)te)	klang kniff (kniffl(e)te)	klänge (klängte)	klinge kniffl (kniffl(e))	gefangen (getheft(e)t)
Kniven, knive Gr kniffl miçh in (mir) den Øren.	içh knive knipp (knippe(e)te)	kniff (kniffl(e)te)	knipp (knippe(e)te)	kniffl (kniffl(e)) tomme	gethaffen (getheft(e)t)
Kniven, knive Rømmer*, komme Gr ist mit zu Hulfe ge- kommen.	içh komme, du komm(e)st sam (kommst), er komm(e)st (kommst)	komme könne	komme könnite	komme —	gefommen getonnt
Künnen, kunne Gr hat ihm nicht helfen kann, wir können können.	içh kann, du kannst, er konnte können	—	—	—	getroffen
Krieffen** ¹ , krybe Der Hund triefft unter den Øfen (hvorhen); die Schlange triefft auf der Ende (hvor).	içh trieffe, du trieff(e)st, hoch er trieff(e)it	triedje	triedje	ture (ture(e)te)	getoren (getür(e)t)
Küren, vælge, kaare	içh türe	tor (thv(e)te)	ture (ture(e))	ture	—
<hr/>					
Sabden, lade, læsse, ind- byde Die Bauren auf einen Wagen laben; die Stinte ist gefaden; er lude mit zu Gælt.	içh lade, du ladest, du ladet (lädt) er lader (lädt)	läde (läbet)	läde (läbet)	läde (läbet)	geladen
Laffen, lade Gr hat mitz rufen lassen.	içh laffe, du läffest, er ließ läfft	laſſe	laſſe	laſſe (laſſ)	gelaffen
Lauften**, løbe Søg bin gelauften; er hat niet außer Øfem gelauften.	içh laufte, du läufst, er lief läuft	laſſe	laſſe	laſſ (laſſ)	gelauft
Leidien ² , lide Gr leibet an der Zunge.	içh leide	litte	litte	leide	gelitten
Leihen, laane Gr ließ mir ein Buſf.	içh leie	liehe	liehe	leihe	geliehen
Letjen, læse, samle Søg habe ihm den Zegt lieft getefien.	içh leſe, du lieſ(e)st, er las läſe	ries	ries (rieſ)	ries	geleſen
Lieggen ³ , ligge Die Øfutb liegt an ihm;	içh liege	läge	läge	liege	gelegen
er lag auf den Zob (for Doden).	lag	—	—	—	—

¹ De Verber, der betegnes med **, have sein, naar Udgangspunkt eller Maaleet for Bevegelsen er angivet.

² Samtitelben, have Medlidenhed med, og berlieben, gjøre kjed af, bojes svagt.

³ Det tilsvarende transitive hedder legen, lagge, og bojes svagt; er legte dog Buſf neden miçh; et lag neben mir.

<i>Infinitiv.</i>	<i>Pres. Ind.</i>	<i>Ind.</i>	<i>Impf. Konj.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Stigen, lyve Er tog ihm den Galss voll.	ich läge	läge	füge	gelogen	
Mahlen, male (paa Mølle) ich mähle Der Müller hat das Korn gemahlen.	mahlte	mahlte	mahle (e)	gemahlt	
Weiden, undgaa, sky Gebraunte Kinder meiben das Feuer.	ich meide	meide	meide	gemieden	
Wetzen, malke Faßt du die Fuß genoßen.	ich melße, du melßest molß (melßt), er melß(e)t (melßt) (melßt)	molßte (melßt)e	melße (molß)	genoßt (genoßt)e	genoßen
Wessen, maale Er maß mich lange mit den Zügen.	ich melße, du melß(e)t, maß er melßt (melßt)	maßte	melße (melß)	genoßt	genoßen
Wrisfallen, mishage, se fallen.					
Dass Søaufspier hat alge men missfallen.					
Wögen, ville, gride Sich mag nicht gehen; das hätte ich nicht thun mögen.	ich mag, du magst, er mögte mag, wir mögen	mögte	—	genoßt	genoßen
Wüffen, maatte, være ich muß, du mußt, er mußte tvungen Sich habe es thun müssen.	muß, wir müssen	mußte	—	—	

<i>Nähme</i>	<i>nimm (nehme)</i>	<i>genommen</i>		
<i>Nennen, tagt</i>	<i>ich nehme, du nimmst, nähm</i>			
<i>Er nahm mir mein Seib; nehmen Sie es mit nicht über.</i>	<i>er nimmt</i>			
<i>Nennen, nævne, kalde</i>	<i>ich nenne</i>	<i>nenne (nenn)</i>		
<i>Er nennt mich seinen Grund.</i>	<i>ich nenne</i>	<i>nenne (nenn)</i>		
<i>Pfeifen, pibe, fløjte</i>	<i>ich pfeife</i>	<i>pfeife (pfeif)</i>		
<i>Er muß anders pfeifen (isternme en anden Tone).</i>	<i>ich pfeife</i>	<i>pfeife (pfeif)</i>		
<i>Pflegen¹, pleje (Raad — Omgang)</i>	<i>ich pflege</i>	<i>pflege</i>		
<i>Sich habe mit ihm Umgang gepflogen.</i>	<i>ich pflege</i>	<i>pflegen</i>		
<i>Præffen, præse</i>	<i>ich præfse</i>	<i>præfse</i>		
<i>Er præs mir sine Waaren.</i>	<i>ich præfse</i>	<i>præfse</i>		
<i>Quællan, vælde, springe ud iß quelle, du quællst, er quoll</i>	<i>quelle (quill)</i>	<i>gequollen</i>		
<i>Der Bøn quillt aus dem Berge.</i>	<i>quillt</i>			
<i>Ratjen, raade, gætte</i>	<i>ich rathe, du rathest, ratet</i>	<i>rathen</i>		
<i>Sich kann dir nicht dagu ratzen.</i>	<i>er ratet</i>	<i>rathet</i>		
<i>Reiben, gnide, rive</i>	<i>ich reibe</i>	<i>reibe</i>		
<i>Er rieb sic die Stiern.</i>				

¹ Pflegen, pleje = være vant til, højes svagt; er pflegte zu sagen.

Infiniitiv.	Praes. Ind.	Impf.	Ind.	Impf.	Konj.	Imperativ.	Perf. Part.
Reißen, rive	iſh reiße	riſſ	ritt	ritte	reite	reiße (reiſſ)	geriffen
Der Schurm rieß mir den Dut vom Kopf.							
Reitens ^a , ride	iſh reite	ritt					geritten
Sich habe eine Stunde den Gang geritten; ich bin von hier nach R. geritten.							
Reunens ^a , lebe, springe iſh renne							
Sich bin zu dir gerannt.							
Rieſſen, lugte							
Sich roß an der Blume.							
Ringen, brydes, kämpe iſh ringe							
Er ringt mit dem Löwe;							
er hat mit ihm um den Preis gerungen.							
Rinnens ^a , rinde, lebe iſh rimue							
Das Sicht hat geronnen;							
das Blut ist geronnen.							
Rufen, raabe, kalde	iſh ruſe						
Laß mir den Arzt rufen.							
Gafgen, salte	iſh ſalze						
Ganfen, drükke	iſh ſauſe,	bu	ſauſit ſoff				
	(ſauſ(e)ft),	er	ſauſit ſoff				
	(ſauſ(e)t)						

Infiniitiv.	Praes. Ind.	Impf.	Ind.	Impf.	Konj.	Imperativ.	Perf. Part.
Sangen, suge, patte	iſh ſange						
Die Biene ſaugt den Honig auf den Blumen.							
Schäffen, ſkabε ^b	iſh ſchaffe						
Geſt iſhuf die Welt.							
Schallen, lyde, ſe . er=							
ſchallen.							
Schæden, ſkille, ſkillſes	iſh ſchæde						
Schæde miſch von ihm							
ſchæben laſſen.							
Schænen, ſyneſ, ſkinne	iſh ſchæne						
Die Sonne ſchænt mir in							
die Augen; die Rechnung							
ſchænt mit nicht riſtig.							
Schæffer, ſkyælde	iſh ſchælle,	bu	ſchiltſt, iſhalt				
Ge ſchæft miſch einen ^c	er ſchilt						
Maren.							

¹ Reiten, trans. bøjes med haben, intrans. med sein; se Noten til Kriechen.

^a Rinnen, dryppe, bøjes med haben; løbe med sein.

^b Škaffen, skaffe, bøjes svagt; bu haſt Geld geſchafft.

^c Ved Verberne ſtræſen, kælle, nævne, tauſen, døbe, ſtælfen og ſkjæmpen, skælde, sættes en dobbelt Akkusativ, den, man kalder nogen for (Prædikats-Akkusativ); er nemmt nitſch ſein ſtræſen; er ſkjæmpfe ihm einen Fængebri. Ved Passiv blive begge Nominativerne til Nominativ; iſh wurde ſein beſter Freund genannt. — Andre Verber have et Prædikats-Nominativ, t. Ex. werben, bleibeen, ſein, ſtræſen, ſetſen (hede) o. s. v.; er war und blieb ſtæſt mein beſter Freund.

Schnüren ¹ , skære, klappe iñt. Schnur, du Schnüreß Schnur (Schnur(e)it), er Schnüret (Schnur(e)te)	Schnüre (Schnrete)	Schnürier (Schnere) getränen
Schnüreß bin ben Kopf; man kann nicht alles über einen Ramm Schneren; ich schnüre (bekymmer) mitz mitz barum.	Schnüre	Schnieße (Schnieb) gefräben
Schnieben, skyde, skubbe iñt. Schniebe Sich Schnieben den Zieß in die Rritte; ich Schniebe die Schnüle auf biñt.	Schnüreß	Schnieße (Schnieb) gefräßen
Schnießen, skyde Was dem Schnäben nicht die Zügel Schnieben (giv ikke Drenge frie Tøjer); er fñbgt ihn auf der Stelle tödt.	iñt. Schnieße	Schnünde (Schnute, Schnindete), Schniefe
Schnüben, flaa Sich hohe mit die Hand gefräbunden.	Schnünde	Schnünde
Schnüfen, sove Sich lege mitz Schnüfen; sie Schnüfen unter freiem Himmel; der Skante hat die ganze Nacht nicht Schnüfen können.	iñt. Schnüfe, du Schnüfft, Schnieß	Schnüfe (Schnaf) gefräfzen

Schnüffen ² , slaa Er Schnüffing mi ñt ins Geflecht; das Hera Schnüffing mir vorangift; er Schnüfft alle Ernähungen in den Wind (bryder sig ikke om Formanninger).	Schnüffug	Schnüfuge	Schnüfagen
Schnüffen*, snige Sich Schnütt mitz ins Hauß; der Dileb Schnütt um das Haus.	Schnüff.	Schnüfje	Schnüfjeten
Schnüffen, slide, spalte Die Schnüre ist Schnütt ge-Schnüffen.	iñt. Schnüfje	Schnüff	Schnüff (Schnieff)
Schnüffen, krybe, krybef Du kost deinen Skot ge-Schnüffen; sie verlebt es Schnüfern an Schnüffen.	iñt. Schnüfje	Schnüff	Schnüff (Schnieff)
Schnüffen*, smutte, krybe iñt. Schnüfje, du Schnüfje(e) iñt. Schnüff, er Schnüfje(e)	iñt. Schnüfje	iñt. Schnüff	Schnüfjoften

¹ Schnüren, forære, højes svagt.² Røthchijagen (berathfølgen), røadslaa, højes svagt.³ Schnüffen, slæbe, sløse, højes svagt.⁴ Schnüffen erstattes stedvanlig af Schnüffjen.

<i>Imperativ.</i>	<i>Pres. Ind.</i>	<i>Ind.</i>	<i>Impf. Konj.</i>	<i>Imper. Part.</i>
Skrifteſſen , lukke, slutte <i>ič</i> ſkriftēſſe				gefſchriften
Gr hat einen guten Handel gefſchlossen; <i>ič</i> wecke dich in mein Gebet ſchließen;				
ſie ſchlossen einen Kreis um ihres Führer; er ſchloß mich in meine Zinne.				
Schriftingen , slynge, sno Zw ſchriftinge ein Band um den Fuß.	<i>ič</i> ſchriftinge	ſchriftinge	ſchriftlungen	
Schrifteinen , smide, kaste <i>ič</i> ſchrifteinje				
Zw ſchrifteinje den Hund zur Zähür hinaus.				
Schriftelegz* , ſmelte, blive <i>ič</i> ſchriftelegz. Du ſchriftelegz flýdende ¹ Das ſch ſchriftelegz an der Sonne.	<i>ič</i> ſchriftelegz zeft (ſchriftelegz), ſchriftelegz (ſchriftelegz)	ſchriftelegz	ſchriftelegz (ſchriftelegz)	gefſchriften
Schriftnieren , ſkære ſchriftein Zw ſchriftein mið in den Finger; <i>ič</i> ſchriftein dir die Finger.	<i>ič</i> ſchriftein	ſchriftein	ſchriftein	gefſchriften
Schrifteinen = ſchrifteinen, <i>ič</i> ſchriftein ſchriftein fluyse Gr ſchriftein vor Wuth.		ſchriftein ſchriftein ſchriftein (ſchriftein)e	ſchriftein ſchriftein ſchriftein (ſchriftein)e	gefſchriften (gefſchriften) h(e)t

Schriftaußen , ſkrue	<i>ič</i> ſchriftauße	ſchriftauße	ſchriftauße (ſchriftauße) h(e)t	gefſchriften (gefſchriften) h(e)t
Gr hat einen Dokken in das Brett gefſchröben.			ſchriftein	ſchriftein
Schriftreien , ſkrive	<i>ič</i> ſchrifreie	ſchrifreie		
Zw ſchrifreie einen Namen in das Buch; <i>ič</i> habe einen Brief gefſchrrieben; iç ſchrifreie an (ved) hem Zifche (Ivor?); <i>ič</i> ſchrifreie an (pas) die Wands (vorher kom Skriften?)				
Schriftreien , ſkrige, raabe <i>ič</i> ſchrifrie				
Er ſchrifret mit in die Dhren; er mußte vor Schrifmergen laut ſchrifren.				
Schriftelegz* , ſkride, gaa Gr ſchriftelegz über die Schjewelle (Tærskelen).	<i>ič</i> ſchriftelegz ſchriftelegz	ſchriftelegz	ſchriftelegz ſchriftelegz	gefſchriften gefſchriften
Schriftnören ² , bulne Der Finger iſt mir ge- ſchriften.	ſchriftnore (ſchriftnur)	ſchriftnore (ſchriftnur)		gefſchriften

¹ ſchriftelegz, i Betydningen gjøre flydende, bøjes *svægt*; die Sonne ſchriftelegz den ſchriftelegz; er hat das
Geſch gefſchriftegt.
² Schjewären, i Betydningen afſtedkomme Buldenstab, bøjes med høben; der ſchriften im finger hat
gefſchriften.

<i>Infinitiv.</i>	<i>Præs. Ind.</i>	<i>Impf.</i>	<i>Konj.</i>	<i>Imper.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
	<i>Schwing</i>	<i>Schwing</i>	<i>Schwing</i>	<i>Schwing</i>	<i>Schwinge</i> (<i>Schwing</i>)	<i>geſchwiegen</i>
ſchwingen, tie Sich ſchwing, zu ſchwingen über dieſen Gegenſtand.	iſch ſchwinge Sich ſchwing, ſchwinge, bline iſch ſchwinge, du ſchwinge, du ſchwinge ſchwing tyk ſchwing, iſt mit ge- ſchwingen.	iſch ſchwinge (ſchwinget), ir ſchwinge (ſchwinget)	iſch ſchwinge (ſchwinge)	iſch ſchwinge (ſchwinge)	iſch ſchwinge (ſchwinge)	geſchwingen
ſchwinden ¹ , ſchwimmen ² , ſchwimmen Sich hin über den Fluß geſchwommen; ich habe heute geſchwommen.	iſch ſchwimme (ſchwimm)	iſch ſchwimme (ſchwimm)	iſch ſchwimme (ſchwimm)	iſch ſchwimme (ſchwimm)	iſch ſchwimme (ſchwimm)	geſchwommen
ſchwinden*, forsvinde, iſch ſchwinden Durch die Schwindereien iſt kein Vermüthen ge- ſchwunden.	iſch ſchwinde (ſchwund)	iſch ſchwinde (ſchwund)	iſch ſchwinde (ſchwund)	iſch ſchwinde (ſchwund)	iſch ſchwunden	geſchwunden
ſchwingen, ſwinge Sich ſchwinge mit auf den Fluß; die Segel ſchwingen ſich triffen in die Luft.	iſch ſchwinge (ſchwingung)	iſch ſchwinge (ſchwingung)	iſch ſchwinge (ſchwinge)	iſch ſchwinge (ſchwinge)	iſch ſchwingungen	geſchwungen
ſchmören, ſværg Sie ſchmout mit enige Ztreue; man ſhwört bei Gott.	iſch ſchwör (ſchwör)	iſch ſchwör (ſchwör)	iſch ſchwör (ſchwör)	iſch ſchwör (ſchwör)	iſch ſchmören	geſchmören

ſehen, ſe Sich ſehe in iſch in dem Spiegel; iſch ſehe vor mir hin, aber iſch ſehe die Stadt vor mir liegen; er hat mich kommen ſehen.	iſch ſehe, du ſiehſt, er ſiehſt iſch ſieht		iſch	iſch	ſieh	geſehen
ſein*, være Dier ist gut wohnen.		iſch bin, du biſt, er iſt, war iſch ſind	wäre	ſendete	ſentde	geweiſen
ſendeb, ſende Sich ſamle ſchmen einen Sorh mit Baaren; iſch ſamle es durdh die Gifens- heit an diſh.		iſch ſende (ſendete)				geſandt (geſendet)
ſieben, syde, koge Die ſköchin hat mir einige Eier geſotten.			fott	ſötte (ſiebte) ſiebe		geſiebet (geſotten)
ſingen, synge Er hat mir ein Liedchen geſungen.	iſch ſinge	sang (ſung)	ſänge (ſunge) ſinge			geſungen
ſinten ² , synke Sich ſünfe vor Rattigheit zur Erde; er iſt in ei- nen tiefen Griefgefunden.	iſch ſinte	ſant (ſunf)	ſänte (ſünfe) ſintie			geſunken

¹ ſchwinden, bringe til at svulme, højes svagt; der Wind hat die Segel geſchwellt.

² Det tilsvarende transitive Verbum hedder ſenten og højes svagt; den Gært (Kisten) im die Gruft au ſenten.

<i>Infinitiv.</i>	<i>Präs. Ind.</i>	<i>Impf. Konj.</i>	<i>Imperativ.</i>	<i>Perf. Part.</i>
Sinnen, tænke, grunde	ich sinne	säume (fürne)	sinne	gesonnen
Sich (ann auf einen Streit (Puds); er ist gesonnen zu verreisen.				
Gießen, sitde ¹	ich füße			geöffnet
Sich füße auf dem Stuhle; dass Greid fügt dir gut; er fügt immer über den Stühfern.	ich soll			geöffnet
Göllen, skulle	ich soll	sollte		
Er hätte es folgen sollen.	ich spinne	spann (fürnn) spänne (fürne)	spinne	gespinnt
Spinnen, spinde	ich spinne			
Bei diesem Hanbel ist keine Seide zu spinnen.				
Spleissen, kloee ²	ich sprieße	spriß spriße	sprieße	gespriesen
Sprecken, tale	ich spredhe du spricht, sprach	spräde	spriß (spredhe)	gesprochen
Sprach du mit deinem Soher dariüber gesprochen? dieser unflank spricht nicht zu seinem Vortheil.	ich sprach			
Sprühen ^{***} , spire frem	sprieße	spriß (sprieg(e)t)	sprieße (spriet)e	gesprühten (gesprieß(e)t)
Die Blumen sind durch die Wärme aus der Erde gesprungen.	sprieße			
Springen ^{***} , springe	ich springe	springe (sprunge)	springe	gesprungen
Er ist auf daß Pfarr ge- brungen; er sprang vor Freude; es sprang in die Augen (er indlysende).	ich springe, du sprangst, er sprang	flüchte	flücht (flieh)	gesprungen
Siechen, stikke	ich flechte, mit ber Kabel in den Finger ge- hoben; die Sonne flicht mir auf den Kopf.	flicht	flicht	gesprungen
Sieden ³ , siddde fast	ich flecte	stat (flette)	flüte (flettete) flettet	gesprungen
Der Ring flettet am Finger.				
Siehen ⁴ , staa	ich siehe	stand (fundi)	flände (fländte) (flände)	gesprungen
Das kommt dir thener zu fröhjen; der Huu sieht dir gut; ich siehe dir für ihn (indstaar hos Dig for).	du siehst, du siehst	flünde	flieh (fleh)	gesprungen
Man hat mir alles ge- stohlen.	er stieft	flüte (flöhle) flieh (fleh)	flöhle (flöhle) flieh (fleh)	gesprungen

¹ Det tilsvarende transitive Verbum hedder seten og bojes svagt; ich habe mich auf den Stuhl gesetzt.
² Götten forekommer af og til med sein.

³ Bojes underliden med sein.

⁴ Bojes med haben og sein.

Infiniu.	Pras. Ind.		Imperativ.	Perf. Part.
		Ind.	Impf. Konj.	
		flieg	steige	gestiegen
Steigen* , stige Er ist auf den Berg ge- fliegen; daß Blut fliegt mir zum Kopfe.	ich steige		stürze (steig)	gestiegen
Sterben* , dø Er ist einß natürlichen Todes gestorben; er ist am Schweißfieber ge- storben; er starb im hohen alter, in der Nacht.	ich sterbe, du stirbst, starb es stirbt heute. Es stirbt hier nach Erfürfel.	stirbt	stürze (stärbe) stirb (sterbe)	gestorben
Stinken, stänke, syge Es stinkt hier nach Erfürfel.	es stirbt	stöß (stieb(e)te)	stöß (stiebete)	gestoßen (gestieb(e)t)
Stossen¹, stode Sich stieß mir der Kopf an die Zähre; ich bin in der Stadt auf ihn ge- stoßen; er stieß mich vor die Brust.	ich stoße, du stößt stieß (stoßt(e)) (stoß(e)t)	stößt (stießt(e))	stößt (stieß)	gestoßen
Streichen, stryge, klappe Er streich' ihm mit der Kämpe über daß Gefücht.	ich streiche	strich	streiche	gestrichen

			Imperativ.	Perf. Part.
			Ind.	
			Impf. Konj.	
			stritte	gestritten
Streiten, stride Er hat über eine Kleinig- keit mit mir gestritten; sie stritten um den Vor- zug (Fortznet).	ich streite	stritt	stritte	gestritten
Thun, gjøre Du thust mit dadurch ei- nen Gefallen; was habe ich dir gehabt.	ich thue, du thust, er that thut	thäte	thue	gehabt
Tragen, bære Sich trage mich mit ² dem Gedachten ein eigenes Ge- fäß zu gründen.	ich trage, du trägst, er trug trägt	trüge	trage	getragen
Treffen, træffe Sich habe Sie nicht zu Dauje getroffen; die Augel traf' ihn ins Bein.	ich treff'e, du trifft', er traf trifft	träfe	triff (treffe)	getroffen
Zreißen, drive Er soll die Erfüfe auf die Reibe (Grasgängen) treff- ben.	ich treibe	trieb	triebe	getrieben
Zretten***, træde Er ist ins Zimmer ge- treten. ³	ich trete, du tritt', er trat tritt	tritte	tritt (trete)	getreten

¹ Bojes med sein i enkelte Talemader; daß Schiff ist vom Sande geflossen. ² = näher den Tanken.
³ Zreten, trampen, bojes med haben; et hat es unter die Füße getreten.

Infiniitiv.	Pres. Ind.	Ind.	Impf.	Konj.	Imper.	Perf. Part.
Treffen**, dryppe Seine Schreiber troffen vom Regen.	ich triefte	triffe (trief(e)te)	triffe (trifft(e))	trifte	getroffen	
Trincken, drinke	ich trincke	trinck (trunk(e))	trincke (trünkt(e))	trincke	getrunken	
Zirklen, bedrage	ich trüge	trüge	trüge	trüge	getrogen	
Zirkeln trog mich in meinen Exportationen.						
Berberben*, fordærves ¹	ich berberste, du ber- berbst; dirbst, er berberst	berberste (berberste)	berberste (berberste)	berberste (berberste)	verborben	
Der Stein ist verborben; am bit ist ein Düscher verborben (i. Dig. er en Digter gaaet tabt).						
Berbriefen, fortryde	es berbriefet	berdroß	berdroße	berdroße	verdroffen	
Det hat mich verdroffen; jeg lalfe mit dem Spiel das Effen; nie soll ich beiner vergessen.						
Bergleffen, glemme	ich vergesse, du ver- vergaß	vergaß (vergess(e))	vergaß (vergess(e))	vergaß	vergessen	
Er vergaß über dem Spiel das Effen; nie soll ich beiner vergessen.						

Berlisteren, tabe	ich verlister	verlor	verlire	verlire	verloren	
Sch habe an (i) ihm einen guten Freund verloren; ich habe an (pas, ved) ihm verloren.						
Bernirren, forvirres ²	ich bernirre	verwirr	verwirre (verwerre)	verwirre (verwerre)	verborren	
Berziehen, tilgire	ich verziehe	verzieh (verzethete)	verziehe (verzethete)	verziehe (verzethete)	verziehen (vergebt)	
Sch habe ih m den Fehler verziegen.						
Madkjen*, voxen	ich madke, du wädkst wädkst	wädkst	wädkje	wädkje	gewadkfen	
Der Strube tft feht flatt gemacht; ich bin ihm an Körpersticke nicht gewachsen (kan ikke maale mig med).						
Wädgen, veje (trans.) ³	ich wäge	wog (wäg(e)te)	wäge (wäg(e)te)	wäge	gewogen (gewägt)	
Or hat mit den Raffee genogen.						
Wädjen, waske	ich wädkst, du wädkst wädkst	wädkst (wädk(e)te)	wädkst (wädk(e)te)	wädkst	wädkfen	
Sch habe mir die Hände gewaschen; ich wädkst mich.						

¹ Det tilsvarende transitive Verbum hedder verberben, fordærve, ødelægge, og højes *svagt*; sein Zeitfjinn hat ihm verberbt; mørk: er ist verborben, han er fortalt; er ist verberbt, han er bleven fordaærvet.

² Bernirren, gjøre forviret, bøjs *svagt*; er har mit durch seine Rede ganz verpirrt.

³ Det intranative veje (have en Væg) hedder nogen og højes paa samme Maade (møge — mög — gehøgen), ich mög 120. Ætund. Wiesen, rugge, er *svagt*; die Mutter hat iyr Sünd in den Schedt gewiegt.

Infiniitiv.	Pres. Ind.	Ind.	Impf. Konj.	Imper.
Brüten*, vige ¹ Der Sämtere ist dem Säiteren gewidjet.	ich weife	wiehe	weife	gewidjeten
Säen, vise Sich werbe dir den Sog wiesen; man wieset mit Singern auf ihn (peger Fingre ad).	ich netje	wies	wies	gewiesen
Wenden, vende Ich habe mich mit einer Saitte an ihm gewandt.	ich wende	wandte (wendete)	wende	gewandt (gewendet)
Werben, hverve Er warb um seine Gunst; er hat Goldner geworben (werben um = fri til).	ich werbe, du wirbst, er wirbt	wirbte (wärbe)	wirbe	geworben
Werben*, blive (til) Dieß wird mir ismer; der Sädnee wurde zu Blaffer; der Sände wird zum Sämann.	ich werde, du wirfst, er ward wird	wirfst (würde)	wirde	geworden
Werken, kaste Ich warf mich ihm in die Arme; et warf ihn ins Gefängniß; er hat sich auf die Wallerei ge- woren (slaast sig paa).	ich werfe, du wirfst, warf er wirft	wirfe (wäre)	wirf (werfe)	geworfen

Brüten, vige, se Note 2,
Side 263.

Brüten, sno, vrude Er wab seine Hänbe; er hat mir den Stod aus der Hand gewunden.	ich würde	wänd	wände	gewunden
Brüffen, vide Ich mußte um (kjendte til) die gamle Sæb; ich merbe bitz müssen lassen; ich metz es dir Dant (szy- der Dig Tak dersor).	ich weiß, du weißt, er wußte weiß, wir wissen	wüßte	wifte	gewußt
Bröllen, ville Er hat mich den Gnaden nicht ihun wollen.	ich will, du willst, er wollte will, wir wollen	wollte	(wolle) ²	gewollt
Brüthen, beskyld, sigte forich gejhe Er setth mit einer (Gen.) Lüge.	ich (gejhe) gejhe (gejhe)e)	diehe (gejhe) gejhe (gejhe)e)	gejhehen (gegeht)	

¹ Brüten i Betydningen af blodgjøre, højes *suagt*; er hat sein Blot gewidjet.

² Imperativ af willen er meget sjældent; du temmt, so wollte nur.

Infiniv.	Pres. Ind.	Ind.	Impf.	Konj.	Imper.	Perf. Part.
Ziehen ¹ , drage, trække <i>ich ziehe</i> Er zieht an der Gtoede; hieraus kommt du ben Schnell ziehen; er hat einen Schnell auf mich gezogen.	zog	zöge		ziehe	gezogen	
Zwingen, tvinge Er zwang den Fuß in den Stiefel; er hat mich zur Arbeit gezwungen.			zwinge (zwinge)		gezwungen	

¹ Ziehen, flytte, bøjes med sein; et ift zu mit gezogen.

II. Artiklerne.

1. Der findes paa tysk mange adverbiale Udtryk, i hvilke den bestemte Artikel anvendes, medens der paa dansk ingen Artikel bruges. De vigtigste af disse Udtryk ere: im Begriffe, i Begreb; im Ernst, i Alvor; im Nothfall, i Nødsfald; im Stande, i Stand; im Großen, i stort; im Kleinen, i smaat; aufs Spiel, paa Spil; zum Schein, for Syns Skyld; auf die Jagd, auf die Weide gehen, gaa paa Jagt; im Vergleich, i Sammenligning; zur See, tilsø¹.

2. Den bestemte Artikel bruges i tysk 1) foran Navne paa Floder, Søer, Have, Bjerge, Skove, Maaneder, Vinde, Fartøjer og Sygdomme, 2) foran Byers og Landes Navne, der ere Mask. eller Fem. og 3) foran alle Egennavne med Adjektiv foran.

Exempel: Der Rhein, der Schwarzwald, der Oktober, der Neptun war der Nahme eines englischen Kriegsschiffes, er ist an den Blattern (Kopper) gestorben, der Haag, die Schweiz, das stolze Benedig.

3. Et som Prædikatsord staaende Substantiv faar undertiden „ein“ foran sig, naar der er Spørgsmaal om Nation, Stand, Virksomhed; er ist ein Kaufmann.

4. Den ubestemte Artikel sammentrækkes undertiden med zu; se Noten Side 88.

III. Oversigt over Kasuslæren.

Nominativ.

Nominativ er Subjektets og det sukjektive Prædikatsords Kasus.

Verber, der have Prædikatsord, ere: sein, werden, bleiben, scheinen, heißen; genannt, geheißen, gescholten, getauft werden; se Side 251, Note 3.

¹ Derimod zu Wasser, zu Lande, zu Hause, nach Hause, zu Bette, zu Pferde, zu Tisch m. fl.

Ex.: Er ist mein bester Freund; er blieb immer mein bester Freund; er wurde der Große genannt; er scheint (synes) ein guter Mensch zu sein.

Genitiv.

Denne Kasus er dels styret af et *Substantiv*, et *Adjektiv*, et *Verbum* eller en *Præposition*, dels er den *selvstændig* (adverbial).

1. Genitiv, styret af Substantiver.

a) Possessiv Genitiv, der betegner *Ejemanden*.

Der Gesang der Nachtigall ist herrlich; das Kleid ist ein Geschenk der Mutter; das Buch des Knaben war zerrissen.

Anm. 1. Ved Landes og Byers Navne bruges Omskrivning med Præpositionen von: Der Kaiser von Russland; die Einwohner von Kopenhagen.

Anm. 2. Se Noten Side 107.

b) Den beskrivende (*Egenskabs-*) Genitiv, der udtrykker en *Beskaffenhed*; den bestaar oftest af et Substantiv med et Adjektiv. Die dänische Sprache hat viele Wörter fremden Ursprungs; ich bin immer der Meinung, daß nur Wenige belohnt werden sollen; ein Brief folgenden Inhalts.

Anm. Denne Genitiv omskrives ofte med Præp. von: ein Tisch von Marmor.

c) Partitiv Genitiv, der angiver *det hele*, hvoraf noget er en Del; se Side 142, Noten.

2. Genitiv, styret af et Adjektiv.

Wir wurden der Stadt ansichtig; wir waren seiner Hülfe bedürftig (vi trængte til); ich wurde bald meines Bruders gewahr; ich bin dieser Vergnügungen satt (mæt), überdrüssig (kjed).

Anm. Ved flere af disse Adjektiver bruges Omskrivning med Præp. Ich bin froh über deine Ankunft; er ist nicht zu dieser Sündhaft fähig.

3. Genitiv, styret af Verber.

a) Transitive Verber.

Transitive Verber med Betydningen *anklage*, *overbevise*, *berøve*, *befrie*, *fjærne* o. lign. have en Genitiv som

Gjenstandsobjekt foruden *Akkusativ* som *Personobjekt*. De sædvanligste af disse ere: anklagen, anklage, beschuldigen, beskyde, berauben, berøve, entkleiden¹, afklæde, entlassen, afskedige, entsætte, überführen, überweisen, overbevise, überheben, frikjende, würdigen, værdige, zeihen, beskyde.

Ex.: Man hat ihn eines Diebstahls angeklagt; man beraubte ihn seines Geldes; es ist leicht ihn des Betrugs zu überführen; er würdigte mich keiner Antwort.

b) Reflexive Verber.

Den største Del af de tyske reflexive Verber har Gjenstandsobjektet i Genitiv sammen med Personobjekket i Akkusativ.

Saadanne Verber ere: sich annehmen antage sig; sich bedienen, betjene sig af; sich befleichen, beflitte sig paa; sich bemächtigen, bemægtige sig; sich besinnen, besinde sig paa; sich enthalten, afholde sig fra; sich entfinnen, mindes; sich erbarmen, forbarme sig over; sich erinnern, mindes; sich freuen, glæde sig over; sich rühmen, rose sig af; sich schämen, skamme sig over.

Ex.: Ich nehme mich deiner an; es hat sich meiner ein großer Schmerz bemächtigt; ich kann mich des Lachens nicht enthalten; er freute sich deiner Ankunft.

Anm. 1. Ich freue mich über deinen Fleiß, auf den Ball (der noch kommt), auf dem Ball (während des Balles); man freut sich über das Geschehene (forbigangne), an dem Gegenwärtigen (nærværende), auf das Künftige (tilkommende).

Anm. 2. Ogsaa ved adskillige af disse Verber bruges Omskrivning med Præposition. Er rümht sich wegen dieser That.

c) Adskillige som intransitive behandlede Verber.

Saadanne Verber ere: bedürfen, brauchen, behøve; entbehren, undvære; erwähnen, omtale; gedenken, mindes; genießen, nyde; schönen, skaane; vergessen, glemme; wahrnehmen, iagttagne.

¹ Verber, i hvilke ent indeholder en Ophævelse eller Adskillelse (separative Verber), have Gjenstanden i Genitiv.

Anm. I daglig Tale bruges disse Verber sædvanlig med Akkusativ, men i højere Stil bruges Genitiv.

Ex.: Ich bedarf des Geldes; ich entbehre dieser Gesellschaft nicht gern; man muß des Schwanen schönen.

d) Nogle *upersonlige Verber*, der ligeledes have *Personobjektet i Akkusativ*.

Ex.: Es erbarmt, jammert, dauerst mich seines Elends, hans Ulykke smørter mig.

4. Genitiv, styret af Præpositioner. Se Side 85 samt længere hen Side 276.

5. Genitiv selvstændig (adverbial).

Anvendt som Adverbium udtrykker Genitiv.

a) *Rummet, Arten.*

For at udtrykke Arten forenes Genitiv sædvanlig med et Adjektiv.

Ex.: Linier Hand; er ist unverrichteter Sache (med uforrettet Sag) zurückgekommen.

b) *Tiden.*

Et *Tidsadverbium* bruges i Genitiv, naar det svarer til Spørgsmalet «naar?».

Ex.: Eines Tages, als ich in Berlin war; heutigen Tages (nu for Tiden).

Aum. 1. Genitiv betegner dels den sædvanlige *ubestemte Tid* for en enkelt Handling, dels Tiden, naar noget plejer at ske. Ex.: Eines Tages, als . . .; des Morgens (hver Morgen) nimmt er ein Bad.

Anm. 2. Dreimal des Tages; dreimal die (in der) Woche.

c) *Begrænsning*: er ist seines Handwerks ein Schneider (af Haandværk).

Dativ.

Denne Kasus er dels styret af et *Verbum*, et *Adjektiv* eller en *Præposition*, dels er den *selbstständig*.

1. Dativ ved Verber.

a) Mange *transitive Verber* have et *Personobjekt* i Dativ foruden *Gjenstandsobjekt i Akkusativ*; smlgn. Side 207, Noten.

Ex.: Er gab mir das Buch; ich habe mir die Freiheit genommen, an dich zu schreiben.

Anm. Ved Verberne *nehmen*, *tage*; *rauben*, *røve*; *stehlen*, *stjæle*; *entreißen*, *frarive*, m. fl., maa i tysk ikke bruges Præp. von, men kun Dativ; man stahl mir (fra) meine Uhr.

b) Nogle som *reflexive* anvendte Verber have *Personobjekt i Dativ* sammen med *Gjenstandsobjekt i Akkusativ*.

Saadanne Verber ere: sich anmaßen, anmassen sig; sich denken, tænke sig; sich einbilben, indbilde sig; sich erlauben, tillade sig; sich getrauen, tiltro sig; sich herausnehmen, driste sig; sich verbitten, frabede sig; sich vornehmen, foretage sig; sich vorstellen, forestille sig.

Ex.: Wölde dir das nicht ein; ich habe mir vorgenommen bald abzureisen; stelle dir die Folgen dieses Schrittes recht lebhaft vor.

c) *Intransitive Verber*. Disse betegne i Almindelighed *Nytte* eller *Skade*, *Nærhed* eller *Afstand*, *Sindsstemning*.

Foruden de Side 177, Note 4, angivne Verber kunne nævnes: glauben, tro; grossen, bære Nag til; huldigen, hylde; steuern, betale Skat; weichen, give efter for. — Ihm ist nicht zu glauben; er huldigt dem Fürsten.

Anm. 1. Disse Verber maa i Passiv konstrueres *upersonlig*; o: dem Fürsten wird gehuldigt og ikke der Fürst wird gehuldigt.

Anm. 2. Verber, i hvilke Forstavelsen ent har Betydning af und, styre Dativ: entgehen, undgaa, entkommen, undkomme o. fl. Er ist dem Feinde entkommen.

d) Nogle *upersonlige Verber*.

Saadanne ere: es ahn(e)t mir, jeg aner; es gefällt, det behager; es gelingt, glædt, det lykkes; es fehlt, mangelt, gebricht, det mangler; es gezieht, det passer sig; es träumt mir, jeg drømmer; es geht mir (gut), det gaar mig (godt); es thut mir leid, det gjør mig ondt. Smlgn. Side 61, Noten.

Diese Gegend gefällt mir sehr gut; es geziemt dir zu schweigen.

2. Dativ ved Adjektiver. Se Side 104, Noten.
Der Sohn ist dem Vater sehr ähnlich; der Diener war seinem Herrn getreu; der Unterricht (Undervisningen) ist dem Staate nützlich; er ist mir verwandt.

3. Den selvstændige (adverbiale) Dativ.

Dativ bruges ofte i Stedet for possessiv Genitiv eller possessivt Pronomen: ihm zitterte die Hand, hans Haand rystede (Haanden rystede paa ham).

4. Dativ, styret af Præpositioner, se Side 277.

Akkusativ.

1. Akkusativ ved Verber.

Som *Gjenstandsobjekt* (det umiddelbare Maal for den ved Prædikatsverbet udtrykte Handling) ved *transitive Verber*.

Der Vater lobt seinen fleißigen Sohn; die Dänen lieben ihr schönes Vaterland.

Anm. 1. Ved Sætningens Forandring til Passivgaard Objektet over til Nominativ (Subjekt); der fleißige Sohn wird von seinem Vater gelobt.

Anm. 2. Heißen, nennen, kalde, schelten, schimpfen, skjælde, schmäh'en, haane, tauſen, döbe, have to Akkusativer, som ved passiv Konstruktion begge blive Nom. Er nannte mich seinen Freund; ich wurde sein Freund genannt.

b) Ved *upersonlige Verber*. Se Side 61, Noten.

c) Ved *intransitive Verber*, naar Objektet er af samme Stamme som eller i Betydningen beslægtet med Verbet. Er schläft einen ruhigen Schlaſ; bittere Thränen weinen.

2. Den selvstændige (adverbiale) Akkusativ.

Denne udtrykker sædvanlig Udstrækning i Sted eller Tid, Maade eller Værdi.

a) *Stedsakkusativen* betegner Vejen for en Bevægelse. Sie steigen die Treppe hinauf; die Schiffe segeln den Fluss hinab.

b) Om *Tiden* staar Ordet i Akkusativ, naar det

besvarer Spørgsmalet «naar?» (sædvanlig om bestemt Tid — smlgn. Genitiv) eller «hvor længe?». Er kam denselben Morgen; ich habe den ganzen Tag gearbeitet.

Anm. 1. Datum i Breve staar i Akkusativ; smlgn. Side 231.

Anm. 2. Ved Ordene Tag, Morgen, Mittag, Aften samt ved Navnene paa Dagene i Ugen bruges ofte Præp. an med Dativ. Er kam om følgenden Tage. For at betegne Åar, Aarsid eller Maaned bruges Præp. in med Dativ. Timen udtrykkes ved um.

c) Akkusativ staar ved *Adjektiver* og *Verber* for at udtrykke *Art, Vægt, Alder, Værdi*.

Dieses Buch ist keinen Heller (Hvid) werth; der Knabe ist einen Monat alt; der Graben ist einen Fuß breit.

Anm. Akkusativ bruges undertiden selvstændig som Følge af en *Elipse*, d. v. s. et Verbum, sædvanlig habend eller halstend, er underförstaet. Er trat in das Zimmer, den Hut (med Hatten) in der Hand.

3. Akkusativ, styret af Præpositioner. Se Side 281—82.

I samme Kasus sættes:

1) Svaret og det spørgende Ord: Wer kommt?
Dein Vater?

2) Første og andet Sammenligningsled ved als og wie: Er ist mir getreuer als dir.

3) Appositionen og dens Hovedord: Du kennst ja meinen Bruder, den Kaufmann.

IV. Subjekt og Prædikat.

1. Prædikatsverbet stemmer overens med Sætnings Subjekt i *Tal* og *Person*.

Der Knabe liest: die Knaben lesen.

Anm. Staar Pron. es som grammatikalsk Subjekt foran det egenlige, retter Verbet sig efter det sidste:

Es leben viele (der lever mange), die das nicht gesehen haben.

2. Ved flere Subjekter sættes Verbet i Pluralis; ere Subjekterne af forskjellig Person, har første Person Fortrinet for anden og anden for tredje; sædvanlig sammenfattes de ulige Personer ved et personligt Pronomen i Pluralis. *Ich und du, wir sind zufrieden; du und sie, ihr waret meine besten Freunde.*

3. Naar Prædikatsordet er et Substantiv i Pluralis, retter Verbet sig efter dette: *Es waren felige Tage* (smlgn. Side 159). Subjektet er i dette Tilfælde *es*, *das*, *dies* og lignende Ord.

Man maa tage sig i Agt for at forvexle Subjekt med Prædikat.

I Sætningen: *Seine einzige Gesellschaft waren Vären und Wölfe*, er Substantiverne Vären og Wölfe Subjektet, men *Gesellschaft* er Prædikatsordet.

4. Naar flere Substantiver ere forenede ved *oder*, *eller*, *entweder—oder*, *enten—eller*, *weder—noch*, *hverken—eller*, *sowohl—als*, *saavel—som*, *nicht nur—sondern* (*auch*), *ikke blot—men* (*ogsaa*), *theils—theils*, *dels—dels*, retter Verbet sig efter det sidste Subjekt: *Entweder er oder sie (hun) wird gestraft werden; entweder er oder sie (de) werden gestraft werden.*

2. Adverbier, der angiver *Tiden*:

wann, naar; dann, da; nie, nimmer, aldrig; stets, immer, altid; nun, jetzt, nu; bald, snart; gleich, strax; schon, allerede; früh, tidlig; spät, silde; wieder, igjen; sonst, ellers; lange, længe; damals, dengang; ehemals, tidligere; je, jemals, nogensinde; niemals, aldrig; gestern, i Gaar; heute, i Dag; vorgestern, i Forgaars; übermorgen, i Overmorgen; bisher, hidtil; unterdessen, indessen, imidlertid; zuweise, bisweise, undertiden; oft, ofte; selten, sjælden; jährlich, aarlig; stündlich, hver Time; täglich, daglig, m. fl.

3. Adverbier, der angive *Maaden*:

so, saaledes; anders, anderledes; allerdings, zwar, freilich, gewiß, visselig, rigtignok; vielleicht, maaske; umsonst, forgjæves; kaum, næppe; fast, næsten; gar (zu), alt (for); ebenso, ligesaa; ganz und gar, helt og holdent; sogar, endogsaa; wohl, vel, formodentlig; feineswegs, ingenlunde, m. fl.

4. Adverbier, der angive *Aarsagen*:

warum, hvorfor; darum, derfor; davon, deraf; woher, woraus, hvoraf; dadurch, derved, m. fl.

V. De sædvanligste Adverbier.

1. Adverbier, der angive *Rummet*:

wo, hvor; hier, her; da, der; dort, derhenne; oben, foroven; unten, forneden; draußen, derude; vorn, fortill; hinten, bagtil; überall, overalt; allenhalben, alle Vegne; nirgends, ingensteds; woher, hvorfra; wohin, hvorhen; dahin, derhen; dortherin, didhen; fort, weg, borte; zurück, tilbage; heraus, herud; hinaus, derud; herein, herind; hinein, derind m. fl.

VI. Præpositionerne.

I. Præpositioner, der styre Genitiv.

Disse ere:

Anstatt (statt), i Stedet for. Denne Præp. kan deles i to Dele, imellem hvilke da Genitiven sættes.

Anstatt des Kuchens nahm er Früchte; ich habe es an seiner Statt gethan; er geht statt meiner.

Halben (halber), for — Skyld, sættes altid bagved Substantivet.

Des Verbrechens halben wird er bestraft.

Anm. Halber bruges, naar Substantivet staa uden Bestemmelsesord: Ehren halber.

Außenhalb, udenfor.

Er wohnt außenhalb der Stadt.

Innenhalb, indenfor.

Er wohnt innerhalb der Stadt.

Anm. Innenhalb kan ogsaa bruges om Tiden, men sættes da sædvanlig med Dativ: innerhalb zehn Tagen.

Oberhalb, ovenfor.

Er wohnt oberhalb des Waldes.

Unterhalb, nedenfor.

Er wohnt unterhalb des Dorfes.

Diesseit, paa denne Side af.

Jenseit, paa den anden Side af.

Das Dorf liegt diesseit (jenseit) des Flusses.

Mittelst, vermittelst, ved Hjælp af.

Mittelst (vermittelst) deines Beistandes gelang es mir dies auszuführen.

Ungeachtet, uagtet; kan baade staa foran og bagved Substantivet.

Ungreachtet des Befehls; des Befehls ungeachtet.

Unerachtet, uagtet; benyttes paa samme Maade.
Unfern | ikke langt fra.
Unweit |

Er wohnt unfern (unweit) unserer Wohnung.
Vermöge, i Kraft af, i Følge af.

Ich bin vermöge meiner Stellung dazu verpflichtet; vermöge seiner Gerechtigkeit wird er geliebt.

Während, under (om Tiden).
Während des Friedens; während der Mahlzeit.

Wegen, um—willen, for — Skyld. Disse Præp. udtrykke, i Lighed med halben, halber, dels den eller det, til hvis Fordel man gjør noget, dels Bevægelsesgrunden eller Aarsagen.

Er wird seiner Kenntniße wegen (w. s. R.) geehrt; ich vergab ihm seiner Jugend wegen; er thut es nur des Friedens willen.

Anm. Meinetwegen, seinetwegen, ihretwegen o. s. v., for min, hans, hendes Skyld; ligeledes meinewillen, seinetwillen o. s. v.; von Amtes Wegen, paa Embeds Vegne.

2. Præpositioner, der styre Dativ.

Aus, af, ud af.

a) Aus betegner egenlig Udgangen af et indelukket Rum: er kam aus der Kirche.

Desuden anvendes aus:

b) for at betegne Kundskabsgrundene i Betydningen af: ich weiß es aus Erfahrung; aus deinem Briefe sehe ich.

c) ved Landes Navn = fra: er kommt aus Frankreich. Ligeledes ved Byers og Steders Navn; se Reglen Side 107, Noten.

d) for at angive Bevægelsesgrundene til en Handling = af: ich habe es aus Liebe zu ihm gethan; er thut es aus Furcht (smlgn. er zittert vor (bæver af) Furcht.

e) for at angive Stoffet, hvoraf noget gjøres eller

bestaar = af: ein Halsband aus Gold und Edelsteinen; aus Gold macht man Ringe; ein Ring aus (von) Gold.

f) ved Verberne werden og machen = af: aus einem armen einen reichen Mann machen; aus nichts wird nichts; was soll aus ihm werden?

g) for at angive Afstamningen = fra: er stammt aus einer edlen Familie her.

Anm. Aus allen Kräften, af alle Kræfter; aus vollem Halse, af fuld Hals; aus freier Hand, paa fri Haand.

Außer, udenfor.

Denne Præp. udtrykker dels Tilstedeværelsen udenfor et indelukket Rum, dels staar den i Betydningen af undtagen, foruden.

Außer dem Hause sein; außer einigen Wenigen wurden alle Feinde lebendig gefangen; außer dem Lohne verlangt er auch eine gute Behandlung.

Außer benyttet ligeledes i billedlig (oversørt) Betydning: außer Stande sein (være ude af Stand); außer sich sein (ude af sig selv).

Bei, ved, hos.

Denne Præp. betegner:

a) Nærhed i Rum: er wohnt nahe bei mir, bei der Stadt; die Schlacht bei Cannä.

b) en ledsagende Omstændighed: bei meine Rückkehr begegnete mir der Vater; beim Essen; bei Tische; bei Nacht; (ved Nattetid).

c) en Aarsag eller Grund, ofte for at antyde, at den har haft den modsatte Følge: bei (paa Grund af) deiner großer Gelehrsamheit wirst du dieses nicht übersehen; bei (trods) großer Schulden haben sie noch große Besitzungen; bei alledem (trods alt det).

d) ved Verberne tage, griebe, fassen, nehmen, packen, greifen og lignende for at udtrykke det, hvorved man gribet eller tager: bei den Ohren nehmen.

e) ved edelige Forsikringer: ich schwöre bei den unsterblichen Göttern.

f) for at udtrykke en omtrentlig Angivelse = omtrent, henimod: bei 200 Mann waren da.

Anm. Bei sich, indbyrdes; bei sich sein, være ved sine fulde fem; es steht bei mir, det staar i min Magt, beror paa mig.

Binnen, inden (om Tiden): binnen einer Stunde.

Entgegen, imod: dem Winde entgegen fahren; dem Strom steht man einen Damm entgegen.

Gegenüber, lige over for: er wohnt mir gegenüber.

Gemäß, i Overensstemmelse med, udtrykker en Opfyldelse af andres Vilje, af gjældende Lov eller Skik: es ist unserer Sitte gemäß; ich habe Ihrem Wünsche gemäß gehandelt.

Mit, med: ich ging mit dem Vater; mit einem Worte; mit der Zeit; mit eigener Hand.

Nach, efter til.

Denne Præposition betegner

a) Retningen med Hensyn til et Sted: er ist nach dem Rheine gereist; er ging nach Hause.

b) Rækkesølgen i Rang, Sted eller Tid: er ist der erste nach mir; nach dem Tode des Königs.

c) en Overensstemmelse med = efter: nach der Natur leben; meiner Meinung nach (nach m. M.).

d) en Begrænsning = hvad angaar: dem Außerer nach, ist er gut; der Gelehrsamheit nach, glaube ich, fehlt ihm Nichts.

Anm. 1. Nach Rauch schmecken, smage af Røg; es riecht nach Ranch; nach (i) allen Richtungen.

Anm. 2. Naar nach udtrykker Retning, forbindes det ofte med zu, hin: nach dem Walde zu, ad Skoven til.

Nächst, næst efter.

Nächst ihm ist er der fleißigste Schüler; wir standen nächst ihm.

Nebst, tillige med.

Er ist nebст seiner Schwester ausgegangen.

Ob, for — Skyld, ovenfor.

Ob dem Alter; er zürnt ob diesem Frevel (Utgjæring).

Sammt, samt, tillige med.
Er vorlor die Uhr sammt der Kette.
Seit, siden.

Seit dieser Zeit; seit meiner Rückkehr; ich habe ihn seit einem Jahre (nu i et Aar) nicht gesehen; er ist hier seit einer Stunde (han har været her i en Time).

Bon, af, fra, om.

Denne Præposition betegner:

a) Udgangspunktet i Sted og Tid: er reiste von Rom nach Neapel; er arbeitet von Morgen bis Abend.

Anm. Præp. aus, an, auf sættes undertiden efter det af von styrede Ord (aus om Sted, an, auf om Tid): von Berlin aus; von meiner Kindheit an; von Jugend auf.

b) Oprindelse, Afledning, Slægtskab: Alexander von Macedonien; ein Verwandter von mir (til mig).

c) Stoffet, hvoraf noget er gjort: ein Ring von Gold.

d) Overdrageren: er ist von mir geschickt worden.

e) Gjenstanden, hvortil en Handling sigter = om; dette er Tilfælde efter Verber, der betyde Kundskab, Mening, Ytring:

Wovon sprechen (schreiben) Sie?

f) et Genitivforhold: er ist der fleißigste von allen; die Grundlage von (Grundvölden til) allen Tugenden.

g) en Gjenstands Plads med Hensyn til en anden = for: links von mir; südlich vom Dorfe.

Anm. Bon neuem, paa ny; ein Deutscher von Geburt; von Gottes Gnaden.

Zu, til, i, ved.

Denne Præposition betegner:

a) en Forbliven paa Stedet: hier zu Lande; zu Copenhagen.

b) Retningen om en Person (undertiden ogsaa om et Sted): sie reiste zu ihrem Vater.

Anm. zu Tische, zu Bettet, zur Schule (i Skole).

c) Hensigten: er ist mir zu Hülfe gekommen.

d) Overgang fra en Tilstand til en anden: zu Stein werden; der Wein wird zu Essig.

Anm. Ved Verberne wählen, erwählen, erennen (udnævne), machen (gjøre til) sammentrækkes zu med den ubestemte Artikel; smlgn. Side 88, Noten; dette er ligeledes Tilfælde efter werden samt nehmen; er wurde zum reichen Mann (men: der Schnee wird zu Wasser); er nahm sie zur Gemahlin.

e) et ubestemt Tidsforhold: zu Ostern (ved Paaske); zu jeder Stunde; zur Zeit der Regierung des Königs Christian des neunten.

f) Grad: zur Genüge (tilstrækkelig); zum Überfluss.

g) en Fordeling: zu zweien, to og to.

Anm. Zum ersten Male; zu Besuch; zu Hause (hjemme); zu Mittag speisen.

Zuwider, imod, sættes efter det styrede Ord og betegner fjendtlig Retning imod, Uvilje mod noget: er ist mir in allen Stücken zuwider; du handelst dem Geseze zuwider; dies ist mir zuwider.

3. Præpositioner, der styre Akkusativ.

Durch, igjennem, ved Hjælp af.

Durch deinen Beistand ist es mir gelungen es zu thun; durch Denken wird der menschliche Geist genährt; das Gift verbreite sich durch alle Glieder.

Für, for.

a) i Stedet for: sein Bruder ging für ihn in den Krieg.

b) Hensigten: das Buch ist für Kinder geschrieben.

c) Pris, Værdi, Erstatning: ich habe das Buch für zwei Mark gekauft; das hast du für deine Mühe.

d) til Fordel for: sie stritten für das Vaterland.

e) Tidspunktet: sie nahmen Lebensmittel für zwei Wochen mit.

f) ved Verberne halten (holde), ansehen (anse), nehmen (tage), m. fl.: ich halte ihn für einen braven Mann.

g) Indskräknning: ich für meine Person will es nicht.

Gegen, imod.

a) Retning: man kann nicht gegen den Strom schwimmen.

b) Sindsstemning (venlig): Gottes Güte gegen die Menschen ist groß.

c) Retning med Bibegreb af standsende Overensstemmelse eller fjendtlig Modstand: dies ist gegen alle meine Erfahrungen geschehen; er kämpfte tapfer gegen die Feinde (wider die Feinde).

d) Bytte: er vertauschte das Leben gegen den Tod.

e) Sammenligning: gegen (i Sammenligning med) ihn bin ich schwach.

f) en omtrentlig Angivelse af Antal eller Tid (henimod): gegen 6000 Schritte von der Stadt schlügen sie Lager; gegen Abend.

Ohne, uden.

Ohne sie kann ich nicht leben.

Um, om.

Denne Præposition betegner:

a) Stedet, og svarer da til det danske omkring: um diesen Ort herum; er ging um das Haus.

b) en omtrentlig Angivelse af Tid: um dieselbe Zeit; um Mittag, um Østern.

Anm. Um bruges ligeledes for at udtrykke, ved hvad Time noget sker: um sechs Uhr.

c) Maalet (et Overskud): er war um die Hälfte größer.

d) Værdi, Pris, Løn: um Geld strafen (straffe med Pengebøde); um Lohn dienen (smlgn. für).

e) Aarsag: ich lobe dich um (= wegen) deinen Fleiß.

Anm. Einer um den anderen, den ene efter den anden; einen Tag um den anderen, hver anden Dag; es ist Schade um (for) ihn; um die Wette, om Kap.

Wider, imod.

Denne Præposition betegner:

a) fjendtlig Retning eller Sindsstemning: wer nicht für mich ist, ist wider mich.

b) standsende Overensstemmelse med noget: du handelst wider meinen Willen.

4. Præpositioner, der styre Genitiv og Dativ.**Längs, langs med.**

Er geht längs des Flusses (längs dem Flusse).

Trotz, trods.

Trotz aller Gefahr; trotz seines Verlustes; trotz des Regens; trotz dem Regen.

Anm. I Betydningen af «saa godt som» styrer trotz altid Dativ: er lägt trotz einem Blatte.

Zufolge, i Følge af.

Naar denne Præposition staar foran sit Substantiv, styrer den Genitiv, staar den bagved, styrer den Dativ. Zufolge des Befehls; dem Befehl zufolge.

5. Præpositioner, der styre Dativ og Akkusativ.

Naar disse Præpositioner have deres oprindelige Betydning, styre de Dativ paa Spørgsmalet: «hvor?» og Akkusativ paa Spørgsmalet: «hvorhen?»; have de derimod en billedlig Betydning, styre auf og über Akkusativ, de andre Dativ.

Anm. Verberne ankommen, anlangen, eintreffen (ankomme, indtræffe) staa med Dativ: er war in dem Dorfe angekommen.

Um, ved, til, paa.

Denne Præposition betegner væsenlig:

a) Stedet = ved, til: er steht am Fenster; er stellt sich an das Fenster.

b) Pladsen, hvorpaa noget er fast: die Sonne steht hoch am Himmel.

c) Tiden, se Side 273.

d) Gjenkjendelsestegnet = paa (med Dativ): ich erkenne ihn an der Stimme.

e) Grænsen for en Bevægelse = til (med Akk.): er ging bis an die Wand.

f) Efter saadanne Verber som haben, besitzen, ver-

lieren, finden, sehen, kennen, lernen m. fl. (med Dativ): an ihm habe ich einen guten Freund; ich habe viel an ihm (i ham) verloren; (derimod: ich habe viel an ihn verloren, til ham): du wirfst einen gefälligen Mann an ihm finden.

g) for at udtrykke den Egenskab, med Hensyn til hvilken en Sammenligning finder Sted (med Dativ): die Römer übertrafen Alle an Tapferkeit.

h) ved Adjektiver og Verber, der udtrykke behagelige Fornemmelser (med Dativ): ich habe große Lust (Freude) an dieser Sache; er ergötzt (fryder) sich an dem Anblick dieser Gegend.

i) ved Verberne leiden, sterben og lign. for at udtrykke Aarsagen til Lidelsen, Døden o. s. v. = af (med Dativ): er leidet an einem schweren Übel; er ist an dem Fieber gestorben.

k) for at udtrykke en omtrentlig Angivelse af et Antal (med Akk.): an 20 Tage (henimod).

Anm. Ved Verber, der udtrykke en Sindsfornemmelseres Retning paa en Gjenstand, sættes an med Akk.: an einen glauben; an einen denken. — Zweifeln og verzweifeln an have Dativ: ich zweifle nicht an der Wahrheit.

Auf, paa.

Denne Præposition betegner:

a) en Forbliven paa et Sted, den Plads, hvor en Gjenstand befinder sig eller bevæger sig («hvor?» med Dativ): er sitzt auf dem Stuhl; er besteht (staar) auf seinem Recht; er wurde auf der That ertappt (han blev greben paa fersk Gjærning).

b) en Retning («hvorhen?» med Akk.): er steigt auf den Berg; er ist auf das Land gereist.

c) Orden eller Følge = paa, efter (med Akk.): sogleich auf den Schlaf baden sie sich; auf das Mittagessen ruhen; auf den Regen folgt der Sonnenschein; ich sah es an den ersten Blick; ich habe es auf seinen Befehl gethan; auf dein Bitten will ich es thun.

d) en Gjentagelse: Vorte auf Vorte (Akk.) meldete.

e) Maaden, hvorpaa noget sker, ved Ordene Art, Weise (med Akk.): auf feindliche Art; hertil hører den

absolute Superlativ med auf: er empfing mich aufs beste (altid Akk.).

f) Tid (med Akk.), dels for at udtrykke et ubestemt eller bestemt Tidspunkt, dels paa Spørgsmaalet: «for hvor lang Tid?»: er kam auf den Abend; er kam auf den Tag; auf die Stunde, auf den Glöckenschlag; ich reise auf einige Tage weg.

g) med Akk. efter Verber, som udtrykke Fortræstning, Tillid: ich rechne auf dich; ich verlasse mich auf dich; ich habe mich auf dich berufen; det samme er Tilfældet med aften, harren (lide), warten, verzichten (renoncere): ich wartete auf deine Ankunft; ich habe auf mein Recht verzichten müssen. Adjektiverne stolt; gefaßt, bereit; erzürnt, vred; böse; eifersüchtig, skinsyg, have ligeledes auf med Akk.: er war stolt auf seinen Sohn.

Anm. Er ging auf mich zu (imod mig); auf den Tod trant sein, være dødssy; nichts auf (i) der Welt; auf der Ferse folgen, følge i Hælene; auf jeden Fall; auf ewig Hinter, bagved.

Der Hund liegt hinter den Ofen (wo?); er geht hinter mir (wo?); der Hund legte sich hinter den Ofen (wohin?); stelle dich hinter mich (wohin?).

Unt, i, til.

Denne Præposition betegner:

a) en Hvile paa et Sted (med Dativ): er wohnt in dem Hause (wo?).

b) Bevægelse til et Sted (med Akk.): er geht in das Haus (wohin?).

c) Tid paa Spørgsmaalet «naar?» (med Dativ): in der nächsten Woche werde ich zu dir kommen; in diesem Jahre; im Frühling.

In svarer ligeledes til Spørgsmaalet: «inden hvilken Tid?» (med Dativ): in (inden) einer Woche wird er zurück sein.

In kan ligeledes oversættes ved paa (med Dativ) og betegner da den Tid, der medgaard for en Sags Udførelse: er hat das Buch in einem Jahre geschrieben.

Anm. Er faßte (sammenfattede) seine Rede in wenige Worte; er sagte viel in wenigen Worten; ich pflanze

Bäume in den Garten (die von einem andern Ort kommen); ich pflanze Bäume in dem Garten (wenn ich mit Bäumen darin bin); der Saal misst 20 Meter in die Länge; der Garten hat 20 Meter in der Länge; in einer Straße wohnen; in sein viertes Jahr gehen; sich in einer Sache schicken, fügen; etwas in eine Sache verwandeln; er band das Buch in einen Band. Gehen in (med Akk. om Maal); in den Tag hinein leben, leve for Dagen.

Neben, ved Siden af.

Er sieht neben mir (wo?); er setzt sich neben mich (wohin?).

Über, over.

Denne Præposition betegner:

a) en Existens højere oppe (med Dativ): der Himmel ist über der Erde.

b) en Retning opad eller til et Maal med Bibegreb af en Overgang (med Akk.): er warf den Stein über die Mauer; er sprang über den Bach.

c) en Varighed eller Sysselsættelse (med Dativ, smlgn. während og zwischen): es geschah über der Mahlzeit; er ist über dem Lesen eingeschlafen; über einer Arbeit.

d) en Existens paa den anden Side af noget (med Dativ): das Dorf liegt über der Grenze.

e) et Fortrin (med Akk.): die Pflicht muß über das Vergnügen gehen.

f) en Myndighed (med Akk.): der König herrscht über das Land.

g) en Sindsfornemmelse (med Akk.): ich ärgere, gräme, freue, beschwere (beklager) mich über dich.

h) en Ytring eller Omdømme (med Akk.): wir redeten über die Religion; er fällt ein gunstiges Urtheil über dich.

i) en Overskridelse i Sted, Tal, Maal, Vægt (med Akk.): das Werk ist über die Hälfte fertig; das geht über meinen Verstand; das Bild ist über einen Fuß hoch.

Anm. Heute über (om) acht Tage; Fehler über (paa) Fehler; er schlägt die Hände über den Kopf; über (for — Skyld) der Arbeit vergißt er das Essen.

Unter, under, iblandt.

Denne Præposition betegner:

a) Hvile paa et Sted (med Dativ): er sitzt unter dem Baume; der Hund liegt unter dem Tische.

b) Opsigt, Befaling, Ledelse: unter Hannibals Anführung.

c) et ringere Maal (i Spørgsmaal om Rang, Mængde, Værdi, Tid; med Dativ): unter sieben Jahren.

d) en ledsagende Omstændighed (med Dativ): unter vielen Thränen; er ist unter der Arbeit fortgegangen.

e) en Retning til et Sted (med Akk.): der Hund legte sich unter den Tisch.

f) Fællesskab: er lebt unter (blandt) uns.

Anm. Unter (paa) der Bedingung; er theilte die Beute unter die Soldaten; er gehört unter meine Freunde; er verlor sich unter die Menge.

Vor, foran, for — siden.

Denne Præposition betegner:

a) Hvile eller Bevægelse paa et Sted (med Dativ): er steht vor mir; er geht vor dem Thor spazieren.

b) Tid, Fortrin (med Dativ): vor drei Jahren; vor (førend) Sonnenuntergang; ich schäze dich vor ihm.

c) Retning (med Akk.): er stellt vor mich; er ging vor das Thor (hinaus).

d) Hindringen, hvorfor noget ikke sker (med Dativ): er konnte vor Schrecken nicht reden.

e) Aarsagen til en tilfældig Tilstand, være sig, at denne Aarsag er en indre (Frygt, Glæde, Sorg) eller en ydre (Kulde, Sult, Tørst) (med Dativ): er zittert vor Angst; er starb vor Hunger.

f) ved Ord, som betegne at beskytte, undgaa, frygte, flygte, dølge, advare o. l., foran den Gjenstand, man undgaard o. s. v.: er fürchtet sich vor ihm; er warnte mich vor der Sache.

Zwischen, imellem.

Er sitzt zwischen mir und dir; er setzt sich zwischen mich und dich.

VII. Konjunktionerne.

Konjunktionerne deles i de *koordinerede* (sideordnede), der forene Sætninger og Sætningsdele af samme Slags, og de *subordinerede* (underordnede), der forene Hovedsætning med Bisætning.

De sideordnede Konjunktioner ere:

1) *Kopulative* (forenende): *rent kopulative*: und, og; auch, ogsaa; außerdem, zudem, überdies, desuden; nicht nur (nicht allein, nicht bloß) — sondern auch, ikke blot — men ogsaa; sowohl — als (auch), saavel — som (ogsaa); weder — noch, hverken — ej heller; b) *partitive* (delende): bald, — bald, snart — snart; theils — theils, dels — dels; einerseits — anderseits, paa den ene Side — paa den anden Side; c) *explanative* (forklarende): nämlich, nemlig; als, saasom; wie, som.

2) *Adversative* (modsættende eller modstillende): a) *rent adversative*: aber, allein, men; dagegen, hingegen, derimod; nicht — sondern (vielmehr), ikke — men (snarere); b) *disjunktive* (adskillende): entweder — oder, enten eller; sonst, ellers; c) *koncessive* (indrømmende): dennoch, alligevel; jedoch, dog; gleichwohl (alligevel); dessen ungeachtet, desuagtet; indeffen, imidertid; nichts desto weniger, ikke desto mindre.

3) *Konklusive* (betegnende en Følge): daher, darum, deshalb, deswegen, derfor; also, altsaa; demnach, af den Grund; folglich, følgelig; mithin, somit, sonach, følgelig; hertil hører ligeledes det *kausale* (begrundende) denn, thi.

De underordnede Konjunktioner ere:

1) *Temporale* (betegnende Tiden): als, da, naar; wenn, naar, saa ofte som; indem, imedens, ligesom;

sobald, saa snart; jo lange (als), saa længe (som); während (daß), under det (at), imedens; nachdem, efter at, siden; seitdem, siden; bis, indtil; bevor, ehe, førend.

2) *Kausale* (betegnende Grund eller Aarsag): da, da, fordi; darum (daher) daß, derfor, at; weil, fordi, dieweil, derfor, at.

3) *Finale* (betegnende Hensigt); daß, damit, auf daß, for at, paa det, at; um — zu, for — at.

4) *Modale (komparative)* (betegnende Maade eller Sammenligning): als, som, end; wie (jo wie), saasom; als ob, als wenu, som om; gleichsam als, ligesom om; je (um jo) — je (desto), jo — desto.

5) *Konditionale* (betegnende Betingelse): falls; ifald; sofern, infofern, wofern, saafremt, for saa vidt; wenn, om; wenn nicht, wo nicht, wofern nicht, saa vidt ikke; wenn anders, om ellers; es sei (wäre) denn, daß, saa fremt ikke; je nachdem, alt ettersom.

6) *Koncessive* (betegnende en Indrømmelse): obgleich, objhon, obwohl, wiewohl, hvorvel, skjønt; ungeachtet, uagtet; wenn auch, wenn gleich, wenn jhon, om ogsaa, om end; wie (jo) sehr auch, hvor (saa) meget end.

7) *Deskriptive* (betegnende en Beskrivelse): indem, idet; dadurch daß, derived at; ohne daß, uden at.

8) *Konsekutive* (betegnende en Følge eller Virkning): (jo) daß, (saa) at.

9) *Restriktive* (betegnende en Indskrænkning): außer (ausgenommen) daß, foruden (undtagen) at.

Fortegnelse
over
de i daglig Samtale mest brugte Ord.

**Die Wochentage. Dagene
i Ugen.**

Sonntag, Søndag.
Montag, Mandag.
Dienstag, Tirsdag.
Mittwoch, Onsdag.
Donnerstag, Torsdag.
Freitag, Fredag.
Sonnenabend, Lørdag.

Die Monate. Maanederne.

Januar, Januar.
Februar, Februar.
März, Marts.
April, April.
Mai, Maj.
Juni, Juni.
Juli, Juli.
August, August.
September, September.
Oktober, Oktober.
November, November.
December, December.

Feiertage. Helligdage.

Neujahr, Nytaar.
Fastnacht, Fastelavn.
Gründonnerstag, Skærtorsdag.
Charfreitag, Langfredag.

Michaelsis, Mikkelsdag.
Östern, Paaske.
Palmsonntag, Palmesøndag.
Pingsten, Pintse.
Weihnachten, Jul.

Der Mensch. Mennesket.
Ein Mann (m), en Mand.
eine Frau, en Kone.
ein Knabe (m), en Dreng.
ein Mädchen (n), en Pige.
ein Kind (n), et Barn.
ein Vater (m), en Fader.
eine Mutter, en Moder.
ein Sohn (m), en Søn.
eine Tochter, en Datter.
ein Greis (m), en Olding.
ein Großvater (m), en Bedstefader.
eine Großmutter, en Bedstestoder.
ein Enkel (m) } et Barnebarn.
eine Enkelin }
ein Onkel (m), en Onkel.
eine Tante, en Tante.
ein Bruder (m), en Broder.
eine Schwester, en Søster.
Neffe (m)
(Schwesterns } en Brodersøn.
Sohn, Bru- } en Søstersøn.
ders Sohn)

Nichte (f)
(Schwester } en Søsterdatter.
Dochter, Bru- } en Broderdatter.
ders Sohn)
ein Better (m), en Fætter.
eine Rousine, eine Base, en
Kusine.
ein Schwiegervater (m), en
Svigerfader.
eine Schwiegermutter, en Sviger-
moder.
ein Schwager (m), en Svoger.
eine Schwägerin, en Svigerinde.
ein Bräutigam (m), en Brud-
gom.
eine Braut, en Brud.
ein Schwiegerson (m), en Svi-
gersøn.
eine Schwiegertochter, en Sviger-
datter.
eine Ehe, et ægteskab.
eine Mitgift, en Medgift.
ein Stiefvater (m), en Stiffader.
eine Stiefmutter, en Stifsmoder.
ein Stiefføn (m), en Stiffsøn.
eine Stiefsøster, en Stifdatter.
Verwandte, Slægtingne.
ein Bathé (m), en Gudfader.
eine Bathin, en Gudfader.
ein Witwer (m), en Enkemand.
eine Wittwe, en Enke.
ein Erbe (m.) } en Arving.
eine Erbin }
ein Bormund (m), en Formynder.
ein Freund (m), en Ven.
ein Nachbar (m), en Nabo.
eine Freundin, en Veninde.
ein Feind (m), en Fjende.

Der menschliche Körper. Det menneskelige Legeme.
ein Kopf (m), et Hoved.
ein Gehirn (n), en Hjærne.
ein Haar (n), et Haar.
eine Schläfe, en Tinding.
ein Auge (n), et Øje.

eine Augenbraue, et Øjenbryg.
ein Augensied (m), et Øjelaag.
eine Nase, en Næse.
ein Øhr (n), et Øre.
ein Hals (m), en Hals.
eine Bade, en Kind.
Eingeweide, Indvolde.
Galle (f), Galde.
eine Milz, en Milt.
eine Lunge, en Lunge.
eine Leber, en Lever.
ein Herz (n), et Hjærte.
das Blut, Blodet.
ein Knochen (m), et Ben.
das Mark, Marven.
eine Rippe, et Ribben.
eine Seite, en Side.
ein Magen (m), en Mave.
eine Brust, et Bryst.
ein Rückgrat (m), en Rygrad.
eine Schulter, en Skulder.
eine Kehle, en Strube.
eine Zunge, en Tunge.
ein Zahm (m), en Tand.
ein Kinn (n), en Hage.
eine Lippe, en Læbe.
ein Mund (m), en Mund.
ein Bart (m), et Skjæg.
ein Nerv (m), en Nerve.
eine Ader, en Aare.
ein Arm (m), en Arm.
ein Elbhogen (m), en Albue.
eine Hand, en Haand.
ein Finger (m), en Finger.
ein Daumen (m), en Tommel-
finger.
ein Nagel (m), en Negl.
das Fleisch, Kjødet.
die Haut, Skindet.
eine Hüfte, en Hoste.
ein Schenkel (m), et Laur.
ein Knie (n), et Knæ.
ein Bein (n), et Ben.
ein Fuß (m), en Pod.
eine Ferse, en Hæl.
das Leben, Livet.
das Gesicht, Synet.

das Gehör, Hørelsen.
der Geruch, Lugtesansen.
das Gefühl, Følelsen.
der Geschmack, Smagen.
der Gang, Gangen.
der Atem, Aandedrættet.
ein Seufzer (m), et Suk.
eine Träne, en Taare.
die Gesundheit { Sundheden.
Helbreden.
eine Stimme, en Stemme.
der Speichel, Spytten.
der Schlaf, Søvnen.
eine Farbe, en Farve.
eine Rünzel, en Rynke.
ein Fieber (n), en Feber.
eine Erkältung, en Forkølelse.
eine Wunde, et Saar.
eine Ohrfeige, et Ørefigen.
ein Schlag (m), et Slag.
ein Fußtritt (m), et Spark.
eine Dinnacht, en Besvimelse.
die Gicht, Gigten.
Kräze (f), Skurv.
ein Husten (m), en Hoste.
der Zahnschmerz, Tandpinien.
ein Schmerz (m), en Smerte.
eine Krankheit, en Sygdom.
eine Warze, en Vorte.
ein Wort (n), et Ord.
der Tod, Døden.

Die Seele, Tugenden, Laster
u. s. w. Sjælen, Dyder, Laster
o. s. v.

Die Seele, Sjælen.
der Verstand, Forstanden.
ein Sinn (m), en Sans.
das Gedächtnis, Hukommelsen.
der Willen, Viljen.
die Güte, Godheden.
ein Begriff (m), et Begreb.
eine Freude, en Glæde.
ein Wunsch (m), et Ønske.
das Zutrauen, Tiltroen.
der Neid, Misundelsen.

der Horn, Vreden.
der Ruth, Modet.
die Liebe, Kjærligheden.
die Tapferkeit, Tapperheden.
der Glaube, Troen.
der Hass, Hadet.
die Hoffnung, Haabet.
die Barmherzigkeit, Barmhjærtigheden.
der Friede, Freden.
die Furcht, Frygten.
die Traurigkeit, Bedrøvelsen.
das Vergnügen, Fornøjelsen.
die Ruhe, Hvilen.
ein Zweifel (m), en Tvivl.
eine Tugend, en Dyd.
das Laster, Lasten.
ein Verdacht (m), en Mistanke.
ein Fehler (m), en Fejl.
die Klugheit, Klogskaben.
die Gerechtigkeit, Retsfærdigheden.
die Reinlichkeit, Renligheden.
die Bescheidenheit, Beskedenheden.
die Mäßigkeit, Maadeholdenheden.
die Sparsamkeit, Sparsommeligheden.
die Wahrheit, Sandheden.
eine Freundschaft, et Venskab.
die Höflichkeit, Höfligheden.
der Trotz, Trodsen.
der Ehrgeiz, Ærgerrigheden.
Wosheit (f), Ondskab.
die Treulosigkeit, Trolsheden.
ein Gauner (m), en Gavtyv.
ein Heuchler (m), en Hykler.
ein Lügner (m), en Løgner.
eine Schurke (m), en Skurk.

Kleider. Klæder.

Ein Rock (m), en Frakke.
ein Überrock (m), en Overfrakke.
eine Weste, en Vest.
ein Mantel (m), en Kappe.
ein Hut (m), en Hat.

eine Mütze, en Kaskjet.
Hosenträger, Seler.
eine Hose, et Par Buxer.
ein Paar Handschuhe, et Par Handsker.
ein Halstuch (n), et Halstørklæde.
ein Ärmel (m), et Årme.
ein Band (n), et Baand.
ein Stiefel (m), en Støvle.
ein Schuh (m), en Sko.
ein Paar Pantoffeln, et Par Tøsler.
eine Nacht, en Søm.
ein Knopfloch (n), et Knaphul.
ein Knopf (m), en Knap.

Kleine Gegenstände zur Toilette
gehörig u. s. w. Smaa Gjenstands
henhørende til Toilette o. s. v.

Ein Regenschirm (m), en Paraply.
ein Stock (m), en Stok.
ein Sonnenschirm (m), en Parasol.
ein Ring (m), en Ring.
ein Taschenuhr, et Lommeur.
ein Uhrschlüssel (m), en Urnøgle.
eine Cigarrentasche, et Cigarrutler.
ein Bleistift (m), en Blyant.
eine Brieftasche, en Brevtaske.
eine Pfeife, en Pipe.
ein Federmesser (n), en Penneknav.
eine Kleiderbürste, en Klædebørste.
eine Haarbürste, en Haarbørste.
ein Kamm (m), en Kam.
ein Schwamm (m), en Svamp.
ein Rasermesser (n), en Barberkniv.
eine Zahnbürste, en Tandbørste.

Stadt, Gebäude u. s. w.
Byen, Bygninger o. s. v.

ein Flecken (m), en Flække.
ein Dorf (n), en Landsby.
eine Stadt, en By, en Stad.
eine Hauptstadt, en Hovedstad.
ein Schloß (n), et Slot.
eine Vorstadt, en Forstad.
eine Gasse, et Straede.
eine Brücke, en Bro.
eine Straße, en Gade.
ein Platz (m), en Plads.
ein Markt (m), et Torv.
das Pfaster, Brolægningen.
eine Kirche, en Kirke.
ein Thurm (m), et Taarn.
ein Kloster (n), et Kloster.
ein Palast (m), et Palads.
eine Glode, en Klokke.
ein Denkmal (n), et Mindesmærke.
das Münzhaus, Mønten.
der Springbrunnen, Springvandet.
eine Säule, en Søjle.
das Zollhaus, Toldboden.
das Postgebäude, Posthuset.
das Krankenhaus, Sygehuset.
das Irrenhaus, Sindsygeanstalten.
eine Fabrik, en Fabrik.
eine Kaserne, en Kaserne.
ein Gefängnis (n), et Fængsel.
ein Hotel (n), et Hotel.
ein Gasthof (n), en Gjæstgivergaard.
ein Gebäude (n), en Bygning.
eine Hütte, en Hytte.
ein Haus (n), et Hus.
eine Wohnung, en Bolig.
eine Mühle, en Mølle.
ein Garten (m), en Have.
eine Wiese, en Eng.
ein Acker (m), en Ager.
ein Wald (m), en Skov.

ein Kirchhof (m), en Køgegaard.
ein Hafen (m), en Havn.
ein Boot (n), en Baad.
ein Schiff (n), et Skib.
ein Segel (n), et Segl.
eine Straßenecke, et Gadehjørne.
ein Rinnstein (m), en Rendesten.
der Fußsteig, Fortouget.
die Polizeistation, Politistationen.
ein Schußmann (m), en Politibetjent.
das Rathaus, Raadhuset.
eine Straßenslaterne, en Gadelgylte.
ein Wagen (m), en Vogn.
eine Peitsche, en Fisk.
eine Droschke, en Droske.
eine Pferdebahn, en Sporvej.
ein Omnibus (m), en Omnibus.
eine Wohnstube, en Dagligstue.
ein Zimmer (n), et Værelse.
eine Küthe, et Kjøkken.
ein Hof (m), en Gaard.
ein Brunnen (m), en Brønd.
ein Keller (m), en Kjælder.
ein Stall (m), en Stald.
eine Leiter, en Stige.
eine Treppe, en Trappe.
eine Mauer, en Mur.
der Fußboden, Gulvet.
der Boden, Loftet.
ein Stockwerk (n), Etage (f), en Etage.
das Dach, Taget.
ein Schornstein (m), en Skorsten.
ein Stubenofen (m), en Kakkelovn.
ein Blitzableiter (m), en Lynafleder.
eine Thür, en Dør.
ein Thor (n), en Port.
ein Fenster (n), et vindue.
der Giebel, Gavlen.

Möbel. Möbler.
Ein Sopha (m), en Sofa.
ein Stuhl (m), en Stol.

ein Tisch (m), et Bord.
ein Schrank (m), et Skab.
ein Teppich (m), et Tæppe.
ein Kleiderkasten (m), et Klædeskab.
ein Gemälde (n), et Maleri.
ein Bild (n), et Billed.
ein Schreibstisch (m), et Skrivebord.
ein Schreibtisch (n), en Skrivepult.
die Schublade, Skuffen.
ein Schmelz (m), en Skammel.
ein Blumentopf (m), en Urtepotte.
ein Vorhang (m), et Forhæng.
eine Gardine, et Gardin.
ein Bett (n), en Seng.
eine Matratze, en Matras.
eine Bettdecke, en Dyne.
ein Bettuch (n), en Bæken (n), et Lagen.
ein Kopftissen (n), en Hovedpude.
Holz (n), Træ.
die Asche, Ask'en.
Kohlen (f), Kul.
das Feuer, Ilde.
der Rauch, Røgen.
die Flamme, Flammen.
eine Feuerzange, en Ildtang.
das Blasbals, Ildpusteren.
eine Kerze, et Lys.
ein Beugter (m), en Lysestage.
eine Lampe, en Lampe.
ein Docht (m), en Væge.
ein Geldskrank (m), en Pengekasse.
ein Bücherbrett (n), en Boghylde.
ein Spiegel (m), et Spejl.
die Seife, Sæben.
ein Handtuch (n), et Haandklæde.
ein Waschbeden (n), et Vaskesaf.
ein Waschtisch (m), et Vaskebord.
ein Schwamm (m), en Svamp.

eine Flasche, en Flaske.
ein Stiefelsnecht (m), en Støvleknaegt.

Speisen, Getränke, Küchengeräth. Spisevarer, Drikkevarer, Kjøkkentøj.
Ein Gericht (n), en Ret.
Gabelfrühstück, varmi Frokost.
ein Kuchen (m), en Kage.
Drei Gänge, tre Retter.
das Brod, Brædet.
Schwarzbrod, Rugbrød.
Belegtes Butterbrod, Smørrebrød med Paalæg.
mit Käse, med Ost.
mit Braten, med Steg.
mit Wurst, med Pølse.
Weißbrod, Franskbrød.
eine Krumme, en Krumme.
die Rinde, Skorpen.
ein Zwieback (m), en Tvebak.
Fleischspeisen, Kjødspiser.
ein Braten (m), en Steg.
das Fleisch, Kjædet.
Kalbfleisch (n), Kalvekjød.
Kalbscotelette, Kalvekoteletter.
Kalbsleber, Kalvelever.
Kalbsfüße, Kalvesfodder.
ein Stück (n), et Stykke.
Rindfleisch (n), Oxekjød.
Rinderbraten, Oxesteg.
Hammelfleisch (n), Bedekkjød.
Hammelbraten, Lammesteg.
Schweinfleisch (n), Svinekjød.
Schweinebraten, Svinesteg mit Compot, med Compot.
Salat, Salat.
Kartoffeln, Kartosler.
Bratkartoffeln, brunede Kartofler.
Speck (n), Flæsk.
Junge, Tunge.
die Sauce, Saucen.
das Salz, Saltet.
der Senf, Sennenep.

Moftrich, Sennep.
der Pfiffer, Peberet.
das Gemürz, Krydderiet.
das Öl, Oljen.
der Eßig, Eddiken.
eine Wurst, en Pølse.
die Butter, Smørret.
der Zaffer, Sukkeret.
ein Käse (m), en Ost.
ein Getränk (n), en Drik.
der Tee, Theen.
der Kaffee, Kaffen.
das Bier, Øllet.
der Wein, Vinen.
Branntwein (m), Brændevin.
das Frühstück, Frokosten.
das Mittagessen, Middagsmaden.
das Abendessen, Aftensmaden.
das Wasser, Vandet.
Rum (m), Rom.
ein Keller (m), en Tallerken.
die Suppe, Suppen.
ein Löffel (m), en Ske.
eine Gabel, en Gaffel.
ein Messer (n), en Kniv.
ein Kessel (n), en Gryde.
eine Schüssel, en Terrin.
Fastenpeisen, Fastespiser.
Speisezettel, Spiseseddel.
Fische, Fisk.
Eierspeisen, Eg.
ein Eimer (m), en Spand.
eine Pfanne, en Pandé.

Taubenbraten, stegte Duer.
Hühnerbraten, Kyllingesteg.
Krammetðøgel, Kramsfugle.
Vecassine, Bekkasine.
Hirschbraten, Dyresteg.
Hasenbraten, Haresteg.
Wildpferd, Vildt.
Böckfleisch, salt Kjød.
Røher (gefrochter) Schinken, røget (kogt) Skinke.
Rehratten, stegt Raabuk.
Schnepfé, Sneppe.

Rebhuhn, Agerhøne.
 Gänsebraten, Gaasesteg.
 Entenbraten, Andesteg.
 Putenbraten, Kalkunsteg.
 Wilde Ente, Vildand.
 Wilde Gans, Vildgaas.
 Wildschwein, Vildsvin.
 Dorsch, Torsk.
 Hecht, Gjedde.
 Karpfen, Karper.
 Austern, Østers.
 Hummer, Hummer.
 Krebs, Krebs.
 Hering, Sild.
 Lachs (frischer, geräucherter), Lax
     (fersk, roget).
 Sardellen, Sardeller.
 Sardiner, Sardiner.
 Seemussheln, Muslinger.
 Gemüse, Grøntsager.
 Klöße, Boller.
 Pudding, Budding.
 Caviar, Caviar.
 Eier (weiche, harte), Æg (blødkogte, haardkogte).
 Eierluchen, Æggekage.
 Geriebene Kartoffeln, Kartoffelmoos.
 Bohnen (Breh-, Schneide-), Bønner (Vox, Snitte-).
 Grüne Erbsen (Schoten), Grønærter.
 Dicke Erbsen, Ærter (stuvede).
 Dicke Bohnen, Bønner (stuvede).
 Grünføhl, Grønkaal.
 Weißføhl, Hvidkaal.
 Sauerkøhl, Surkaal.
 Rosenføhl, Rosenkaal.
 Blumenføhl, Blomkaal.
 Spinat, Spinat.
 Sellerie, Selleri.
 Linsen, Lündser.
 Mohrrüben, Gulerødder, Carotter.
 Eis, Is.
 Obst, Frugt.
 Pfirsiche, Ferskner.
 Apfel, Æbler.

Kirschen, Kirsebær.
 Birnen, Pærer.
 Nüsse (Wall-, Hassel-), Nødder
     (Val-, Hassel).
 Käse (Schweizer, Holländer), Ost
     (Schweizer, hollandsk).
 Mehl, Mel.
 Zimmt, Kanel.
 Gurken (saure, Pfeffer-), Agurker (sure).
 Apfelmus, Æblemoos.
 Petersilie, Persille.
 Ein Glas Selter-, Sodaflæsser,
     et Glas Selters-, Soda Vand.
 Weine. Vine.
 Apfelwein, Æblemost.
 Rheinwein, Rhinskvín.
 Franzwein, Franskvin.
 Champagner, Champagne.
 Weißwein, hvid Vin.
 Portwein, Portvin.
 Rothwein, Rødvin.
 Burgunder, Burgunder.
 Limonade, Limonade.
 Zuckerwasser, Sukkervand.
 Chokolade, Chocolade.
 Punsch } Punsch.
 Grog } Grog.

Staat und Gesellschaft.
 Staten og Samfundet.

Ein Kaiser, en Kejser.
 ein König, en Konge.
 eine Königin, en Dronning.
 ein Prinz, en Prins.
 ein Fürst, en Fyrste.
 ein Graf, en Greve.
 ein Baron, en Baron.
 eine Krone, en Krone.
 ein Minister, en Minister.
 ein Gesandter, en Gesandt.
 ein Richter, en Dommer.
 eine Versammlung, en Forsamling.

ein Unterthan, en Undersaæt.
 ein Bürger, en Borger.
 ein Bauer, en Bonde.
 ein Landsmann, en Landsmand.
 ein Fremder, en fremmed.
 ein Bewohner, en Beboer.
 ein Einwohner, en Indvaærer.
 eine Regierung, en Regiering.
 eine Monarchie, et Monarki.
 eine Republik, en Republik.
 eine Nation, en Nation.
 ein Volk (n.), et Folk.
 ein Gesetz (n.), en Lov.
 der Krieg, Krigen.
 der Friede, Freden.
 ein Arzt, en Læge.
 ein Prediger, en Præst.
 ein Rechtsanwalt, en Sagfører.
 ein Lehrer, en Lærer.
 ein Schlächter, en Slagter.
 ein Bäcker, en Bager.
 ein Kaufmann, en Kjøbmand.
 ein Müller, en Møller.
 ein Schmied, en Smed.
 ein Fischer, en Fisker.
 ein Tischler, en Snedker.
 ein Schneider, en Skræder.
 ein Schuhmacher, en Skomager.
 ein Sattler, en Sadelmager.
 ein Barbier, en Barber.
 ein Glaser, en Glarmester.
 ein Buchhändler, en Boghandler.
 ein Buchdrucker, en Bogtrykker.
 ein Schauspieler, en Skuespiller.
 ein Kutschter, en Kusk.
 ein Maler, en Maler.
 ein Maurer, en Murer.
 ein Matrose, en Matros.
 ein Seemann, en Sømand.
 ein Student, en Student.
 ein Schüler, en Discipel.
 ein Photograph, en Fotograf.
 ein Wirth, en Vært.
 ein Gutbesitzer, en Godsejer.
 ein Bierbrauer, en Ølbrygger.
 ein Landmann, en Landmand.
 eine Waschfrau, en Vaskerkone.

ein Bildhauer, en Billedhugger.
 ein Steinhaner, en Stenhugger.

Schreiben und Lesen, Skriving og Læsning.

eine Feder, en Pen.
 ein Papier (n.), et Papir.
 die Tinte, Blækket.
 ein Buch (n.), en Bog.
 der Radirgummi, Viskeleederet.
 ein Wörterbuch (n.), en Ordbog.
 eine Grammatik, en Grammatik.
 eine Zeitschrift, et Tidsskrift.
 eine Landkarte, et Landkort.
 eine Übersetzung, en Oversættelse.
 das Löschpapier, Trækpapiret.

Welt, Erde, Natur, Verden, Jorden, Naturen.

(Die) Welt, Verden.
 die Natur, Naturen.
 der Himmel, Himlen.
 der Sonnenaufgang, Solopgangen.
 der Sonnenuntergang, Solnedgangen.
 die Sonne, Solen.
 die Sonnenfinsternis, Solforærkelsen.
 das Sonnenlicht, Sollyset.
 der Vollmond, Fuldmaanen.
 der Neumond, Nymanen.
 der Mond, Maanen.
 der Komet, Kometen.
 der Stern, Stjernen.
 der Planet, Planeten.
 die Erde, Jorden.
 der Schatten, Skyggen.
 das Klima, Klimaet.
 Norden (m.), Norden.
 Süden, Syden.
 Østen, Østen.
 Westen, Vesten.
 der Thau, Taagen.

der Reif, Rimfrosten.
ein Nebel (m), en Taage.
ein Erdbeben (n), et Jordskjælv.
ein Orkan (m), en Orkan.
ein Sturm (m), en Storm.
ein Unwetter (n), et Uvejr.
die Kälte, Kulden.
die Hitze, Heden.
die Wärme, Varmen.
der Wind, Vinden.
der Staub, Støvet.
das Eis, Isen.
der Schnee, Sneen.
der Hagel, Haglen.
der Donner, Tordenen.
der Blitz, Lybet.
eine Wolke, en Sky.
der Regen, Regnen.
ein Bach (m), en Bæk.
ein Hügel (m), en Bakke.
ein Berg (m), et Bjærg.
ein Strom (m), en Strøm.

Thiere. Dyr.

Eine Katze, en Kat.
ein Hund (m), en Hund.
ein Pferd (n), en Hest.
ein Esel (m), et Åsel.
ein Ochs (m), en Ox.
eine Kuh, en Ko.
eine Ente, en And.
ein Huhn (n), en Høne.
ein Hahn (m), en Hane.
ein Schaf (n), et Faar.
ein Kalb (n), en Kalv.
ein Lamm (n), et Lam.
eine Ziege, en Ged.
ein Ziegenbock (m), en Gedebuk.
eine Gans, en Gaas.
ein Schwein (n), et Svin.
eine Sau, en So.
ein Hammel (m), en Bede.
ein Widder (m), en Vædder.
eine Ratte, en Rotte.
eine Maus, en Mus.
ein Flöß (m), en Loppe.

eine Laus, en Lus.
eine Biene, en Bi.
eine Fliege, en Flue.
ein Fäfer (m), en Skarnbasse.
ein Schmetterling (m), en Sommerfugl.
ein Vogel (m), en Fugl.
ein Adler (m), en Ørn.
ein Rabe (m), en Ravn.
ein Sperling (m), en Spurv.
ein Kanarienvogel (m), en Kanarifugl.

eine Nachtigal, en Nattergal.
eine Taube, en Due.
eine Drossel, en Drossel.
ein Geier (m), en Høg.
ein Löwe (m), en Løve.
ein Elefant (m), en Elefant.
ein Tiger (m), en Tiger.
eine Schlange, en Slange.
ein Affe (m), en Abe.
ein Wurm (m), en Orm.
eine Spinne, en Edderkop.
ein Storch (m), en Stork.
ein Kaninchchen (n), en Kauin.
ein Fuchs (m), en Ræv.
ein Wolf (m), en Ulv.
ein Walfisch, en Eval.
ein Lachs (m), en Lax.
eine Flunder, en Flynder.

Pflanzen und Früchte. Planter, Frugt.

Ein Baum (m), et Træ.
ein Apfelbaum, et Æbletræ.
ein Birnbaum, et Pæretræ.
ein Blaumenbaum, et Blommetræ.
ein Kirschbaum, et Kirsebærtræ.
ein Apfel (m), et Æble.
eine Blume, en Blomst.
eine Birne, en Pære.
eine Blaume, en Blomme.
eine Kirsche, et Kirsebær.
ein Stacheldbeerbusch, en Stikkelsbærbusk.

eine Stachelbeere, et Stikkelsbær.
eine Himbeere, et Hindbær.
eine Johannisbeere, et Ribsær.
eine Erdbeere, et Jordbær.
eine Brombeere, et Brombær.
Sellerie, Selleri.
eine Gurke, en Agurk.
ein Kürbis, et Græskar.
gelbe Rüben, Gulerødder.
Wasserkresse, Vandkarse.
Spargel, Asparges.
Kartoffeln, Kartofler.
Bohnen, Bønner.
Kohl, Kaal.
Erbsen, Ærter.
Artischocken, Artiskokker.
Blumenlohl, Blomkaal.
Spinat, Spinat.
eine Linde, en Gran.
eine Buche, en Bøg.
eine Eiche, en Eg.
eine Tulpe, en Tulipan.
eine Rose, en Rose.
eine Hyacinthe, en Hyacinth.
eine Weide, et Piletræ.
eine Nelke, en Nellike.
ein Bergijsmeinnicht, en Formiggemigej.

Eigenschaftswörter. Tillægsord.

Schwer, svær, vanskelig.
leicht, let.
weich, blød.
hart, haard.
unwissend, uvidende.
gelehrt, lerd.
schlecht (untauglich), daarlig.
gut, god.
schlecht (böse), ond.
klein, lille.
groß, stor.
leer, tom.
voll, fuld.
bitter, bitter.
füß, sød.

rein, ren.
sauer, sur.
gefünd, sund.
fränlich, sygelig.
unglüglich, ulykkelig.
glücklich, lykkelig.
wahr, sand.
falsch, falsk.
schmutzig, smudsig.
falsch (nachgemacht), forloren.
launenhaft, lunefuld.
schwermüthig, tungsindig.
strafbar, strafskyldig.
unföhlig, uskyldig.
demuthig, ydmyg.
aufriichtig, oprigtig.
hochmuthig, hovmodig.
lustig, lustig.
stolz, stolt.
dünn, tynd.
dick, tyk.
niedrig, lav.
hoch, høj.
kurz, kort.
lang, lang.
weit, vid.
breit, bred.
häflich, häslig, styg.
häufsch, smuk.
feucht, fugtig.
trocken, tør.
frisch, frisk.
kalt, kold.
warm, varm.
schwach, svag.
stark, stærk.
steif, stiv.
traurig, sorgmodig.
blind, blind.
betrübt, bedrøvet.
zornig, vred.
zufrieden, tilfreds.
ausschweifend, udsvævende.
tugendhaft, dydig.
geisteschwach, sindssyg.
dumm, dum.
flug, klog.

verrüft, tosset.
 toll, gal.
 gebilbet, dannet.
 fleißig, flittig.
 jaul, doven.
 heilig, hellig.
 untreu, utro.
 treu, tro.
 feige, fej.
 tapfer, tapper.
 barmherzig, barmhjærtig.
 dreist, fñhn, dristig.
 trogig, trodsig.
 verweghen, forvoven.
 streitsüchtig, trættekjær.
 unehrlích, uærlig.
 ehrlich, ærlig.
 mager, mager.
 dit, tyk.
 neu, ny.
 alt, gammel.
 jung, ung.
 eng, snæver.
 getrümmt, krummet.
 furchtfam, frygtosm.
 bescheiden, beskeden.
 wollüstig, vellystig.
 feindsig, kysk.
 fein, fin.
 arm, fattig.
 reich, rig.
 schlau, snu.
 frant, syg.
 einfach, simpel.
 taub, døv.
 stumm, stum.
 hinkend, haltende.
 fahlföfig, skaldet.
 ungerecht, uretsfærdig.
 gerecht, retsfærdig.
 roth, rød.
 weiß, hvid.
 schwarz, sort.
 gelb, gul.
 braun, brun.
 grau, graa.
 blau, blaa.

grün, grøn.
 dunkel, mørk.
 blond, blond.
 blaß, bleg.
 hell, lys.
 gnädig, naadig.
 ungebildet, udannet.
 dankbar, taknemlig.
 grausam, grusom.
 undankbar, utaknemlig.
 grob, grov.
 mäfig, maadeholdende.
 verschwenderisch, ødsel.
 hartnäfig, haardnakket.
 freundlighaftlich, venskabelig.
 verhaft, forhadt.
 gefräfig, graadig.
 feindlich, fjendtlig.
 rachsüchtig, hævngjerrig.
 karg, tarvelig.
 gezig, gjerrig.
 unbefständig, ubestandig.
 beständig, bestandig.
 frei, fri.
 offen, aaben.
 möglich, mulig.
 unmöglich, umulig.
 laut, høj.
 tief, dyb.
 müde, træt.
 leise, sagte.

Zeitwörter. Udsagnsord.

Achten, agte.
 aderlassen, kopssætte.
 ändern, forandre.
 anfangen, begynde.
 ankommen, ankomme.
 annehmen, antage.
 anschauen, se paa.
 anstrengen, anstrænge.
 antworten, svare.
 arbeiten, arbejde.
 aufhören, ophøre.
 aufmachen,aabne, lukke op.
 auftehen, staa op.

aufsteigen, stige op.
 aufwecken, vække.
 aufziehen, trække op.
 auslöschen, slukke.
 baden, bade.
 bedauern, beklage.
 befehlen, besale.
 begegnen, møde.
 begraben, begrave.
 bereiten, berede.
 bestrafen, straffe.
 beweisen, bevise.
 bewundern, beundre.
 bezahlen, betale.
 binden, binde.
 bitten, bede.
 bleiben, blive.
 borgen, laane.
 brauchen, behøve.
 brechen, brække.
 brennen, brænde.
 bringen, bringe.
 danfen, takke.
 denfen, tænke.
 drehen, dreje.
 droben, true.
 dusden, taale.
 dürsten, durstig sein, tørste.
 ehren, ære.
 eilen, ile.
 einbildsen, indbilde.
 einladen, invitere, indbyde.
 eintreten, indtræde.
 enden, ende.
 entbeden, opdagte.
 entfernen, fjærne.
 entfchuldigen, undskyldte.
 erfinden, opfinde.
 erkennen, erkjende.
 erlauben, tillade.
 erstaunen, blive forbavset.
 erobern, erobre.
 errodhen, vaagne.
 erwarten, vente paa.
 essen, spise.
 fallen, falde.
 fehlen, mangle.

finden, finde.
 fliegen, flygte.
 fließen, flyde.
 jordern, fordre.
 fragen, spørge.
 fühlen, føle.
 führen, føre.
 fürchten, frygte.
 gebären, føde.
 geben, give.
 gefallen, behage.
 gehen, gaa.
 gehorchen, addlyde.
 genesen, blive rask.
 genügen, være tilstrækkelig.
 gewinnen, vinde.
 glauben, tro.
 gleichen, ligne.
 greifen, gribre.
 grüßen, hilse.
 haben, have.
 halten, holde.
 hauen, hugge.
 heilen, helbrede.
 heirathen, gifte.
 heitzen, hedde.
 hindern, hindre.
 hinken, halte.
 hoffen, haabe.
 hören, høre.
 hungern, sulte.
 husten, hoste.
 lämmen, rede.
 laufen, kjøbe.
 kløpfen, banke.
 klingen, ringe.
 kneifen, knibe.
 kommen, komme.
 können, kunne.
 küszen, kysse.
 lachen, le.
 laufen, løbe.
 leben, leve.
 legen, lægge.
 lernen, lære.
 leiden, lide.

leihen, laane.
 lernen, lære.
 lesen, læse.
 lieben, elske.
 liegen, ligge.
 loben, rose.
 lugten, lyve.
 machen, gjøre.
 marschiren, marchere.
 melden, melde.
 misplingen, mislykke,
 misverstehen, misforstaa.
 müffen, maatte.
 nachdenken, tænke efter.
 nachfolgen, efterfølge.
 nähen, sy.
 nähern, nærme.
 nehmen, tage.
 niesen, nyse.
 öffnen,aabne.
 opfern, ofre.
 pakken, pakke.
 peinigen, pine.
 prügeln, pygle.
 rathen, gjætte.
 rathen (Rath geben), raade.
 rauchen, ryge.
 reden, tale.
 regnen, regne.
 reisen, rejse.
 reiten, ride.
 riechen, lugte.
 rusen, kalde.
 sagen, sige.
 sammeln, samle.
 schelten, skjænde.
 schenken, forære.
 schicken, sende.
 schlafen, sove.
 schlagen, slaa.
 schlucken, synke.
 schneiden, skære.
 schreiben, skrive.
 schwigen, svede.
 schwören, sværge.
 sehen, se.
 seufzen, sukke.

singen, synge.
 spazieren, spasere.
 sprechen, tale.
 stehen, staa.
 stehlen, stjæle.
 sterben, dø.
 stinken, stinke.
 stören, forstyrre.
 suchen, søger.
 tadeln, dadle.
 tanzen, danse.
 thun, gjøre.
 tödten, dræbe.
 träumen, drømme.
 trinken, drikke.
 umarmen, omfavne.
 untergehen, gaa under.
 verbieten, forbide.
 verderben, fordærve.
 vergessen, glemme.
 verlaufen, sælge.
 verlangen, forlange.
 verlieren, tabe.
 verloben, forlove.
 vermuthen, antage.
 verspotten, spotte over.
 versprechen, love.
 verthehen, forstaa.
 vollenden, fuldende.
 wachen, være vaagen.
 wagen, vove.
 wählen, vælge.
 wärmen, varme.
 warten, vente.
 waschen, vaske.
 weigern, sich, vægrev sig.
 weinen, græde.
 werfen, kaste.
 wissen, vide.
 wohnen, bo.
 wünschen, ønske.
 zahlen, betale.
 zanken, skjændes.
 zeigen, vise.
 ziehen, trække.
 zweifeln, tvivle.
 zumachen, lukke.

Um einen Brief anzusangen.
 Hochgeborener Herr Graf (Marquis etc.)!
 Euer Hochwohlgeboren!
 Euer Durchlaucht!
 Hochgeborene Frau Gräfin (Baronin etc.)!
 Mein theurer Herr!
 Mein Herr!

Um einen Brief zu endigen.
 Ich erstrebe (verharre) als Ew.
 Hoheit ganz unterthänigster.
 Ganz der Ihrige...
 Ihr Freund...
 Ihr ergebener Freund...
 Ihr ganz ergebener...
 Ihr gehorsamster Diener...
 Ich habe die Ehre, mein Fräulein...
 Mit der ausgezeichneten Hochachtung.
 Mit vollkommenen Hochachtung.
 Achtungsvoll.
 Hochachtungsvoll und ergebenst.
 Nehmen Sie, mein Herr, die
 Versicherung der höchsten Ach-
 tung von Ihrem sehr ergebenen
 Diener.
 Von ganzem Herzen der Ihrige...
 Empfangen Sie, mein Herr,
 meine herzlichsten Grüße.
 Ich habe die Ehre, hochgeborener
 Herr Graf (Marquis) etc.
 Ihr untherhänigster und gehor-
 samster Diener zu sein.
 Dein aufrichtiger Freund...
 Besten Gruß!
 Herzlichen Gruß!

For at begynde et Brev.
 Højbaarne Hr. Greve (Marquis etc.)!
 Eders Højvelbærenhed!
 Eders Durchlaucht!
 Højbaarde Fru Grevinde (Baronesse etc.)!
 Min kjære Herre!
 Min Herre!

For at slutte et Brev.
 Jeg forbliver Eders Højheds
 underdanigste Tjener.
 Altid Deres...
 Deres Ven...
 Deres hengivne Ven...
 Deres hengivne...
 Deres lydigste Tjener...
 Jeg har den Ære, min Frøken...
 Med den mest udmærkede Høj-
 agtelse.
 Med fuld Højagtelse.
 Med Agtelse.
 Med Højagtelse og Hengivenhed.
 Modtag, min Herre, Forsikrin-
 gen om den højeste Agtelse
 af Deres oprigtig hengivne
 Tjener.
 Af ganske Hjerte, Deres...
 Modtag, min Herre, mine hjærte-
 ligste Hilsener.
 Jeg har den Ære, højbaarne
 Hr. Greve (Marquis) etc.
 At være Deres underdanigste
 og lydigste Tjener.
 Din oprigtige Ven...
 Venlig Hilsen!
 Hjertelig Hilsen!